

மருத்துவன்

அம் 1928-1940 1928

32
Lemay, N. W.
N. W. 1.1
218957.

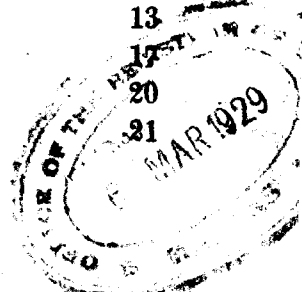
MARUTHUVAN

மருத்துவன்

1928ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ இதழ் க.

உள்ளுறை

பத்திரிகையின் சோதனை	1
மருத்துவர் தவறு புத்தகம்	6
பொது ஜனங்களுக்கு மேன்முகம்	9
அயம் தவறு இருப்பு	13
உணவும் உடல் உலிவும்	19
மருத்து	20
மருத்துவப் பெரியார் வாலாறு	21
பாகர் பரிபாலனம்	23

பத்திரிகையர்

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம்

மருத்துவன் காரியாலயம்

221, தங்கசாலை வீதி

சென்னை.

டாக்டர் எ. என். வெர்க்கீஸ், எல். எம். எஸ்.

“பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தரின் சந்தனத்தித் தைலத்தை உபயோகித்திருக்கிறேன். அது குளிர்ச்சியாயும் இனிய வாசனை யுள்ளதாய் மிருக்கிறது.”

டாக்டர் சி. ஆர். குப்புசாமி, எல். எம். பி.

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தர் அவர்களைச் சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக நான் நன்கறிவேன். அவர் மிகவும் சிறந்த குணமுள்ள சித்த மருந்துகளைத் தயாரித்து, அவற்றைப் புத்தி கூர்மையாய் பிறருக்குக் கொடுத்து உதவி வருகின்றார். அவருடைய மகா சந்தனத்தித் தைலம் மிகச் சிறந்த குணமுள்ளது. அதை என்னிடம் வரும் பல நோயாளிகளுக்குச் சிபார்சு செய்கிறேன். தமிழ் மருத்துவத்தை விருத்தி செய்வதில் அவருக்குள்ள விருப்பம் நிறைவேற வேண்டுமென்பது எனது விருப்பமாகும்.

டாக்டர். எம். பி. சங்கரசுப்புப் பிள்ளை எல். எம். எஸ்.

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் சித்த மருந்துகள் சிலவற்றை நான் உபயோகித்துப் பார்த்திருக்கின்றேன். 1925-ம் வருடம் நான் இரண்டரைமாதஞ் சென்னையில் தங்குப்படி நேரிட்ட காலத்தில் அவர்களுடைய தரும வைத்தியசாலையில் நான்கொரும வலத்தி யஞ் செய்துக்கொண்ட பலரையும், அவர்கள் மருந்துகளை வாங்கி உபயோகித்த சிலரையும் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். தமிழ் மருத்தின் பெருமையும் பண்டிட் ஆனந்தம் அவர்களின் திறமையும் வியக்கத் தக்கதாய் இருக்கின்றது.

டாக்டர் வி. எல். குப்புசாமி முதலியார், எல். எம். பி.

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகாசந்தனத்தித் தைலத்தை எனது குடும்பத்தில் உபயோகித்திருக்கின்றேன். என்னிடம் வரும் நோயாளிகளுக்கும் நான் அதைச் சிபார்சு செய்கின்றேன். அதன் குணத்தைப் பற்றிப் பலரிடத்திலும் மிக நன்மையாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். குளிர்ச்சிக்கும், ஆரோக்கியத்திற்கும், மருந்து குணத்திற்கும், சிறந்த மனத்திற்கும், அதைச் சாதாரணமாய் மயிருக்குத் தடவிக்கொள்ளுவதற்கும், தலை முழுவதற்கும் மிக நல்ல தன்மை உடையது. முக்கியமாய் நோயினால் மயிர் உதிர்வதைத் தடுத்துவதற்கும், மயிர் வளர்வதற்கும் அது மிகவும் குணமுள்ள தன்மை உடையது என்பது சொல்லுவேன்.

டாக்டர் டி. வடிவேலு அவர்கள்

என்னிடம் வரும் நோயாளிகள் பலருக்கும் பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகா சந்தனத்தித் தைலத்தைச் சிபார்சு செய்வதில், அவர்களில் அநேகர் அதைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். மலே சொல்லிய பண்டிட் அவர்களை வெகு காலமாக எனக்குத் தரியும். அவருடைய மருந்துகள் வெகு குணமுள்ளவைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

டாக்டர் எஸ். திருவேங்கடம், எல். எம். பி.

மெடிகல் ஆபீஸர், ராயதுடா கஞ்சம் ஜில்லா.

அன்புள்ள பண்டிட் ஆனந்தம் அவர்கட்கு வந்தனம். தங்களுடைய மகா சந்தனத்தித் தைலத்தை நான் உபயோகித்து நல்ல குணத்தைக் கண்டேன். பலருக்கும் அதை நான் தெரிவித்தேன், அதை வாங்கி உபயோகித்தவர்களெல்லாம் அதன் நற்குணத்தைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறுகின்றார்கள். தற்காலம் சந்தனத்தித் தைலம் என்ற பெயரால் பல போலித் தைலங்கள் வியாபாரத்திற்காக விளம்பரப்படுத்துகின்றார்கள், அதனை வாங்கிப் பலர் மோசம் போகின்றார்கள். தங்களுடைய மகா சந்தனத்தித் தைலத்தின் பெருமையை எல்லோரும் அறியும்படி பல பத்திரிகைகளில் தாங்களும் விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஐக்கோர்ட்டு ஜட்ஜிகளின் அபிப்பிராயம்

சென்னை ஐக்கோர்ட்டு ஜட்ஜ்

டாக்டர் சர் எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள்

கே. டி., சி. ஐ. இ.

“பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகா சந்தனத்தித் தைலத்தை எங்கள் குடும்பத்தில், உபயோகித்து மிக நன்மை அடைந்தோம். அது மனோகரமாக இருப்பதோடு நல்ல குணமும் செய்கிறது. நெடுநாளாக அக் தைலத்தையே உபயோகித்து வருகின்றோம். அவருடைய மற்ற மருந்துகளை, பலரும் உபயோகித்து நலமடைவதாகத் தெரிகிறது.”

சேக்னை ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜ்

சர். சி. சங்கரன் நாயர் அவர்கள் சி. ஐ. இ.

பண்டிட் ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் வைத்தியசாலையில் செய்
யப்படும் பற்போடியை நான் உபயோகித்து வருகின்றேன், அதனால்
எனக்கு மிக நன்மை யுண்டாகியது. அவருடைய மகா சந்தனத்தித்
தைலம் எனது குடும்பத்தில் உபயோகப்படுகிறது.

சர். சி. சங்கரன் நாயர் அவர்களின் மனைவி,
(லேடி சங்கரன் நாயர்)

“பண்டிடர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் மகா சந்த
னத்தித் தைலத்தை உபயோகித்து வருகிறேன். அது மிகவும் குளிர்ச்
சியாயும் இனிய மண முள்ளதாயும் இருக்கிறது.

சேக்னை ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜ்

சர். டி. சதாசிவ ஐயர் எம். எ. பி. எல். அவர்கள்

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள் புகழ்பெற்ற பரம்பரை
மருத்துவ குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவருடைய மருத்துவ சாலையில்
செய்யப்படும் மருந்துகளில், ஜீரணி லேகியம், மகா சந்தனத்தித்
தைலம், கல்நார் பற்போடி முதலியவைகளை நானும் எனது குடும்
பத்தினரும் உபயோகித்து அதன் குணத்தைப்பற்றி மிக மகிழ்ச்சி
அடைகின்றோம். இவர் நமது நாட்டு மருத்துவத் தொழிலுக்குரிய
மருத்துவ வகுப்பினர்களை நல்ல மருத்துவர்களாக்கவும் மிகப் பாடு
பட்டு வருகின்றார்.

சேக்னை ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜ்

ஆனரபில் டி. வி. சேஷகிரி ஐயர் அவர்கள்

“பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் சந்தனத்தித் தைலம்
கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியையும் தேகத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும்
உண்டு பண்ணுகிறது.”

இராமநாதபுரம் அரசர் எம். எல். சி

(ராஜ ராஜேசுவர சேதுபதி அவர்கள்)

பண்டிடர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களை வெகுநேரமாக எமக்
குத் தெரியும். அவர் வழி வழி வந்த மருத்துவ குடும்பத்தில் பிறந்த
வர். அவருடைய அழக காபி என்னும் தாதுவருத்தி லேகியம், மகா
சந்தனத்தித் தைலம், ஆனந்த பாம், பற்போடி முதலிய மருந்துகளை உப
யோகித்துக் குணமடைந் திருக்கின்றோம். அதைப் பலர்க்கும் மிக
புகழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

எட்டயபுரம் அரசர்

“பண்டிடர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் வைத்
திய முறையில் மிகத் திறமையும். அதுபவமு முள்ளவர். எனக்கு
சென்னையில்நேர்ந்த கொடிய பல் கோய்க்கு பலமருந்துகள் உபயோ
கித்தும் பயன்படவில்லை. கடைசியாகப் பண்டிடர் ஆனந்தம் அவர்க
ளின் பற்போடி, ராயல் டீத் பேஸ்ட் என்னும் பல் துலக்கும் மருத்
தின் உபயோகித்து விரைவில் நலமடைந்தேன். அவருடைய அழக
காபி என்னும் தாது விருத்தி மருந்து, போன் மருத்து சந்தனத்தித்
தைலம் முதலியவைகள் எவ்வகையிலும் திருப்தியைத் தருகின்றன.
நமது நன்மதிப்புக் குறியாகத் பொற்றோடா. பொற்பதக்கம் முத
லிய வெகு மானங்களும் செய்துள்ளோம்.”

சேற்றூர் ஜமீன்தார் அவர்கள் எம். எல். சி.

சென்னை, பண்டிடர். எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின்
வைத்திய சாலையில் செய்யப்படுகிற அரச அழக காபி என்னும் தாது
புஷ்டி மருந்து என் அனுபவத்தில் மிகவும் நல்லகுணத்தை உண்டு
பண்ணுகிறது. தாது விருத்தி இலேகியங்களுக் கெல்லாம் இதிலே
சிறந்ததாகச் சொல்வதில் தடையில்லை. நான் அவருடைய பொன்
மருந்து, மகா சந்தனத்தித் தைலம், பற்போடி முதலியவற்றையும், உப
யோகித்திருக்கிறேன் அவையும் நல்லமருந்துகளே.

மகா சந்தனத்தித் தைலம்

வெண்பா.

“இன்ப மணம்வீசும் இளநரையத் தான்தடுக்கும்
துன்பமெலாம் தூர விலக்கவிடும்—அன்பாக
ஆரந்த ரின்சந்த னுதித்தை லந்தன்னை
ஆரந்த மாயாண்டு பார்”

இம் மகா சந்தனத்தித் தைலம் கண்சுவத்தல், கண் எரிச்சல், கண்
னில் நீர்வடிதல், இமை தடித்தல், கண்ணிற் பூவிழுதல், படலங்கள்,
பார்வைக் குறைவு முதலிய கண்ணோய்களையும், காது இரைச்சல்,
காதில் நீர்வடிதல், சிழுவடிதல், கோதல், கேள்விக் குறைவு (காது மத்
தம்) முதலிய செவிநோய்களையும், மூளையின் வலிவுக் குறைவு, மயக்

8 பண்டிட் ஆனந்தரின் தமிழ் வைத்திய சாலை,

கம், ஒற்றைத் தலைநோய், பிடரி நோய் முதலியவைகளையும், இளமை யில் மயிர் நரைத்தல், மயிர் உதிர்ந்தல், தலைவழுக்கை, புழுவுவட்டு, பொடுகு முதலியவைகளையும், முக்கைப்பற்றி வரும் பீனசநோய்களையும், பல்வினவேரைப் பற்றிவரும் நோய்களையும்; பொதுவாகக் கழுத் திற்கு மேற்பட்ட எல்லாப் பிணிகளையும் கண்டிக்கும், மிகுந்த மூளை உழைப்புள்ளவர்களுக்கும், கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும், இத் தைலம் மூளைச்சோர்வை நீக்கிக் குளிர்ச்சியைத் தரும், தலைமயிரைக் கறுக்கச்செய்து மிகவினையில் வளர்க்கும், பக்கவாதம், காசம், இரு மல், நீர் வியாதி (மதுமேகம்) கரப்பான், சொரி, சிவங்கு, கைகால் எரிச்சல், தேமல், கற்றாழைநாற்றம் முதலிய நோயுள்ளவர்கட்கு இந்தச் சந்தனாதித் தைலம் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகும். வைகுரி நோயால் உடல் வெதும்பி, இரத்தம்சுண்டி, மயிர் உதிர்ந்து, அம்மைத் தழும்பினால் அழுகற்று வலிவற்றிருப்பவர்கட்கு இது மிக வினையில் அக்குறைகளை நீக்கி நலந்தரும், நோயில்லாத ஆண் பெண் சிறியோர் முதல் முதியோர்வரை எல்லோரும் இதனைப் பயன்படுத்தலாம். இது சூரியவெப்ப மிகுந்த கோடைக் காலத்திலும், மற்றக் காலங்களிலும் யாதொரு ஐயமுமின்றி நான் தோரும் தலையிற்றடவி மயிர் வாரிக்கொள்ளவும், தலை முழுகவும் பயன்படும்; இனிய மணமும் உயர்ந்த குணமுமுடையது.

இத் தைலத்தை காலையில் தேய்த்துக்கொண்டு இளஞ்சூடான வெந்நீரில் தலை முழுகலாம். இச்சாபத்தியம். கீண், காது, முக்கு முதலிய வெனி உறுப்புக்களில் ஏற்பட்டுள்ள நோயின் விவரத்தை அறிவித்தால் அதற்குத் தக்க மற்ற பக்குவங்களும் தெரிவிக்கப்படும்.

இம் மகா சந்தனாதித்தைலத்தைப் பல அரசர்களும், பல ஆங்கில மருத்துவர்களும், மற்றும் பல செல்வர்களும் ஆண்டு அனுபவித்த நற்குணங்களை எழுதி இருக்கின்றார்கள் அவைகளை நமது மருத்து வினைப்பட்டியின் நன்மதிப் பிதழ்களில் காணலாம்.

24-அவுன்சு ரூபா	4	4	0
12-அவுன்ஸ்	2	4	0
6-அவுன்சு	1	3	0

இவ்விதமான முயற்சியின்பின் மூச்சுண்டாகிப் பிழைத்த குழந்தையை முன் சொல்லியபடி நன்றாகச் சத்தம்செய்து பருத்தி அல்லது கம்பளித் துணியினால் சூடுண்டாகும்படி உடம்பைத்துடைத்துக் கம்பளி உடுப்புப்போட்டுத் தாயின் மாப்போடனைத்துக் கிடத்திக் குளிர் காற்று முதலிபவை படாமல் சில தினங்கொளும் மிகப் பதனமாய்ப் பார்த்து வரவேண்டும்.

பிறக்கும்போது சிசுக்கள் பெரும்பாலும் நோயில்லாமலே பிறக்கின்றன. நெஞ்சுப்பையிலும், மூச்சுப்பையிலும் நோயுள்ள தாய்மார்கட்கும், வேறு பல நோய்களுள்ள தாய்மார்கட்கும், மக எழ்மைநிலையிலுள்ள தாய்மார்கட்கும், அழகும், பருமனும் வலிவுமுள்ள குழந்தைகள் பிறப்பதைப் பார்க்கின்றோம். ஆனால் பிறக்கும்போது நல்ல நிலையில் இருந்த சிசுக்கள், பின்னர் வளர்ப்பவர்களின் எழ்மைத்தன்மையினாலும், வளர்ப்போரின் அறிவின்மையாலும், அதிகத்தினியினாலும், நலக்கெட்டு நோய் வாய்ப்பட்டு மாளக் காண்கின்றோம்.

உடல் நலமுள்ள குழந்தைகட்கு எவ்விதநோயும் வராது. குழந்தை பிறந்த முதல் மாதத்தில் நானொன்றற்கு மூன்று நான்கு தடவை மலங் கழியும்.

அழகை:—நோயில்லாத குழந்தை உரத்தகுரலில் நன்றாக அழும். ஆனால் அடுத்தடுத்து அதிகநேரமும் அழாது. ஒராதடவைமலம் கால் மணி முதல் அரைமணி நேரத்திற்கு மூலும் அழாது.

உடற்கூடு:—பிறந்தவுடன் குழந்தைகளின் உடற்கூடு 99-டிகிரிக்கு மேலிராது. நான்குநாள்க்குப்பின் நூற்றுக்குமேல் உடற் சூடிருந்தால் குழந்தைக்கு நோயிருப்பதாக என்னவேண்டும். இதைத் குழந்தைகளின் மலவாயில் சூட்டளவையை (தர்மமிட்டரை) வைத்தெடுத்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம். குழந்தைகளின் வெப்ப, தப்பத்தைத் தொடர்புபார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய அனுபவமுள்ளவர்களு முன்பு.

நாடி:—குழந்தை அழும்போதும், பால் குடிக்கும்போதும் அதன் நாடித் துடிப்பு வேற்றுமைப்படும். முதல் இரண்டு மாதங்களில் நிமிஷத்திற்கு 137 வீதமும், ஆறுமாதம் வரையில் 128 வீதமும், பின்னர் பன்னிரண்டு மாதம்வரையில் 120 வீதமும் நாடி துடிக்கும்.

மூச்சு அல்லது கவாடம்:—குழந்தை விழித்துக்கொண்டிருக்கும் போது மூச்சுப் பல்வகையாக ஒரு நிமிஷத்தில் சராசரி 30 முதல் 68

தடவை வாங்கியும். தூங்கும்போது மூச்சு முறையாய் நடைபெறும்; சுவாசம் சிறிது மிகுதல்படும்.

மலம்:—சுசு பிறந்த முதல் இரண்டுநாள் வரையில் காட்டு மலம் என்னும் கறுப்பு நிறமான மலம் வெளிப்படும். மூன்று நாட்களுக்குள் வழக்கம்போல் மஞ்சள் நிறமாகமாறும். பகல் இரவு இருபத்துநான்கு மணிநேரத்தில் இரண்டு முதல் நான்கு தடவை இளகலாகவும், சிறிது கெட்டமணமுள்ளதாகவும் மலம் கழியும். குழந்தை பிறந்த பன்னிரண்டுமணிநேரத்திற்குள் காட்டு மலம் கழியாவிடில் சிறுவரில் விளக்கெண்ணெய் என்னும் ஆமணக்கு நெய்யைத் தடவிக்கொண்டு குழந்தையின் மலவாயிலில்செலுத்தி இழுக்கும்போது பின்னாலேயே மலம் சரிந்து வரும். மலக்குடல் உட்புறத்தில் அடைப்பிருந்தால் உள்ளே விரல் செல்லாமல் தடைபடும். அப்போது மருத்துவரைக்கொண்டு சோதிக்க வேண்டும்.

சிறுநீர் அல்லது மூத்திரம்:—பிறந்த குழந்தையின் சிறுநீர், காடி போல் சிறுபுளிப்பாயும், வெண்மை கலந்த மஞ்சள் நிறமாயும் இருக்கும். 1005 முதல் 1007 வரை கனமுள்ளதாயிருக்கும். நல்லதண்ணீரின் கனம் 1000 என்றும், அதில் ஏதாவது வேறு பொருள் கலந்திருந்தால் 1000-த்துக்குமேல் கனம் இவ்வளவு இருக்கிறது என்றும் கணக்கிடப்படுகிறது. இதைக் கணக்கெடுப்பதற்குத் தெர்மாமிட்டரைப்போன்ற இரசம் நிறைந்த கண்ணாடி குழையைச் சிறுநீரில் இறக்கி அது மிதக்கும் போது நீர்மட்டத்திற்குமேல் எழும்பிய பாகத்தில் காணும் இலக்கத்தைப்பார்த்துத்தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பிறந்தவுடன் நாளொன்றுக்கு ஆறுமுதல் பதினைந்து அல்லது இருபதுதடவை நீரிறங்கும். அதனளவு, முதலில் 3 முதல் 12 திராமிருக்கும். பின்னர், அதிகப்பட்டுக்கொண்டே வந்து பதினாறு அல்லது பதினேழாம் நாளில் 7 முதல் 11 அவுன்சு முதல் திராம் பிரியும்.

குழந்தையின் எடை:—குழந்தை பிறந்தவுடன், அதன் எடை, ஏறக்குறைய ஆறு இராத்தல் அல்லது 8 பவுண்டு இருக்கும். பிறந்து மூன்று நாள்களுக்குள் சுமார் அரை இராத்தல் கனம் குறையும். ஏழெட்டு நாட்களில் பிறந்தபோது இருந்த எடைக்கு வந்துவிடும். பின்னர் அதிலிருந்து குழந்தையின் கனம் நாந்தோறும் வளரவேண்டும். இல்லையெல் குழந்தை நல்ல நிலையில் இல்லை என்பதை யறிபவேண்டும். கைப்பால் ஊட்டி வளர்க்கும் சிசுக்களை வாரந்தோறும் நிறுத்துப்பார்க்கவேண்டும்.

அத்தியாயம் 3

குழந்தைக்கு முதல்மாதத்தில் நேரிடக்கூடிய துன்பங்கள்

தலையின் வடிவு:—குழந்தை பிறந்தவுடன் அதன் தலை பலவித அந்தக்கேடுகளதாய் இருப்பதுண்டு. தெரியாத பெண்கள் இதனைக் கண்டு கெடுதலென்று பயந்து தலையைப்பிடித்துச் சரியான வடிவாக்க வேண்டுமென நினைத்துப் பலவாறாக அதை அழுக்கி உருண்டையாக்க எத்தனிப்பார்கள். அதனால் சிசுவுக்கு அபாயமுண்டாவதன்றி தலைமுற்றிலும் அந்தக்கேடாய்ப்போவதுமுண்டு. இது கெட்டவழக்கம். இதற்கு ஒன்றுஞ்செய்யக்கூடாது. சிலநாட்களுக்குள் தலை தானாகவே சரியான வடிவமாகிவிடும்.

தலையில் இரத்தக்கட்டு:—தலையில் ஏதேனும் ஒருபாகத்தில் திரண்டு ருண்டவடிவமான வீக்கம்ருப்பதுண்டு. பிறக்கும்போது சிசுவின் தலையிலும் நோக்கி இறங்குஞ்சமயம் நங்கிப் பொருத்து நசுங்குகிறதினால் அந்த இடங்களில் இரத்தக்கட்டி இப்படி வீக்கமுண்டாகும். இதற்கும் ஒன்றுஞ் செய்யவேண்டியதில்லை. தானாக நாளடைவில் வற்றிப்போகும். ஆனால் வீக்கம் வற்றாமல் நோயுண்டாகிச் சிசுவருத்தப்பட்டால் மருத்துவரிடம் காண்பித்து அவர் சொல்லுகிறபடி செய்யவேண்டும்.

முகவீக்கம்:—குழந்தை பிறந்தவுடன் சில சமயங்களில் முகம் வீங்கிக் கறுத்து விகாரப்பட்டிருக்கும். இதுவும் விரைவில் தானாக மாறிப்போகிற குணமுள்ளதாகையால் இதற்கும் ஒரு பரிசாரமும் வேண்டியதில்லை. ஆனால் அப்படியிருக்கும் சமயங்களில் குழந்தையின் நாபிக்கொடியைக் கட்டியிருக்குங் கட்டைச் சற்று அவிழ்த்து, அதினின்றும் கொஞ்சம் இரத்தம் போகும்படி விட்டுப் பிறகு அதை இறுகக் கட்டிவிட்டால் மிகக் குணமுண்டாகும்.

மலவாயில் அடைப்பு:—குழந்தை பிறந்து முழுக்காட்டினபின், அதற்கு உடுப்பு போடுமுன், காட்டுமலமென்று சொல்லப்படும் கறுப்பு மலம் கழியாவிடில், மலத்துவாரம் இருக்கிறதா இல்லையாவென்று பார்க்க வேண்டும். சில குழந்தைகளுக்கு வெங்காயத்தொல்போன்ற சவ்வு மலத்துவாரத்தை மூடியிருக்கும். இதைச் சாதாரணமாக மருத்துவி நகத்தினால் கீறிவிடலாம். இலேசாய்க் கிழிந்துபோகும். அப்படி நீங்காவிடில் வைத்தியரிடம்காட்டி அதற்குவேண்டியதைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். நாள்களாக ஏதும் செய்யத் துணியக்கூடாது.

உடம்பில் தோல் உரிதல்:—குழந்தை பிறந்து இரண்டொரு நாளில் அதன் உடம்பின் மேற்புறம் இலேசாக உரிந்துகொண்டிருக்கும். இதனால் குழந்தையிலே, சிசுவிற்கு ஒரு வருத்தமுமிராது. ஆனால் தோலு ரிந்து சந்துகளிலும், மடிப்பிலும் சிவந்திருந்தால் நேங்காபென்னொய், அல்லது ஆமணக்கென்னொய் போட்டுவரவேண்டும். வேறு ஒன்றுஞ் செய்யவேண்டியதில்லை.

மார்பு வீக்கம்:—சில குழந்தைகளுக்குப் பிறந்த சிலநாட்களில் அவைகளின் மார்பில் முலைக்காம்பைச் சுற்றித் தடித்து வீக்கங்காண்பதுண்டு. சில பெண்கள் அதற்கும் காரணம் இன்னதென்றறியாமல் பால் கட்டியிருக்கிறதென்று அதை நசுக்கிச் சிசுவிற்கு மிகத் துன்பமுண்டாக்கிவிடுகிறார்கள். அப்படி நசுக்கும்போது பால்போல் ஒவ்வகை நீர் மார்பிலிருந்து வருவதைக்கண்டு இதைப் பாற்கட்டு என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அதுபாலன்று. அது, பெரியவர்கள் முகத்தில் பருவை நசுக்கினால் அதிலிருந்து வெளிப்படும் பொருள் போன்ற ஒருவகையான வெண்மைப்பொருளே யன்றி பாலன்று. இப்படி அதை நசுக்குவதனால் சில சமயங்களில் அதில் இரத்தங்கட்டி சிழிபிடித்துக் குழந்தைக்கு வருத்தம் நேரிடும். இந்த வீக்கம் தானாகவே வற்றிப்போகும். அப்படியின்றிச் குழந்தைக்கு வேறான உண்டாக்குமானால் சோற்றை அல்லது ரொட்டியைப் பாலில் வேகவைத்துக் கட்டலாம். வெந்நீர் ஒத்தடங் கொடுக்கலாம்.

தொப்புழ்ப்புண்ணும், அதிலிருந்து இரத்தம் வடிதலும்:—தொப்புள்கொடி அல்லது நாபிக்கொடி காய்ந்து விழுந்துபோனவுடன் புண் காய்ந்து உள்ளே சுருங்கிப்போகும். ஆனால் சிலசமயங்களில் அந்த இடத்தில் சிறிது கசிவுகண்டு புண்ணுண்டாகிக் கெட்ட ஊண்வளரும். இதற்குச் சினம் காரம் என்னும் படிக்காரத்தைத் தூள்செய்து புண்ணில் போட்டு வரக் காய்ந்துபோம். துர்மாயிசத்தை மயிஸ்துத்தம் என்னும் துருநால் தேய்த்து அதன் மேல் சுயப்பிளாஸ்திரி போடக் கரைந்து புண் ஆறியிடும். சிலசமயங்களில் இந்தப்புண்ணிலிருந்து இரத்தக்கசிவுண்டாகும். அதற்கு உடனே அயத்திராவதத்தைக் கொப்பூழின்மேல் தடவித் கெட்டியாய் அழுத்திப் பிடித்திருந்தால் அரைமணி நேரத்தில் இரத்தக்கசிவு நின்று விடும். நிற்காவிடில் வெள்ளிக் காடிக்காரத்தால் இரத்தம் சுரப்பிடத்தை இலேசாகத்தொடவேண்டும். அப்படியும் நிற்காவிட்டால் மருத்துவரிடம் காண்பிக்கவேண்டும். வளர்ந்த துர்மாயிசத்தைச் சுற்றித் குதிரை மயிரால் சுற்று இறுக்கிக் கட்டிவைத்தால், அது இரண்டு மூன்று தினங்களில்

அழுகி விழுந்துவிடும். பின்னால் மேற்சொல்லியபரிசுகாரங்களினால் புண்ணை ஆற்றியிடலாம். இரத்தக்கசிவை இலேசாக எண்ணுதல்கூடாது. கொஞ்சமாகக் கசிந்துகொண்டிருந்தாலும் அதைத் தாங்காமல் நாளடைவில் சிசு மெலிந்து வலிவு குறைந்தாகிவிடும்.

நாவுக்கட்டு:—சில குழந்தைகளின் நாளின் அடியிலிருந்துச் சவ்வு குறுகியாவது, அல்லது நாளின் துனிவரை பிடிப்புள்ளதாகவாவது இருப்பதனால் சிசு நாவை அசைக்க இடமில்லிருக்கும். அப்போது அது பாலை உறிஞ்சிக் குடிக்கமாட்டாமல் சங்கடப்படும். உதட்டிற்குவெளியில் நாவை நீட்ட எதுவிதலாமலிருக்கும். இதனால் குழந்தைக்கு நாக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறதென்றறியலாம். இப்படியிருந்தால் உடனே மருத்துவரிடங் காண்பித்து அதற்குப்பரிசுகாரஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். இல்லை யேல் குழந்தை பாலைச் சரியாய்ச் குடிபாடல் மெலிந்து வருந்த நேரும்.

மஞ்சட்காமாலை:—பிறக்குங் குழந்தைகளில் சுமார் மூன்றிலொரு பாகத்திற்குப் பிறந்த இரண்டு மூன்று வாரத்திற்குள் உடம்பெல்லாம் மஞ்சள் பூசினதுபோன்ற நிறமுண்டாவதுண்டு. இது, சுவாசக்குறைவு, நல்லகாற்றி, சூரிய வெளிச்சமில்லாத இருண்ட அறைகளிலிருப்பது, சூரிர்ந்த காற்றுப்படுவது, பத்துமாதத்திற்குமுன் பிறப்பது முதலிய காரணங்களினால் உண்டாகும். இது ஒரு வாரம் பத்துநாட்களுக்குள் தானாகவேமாறிவிடும். அப்படி மாறாவிடில் ஆரணக்கென்னொயில், சிலவா கையுள், கடுக்காயும் சேர்த்த குடிநீர் கலந்து கொடுக்கலாம். அல்லது எப்சம் சாஸ்ட் என்னும் பேதி உப்பையாவது கலந்து கொடுக்க நன்றாக மலங்கழிந்து மஞ்சள் நிறம் மாறும்.

மலமுத்திரக்கட்டு:—சிலகாலங்களில் இரண்டு மூன்று நாள்வரை குழந்தைகளுக்கு நீர் இறங்காமலிருக்கலாம். காரணம் உடம்பிலிருந்து நீர் பிரிந்து மூத்திரப்பையில் சேராததினால், அல்லது சிறு நீர் சேர்த்திருத்தும் நீர்த்துவாரம் அடைபட்டிருப்பதனால் நீர் இறங்காமலிருக்கலாம். குழந்தை பிறந்து பன்னிரண்டுமணி நேரத்திற்குள் மலமிறங்காவிடில் உடனே குழந்தையை இள வெந்நீரில் பத்து நிமிஷம் வைத்தால் சிறு நீரும், மலமும் கழியும். அப்படியும் கழிபாவிடில் வைத்தியரிடம் காண் பித்துப்பரிசாரம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

செங்கிரந்தி:—இது வெர்க்குரு போன்ற ஒளிதச் சினைப்புகள். சூப் பல் சூப்பலாய் உடல் முழுவதும் அல்லது உடம்பின் ஒரு பாகத்தில் மாதிரம் காணும். இதற்கு மலங்கழியுக் கொடுப்பது நலம்.

கண்ணேய்:—இதுபிறந்த அனேக குழந்தைகளுக்கு மூன்று நாட்களுக்குமேல் வருவதுண்டு. சிசுவுக்கு முதல்தடவை முழுக்காட்டும் போது அதன்மேற் படித்திருக்கும் வழுவழுப்பான அழுக்குக் குழந்தையின் கண்ணில் படுவதுதான் இதற்கு முதற்காரணம். இதன்றியும் சோப், அரைப்பு, சிகைக்காய் முதலியன தேய்க்கும்போது கண்ணுள் படுவதாலும் கண்ணேய்வரும். கண்ணேயுண்டாயிருப்பதன் முதற்குறி குழந்தை தூங்கி விழிக்கும்போது இமை திறக்கக்கடாமல் ஒன்றோடொன்று பிடித்திருப்பதேயாம். வெந்நீரில் பஞ்சை நனைத்து அதனால் கண்ணைக் கழுவித் கண்ணைத் திறத்துவிட்டால் கண்ணிலிருந்து பிளோசாடும். கண் இமைகளின் ஓரம் சிவந்திருக்கும். உடனே தகுந்த பரிசாரம் செய்வாயின் கண் வீங்கி நோய் மிகுந்து பார்வைக்குக் கேடுண்டாகலாம். மருத்துவர் பார்வையிட்டு மருந்து போடும்வரை, மூன்றுமணி நேரத்திற்கொருதரம் இனவெந்நீரைப் பஞ்சில் தோய்த்துத் கண்ணை அழுக்கரச்சுச் செய்வதுடன், அடிக்கடி வெந்நீர் ஒத்தனங் கொடுக்கவேண்டும். ௪ இமைகள் ஒன்றோடொன்று சேராதபடி ஓரங்களுக்கு விளக்கெண்ணாய் தடவவேண்டும். இவ்வித பக்குவத்தில் ஒருவாறு நலமுண்டாகும். இது, சிறிது பிச்சினால் சிசுவுக்கு எப்போதும் பார்வையைக் கெடுக்கு மாகையால் இதை அவசியம் வைத்தியரிடம் காட்டவேண்டும்.

மரு முதலியவைகள்:—இவைகளினால் குழந்தைக்கு ஒரு கெடுதலுமில்லாததினாலே, இவைகளைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை; யாதொரு பரிசாரமும் செய்யவேண்டியதில்லை.

அத்தியாயம் 4

குழந்தைகளைக் குளிப்பாட்டுவதன் அவசியம்,

கட்டிலிலும் தொட்டிலிலும், தூங்கி, கைகளிலும் மடிகளிலும் வைத்து வளர்க்கப்படும் குழந்தைகளை ஏன் நீராட்டவேண்டுமெனில், ஒருவிட்டின் கூரையானது வெய்யில், மழை, காற்று முதலானவைகளை, எப்படி விட்டிற்குள் செல்லவிடாமல், தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுபோல் நமது உடம்பின்மேலிருக்கும் தோலானது, வெப்ப தட்பக் காற்று, வெயில் மழை முதலியவற்றால் உடம்பினுள்ளிருக்கும் அவயவங்களுக்கு ஒரு கெடும் வராமல் அவைகளை மூடிக்கொண்டிருக்கும் மேற்கூரைபோலிருக்கிறது. அதுவுமன்றி மூச்சுப்பயாகிய துரையீரல், இரத்தத்தைச் சுத்தப்படுத்துவதற்கு, பிராணவாயுவை உட்கொண்டு இரத்தத்

திலுள்ள கெட்டவாயுவை எப்படி வெளியிட்டுத்தூக்கிறதோ அதுபோலவும், பிருக்கம் என்னும் மூத்திரக் குண்டிக்காய்கள், உடம்பிலிருந்து வெளியிடவேண்டிய துர்நீரை எப்படி சிறுநீராக (மூத்திரமாக) வெளியிட்டுத் தூக்கிறதோ அதுபோலவும், தோலானது, இவ்விதம் உறுப்புக்களைப் போல, உடல் நலத்துக்கு முக்கிய அவயவமாக இருக்கிறது. இவ்விதம் உறுப்புக்களின் வேலையையும் தோல் செய்து வருகிறது.

ஐம்புலன்களில் ஊறு அல்லது பரிசம் என்று சொல்லப்படும் உடம்பின் உணர்ச்சிக்குத் தோல்தான் ஆதாரம். இதற்காக உடம்பின் மற்றப் பாகங்களைவிடத் தோலுக்கு மிக துண்ணிய பரிச நரம்புகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதனால் உடம்பின்மீது ஒரு சிறிய ஏறம்பு ஊர்தாலும் அதைப் பரிசத்தாலறிக்கிறோம். தவிர சிறிது வெப்பம், குளிர் முதலியவைகளின் வேற்றுமையையும் இவற்றால் அறியக்கூடும். திடீரென அதிகக் குளிர்ச்சியான நீரை உடம்பின்மீது விட்டால் தடுக்கென ஒரு வித அதிர்ச்சியுண்டாவதும் இதனால்தான்.

இது தவிர துரையீரலைப்போல் தோலும், நல்லகாற்றை உட்கொண்டு, கெட்டவாயுவை வெளியிட்டு உயிருக்கு ஆதாரமாகிய இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்யும் ஒருவிதக் கருவியாயிருக்கிறது.

மூன்றுவதாக, தேகத்திலுள்ள துர்நீரை பிருக்கம் என்னும் குண்டிக்காய்கள் எவ்விதமாக இரத்தத்திலிருந்து பிரித்துச் சிறுநீராக வெளியேறச் செய்கிறதோ அப்படியே தோலும் தேகத்திலுள்ள துர்நீரின் ஒருபாகத்தை வியர்வையாக வெளியேற்றும் உறுப்பாயிருக்கிறது. மூத்திரத்தில் எப்படி நீர்மாத்திரமன்றி மற்றும் உப்புசேர்ந்த கட்டியான பொருள்களும் கலந்திருக்கின்றனவோ அதுபோல வியர்வையிலும் உப்பு கலந்து வெளியாகிறது. அதனால்தான் வியர்வை கைப்பாயிருக்கிறது. இவ்விதமாய்த் தோலிலிருந்து வெளியாகும் துர்நீரில் ஒருபாகம் நீராகவும் மற்றபாகம் ஆவியாகவும் வெளியாகிறது. இருபத்துநான்குமணிநேரத்தில் ஏறக்குறைய முக்கால் குப்பிகொள்ளப்படியான நீர் இப்படி ஆவியாகக் கழிகிறது. உடல் உழைப்பு அதிகமானால் அதற்குத்தக்க அதிக நீரும் ஆவியும் கழியும். ஏதாவது காரணத்தினால் மூத்திரம் பிரியாவிட்டால் வியர்வை அதிகப்படும்படியான முயற்சிகளால் தேகத்துக்கு ஒரு கெடுதியும் நேரிடாமல் சிறிதுகாலம் (அதாவது மறுபடியும் மூத்திரம் பிரியுமட்டும்) காப்பாற்றிக்கொள்ளலாம். குளிர்காலத்தில் வியர்வையில்லாமையினால் அப்படித் தோலின்வழியாகக் கழியவேண்டிய நீரை, பிருக்கம்

மூத்திரமாக வெளியேற்றும். ஆதலால் குளிர்காலத்தில் மூத்திரம் அதிகப்படுகிறது. இவ்விதமாய்த் தோலானது உயிருக்குச்சகாயமாக வேலை செய்யும் உறுப்பாகவுமிருக்கிறது.

இரத்தமாவது வேலைக்குரியதொரு தடையுமில்லாமல், தோலைப் பதனமாகக் காப்பாற்றுவெண்டியது அவசியம். மேற்கொள்ளப்பட வியர்வையுடன் கலந்திருக்கும் உப்புகள் நீர் உலர்ந்துபோனதின், தோலின் மேல் படிந்திருக்கும். இதுதவிர வெங்காயத்தின் தோல்கள் எப்படி அடுக்கிக் காய் இருக்கின்றனவோ அப்படியே நமது உடம்பின் தோலும் அநேக அடுக்குகளுள்ளதாயிருக்கிறது. வெங்காயத்தின் மேற்கொண்ட நாளடைவில் காய்ந்து சருகாக உதிர்ந்து போவதுபோல் நமதுதோலின் மேலடுக்குகளும் நாளடைவில் காய்ந்து தேய்ந்து அணு அணுவாக உதிர்ந்து போகும். இப்படி உதிர்ந்துபோகும் தோலணுக்கள் வியர்வையிலுறி அதன் உப்புக்களுடனும், தோலின் மயிர்க்கால்வழியே வெளியேறும் துர்க்கந்தங்களுடனும், படியுந் தூசி அழுக்குகளுடனும் கலந்து, உடம்பின்மேல் படிந்திருப்பதனால் கெட்டமன முண்டாகிறது. தோலின்மேல் இந்த அழுக்குகள் படிந்திருப்போது, வியர்வை, சுவாசம் முதலியவை வெளியேறும் குழாய்களின் வாய்மூடிப்போவதனால் அவைகள் வெளியே செல்ல இடமிராது. அதனால் உடல் நலங்கெடும்.

நாஸ்தோறும் பெருக்கிக் கழுவிச் சுத்தஞ்செய்யாத வீட்டில் அழுக்கு மிகுதியாய்ச் சேருகின்றது. அதனால் அவ்வீட்டில் வசிப்போருக்கு நோய்கள் உண்டாகிறது, அப்படியே அழுக்குகளைத் தகைத்தெட்டமனமுள்ள உடலில்வாழும் உயிருக்கும் கேடுண்டாகும். தோலின்மீது விரலால் அழுத்தத்தேய்த்தால் அழுக்கு திரண்டுருண்டுவரும். இதனால் முன் சொல்லிய உதிர்ந்த தோலணுக்கள் வியர்வை உப்புகள், தூசி முதலியவை சேர்ந்து வியர்வையிலுறித் தேகத்தின்மீது படிந்திருக்கும். நாஸ்தோறும் இருவேளை குளித்தாலும் இந்த அழுக்கு உடம்பைத் தேய்க்கும்பா தெல்லாம் வெளியேறும்.

இப்படி எப்போதும் அழுக்குசேரும் தோலை நாம் கூடியாவரையில் தாய்மையாக வைத்திருக்க முயலவேண்டும். சிறுவர்முதல் பெரியோர் வரை எல்லோருக்கும் தோலில் இப்படி அழுக்குப்படிவது இயற்கை. ஆதலால் சிறு குழந்தைகளுக்கும் தோல் எப்போதுந் சுத்தமாயிருக்க வேண்டியதவசியம். சிசுவின் உடல், மிக மென்மையான பூவைப்போல் இருப்பதனால் வெகு பதனமாய்க் காப்பாற்றவேண்டும். சிறுகொய் நெரிட்டாலும் அதனால் சிசுவுக்கு மிகுந்த துன்பமும் எளிதில் உயிர் நீங்கும்.

டாக்டர் டி. வடிவேலு அவர்கள்

என்னிடம் வரும் நோயாளிகள் பலருக்கும் பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகா சந்தனூதித் தைலத்தைச் சிபார்சு செய்ததில், அவர்களில் அநேகர் அதைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். மேலே சொல்லிய பண்டித அவர்களை வெகு காலமாக எனக்குத் தெரியும். அவருடைய பருத்துகள் வெகு குணமுள்ளவைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

டாக்டர் எஸ். திருவேங்கடம், எல். எம். பி.

மெடிகல் ஆபீஸ், ராயதுடா கஞ்சம் ஜில்லா.

அன்புள்ள பண்டிதர் ஆனந்தம் அவர்கட்கு வந்தனம். தங்களுடைய மகா சந்தனூதித் தைலத்தை நான் உபயோகித்து நல்ல குணத்தைக் கண்டேன். பலருக்கும் அதை நான் தெரிவித்தேன், அதை வாங்கி உபயோகித்தவர்களெல்லாம் அதன் நற்குணத்தைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறுகின்றார்கள். தற்காலம் சந்தனூதித் தைலம் என்ற பெயரால் பல போலித் தைலங்கள் வியாபாரத்திற்காக விளம் பரப்படுத்துகின்றார்கள், அதனை வாங்கிப் பலர் மோசம் போகின்றார்கள். தங்களுடைய மகா சந்தனூதித் தைலத்தின் பெருமையை எல்லோரும் அறியுமாடி. பல பத்திரிகைகளில் தாங்களும் விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஐக்கோர்ட்டு ஜட்ஜிகளின் அபிப்பிராயம்

சென்னை ஐக்கோர்ட்டு ஜட்ஜ்

டாக்டர் சர் எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள்

கே. டி., சி. ஐ. இ.

“பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகா சந்தனூதித் தைலத்தை எங்கள் குடும்பத்தில், உபயோகித்துமிக நன்மை அடைந்தோம். அது மட்டுமல்லாமல் இ. நம்பேச்சாடு நல்ல குணமும் செய்கிறது. நெடுநாளாக அக் தைலத்தையே உபயோகித்து வருகின்றோம். அவருடைய மற்ற மருந்துகளை, பலரும் உபயோகித்து நலமடைவதாகத் தெரிகிறது.”

சென்னை ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜ்

சர். சி. சங்கரன் நாயர் அவர்கள் சி. ஐ. இ.

பண்டிட் ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் வைத்தியசாலையில் செய்ப்படும் பற்போடியை நான் உபயோகித்து வருகின்றேன், அதனால் எனக்கு மிக நன்மை யுண்டாகியது. அவருடைய மகா சந்தனநீத் தைலம் எனது குடும்பத்தில் உபயோகப்படுகிறது.

சர். சி. சங்கரன் நாயர் அவர்களின் மனைவி,
(லேடி சங்கரன் நாயர்)

“பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் மகா சந்தனநீத் தைலத்தை உபயோகித்து வருகிறேன். அது மிகவும் குளிர்ச்சியாகும் இனிய மண முள்ளதாகும் இருக்கிறது.

சென்னை ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜ்

சர். டி. சதாசிவ ஐயர் எம். எ. பி. எல். அவர்கள்

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள் புதுப்பெற்ற பரம்பரை மருத்துவ குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவருடைய மருத்துவ சாலையில் செய்யப்படும் மருந்துகளில், ஜீரணி லேகியம், மகா சந்தனநீத் தைலம், கல்நார் பற்போடி முதலியவைகளை நானும் எனது குடும்பத்தினரும் உபயோகித்து அபுர் நலனடைந்துள்ளோம். மிக மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இவர் நமது நாட்டு மருத்துவத் தொழிலுக்குரிய மருத்துவ வகுப்பினர்களை நல்ல மருந்துவாக்காளர்களாகப் புகழ் பாட்டு வருகின்றார்.

சென்னை ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜ்

ஆனரபில் டி. வி. சேஷகிரி ஐயர் அவர்கள்

“பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் சந்தனநீத் தைலம் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியையும் நெகிழ்வுக்கு ஆரோக்கியத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறது.”

இராமநாதபுரம் அரசர் எம். எல். சி

(ராஜ ராஜேசுவர சேதுபதி அவர்கள்)

பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களை வெகுதூரமாக எமக்குத் தெரியும். அவர் வழி வழி வந்த மருத்துவ குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவருடைய உழைப்பு என்னும் நூதுவிருந்தி லேகியம், மகா சந்தனநீத் தைலம், ஜூன்த் பாம், பற்போடி முதலிய மருந்துகளை உபயோகித்துக் குணமடைந் திருக்கின்றோம். அதைப் பலர்க்கும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

பமனிட

க்கும்.

படுக்குறங்க

சிறகத்தி மூல் மெதுவாய்ச்

தடவித் தேய்த்துத் துணிபடாமல்.

பிண்ணுக்கு அல்லது (சவர்க்காரம்) சே..

மேல் தொடர்ந்து நாலுந்து நாள் தடவினால்.

இப்படை மருந்து தடவுவதனால் எரிச்சல்,

சுறையித்தல் முதலிய கெடுதிகள் ஏற்படா.

படை மருந்து விலை அணா 0 8 0

தமிழ் வைத்தியசாலை 221, தங்கசாலை வீதி, செ.

சித்தர் களஞ்சியம்

இஃதோர் அரிப நூல் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், சோதிடராசி, அட்டமாசித்து முதலியவைகளின் சார யுள். ஆன், பெண், இருபாலரும் பிறந்தது முதல் பற்றுச் சாயுச்சிய பதவியை அடைய இந்நூல் ஒருசிறந்த

162-பக்கம் கொண்டது விலை ரூபா 1 8 0

காலிகா பரிண்டு விலை ரூபா 2 0 0

வைத்திய பூபதி-பண்டிட் K. S. பொன்னம்பலம்,

பரஞ்சோதி வைத்திய சாலை,

சும்ப கோணம்.

முயல் இரத்த சம்பந்தமான கேச இரகாணி தைலம்.

முயல் இரத்தம், ஆனந்தத்தம், உயர்ந்த மூலிகை, பரிமள வாச் திரவியங்களையும் சேர்த்து தயார் செய்யப்பட்ட இத்தலைத்தைத் தடவிவரம்பிர் உதிர்தல், வெளுத்தல் செய்ப்படை முதலியவைகள் நிவர்த்திபாதி கூந்தல் சுறுசுறுப்பை ஆலம் விழுதுபோல் வளரச்செய்யும். பி. பி. சார்ஜ் வேறு.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1 0 0

புட்டி 3-க்கு விலை ரூபா 2 10 0

எம். சி. நடேச வைத்தியர்,

சுதேச ஓளவுஷத சாலை,

மேலவீதி, சும்பகோணம்.

கல்
லீரோகங்கலை.

குணம்தரும் இதனைச் சுண்டைக்
பாலை சாப்பிடவேண்டும். சீத இரத்த
புண் மருந்தை நிறுத்த வேண்டும். மலம்
வெறும் சீதம், இரத்தம் மட்டும் போனால்
சூழாயத்தில் ஆமணக்கெண்ணெய்கலந்து அருந்திபழய
ரனர்க் கழித்துக்கொண்டு, பின்னர் மூல நோய் மருந்தை
ண்டும்.

பேயம்:— பால்சேர்ந்த கஞ்சிகள் தான் சாப்பிடவேண்டும்.
பாய், புளி முதலிய காரமுள்ள குழம்பு கரி முதலியவைகளும்
பாது.

நோய் மருந்து புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1 0 0

ஆனந்த பாம்

வலிகளுக்கு மேலே தடவும் மருந்து

நீதலம், தலைநோய், நெஞ்சுநோய், நெஞ்சடைப்பு, நெஞ்சிற்
வாசுநோய், கில்வாயு, பக்கவாயு, அண்டவாயுபல்நோய், முதுகு,
கைகால் முதலியவைகளில் பிடிப்பு, சீதநாம், குரல்வளையோய்,
பூரான், நண்டு வாய்க்காலி முதலான விஷப்பூச்சிக்கடி இவைகளை
மேலே தடவித் தேய்க்க மிக விரைவில் நோயை நீக்கி மகிழ்ச்சியைத்
ரும் சஞ்சீவி போன்றது.

நோய் மிகுதியாயுள்ள விடத்தில், தவிடு அல்லது மணலை வறுத்து
த்துக்கொடுத்து, பின்னர் இம்மருந்தைத் தடவித் தேய்த்துக் கம்பளி
பல்லது முறட்டுத் துணியினால் மூடிச் சுட்டிவைக்கவேண்டும். நோய்க்
நீத் தக்கபடி அடுத்தடுத்து இதனைச் செய்யலாம். பல் ஈறு வீக்கம்,
பல்சொத்தை முதலிய பல்லவிக்கு இம்மருந்தைப் பஞ்சில் தடவி நோயு
ள்ளவிடத்தில் வைத்து உமிழ் நீரை விழுங்காமல் கொஞ்சநேரம் வைத்
மருந்து எடுத்து விடலாம்.

(பல்லில் நோயுள்ளவர்களுக்கு நமது பற்பொடி மிக நன்மை செய்யும்)

ஆனந்தபாம் ரூபி விலை அணா 0 12 0

56
1858 2111 23 11 11

எப்டயபுரம் அரசர்

“பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் வைத்
திய முறையில் மிகத் நிறையும்த் அதுபவமு முள்ளவர். எனக்கு
சென்னையிலேநேர்த்த கொடிய பல் கோய்க்கு பலமருந்துகள் உபயோ
கித்தும் பயன்படவில்லை. கடைசியாகப் பண்டிதர் ஆனந்தம் அவர்க
ளின் பற்பொடி, ராயல் தேப் பேஸ்ட் என்னும் பல் துலக்கும் மருந்
தினை உபயோகித்து விரைவில் நலமடைந்தேன். அவருடைய அழக
காபி என்னும் தாது விருத்தி மருந்து, பொன் மருந்து சந்தனநீத்
தைலம் முகலியவைகள் எவ்வகையிலும் நிருப்தியைத் தருகின்றன.
நமது நன்மதிப்புக் குறியாகப் பொற்றோடா. பொற்பதக்கம் முத
லிய வெகு மானங்களும் செய்துள்ளோம்.”

சேற்றூர் ஜமீன்தார் அவர்கள் எம். எல். சி.

சென்னை, பண்டிதர். எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின்
வைத்திய சாலையில் செய்யப்படுகிற அரச அழக காபி என்னும் தாது
புஷ்டி மருந்து என் அனுபவத்தில் மிகவும் நல்லகுணத்தை உண்டு
பண்ணுகிறது. தாது விருத்தி இலேயியங்களுக் கெல்லாம் இதுவே
சிறந்ததாகச் சொல்வதில் தடையுமில்லை. நான் அவருடைய பொன்
மருந்து, மகா சந்தனநீத் தைலம், பற்பொடி முகலியவற்றையும், உப
யோகித்திருக்கிறேன் அவையும் நல்ல மருந்துகளே.

மகா சந்தனநீத் தைலம்

வேன்பா.

“இன்ப மணர்விகம் இவ்நாயத் தான்தடுக்கும்
துன்பமெலாந் தூர விடக்கிடும்—அன்பாக
ஆநந்த ரின்சந்த னுதித்தை வந்தனனை
ஆநந்த மாயாண்டு பா”

இம் மகா சந்தனநீத் தைலம் கண்ணிவத்தல், கண் எரிச்சல், கண்
ணில் நீர்வடிதல், இமை தடித்தல், கண்ணிற் பூசிமுதல், படலங்கள்,
பார்வைக் குறைவு முதலிய கண்ணோய்களையும், காது இரைச்சல்,
காதில் நீர்வடிதல், சிழுவடிதல், நோதல், கேள்விக் குறைவு (காது மற்
தம்) முதலிய செவிநோய்களையும், மூலையின் வலிவுக் குறைவு, மயக்

கம், ஒற்றைத் தலைநோய், பிடரி நோய் முதலியவைகளையும், இளமையில் மயிர் நரைத்தல், மயிர் உதிர்ந்தல், தலைவழுக்கை, புழுபெட்டு, பொடுகு முதலியவைகளையும், மூக்கைப்பற்றி வரும் பீனசநோய்களையும், பல்வினவேரைப் பற்றிவரும் நோய்களையும்; பொதுவாகக் கழுத்திற்கு மேற்பட்ட எல்லாப் பிணிகளையும் கண்டிக்கும், மிகுந்த மூளை உழைப்புள்ளவர்களுக்கும், கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும், இத்தலைம் மூளைச்சோர்வை நீக்கக் குளிர்ச்சிபைத்தரும், தலைமயிரைக் கறுக்கச்செய்து மிகவினையில் வளர்க்கும், பக்கவாதம், காசம், இருமல், நீர் வியாதி (மதுமேகம்) கரப்பான், சொரி, சிரங்கு, கைகால் எரிச்சல், தேமல், கற்றாழைநாற்றம் முதலிய நோயுள்ளவர்கட்கு இந்தச் சந்தனத்தைத் தலைம் இன்றியமையாத வேண்டப்படுவதாகும். வைஞரி நோயால் உடல் வெதுப்பி, இரத்தம்சுண்டி, மயிர் உதிர்ந்து, அம்மைத் தழும்பினால் அழகற்று வலிவற்றிருப்பவர்கட்கு இது மிக வினையில் அக்குறைகளை நீக்கி நலத்தரும், நோயில்லாத ஆண் பெண் சிறியோர் முதல் முதியோர்வரை எல்லோரும் இதனைப் பயன்படுத்தலாம். இது சூரியவெப்ப மிகுந்த கோடைக்காலத்திலும், மற்றக் காலங்களிலும் யாதொரு ஐயமுமின்றி நாள் தோறும் தலையிற்றடவி மயிர் வாரிக்கொள்ளவும், தலை முழுகவும் பயன்படும்; இனிய மணமும் உயர்ந்த குணமுமுடையது.

இத் தைலத்தை காலையில் தேய்த்துக்கொண்டு இளஞ்சூடான வெந்நீரில் தலை முழுகலாம். இச்சாபத்தியம். கண், காது, மூக்கு முதலிய வெளி உறுப்புக்களில் ஏற்பட்டுள்ள நோயின் விவரத்தை அறிவித்தால் அதற்குத் தக்க மற்ற பக்குவங்களும் தெரிவிக்கப்படும்.

இம் மகா சந்தனத்தலைத்தைப் பல அரசர்களும், பல ஆங்கில மருத்துவர்களும், மற்றும் பல செல்வர்களும் ஆண்டு அனுபவித்த நற்குணங்களை எழுதி இருக்கின்றார்கள் அவைகளை நமது மருந்து விலைப்பட்டியின் நன்மதிப் பிதழ்களில் காணலாம்.

24-அவுன்சு ரூபா 4 4 0

12-அவுன்ஸ் 2 4 0

6-அவுன்சு 1 3 0

2. உடுப்புகள் தேக்கச் சூட்டுக்கு அனுகூலமானதாக இருக்க வேண்டுமாதலால், மெல்லிய பருத்தி அல்லது கம்பளி உடுப்பு நல்லது. ஆனால் கம்பளி எவ்வளவு மிருதுவாயிருந்தாலும், கொலுக்கு எரிச்சல் கொடுக்கும் குணமுள்ளதாகையால் உள்ளுச் சூப் பருத்தி நாளினால் செய்த மெல்லிய சல்லா உடுப்பு ஒன்று போடவேண்டும். கழுத்து, நெஞ்சு, வயிறு, பாதம் இவைகளே முக்கியமாகச் சூடாயிருக்க வேண்டும். இல்லைபேல் இருமல், நுரையிரல் நோய், அஜீரணம், பேதி, சித்பேதி, காய்ச்சல் முதலிய அநேக நோய்களுண்டாகும். குழந்தை ஆறுமாதம் சென்றபின் எப்போதும் மிருதுவான உள்ளுடுப்பு உடுத்திவரவேண்டும்.

3. உடுப்புகள் தளர்த்தியாக இருக்க வேண்டும். குழந்தைகள் நாளொரு மேனிபாப் வளருமானதாலும், அவைகள், தங்கள் கால், கைகளை, கீட்டி உதறி உதைத்து நாலாய்க்கங்களிலும் ஆட்டி, உடற்பயிற்சி செய்தாலன்றி அவைகளுக்குச் சுகமிராதாகாரினாலும், உடுப்புகள் மோதுமான தளர்த்தியாயிருக்கவேண்டும். உடுப்புகள் இறுக்கமாய் இருந்தால் இரத்த ஓட்டம் சரியாயிராது; நெஞ்சு மலர்ந்து நுரையிரலும் இரத்தாசபாரம் சரியாகவே வேலை செய்ய இடமில்லாது. வயிறும் குடலும் நெருங்கினால், ஜீரணமும் மலஜலக் கழிவும் நேதமடும். ஆகையினால் உடுப்புகள் தளர்த்தியாயிருக்க வேண்டும்.

4. இடுப்புகளில் குண்டுகி முதலியது குத்தி இணைக்கக் கூடாது. நாடா அல்லது பொத்தான்கள் தான் நல்லது மேலுங் முத்து வறியாகப் போடுகிறது நல்ல மாதிரியல்ல, வெகு இலேராய் கழற்றவும் போடவும் தக்கதாகச் செய்யவேண்டும். சிலர் குழந்தைக்கு உடுப்பு உடுத்துமபோது அதற்குண்டாகிற வருத்தம் தக்கமாட்டாமல் குழந்தை அலறுகிறதைக் கவனித்திருக்கலாம். நாணமின்றி குழந்தை அழாது.

சுக்களுக்குக் குல்லா அவசியமில்லை. அதனால் குடு அதித்து வியர்வை கண்டு நீர்க்கேராவை யுண்டாகும். வெளியில் எவப்போகிற குளிர்த்து நேரங்களில் ஒருக்கால் குல்லா உப

களை ஆடையின்றி வைத்திருக்கிறார்கள். சீமாண்கள் வீடு முதல் எழைத்தொழிலாளர் கூளிக்காரன் வீடு வரையில் எங்குமிப்படியே வழக்கமாயிருக்கிறது. சாகாரண மென்றெண்ணும் விஷயங்களில் குழந்தைகளின் கதைதப்பேண வேண்டிய முறை தெரியாமையினால் தான் நோய் உண்டாகிறது. “நோய்க்கிடங் கொடேல்” என்ற நீதி மொழியை மனவாமல் குழந்தைகளை வளர்த்து வந்தால் இளமையிலும், முதுமையிலும், இப்போது நேரிடும் பல பிணிகள் வராமல் தேகம் வலுத்திருக்கும். சீமாண்கள்தான் தங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தகுந்த உடுப்புகள் செய்வித்துப் போடக்கூடும்; மற்ற எழைகள் என்ன செய்வார்கள் என்று சொல்லலாம். நமது நாட்டில் எவ்வளவு எழையாபிருந்தாலும் அரைப்பணத்துப் பொன் நகையாவது நமது நாட்டுப் பெண்கள் அணியாமலிருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் மக்களுக்கும் பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது ஒரு நகையேனும் பூட்டாதிருக்க மாட்டார்கள். அக்குழந்தைகளைக் கள்வர் கொண்டு போய் நகையைக் கழற்றிக்கொண்டு கழுத்தை முறித்துப் போடவும் விடுவார்கள். அறிவில்லாத தாபமார் ஆடை பைவிட ஆபரணம் அருமை என்றெண்ணுகிறார்கள். ஏழைகளானாலும் அவாவர் சக்திக்குத் தக்கதாகத் தம் குழந்தைகளுக்கு உடுப்பு உடுத்தலாம்.

நம்நாட்டில் பல குழந்தைகளுக்கு மூக்கிலிருந்து எப்போதும் சளி வடிந்து கொண்டிருப்பதையும், அச்சளியை அக்குழந்தைகள் நாவினால் நக்குவதையும் யாரும் கவனித்திருக்கலாம். இது தகுந்த உடுப்புகள் உடுத்திக் குழந்தையின் உடம்பைப் பேணாததினாலுண்டாகிற கெடுதியும் அதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

குழந்தைகளுக்கு உடுப்பு செய்வதில் எந்த விஷயங்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

1. துணி மெல்லியதாய் இருக்க வேண்டும். சிசுவின் தோல் மிக மென்மையாகலால் முரட்டுத் துணிகள் தோஷமூத்தி உறுத்தித் தோல் கன்றிப்போய் காய முண்டாகும். மேலும் பலமில்லாத சிசுக்கள் முரட்டுத் துணிகளால் செய்த உடுப்புகளின் பளுவைத் தாங்கமாட்டாமல் வருத்தப்படும்.

அமுத சுரபி

சிறந்த தானு விருத்தி லேகியம்.

இஃது ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் எவ்வகைக் காரணங்களி னாலாவது வந்து கெட்டு, வலிவு குறைந்து, நரம்புக்கட்டுகள் தளர்ச்சி அடைந்து, இந்திரியக் கசிவு, கனலிற் கழிதல், விரைலிற் கழிதல், பொருந்த விருப்பின்மை, குறி துவளல் முதலிய துன்பங்களால் புத்தி ரப் பேற்றுக்கு வகையின்றி வருத்துவோர்களுக்கு அத்தகைய துன்பங் களை நீக்கி, அமுத மயமான உடம்பையும், வலியையும், நல்லறிவையும், அழகையும், நீண்ட ஆயுளையும், மக்கட் பேற்றையும், பொன் போன்ற மேனியையும் தருமென்பதில் யாதொரு ஐயமுமில்லை. இது சித்தாக ளின் முறை.

அமுத சுரபி உயர்ந்த பல்வகைப் பிசின் வகைகள், வித்து வகை கள், அரிய மூலிகைகளின் சத்துக்கள் முதலிய அரும்பொருள்களைக் கொண்டு செய்துள்ளது. இஃது அருந்துவதற்கு இனிமையாகவும், இலேகிய பாகமாகவும் செய்யப் பட்டுள்ளது.

அமுத சுரபியை காலை மாலை நெல்லிக்காயளவு நெய், அல்லது வெண்ணெய் கலந்து. அருந்துவது நலம், தனியாகவும் அருந்தலாம்.

அமுத சுரபியை அருந்தி அநேகர் பெருந்துன்பங்களி னின்றும் நீக்கி இன்பமடைந் திருக்கின்றனர்.

40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 5 0 0

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 2 12 0

சீரணி இலேகியம்

நமது உயிரைப் பற்றி ஆணவ மலம் நீங்காது அடிக்கடி துன்பத் தில் அழுத்துவதைப் போல் ; நமது உடம்பிலிருந்து நாள்தோறும் கழியவேண்டிய மலம் நீங்காமல் உடம்பில் தங்கித் தீமை செய்குவதால் நாம் அடிக்கடி நோயால் வருந்துகின்றோம். ஆதலால் மல பந்தத்தை நாள்தோறும் கழிப்பதே நோயற்ற வாழ்க்கைக்கு முதற் காரணமாகும்.

சீரணி இலேகியம் யாதொரு வருத்தமுமின்றி நாள்தோறும் மலத் தைக் கழித்து, மலச்சிக்கலால் வரும் நோய்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கும் அருமருந்து.

சேணி இலேகியம் உண்ட உணவை நன்றாய்ச் செறிக்கச்செய்து நாள்தோறும் மலத்தைச் செம்மையாய்க் கழிக்கும் ; பசியின்மை, புளி, ஏப்பம், குலை எரிச்சல், வயிற்றிறோய், குன்மம், மார்புநோய், இடுப்பு நோய், இருமல், மயக்கம், வாந்தி, சுவையின்மை முதலிய நோய்களை நீக்கும். சேணி இலேகியத்தை குழந்தை முதல் கிழவர் வரையில் ஆண் பெண் இரு பாலரும் அருந்தலாம்.

மலப்போக்குள்ளவர்களும், வயிற்றினோவு, சீதபேதி உள்ளவர்களுள் சேணி இலேகியத்தை சாப்பிடக்கூடாது.

பெரிய டப்பி விலை ரூபா 3 0 0
சிறிய டப்பி விலை ரூபா 1 10 0

அயச்சிந்தாரம்

இரத்தக் குறைவுக்குச் சிறந்த மருந்து.

‘இளைத்தவன் இரும்பைத் தின்பான்’

தாரும்புபோல் இளைத்தவன்

இரும்பை அருந்தத் தூண்போல் ஆவன்

இது இரத்தக் குறைவினால் உண்டாகும் பித்தபாண்டு, சோடை, காமாலை, வீக்கம், உடல் வெளுத்தல், மிகப்பருத்தல், உடம்புமிக இளைத்தல் முதலிய நோய்களை மிக விரைவில் போக்கி நல்ல இரத்தத்தை உண்டாக்கும். அயச்செந்தாரம் அருந்தும்போது, நமது சேணி என்னும் இலேகியத்தையும் ஒருநாளைக்கு ஒருவேளை கலந்து சாப்பிடுவது நலம்.

அயச் செந்தாரத்தை, உணவு உண்ட பின்னர் ஒரு நெல்லிடை முதல் மூன்று நெல்லிடை வரையில், காலை மாலை தேனில் சாப்பிடவேண்டும். அயச்செந்தாரம் அருந்துகிறவர்கள் மாதம் இருமுறை மலக்கழிவுக்குச் சாப்பிடவேண்டும்.

அயச்செந்தாரத்துக்கு மிகுதியான பத்தியமில்லை. இயன்ற வரையில் பொதுப்பத்தியம் (இச்சா பத்தியம்) இருப்பது நலம். புளிப்புள்ள பழங்கள், உணவுகள் மிகுதியாகச் சேர்க்கக்கூடாது.

40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 5 0 0

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 2 10 0

வாத நிதானி

வாத ரோகங்களுக்கு இணையற்ற மருந்து

இது அண்டவாதம், யானைக்கால், குடல்வாதம், பக்கவாதம், சீக்கவாதம், நெறிக்கட்டி சுரம் முதலிய எண்பதுவகை வாதநோய்களையும், காக்கை வலி, வயிற்றிறோய் (குன்மம்), மார்பு நோய், பக்ககுலை முதலிய விபாதினையும் மிகவிரைவில் கண்டிக்கக் கூடியது.

வாதநிதானி சாப்பிடும் அளவு, வகை: சுக்கு ஒரு அங்குலத்துண்டு, மூன்று கடுக்காயின் தோல், இரண்டு ஏலக்காய் இவைகளை நசுக்கி மண் சட்டியில் போட்டு, அரை ஆழாக்குத் தண்ணீர்விட்டு, அரைக்கால் ஆழாக்கு நீராகச் சண்டக் காய்ச்சிச் சிறிது சருக்கரையிட்டு வடிக்கட்டின குடிநீரில் (கியாமுத்தில்) வாதநிதானியில் பத்துத்துளி முதல் இருபது துளிவரையில் விட்டுக் காலையில் அருந்தல் வேண்டும். நாளொன்றுக்கு ஒருவேளையாக அவரவர் நோயின் தன்மைக்கும், உடம்பின் வன்மை, மென்மைக்குத் தக்கபடி மூன்றுநாள் முதல் ஐந்து நாள்வரையில் சாப்பிடலாம்.

வாதநிதானியைச் சிறுவர்களும், கிழவர்களும் மேற்காட்டிய அளவில் பாதி அருந்த வேண்டும்.

வாதநிதானி மலத்தைக் கழிக்கும் குணமுள்ளதாதையால் மலப்போக்கு உள்ள காலத்தில் இதனைச் சாப்பிடக் கூடாது.

வாதநிதானி சாப்பிட்டு மலம் மிகுதியாகப்போனால் சோற்றின் வடித்த கஞ்சி நீரும், சிறிது மோரும் கலந்து குடிக்க மலப்போக்கு நிற்கும்.

வாதநிதானி:— அருந்தும்போது பொதுப் பத்தியத்தோடு (இச்சாபத்தியம்) அடியிற் குறிக்கும் பத்தியப்படி நடந்து கொள்வது நலம்.

புழுங்கல் அரிசி கிடைக்காதவிடத்தில் பச்சரிசி அல்லது கோதுமை சேர்த்துக்கொள்ளலாம். துவரை, பச்சைப்பயறு, சுத்தரி, முருங்கை, அவரை, பிரக்கு, வெண்டக்காய் முதலிய இளங்காய்கள், பொன்னாங்கண்ணி, அரிஜிரை, முளக்கிரை, புளியாரை முதலிய கிரைகள், உப்பு, மிளகாய், வெங்காயம், பசுநெய் அல்லது ஆட்டுநெய், கலப்புநெய், சோறு கரையக் காய்ச்சின புளற்பாகக் கஞ்சி, கோதுமை நொய்க் கஞ்சி இவை மூலமும்.

வாதநிதானி அருந்தி மலப்போக்கு நின்றபின் வெந்நீரில் உப்பு குளிக்கலாம்.

வாதநிதானி சாப்பிட்டு நிறுத்தின பின்னர் மறுபத்தியம் இரண்டு நாள் இருப்பது நலம். இபலாதவர்கள் இச்சாபத்திபமாகவாவது இருத்தல் வேண்டும். பத்தியம் தீர்த்தபின் நல்லெண்ணெய் தேய்த்துத் தலைமுழுமுகலாம்.

வாதநிதானி:— சாப்பிட விருப்புநிறவர்கள் தங்கள் நோயின் தன்மைகளை விளக்கமாக எழுதினால் அதற்குத் தக்க பக்குவங்களையும் மருந்தனுப்பும்போது எழுதி அனுப்பப்படும்.

வாத நிதானி விலை ரூபா 2 8 0

காய்ச்சல் குளிகை

(சுர மாத்திரை.)

மலைக் காய்ச்சல், முறைக்காய்ச்சல், குளிர் காய்ச்சல், நெறிக்கட்டி காய்ச்சல் முதலான சுரங்களை மிக விரைவில் நீக்கக்கூடியது. சுரம் அடிக்கடி வந்து வயிற்றில் மண்ணீரல் பருத்திருப்பவர்கள் (காய்ச்சல் கட்டியுள்ளவர்கள்) இம் மாத்திரையைத் தொடர்ந்து 40-நாள் சாப்பிட்டுவரின் சுரக்கட்டி (ஸ்பிரின்) தன் நிலையில் சுருங்கிவிடும். இஃது இரத்தத்திலுள்ள நச்சுநீர், முதலிய மேக நோய்களைப்போக்கி மெலிந்த உடம்பைத் தேற்றிப் பலத்தைத் தரும். இதை ஒவ்வொருவரும் அறுபவத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

காய்ச்சல் வந்தவர்கள் முதலில் மலத்தைக் கழித்துக்கொள்ள வேண்டும். சுரம்காய்ந்து விட்டிருக்குஞ் சமயத்தில் குளிகையை வயதுக்குத் தக்கபடி, சிறுவர்கள் ஒரு குளிகையையும், பெரியவர்கள் இரண்டு குளிகையையும் வாயிலிட்டு, இஞ்சிச்சாறு, சுக்குநீர் (கியாமும்), வெந்நீர் இவைகளுள் யாதேனும் ஒன்றுடன் கலந்து விழுங்க வேண்டும். விழுங்குவதற்கு இயலாத சிறுவர்களும் மற்றவர்களும் குளிகையை இஞ்சிச் சாற்றில் அல்லது நிலவேம்பு கியாமுத்தில் இமைத்துக்கரைத்து அருந்தலாம்.

காய்ச்சல் வருமுன் குளிர் மிகுதியாயிருக்குமபோது மிளகுத்தூள் கியாமும் சூடாய்ச் சாப்பிடக் குளிர் விரைவில் நீங்கும்.

பத்தியம்:—காய்ச்சல் நிற்கும் வரையில் புனர்பாகக் கஞ்சி, புழுங்கல் அரிசி நொய்க்கஞ்சி, கோதுமை நொய்க்கஞ்சி இவைகளில் ஏதாவது தொன்றில், சிறிது உப்பு அல்லது இனிப்புச் சேர்த்துச் சாப்பிடவேண்டும். சோறு உண்ணக்கூடாது. காய்ச்சி ஆறின் லீரைக் குடித்தல் வேண்டும்.

24 குளிகைகள் விலை ரூபா 2 0 0

12 குளிகைகள் விலை ரூபா 1 0 0

வெள்ளை வெட்டைக்கு

(கனேரியா கியூர்)

இது ஆண் பெண்களுக்கு ஏற்படும் நீர் எரிச்சல், நீர்த்தாரை இரண்டும், வீக்கம், குத்தல், வலி, சீழ், இரத்தம்வருதல், முதலிய நோய்களை மிகவிரைவில் கண்டிக்கக்கூடிய மருந்து.

இம்மருந்து அருந்தின 12 மணி நேரத்திற்குள் நோயைக் கண்டிக்கும். இம்மருந்து அரை அவுன்சும் தண்ணீர் ஒரு அவுன்சும் கலந்து நாளொன்றுக்கு மூன்று வேளையாக மூன்றுநாள் அருந்த நோய் முற்றிலும் நீங்கும்.

மருந்து சாப்பிடும் மூன்று நாளும் உப்பு, புளி, மிளகாய், முதலிய மசாலைப் பொருள்கள் ஆகாது. பகலில் மோர்ச்சோறு, இரவில் பால்சோறு உண்ணவேண்டும். சர்க்கரை, வெண்ணெய், நெய், பச்சரிசி, பச்சைப் பயறு, தோதுமை, பழவகைகள் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம். காபி, ஊன் (புதிதும் வகைகள்), பிராந்தி, சாராயம், புகையிலை, புகையிலைச் சுருட்டி, ருராவிற்ப்பு, பகல் உறக்கம், வெயிலில் அலைச்சல், பொருந்தல் முதல் வகைகள் ஆகா. நாள்தோறும் இளவெந்நீரிலாவது, தண்ணீரிலாவது 2 முழுகலாம்.

நோய் கண்டவர்கள் முதலில் கடுக்காயின் தோல், நிலாவரை வைகளின் கியாமுத்துடன் நமது மருந்து விலைப்பட்டியில் கண்டணைக்கிருதமாவது, ஆமணக்குநெய்ப்பாவது ஒரு அவுன்ஸ் கலந்து ஒருசுமாரை சாப்பிட்டு மலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு பின்னர் இம்மருந்தைச் சாப்பிடுவது நலம். நோய் நீங்கின பின்னர் நமது அமுத சுரபி இலேகியத்தைச் சிலநாள் அருந்துவதால் நோய் திரும்பி வராது. தேக பலமும் தாதுவிறுத்தியும் உண்டாகும்.

வெள்ளை வெட்டை மருந்து விலை ரூபா

3 0 0

சகலவித குஷ்டநோய்களுக்கும்

மேக நிவாரணகிருதம் என்னும்

குடிநெய்.

இம்மருந்து பதினெண் வகை குஷ்டநோய்கள், கருப்பத்தில் உண்டான மேக நோய்கள், நடுவில் தனது செய்கைத் தவறால் வந்த மேக நோய்களாகிய, வெள்ளை, கிரந்தி வகைகள், புண், சதை அடைப்பு, நீரடைப்பு, லிங்கபுற்று, யோனிப்புற்று, அறையாப்புக்கட்டி, கண்டமாகை, கருமேகம், செம்மேகம், வெண்மேகம், தோல் தடித்தல், உணர்ச்சி அற்ற

பண்டிதர் ஆனந்தராமன் தலைமுனைப்பில்

தோல் மறத்தல், தோல் வெடித்தல், தோல் சுருங்கல், தோல் புண்ணாகி, நீர்வடிதல், கை, கால் விரல்களில் புண்ணாகிக் குட்டை யாகுதல், விரல்கள் மடிப்புண்டாகுதல் முதலியனோய்களை எல்லாம் மிக விரைவில் குணமாகும் அருமருந்து.

இந்த நெய்யைக் கடுக்காய்த்தோல், நிலாவாரை, (சூரத்தாவாரை) கியாழத்தில் மூன்று நாள் காலையில் ஒருரூபா அகலம் விட்டு சாப்பிட வேண்டும். பின்னர் நாள் தோறும், இரவில் உறங்கப் போகும்போது காய்ச்சின பசும்பாலில் அல்லது வெந்நீரில் அரை ரூபா அகலம் விட்டு சாப்பிட வேண்டும்.

பத்தியம்:—நல்லெண்ணெயில் தலைமுழுக்குதல், கறிகுழம்பு தாளித்தல் கூடாது. நெய், தேங்காய் எண்ணெய், ஆமணக்கு எண்ணெய், சேர்த்துக் கொள்ளலாம். மீன் வகைகள் கூடாது, வெள்ளாட்டிறைச்சி, கத்திரிப்பிஞ்சு, முருங்கைப் பிஞ்சு, வெண்டக்காய், பிரிக்கங்காய், புடலைப் பிஞ்சு, அத்திக்காய், அவறைக்காய் பொன்னாங் கண்ணிக்கிறை, முளைக்கிறை, அறுகிறை, துவரம்பருப்பு, பச்சைபருப்பு முதலியவைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். தினம் இள வெந்நீரில் தலை முழுகலாம், 'காணெய் தேய்த்துத் தலை முழுகுவதற்குப் பதிலாக மிளகு, சீரகம், இலைச் சிறுண்டையும் பசும்பால் விட்டு அரைத்து பாலில் காய்ச்சி தலை முழுது வேண்டும். தலை முழுக்கு அன்று இரவு மருந்தை நிருத்திவைக்கவும். இரவு நல்ல காற்றில் படுத்து உறங்கவேண்டும். மாலை வெய்யிலில் உடம்பு இரண்டுமணிநேரம் காய்ச்சவேண்டும், இந்த நெய்யை உபயோகித்து மடைந்தவர்களின் நற்சாட்சியை எங்கள் மருந்து விளம்பரம் (கேட்லாக்கில்) காணலாம்.

குடிநோய்க்கு குடிநெய் புட்டி விலை ரூபா 5 0 0
வி-பி. தபால் செலவு வேறு.

பூ எண்ணெய்

(ஆனந்த ஹேராயில்)

இது மணத்திலும், குணத்திலும், மாண்புமிக் குடையது.

நறுமண மிகுந்த பூக்களின் சத்துக்களால் செய்துள்ளது. இந்த எண்ணெயைக் கூந்தலில் தடவி வாரிக்கொள்ளுவதனால் அன்று மலர்ந்த மலரின் மணமேனும் மணங்கூடும். இதன் மணம் மயிரைவிட்டு நெடு நாள் விளங்காது தலையில் பேன், பொருகு, சொறி, சிரங்கு முதலியவைகளை அணைக்கிவிடாது.

மயிரைக் கருநிறமாக்கி விரைநீரில் வளர்க்கும்.

பூ எண்ணெய் குப்பி 1 க்ரு விலை ரூபா 1.

செய்யுதல் 600 003

218951

221. தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

டாக்டர் பி. என். ரங்கசாமி, எஸ். எம். எஸ்.
வைத்தியர், கண் வைத்தியர்.

(ஜெனரல் அண்டு யூப்ரல்மீக் ஸிஜன்) சென்னை.

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகா சந்தனாதித் தைலத்தை கண்ணோயுள்ளவர் பலருக்கு நான் சிபார்சு செய்திருக்கிறேன் அதனால் அவர்கள் நன்மை அடைந்திருக்கின்றார்கள். பண்டிதரின் பற்பொடியை நான் உபயோகித்திருக்கின்றேன், அது பற்களை நன்றாக சுத்தப்படுத்துகிறது, பல்லில் இரத்தம் வருதல், சிழுவருதல் முதலியவைகளையும் கண்டிக்கிறது, அவருடைய மருத்துவசாலையில் தயாராகிற மற்ற மருந்துகளும் மிக நல்ல முறையில் செய்யப்படுகிற தென்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ராவ்பகதூர்

டாக்டர் சி. நடேச முதலியார் அவர்கள்

எஸ். எம். எஸ். சென்னை.

“பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களிடம் எனக்கு சுமார் இருபது வருடங்களாகப் பழக்கமுண்டு. அவர்சிறந்த பாரம்பரை மருத்துவக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். அவர் சித்த வைத்தியத்தில் பெரும்புலமை வாய்ந்து, மனிதர்களுக்கு கேற்படும் பிணிகளைப் போக்கி இன்பத்தை விளைவித்துக் கொண்டு வருகின்றார். அவருடைய மகா சந்தனாதித் தைலத்தையும், கல்நாப் பற்பொடியையும் உபயோகித்துப் பார்த்ததில், எவ்விதமான நன்மைகளுண்டாவதற்காக அவைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவ்விதமான நன்மைகளெல்லாம் அவற்றால் உண்டாகக் கண்டேன்.

டாக்டர் ஜி. நாராயணசாமி எஸ் எம் எஸ்.

சென்னை.

“பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் மகா சந்தனாதித் தைலம் குளிர்ச்சியா யிருப்பதுடன் மயிரை வளரச் செய்கிறது ராயல் தே பேஸ்ட் என்னும் பல் விளக்கும் மருந்து மனோகரமாயும் மிக்க உபயோகமுள்ள தாயுமிருக்கிறது.”

டாக்டர் எ. என். வெர்க்கேஸ், எல். எம். எஸ்.

“பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தரின் சந்தனத்தித் தைலத்தை உபயோகித்திருக்கிறேன். அது குளிர்ச்சியாயும் இனிய வாசனை யுள்ளதாய் மிருக்கிறது.”

டாக்டர் சி. ஆர். குப்புசாமி, எல். எம். பி.

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களைச் சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக நான் நன்கறிவேன். அவர் மிகவும் சிறந்த குணமுள்ள சித்த மருந்துகளைத் தயாரித்து, அவற்றைப் புத்தி கூர்மையாய் பிறருக்குக் கொடுத்து உதவி வருகின்றார். அவருடைய மகா சந்தனத்தித் தைலம் மிகச் சிறந்த குணமுள்ளது. அதை என்னிடம் வரும் பல நோயாளிகளுக்குச் சிபார்சு செய்கிறேன். தமிழ் மருத்துவத்தை விருத்தி செய்வதில் அவருக்குள்ள விருப்பம் நிறைவேற வேண்டுமென்பது எனது விருப்பமாகும்.

டாக்டர். எம். பி. சங்கரசுப்புப் பிள்ளை எல். எம். எஸ்.

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் சித்த மருந்துகள் சிலவற்றை நான் உபயோகித்துப் பார்த்திருக்கின்றேன். 1925-ம் வருடம் நான் இரண்டாமாதஞ் சென்னையில் தங்கும்படி நேரிட்டகாலத்தில் அவர்களுடைய தரும வைத்தியசாலையில் நான்தோரும் வைத்தியஞ் செய்துக்கொண்ட பலரையும், அவர்கள் மருந்துகளை வாங்கி உபயோகித்த சிலரையும் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். தமிழ் மருத்தின் பெருமையும் பண்டிட் ஆனந்தம் அவர்களின் திறமையும் வியக்கத்தக்கதாய் இருக்கின்றது.

டாக்டர் வி. எல். குப்புசாமி முதலியார், எல். எம். பி.

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகாசந்தனத்தித் தைலத்தை எனது குடும்பத்தில் உபயோகித்திருக்கின்றேன். என்னிடம் வரும் நோயாளிகளுக்கும் நான் அதைச் சிபார்சு செய்கின்றேன். அதன் குணத்தைப் பற்றிப் பலரிடத்திலும் மிக நன்மையாகக் கேள்விப்பட்டே வருகிறேன். குளிர்ச்சிக்கும், ஆரோக்கியத்திற்கும், மருந்து குணத்திற்கும், சிறந்த மணத்திற்கும், அதைச் சாதாரணமாய் மயிசூக்குத் தடவிக்கொள்ளுவதற்கும், தலை முழுவதற்கும் மிக நல்ல தென்று கூறுகின்றேன். முக்கியமாய் நோயினால் மயிர் உதிர்வதை நிறுத்துவதற்கும், மயிர் வளர்வதற்கும் அது மிகவும் குணமுள்ள தென்று நான் உறுதியாய்ச் சொல்லுவேன்.

அன்பர்களே!

அருமையான உங்கள் உடம்பில் ஒரு நோய்வந்தால் உடனே யாரிடம் தெரிவிக்கின்றீர்கள்? யார் சொல்லை நம்புவீர்கள்? யாருடைய மருந்தை அன்புடன் அருந்துவீர்கள்?

கற்றறிந்த பிரபலமான ஒரு வைத்தியர் (டாக்டர்) சொல்லைத் தானே நம்புவீர்கள். அதுபோல் கவர்ன்மெண்டு வைத்திய பரீட்சைகளில்தேறி பொது ஜனங்களின் நன்மதிப்புக் குரியவர்களாயுள்ள இங் கிலிஷ் டாக்டர்கள் இதன் அடியில் என்ன எழுதுகின்றார்கள் என்பதை அன்புகூர்ந்து முழுவதும் படித்துப்பார்த்து அதன்படி நடந்து கொள்ளப் பெரிதும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

டாக்டர்களின் அபிப்பிராயம்

டாக்டர் சி. என். டி. சுவாமி, ஐ. எம். டி.

ஒரு குழந்தைக்கு இருந்த மேக நோயை வெகு ஆச்சரியமாக பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள் குணப்படுத்தினதை நான் பார்த்தேன். அந்த குழந்தையை முதலில் என்னிடம்தான் கொண்டு வந்தார்கள். ***** டை குழந்தையை இரண்டொரு மாதங்களுக்குப் பின் நான் பார்க்க நேரிட்டபொழுது, அந்த மேகநோய் முற்றும் நீங்கி, அக்குழந்தை நலமா யிருக்கக்கண்டேன். சில சித்தவைத்தியர்கள் இம்மாதிரி வியாதினைக் குணப்படுத்துவதில் மிகவும் கை தேர்ந்தவர்களென்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

டாக்டர் சி. ஆர். புருஷோத்தம முதலியார் அவர்கள்

பி. ஏ., எம். பி. சி. எம்.

சீவில் அஸ்டெண்டு ஸ்டீஜன் ஜெனரல் ஜஸ்பத்திரி சென்னை.

“பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் சிறந்த மருந்துகளில் மகா சந்தனத்தித் தைலம், அழகு காபி, பற்போடி முதலியவற்றை இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக உபயோகித்து அவற்றின் நற்குணங்களை அறிந்திருக்கிறேன். அவருடைய மருந்துகள் பலராலும் கொண்டாடப்படுகின்றன. தாழ்ந்த வகுப்பினருக்கு இலவசமாக வைத்தியஞ் செய்வதுமன்றி அவ்வப்போது சுகாதார போதனை யுஞ் செய்து வருகின்றார்.”

டாக்டர் ஜெ. எம். ஞானவொளி

பி. ஏ., எம். பி. ஸி. எம். சென்னை.

“பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் மகா சந்தனநீர் தைலம், அழக கர்பி முதலிய மருந்துகளை நான் உபயோகித்துப் பார்த்தேன். அவை நேர்த்தியாய்ச் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன; நல்ல மருந்துகள்.”

டாக்டர் டி. எஸ். இராமசாமி அவர்கள்

பி. ஏ. எம். பி. ஸி. எம்.

“பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளையவர்கள் கீர்த்தியுள்ள தமிழ் வைத்தியக் குடும்பத்தினர், அவருடைய அழக கர்பி என்னும் தாது விருத்தி மருந்து. சந்தனநீர் தைலம், ஹேர் ஓயில், ராயல் டீப் போஸ்ட் என்னும் பல் விளக்கும் மருந்து முதலியவைகள் சாஸ்திர முறையாய்த் தயார் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. குறித்த நோய்களைக் கண்டித்து நல்ல குணத்தைத் தருகின்றன.”

டாக்டர். ஜெ. ஆர். ஆசீர்வாதம் அவர்கள்

பி. ஏ. எல். எம். எஸ்.

கிருஸ்தியன் கலாசாலை, மெடிகல் யூபிஸி சென்னை

பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களுடைய மகா சந்தனநீர் தைலம், ராயல் டீப் போஸ்ட், கேசாயிந்தம், கஸ்தூர் பற்போடி முதலியவைகளை நான் உபயோகித்து பரீட்சித் திருக்கிறேன் அவைகள், குறித்த நோய்களைப் போக்கி அதிக நன்மையடையச் செய்கின்றன. அருமையான சரக்குகள் அவைகளில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தும் சொற்ப விலைக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகிறது, இவைகள் அநேகருக்குப் பிரயோசனத்தைக் கொடுக்குமென நிச்சயிக்கிறேன்.

டாக்டர் ஜே. என். ராஜ ரத்தினம், பி. ஏ. எல். எம். எஸ்.

பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகா சந்தனநீர் தைலத்தை நெடுநாளாக உபயோகித்து வந்திருக்கிறேன். அது மிக ஆரோக்கிய முள்ளதாகவும், குளிர்ச்சியாகவும் இருக்கின்றது. அதன் இனிமையான மணமும் எல்லோராலும் விரும்பத்தக்கதாயிருக்கின்றது.

உண்டாகலாம். ஆதலால் சிசுவுக்கும் உடல் சுத்தம் அவசியம் என்றறிய வேண்டும். குழந்தைகளைக் காலைநில சந்திரேற்குறைய எழு மணிக்கும், மாலைநில 5-மணிக்கும் இளவென்றால் நீராட்ட வேண்டும். தண்ணீர் ஆகாது. தண்ணீரில் குழந்தைகளைக் குளிர் பாட்டினால் அவைகளின் கண்ணிற்குக் கெடுதி உண்டாகும். அது வன்றி இயற்கையில் சிசுக்களின் உடற்கூடு பெரியவர்களுக்கு இருப்பதை விடக்குறைவு. ஆகையால் அவைகள் குளிர்நாங்க மாட்டாது. நீர்க்கோர்வை உண்டாக அதன் மூலமாய் விபாதிக்கிடம் ஏற்படும். கைபொறுக்குஞ் சூடான இளவென்றால் தான் குழந்தைகளை முழுக்காட்டவேண்டும்.

பெண்களின் கைகள் வேலை செய்வதனால் தோல்தடித்து அதிக சூடுதாங்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஆதலால் வென்றின் சூட்டை அறிய வேண்டுமானால் வலக்கையை முடக்கி முழங் கையை வென்றில் விட்டுப்பார்த்தால் சூட்டினளவு தெரியும். முழங் கையின் தோல் மிக மிருது வானபடியினாலே அது தாங்கக் கூடிய சூடு சிசுவுந்தாங்கும். வென்றை ஒரு பெரிய பாண்டத்தில் வார்த்துவைத்துக்கொண்டு பஞ்சையாவது மெல்லிய துணியையாவது நனைத்து, முதல் முதல் குழந்தையின் தலையிலும், பின்னர் உடம்பிலும் சிறுக்கச்சிறுக்கப்பிழிந்து விட்டு அதனாலேயே தேய்த்துக்கழுவ வேண்டும். செம்பினாலாவது, போகணியாலாவது மொண்டு குழி ரென்று வார்க்கக் கூடாது. இயன்ற வரையில் கொப்பூழ் கொடியும், அதைச்சுற்றியிருக்கும் துணியும் நனைபாதபடி பதவமாகச்செய்து கொள்ள வேண்டும். கொப்பூழ் கொடி விழுந்து போன பிறகு குழந்தையை வென்றித் தொட்டிக்குள் கழுத்து வரை அழுக்கியெந்திக் கொண்டு முழுக்காட்டலாம். நீராட்டம் போது கைகால்களின் மடிப்புகள், காது முதலிய துவாரங்களையெல்லாவது, துணியினாலாவது நன்றாய்த் தேய்த்துக் கழுவவேண்டும். செம்மையாய்க் கழுவாவிடின் அவைகளில் அழுக்குச்சேர்ந்து பண்ணுண்டாகும்.

பத்துமாதத்திற்கு முந்திப்பிறந்ததனாலாவது அல்லது மற்றெந்தக்காரணங்களினாலாவது குழந்தை அதிக மெலிவாய் அல்லது அதிக பல வினமாயிருந்தால் ஒரு வேளை காலைநில மாத்திரம்

லாம் நன்றாய்த் துடைத்து விடுவது போதும். இருவேளையும் குழந்தைகளை உடல் முழுவதும் கழுவி வேண்டியதில்லை. மாலைபில் கழுத்துக்குக் கீழ்க் கழுவுவலாம். பனிக்காலத்திலும், மழைக்காலத்திலும் குளிரந்தகாற்றுப்படாமல் நீராட்ட வேண்டும். அழுக்காததேய்த் துப்போதுமான வெந்நீர் விட்டுக்கழுவிவேண்டும். முன்னால் தலையை நனைத்துப் பிறகு உடம்பின் மேல் வெந்நீர் விடவேண்டும். ஐந்து நிமிஷத்திற்கு மேல் குழந்தை நீரிளிருக்கவுங் கூடாது; அதற்குள்ளாக முழுக்காட்ட வேண்டும்.

கஸ்தூரி மஞ்சளாவது, பூச்சுமஞ்சளாவது தனியே தேய்த்து முழுக்காட்டக் கூடாது. அரிசி, மாவு, பயிறு மாவு, இலுப்பைப் பிண்ணாக்குப்பொடி சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். குழந்தை ஆறு மாதமானபின் முழுக்காட்டும் வெந்நீரின் சூட்டை நாள் தோறும் குறைத்து வந்து, இரண்டு வயதாகுமுன் தண்ணீரில் முழுக்காட்டிப்பழக்கவேண்டும். பிறகு மழைக்காலம், பனிக்காலம் முதலிய குளிர் காலந்தவிர மற்றக்காலமெல்லாம் தண்ணீரே நலம். எப்போதுங்காலையில் குழந்தை விழித்தவுடனே நீராட்டிப் பிறகு உணவு கொடுக்கவேண்டும். உணவு ஊட்டினவுடனே முழுக்காட்டினால் செமிக்குந்தொழில் கெட்டு வியாதிலேயும். குழந்தையை முழுக்காட்டினவுடனே ஈரம்போகவும், குடுண்டாகவும் மெல்லிய துணியினால் உடம்பை விரைவாகத் துடைக்க வேண்டும். இதனால் தோலில் இரத்த ஓட்டம் அதிகப்பட்டுக்குழந்தைக்குச் சுகம் நல்கும். சந்துகள் மடிப்புகளில் சிறிதும் ஈரமின்றி நன்றாய்த் துடைத்துக் கண், மூக்கு, செவி, முதலிய உறுப்புகளை நன்றாய்த் துடைக்கவேண்டும். சிலர் உச்சியில் சும்மா ஊதிவிடுவது வழக்கம். அது போதாது. தலையில் மயிர் அதிகமாயிருந்தால் ஈரமின்றி நன்றாய்த் துடைக்கவேண்டும். பிறகு உடைசனைப் போட்டு, தாய் தன் மடியில் வைத்து மார் போடணைத்துப்பால் கொடுக்க வேண்டும்.

முழுக்காட்டும் போது குழந்தையைக்காலின் மேல் போட்டுப் புரட்டிப்புரட்டித்தேய்ப்பதனாலும், மூக்கை, காதைப்பிடிக்கிறதென்று, மூக்கையும் காதையும்பிடித் திழுப்பதனாலும், மிகச் சூடானவெந்நீரைப்பதைக்கப்பதைக்கக்குபிரோன்று மூச்சடங்கும் விதமாய் மேலேவார்ப்பதனாலும், குழந்தைக்கு அதிக

வருத்தமும் திகிலு முண்டாகி, அது கூடுவன்று கத்தி அரை நாழிகை வரை விடாமல் அலறுகிறதை யாவரும் பார்த்திருக்கலாம். இது மிகக் கொடிய வழக்கம். குளிப்பாட்டுதல் குழந்தைக்கு மகிழ்ச்சியும் இன்பமுமாயிருக்க வேண்டியதல்லாமல் குழந்தைக்குப்பயங்கரமும் பெருந்துன்பமுமாய் மாறக்கூடாது. முழுக்காட்டத் துவங்கியவுடனே குழந்தை திகிலடைந்து கூச்சலிடுகின்ற வழக்கம் மிகக்கொடியது. இதை முற்றிலும் விட்டுவிட வேண்டும்.

மூக்கையும் காதையும் பிடித்திழுக்கும்போது வலிக்கிற தென்றாவது, மிக வெப்பமான வெந்நீரைக்குபிரோன வார்த்தும் போது சூடு அதிக மென்றாவது, மூச்சடக்கக் கூடவில்லை யென்றாவது குழந்தை தன் துன்பத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடாமையினால் அது தனது மொழியாகிய அழுகையினாலே தன் வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இதைபறியாமல் மேன் மேலும் அப்படிச் செய்யும் அறிவில்லாத தாய்மார்கள் இனிப்பாவது இது கருணையற்ற மூடச்செய்கை யென்றறிந்து விட்டுவிடுவார்களாக.

குழந்தைக்கு எண்ணெய் தேய்க்கிறதென ஆரம்பித்து. கண்ணாக்குக் கட்டுகிறதென்றும், தலையிலும், கண்களிலும், மூக்கிலும், காதுகளிலும் எண்ணெயைத்தரும்ப வார்த்துத்தலையைத் தானே நிமிர்த்திக்கொள்ளக் கழுத்தில் வலிவில்லாத சிசுவுக்கு உச்சியில் உள்ளங்கையை வைத்துத்தடதட வென்று கிரைக்கடையும் மத்துப்போலத் தலை நலாபக்கமும் சுழன்று உருண்டு வரும்படி தேய்க்கிறதும், பெருவிரல்களினால் கண்ணையும் மூக்கையும் அழுந்த அழுந்தத் தேய்க்கிறதும், காதுகளை உள்ளங்கைகளால் காகரவென்று தேய்க்கிறதும் எவ்வளவு குரூரமான செய்கைகளென்பதை அறியாமற் செய்கிறார்கள்.

குழந்தை பிறந்து ஏழெட்டுமாதம்வரை தலை உச்சிக்குழியில் தோல்மாத்திரம் மூளையை மூடிக்கொண்டிருக்கும். அந்த இடத்தில் கையைவைத்து அழுந்தத் தேய்க்கும் போது மூளை கலங்கிப்போம். மூளை உயிர் நிலைக்கு முக்கியமான பொருளாதலால் அதற்கு ஒரு கெடுதி நேரிட்டால், சிசுவின் உயிருக்கே ஆபத்து நேரும். இதுவன்றி கண்ணானது உடலுக்கு மிகவும் அவ

சிவமும் அருமையுமான உறுப்பாகும். அதையிப்படி அனுவசியமாக அழுத்தி அழுத்தித் தேய்க்கும் போது விழியின் பின் புறத்திற் றிருக்கும் கொழுப்புடன் கூடிய ஜவ்வை அது தாங்கக்கூடிய அள வுக்கு மிஞ்சி ஒரு சமயம் அழுத்தி விட்டால், உடனே கண்ணுக் கும், அதன் மூலமாய் உயிருக்கும் நஷ்டம் நேரிடும். அல்லது இப் படித் தேய்க்கும் போது கண்ணுக்கு அதிக நோயுண்டாகும். நோயிற்றென குழந்தை சொல்ல மாட்டாமல் வீறிட்டழுகிறது மேலும் கண், மூக்கு, செவிகளுக்கு எண்ணெய் கட்டுவதினால் பய னில்லை. இது வீண் வேலை. இவைகளெல்லாம் அறியாமையினால் செய்யும் செய்கைகள். இனிமேலாவது பெற்றோர் இத்தீய வழக் கங்களை விட்டு முந்திய பாகத்தில் சொல்லிய முறைப்படி குழந்தைகளை நீராட்டு வித்தல் வேண்டும்.

வெப்பம் மிகுந்த நமது நாட்டில், தோல் சற்று உலர்ந்தது சுர சுரப்பாகும். ஆகையினால் முக்கியமாய் தலையிலும், சிறிது உடம்பி லும் எண்ணெய்ப்பத மிடுவது நலம். இரும்பு, மாச்சாயான்களுக்கு எண்ணெய் வருணம் பூசுவதுபோல எண்ணெயைத் தேய்ப்பது நன்றல்ல. ஏனென்றால் இந்த அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல் லியபடி உடம்பிலிருந்து வியர்வை வெளியேறும் குழாய்களினுள் எண்ணெயிற் றங்கி வியர்வைக்கால்களிலிருந்து வியர்வை வெளி யேறாமல் அக்குழாய்களை அடைத்துவிடும். அப்போது வியர்வை உள்வடங்கி நோய்க்கிடமாகும். சிகைக்காய், இலுப்பைப்பிண்ணாக்கு அறைப்பு முதலியவை தேய்த்துக்கழுவினாலும் மேலே யிருக்கிற எண்ணெய் போகுமேயன்றி, வியர்வைக் குழாய்களினுள் விருக்கும் எண்ணெய் வெளியேறமாட்டாது. ஆகையினாலே மிகுதியாக எண் ணெய் தேய்க்காமல் சற்று பதமிருக்கத்தக்க விதமாய் லேசாகத் தடவவேண்டும். அதையும்சிகைக்காய் அறைப்பு அல்லது (சோப்பு) சவர்க்காரம் தேய்த்துக்கழுவினால் எண்ணெய் கழிந்து விடுவது மன்றி, தோலும் அழுக்கறச் சுத்தமாகும். வெள்ளைக்கார குழந்தைகளுக்கு எண்ணெய் ததுப்பத் தேய்க்கப்படுகிறதா? கண், மூக்கு, செவிகளில் எண்ணெய் கட்டப்படுகிறதா? மஞ்சள் நலுங்குமா தேய்க்கப்படுகிறதா? இல்லை. நமது குழந்தைகளிலும், அவர்களுடைய குழந்தைகள் நன்றாயிருக்கின்றனவே! அவை

களுக்கு ஒரு நேயுமில்லைவே! இனிமேலாவது இக்களை நினைத்துப் பாருங்கள்.

தலை முழுக்காட்டும் போது குழந்தை அழாமல் மகிழ்ச்சியாய் விளையாடும்படி செய்விக்க வேண்டும். அப்படி செய்யுந் தாய் தான் அறிவுடையவள். திடீரென வெந்நீரை வார்க்காமல் மெள்ளத் தலையை நினைத்து அப்பால் படிப்படியே உடம்பில் நீரை அள்ளிச் சிறுகச் சிறுக விடவேண்டும்.

வைத்தியருடைய அறமதியின்றி இலை தழைகளைப் போட்டு வேக வைத்த நீரில் முழுக்காட்டக் கூடாது.

குழந்தைகளுக்கு நீராட்டு விப்பதில் அலுசரிக்க வேண்டிய முறைகள்:—

குழந்தைகள் இரண்டு வயதாகாதுமுட்டும் அதிகாலையில் ஆசாரங் கொடுக்குமுன் முழு உடம்பும், மாலையில் ஐந்து மணிக்கு கழுத் துக்கும் கீழ் கண்ட பழுக்குஞ் செய்விக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் வரலுக்கு அதிகப்படாத இள வெந்நீரும், ஆறு மாதத்திற்கு மேல் வரவர சூட்டைத் தணித்து இரண்டு வயதாகும் பருவத்தில் குளிர்ந்த தண்ணீரும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். தலையை முத லில் நினைத்துப் பிறகு உடலை நீனக்க வேண்டும். சோப்பினால் சுந்துக்கள் மடிப்புகளெல்லாம் நன்றாய்த் தேய்த்துக் கழுவவேண் டும். மெல்லிய துணியினாலாவது பஞ்சினாலாவது உடம்பைத் தேய்த்துச் சுத்தஞ் செய்ய வேண்டும். ஐந்தாறு நிமிஷத்திற்குள் நீராட்டி உடம்பை நன்றாய்ச் சூடாகும்படி மெல்லிய சல்லாவினால் விரைவாகத் தேய்த்து சுரமின்றித் துடைக்க வேண்டும். உடனே தூய்மையான காய்ந்த உடுப்புகளை உடுத்த வேண்டும்.

தகாத செய்கைகள்:—

காலில் கிடத்திக்கொண்டு புரட்டி உருட்டித் தேய்த்து காதை மூக்கைப் பிடித்திழுக்கிறதினால் காது செவிடாகக் காரணமுண்டு. அதிகச் சூடான வெந்நீர் வார்க்கிறதினால் பலவின முண்டாகும் எண்ணெய் ததுப்பத் தேய்க்கிறதினால் வியர்வை உள்ளடங்கி நோயுண்டாகும். நன்றாய் அரைபடாத சிகைக்காய் அறைப்பு, மஞ் சள் யாவுகள் தேய்க்கிறதினால் தோல் சுரசுரப்பாகும், காயப்படும்.

அவை கண்ணில் விழுந்தால் கண்ணிலுண்டாகும். கண்ணில் கண்ட எண்ணெய்களைக் கட்டுகிறது கண்ணுக்குக் கெடுதி. குழிபென நீரை வார்க்கிறதினால் மூச்சுத் திணரிக் குழந்தைக்குத் திகிலுண்டாகும். குளிர்ந்த நீர் வார்க்கிறதினால் இரத்த ஓட்டம் உள்ளடங்கி விபாதி நேரிடும். மேற் கூறிய செய்கைகளை முற்றி யும் தள்ளவேண்டும். இவைகளெல்லாம் நிமையென்றநியாமல் செய்து, சிறு குழந்தைகளை துன்புறுத்தி, நோயாளியாகச் செய்கிறார்கள்.

5-ம் அத்தியாயம்

உடை:—முந்தின அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட தோலா னது உடம்பையும், இரத்தத்தைப்பற்றி சுத்தி செய்யும் உறுப்பாயிருக் கின்றது. ஜீவாதாமாகிய இந்தப்பெரிய வேலையை அது ஒழுங்காகச் செய்து வரத்தக்கதாக அதைச்சுத்தமாகவும், வெப்பம் குளிர்ச்சி இவைகளால் அதன் வேலைக்கு இடையூறு நேரிடாமல் பதனமா கவும் காப்பாற்ற வேண்டியதவசியம். பரிசுடலனுக்கடுத்த சூழ்ந் துளும், வியர்வைக்குழாய்களும் தத்தம் வேலைகளைச் செய்து தோலுக்கு மிகுதியான இரத்த ஓட்டமிருக்கிறது. குளிர்ந்த காற்று உடம்பில் தாக்கும்போது இரத்த நாய்புகள் சுருங்கி அவை களிலுள்ள இரத்தமெல்லாம் உடலிலுட்புகும் ஓடுகிறது. ஆதலால் வியர்வையும், தோலினின்றும், மயிர்க்காலினின்றும் கழியும் கெட்ட காற்றும் வெளியேறாமல் நின்று போகும். இதனால் குண்டிக்காய்கள் எனும் பிருக்கம், மிகுதியான சிறு நீரையும், நுரையீரல் அதிகமான ஆவியையும் வெளியேற்றும்படி கஷ்டப்பட வேண்டியதாகும். சுவா சிப்பதும் வருத்தமாயிருக்கும். மேலும் தோலின் மேல் வெப்பக் காற்று தாக்கினால், இரத்த நாய்புகள் விரிந்து, இரத்த ஓட்டம் மிகுந்து அதிக வியர்வை உண்டாகும். அதனால் நுரையீரலுக் கும், பிருக்கத்துக்கும் வேலை சற்று எளிதாகும். ஆனால் நெடு நோயாவது அல்லது அடிக்கடிவாவது இப்படி அதிக வியர் வைக்கு இடங்கொடுத்தால் சீக்கிரம் பலவீனம் ஏற்பட்டு விபாதி நேரிடலாம். ஆகையினாலே குளிரும் வெப்பமும் சமையிருக் குடியு குழந்தைகளுக்குத் தகுந்த உடுப்புகள் போட்டு வர வேண்டும். இது தொரியாமல் நம் நாட்டுப்பணிகள் குழந்தை

மருத்துவன்

முன்றுதான். ஆகவே, நமது நண்பர்களாவரும் இம் மருத்துவனுக்கு நல்வாவு கூறி, பண்டிட ஆனந்தம் அவர்களை அத்துறையில் நற்பணி வாற்றுகிற ஊக்குவார்களென்று நம்புகிறோம்.

லோகோபகாரியின் அபிப்பிராயம்

பார்ப்பன ரல்லாதார் இயக்கத்தில் பெரிதும் ஊக்கம் கொண்டுழைப்பவரும், மருத்துவ குலத் தலைவரும், செந்தமிழ் அறிஞருமான பண்டி தர் எஸ். எஸ். ஆனந்தரை ஆசிரியராகக்கொண்ட “மருத்துவன்” என்ற மாதப்பத்திரிகையின் முதல் இதழ் வரப்பெற்றோம். மக்கள் நல்வாழ்விற்கு இன்றியமையாத பல அரிய பொருள்கள் இதில் மலிந்து கிடக்கின்றன. அன்பர் ஆனந்தரின் அறிவும், திறமையும் மருத்துவன் பத்திரிகை வழி யாகவும் மக்களுக்குப் பயன்படப் போவதுபற்றி நாம் மகிழ்ச்சி அடை கின்றோம். மருத்துவனைப் பலவழிகளிலும் ஆதரிப்பது தமிழ் மக்கள் கடனாகும்.

தமிழ்நாடு அபிப்பிராயம்

நம்நாட்டு சீதோஷன விதிக்கு ஏற்றபடி அனுபவத்தில் கையாளப் பட்டு வந்த நம்நாட்டு வைத்திய முறைகள், நம்நாட்டு நிலைமைக் கொவ்வாத மேநாட்டு நாகரிகமும், வைத்திய முறைகளும் இங்குப் பாவ ஆரம் பிக்கவே, கடினதேசயடைய ஆரம்பிக்கலாயிற்று. இந்நிலைமைகண்டு சகிக்காமல் தமிழ்வைத்தியத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யும் நோக்கத்துடன் கடந்த ஏழு ஆண்டுகட்கு முன்னர்த் தென்னிந்தியமருத்துவசங்கமென்ற ஒன்றை ஸ்தாபித்து, அதன் ஆதரவில் இரண்டு, மூன்று மகாநாடுகள் கூட்டி அதில் தீர்மானித்தபடிக்கும், மற்றும் தமிழர்கள் பலர் வேண்டுமோருக்கிணங்கியும் “மருத்துவன்” என்ற பெயருடன் மருத்துவகுல தலைமையான பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் ஓர் பத்திரிகை ஆரம்பிக்க முன்வந்துள்ளார். நோய்க்குள்ள காரணங்களாக எண்ணப்படும் பலவித நலம் நம்பிக்கைகளை யறவே பொழித்து, சிசுஜனன முதற்கொண்டு தந்தாப்பியதிகைசுவரை நாம் கையாள வேண்டிய உண்மைவழிகளைப் பின் தமிழ் சித்தர்கள் அனுபவித்துக் கூறிப்போனவற்றை பெல்லாம் மூலம் தமிழ்மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தி “நோயற்ற வாழ்வே ஞானம்” என்ற பழமொழிக் கிணங்க ஊழியம் புரிவதே இப் வந்திரேதானநோக்கமாகும். நமக்குக் கிடைத்துள்ள மேற்படி சிறந்த முதல் இதழில் அயத்தின் குண விசேஷ, உபயோகங் கியின் வாலர் பரிபாலனம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் மருத்துவசெ ராகச் சேப்பத்திகாலத்தில் வீட்டு மாதர்கள் பக்கத்திலிருந்து

திராவிடன் அபிப்பிராயம்

மருத்துவன் என்னும் ஒரு மாதப்பத்திரிகை, பார்ப்பனர்களின் லேவர்களி லொருவராகிய பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் சூரியத் தலைமையின் கீழ் வெளிவந்துள்ளதைக் கண்டு நாம் அனுகூல வகை செய்துகொள்கோம்.

“ஒன்று ஒன்றாக நூறு” என்று சொல்லும் பழமொழிக் கேற்ப ஒவ்வொரு வகுப்பும் முன்னேறினால்தான் சமூகம் முன்னேறும் ; சமூகம் முன்னேற நாடுமுன்னேறும்; நாடுமுன்னேற தேசம்முன்னேறும்; தேசம் முன்னேறத் தன்னரசு கைகூடும். இது மலையிலக்கு. ஆகவே, பண்டிதரளிலிருந்து மக்கள் தொகுதிக்குத் தொண்டாற்றிவரும் பழங்குடித் தமிழ்மக்களாய் மருத்துவ வகுப்பினரைக் கைதூக்கும் கருத்துடன் வெளிவந்துள்ள இம் “மருத்துவன்” இனியும் காலந்தாழ்த்தாது தோன்றியது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

அகத்திபரும், தேரையரும் வாழ்ந்த நாடென்றும், வாகடம் வாய்ப்பாடமாக இருந்த நாடென்றும் போற்றிப் புகழ்ந்து கொள்ளுகிற இந்த தமிழ் நாட்டில், ஒரு காலத்தில் வீட்டிற்குரிய சிறு வைத்திய முறைகளை யெல்லாம் அவ்வப்போது பாட்டிமார்களும், முதியோர்களும் தோந்த பண்டிதர்களின் உதவியின்றிப் பிறிதொன்று செய்து வந்திருந்ததாலும், திரிகடுகம், ஏலாதி என்ற பெயரோடு மருத்துவமுறையின் சிறப்பைக் குறிப்பிப்பதுபோல் நீதிநூல்கள் எழுதி இருந்தாலும், தற்காலத்தில் வைத்தியத்திற்காகும் பண்டங்களின் உருவமும் பெயருங்கூடப் பலருக்குத் தெரியாது என்று நிச்சயமாகக்கூறும் கீழ்க்கிலக்கு நாம் வந்து விட்டிருக்கிறோம். இத்தகைய ஓர் இழிநிலையில், உயர்ந்தோலாகத் தோன்றிக் கற்றோர்க்கும், மற்றோர்க்கும், முக்கியமாகப் பெண்பாலோர்க்கும், வைத்தியத்தின் முக்கிய பகுதிகளையும், ஒவ்வொரு பொருளிலுமுள்ள மருந்திற்குரிய தகுதிகளையும் தெள்ளத்தெளிய எடுத்துப் புகட்டவந்த மருத்துவன் இதற்கு முன்னரே வெளிவராததைப்பற்றி வருந்துகிறோம். கருவிலே அழிவதாயும், கழிந்திடாதழிவதாயும், பரிணமித்தழிவதாயும், பாலாயிழிவதாயும், அரிதிற்பெற்ற குழந்தைகள் ஆயிரக்கணக்கத்தினர்தோறும் மக்கள் அறியாமை காரணமாக மடிக்கிற இந்நாளில் மருத்துவன் அனைத்து ஒரு பத்திரிகை மேற்கொண்டு ஆற்றியிருக்கும் சூரிய தொன்றாகும் என்று அதன் கண்ணுள்ள “நான்” என்ற பகுதியைப் படிப்பார்க்குப் புலனாகும். அவருக்கும்பத்திற்கும் எய்ய்ப்பினில் வைப்பாகும்.

இத்தகைய நன்மைப் பொக்கிஷமாக வெளிவந்து நமது மனங்களை மருத்துவனின் சந்தர் ஆண்டு

சிவச்செய்வதற்கான வழிகளையும் எளிய நடையில் விளக்கி யிருப்பதால் எல்லாப்பெண்களும் படித்து ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்ளலாம். நோய்வந்தபின் வைத்தியர்களைத் தேடியலைவதைவிட, வருமுன் காத்துக்கொள்வதே புத்தியான்களுக்கழகு. இப்பத்திரிகையைத் தவறாது படித்து அதன்படி அனுஷ்டித்து வருபவர்கள் மேற்கண்ட பலனையடைவதுடன், நோயற்ற சுக வாழ்க்கையை பெய்துவதும் திண்ணம். எனவே, இப்பத்திரிகை சிறப்பாக மருத்துவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஓர் அரிய பெரிய வைத்தியரது உதவியை அளித்து வருமென்பதே நமது அபிப்பிராயம். இதன் ஆசிரியர் பண்டிட். எஸ். எஸ். ஆனந்தமவர்களாகும்.

குடிஅரசின் அபிப்பிராயம்

“மருத்துவன்,” இப்பெயர்கொண்ட வைத்திய மாதப்பத்திரிகை ஒன்று வரப்பெற்றேன். இப்பத்திரிகை வைத்தியத்துறையில் பன்னெடுங் காலமாகப் பாண்டித்யம்பெற்ற பரம்பரையைச் சார்ந்தவரான திருபண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறுவதாகும்; அவரே இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியருமாவார். பண்டிதர் அவர்கள் பல்லாண்டுகளாகத் தமிழ் (சித்த) ஆயுர்வேத, யூனானி, ஆங்கில முதலியவைத் தியமுறைகளில் அனுபவம் மிகுதியும்பெற்று விளங்குபவராவர். தமிழ் நாட்டுப் பழைய வைத்தியமுறையை மீண்டும் நிலைபெறச்செய்து வரும் வகையில் சுமார் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகப் பாடுபட்டுச் சித்த வைத்தியத்தை அரசாங்கத்தார் ஒத்துக்கொண்டு அதனை ஆதரிக்கும்படி செய்தவராவர். இப்பண்டிதர் “மருத்துவன்” என்னும் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராகவும், அதிபதிபராகவுமிருந்து நடத்த முன்வந்தமை தமிழ் வைத்தியம் இனித் தலைதூக்கு மென்பதற்கு அறிகுறியாகும். “மருத்துவன்” முதல்பத்திரிகையில் அரியபெரிய விஷயங்கள் பல காணக்கிடக்கின்றன. பாலர் பரிபாலனம், உணவும் உடல் வலிவும், அயம் அல்லது இரும்பு முதலிய தலையங்கங்களைக் கூடிய விஷயங்கள் பொன்னெபோல் போற்றற் குரியனவாகும். இவற்றில் பாலர் பரிபாலனம், என்னும் விஷயத்தை முக்கியமாய் நமது நாட்டார் அனைவரும் படித்தறியவேண்டும். குழந்தைகளை ஒழுங்காகப்போற்றி வளர்த்துப் பெரியவர்களாக்க விரும்புவோர் ஒவ்வொருவரும் பாலர் பரிபாலனத்தைப் படித்தல் நலம். வைத்திய ஞானம்பெற்றுத், தங்களுக்கும் பிறருக்கும் நோயனுபாமிருப்பதற்கும், வந்தநோயைப் போக்கிக்கொள்ள இஷ்டப்படுவோருக்கும் “மருத்துவன்” சிறந்த துணைவன் என்றே சொல்லலாம். இத்தகைய அரிய பத்திரிகையின் வருஷ சந்தா ரூபா மூன்றுதான். இப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரராகச் சேர விரும்புவோர் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவேண்டும்.

அறுவையில்லாத அற்புத வைத்தியம்

ஐயா,

எனக்குத் தொண்டையில் ஓசை நரம்பு உணர்ச்சி அற்றுப் பேசுவதற்குக் கொஞ்சமும் முடியவில்லை. எவ்வளவு அருகிலிருப்பவர்கட்கும் நான் பேசுவது காதில் சிறிதும் கேட்காத நிலையில் மிக வருந்தினேன். எனக்கு ஆகாரம் விழுங்குவதற்குச் சக்தி யில்லாமலிருந்தது. இந்த நிலையில் 25-4-23 ஆம் நாள் சென்னை, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றேன் அங்குள்ள டாக்டர்கள் E. N. T. டிபார்ட் மெண்டில் குளோரபாரம் கொடுத்துச் சோதனை செய்து பார்த்தார்கள். பார்த்தபின்னர் எனக்குத் தொண்டையில் ஓசை நரம்பு உணர்ச்சி அற்றுவிட்ட தென்றும் தொண்டையில் ஒரு பக்கத்தில் சதை வளர்ந்திருக்கிறதெனவும், அதற்கு ஆப்ரேஷன் செய்யவேண்டுமெனவும், சதைவளர்ச்சியை அறுத்தெடுத்தாலும், பேசுவதற்குரிய ஓசை நரம்பு ஒருபக்கம் அறுப்படுவிடுமாதலால் பேசுவதற்கு வைத்தியம் செய்ய முடியாதென்றும் சொன்னார்கள். பின்னர் சென்னைத் தமிழ் மெடிகல்ஆல் சொந்தக்காரர், பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம்பிள்ளை அவர்களிடம் காண்பித்ததில் அறுக்க வேண்டியதில்லை எனச் சொல்லி அவர் தன்னுடைய மேகநிவாரணி என்னும் மருந்தும், மற்றொரு பஸ்பமும் கொடுத்தார். அதை நான் பத்துநாள் சாப்பிட்டதில் எனது நோய் முற்றும் நீங்கி நானும், எனது வீட்டார்களும், எனது ஆபீசிலுள்ள நண்பர்களும் ஆச்சரியப்படும்படி சுகமாக பழைய குரலோசையோடு என்னால் பேசமுடிந்தது. இவ்வருமையான மருந்தை மிக மகிழ்ச்சியோடு ஜனோபகாரமாக எல்லோருக்கும் தெரிவிக்கின்றேன்.

T. K. கணேசய்யர்,

கிளார்க்கு

மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்பரேஷன் லிமிடெட், மெட்ராஸ்.

மேகநிவாரணி மருந்து கிடைக்கும் இடம்

தமிழ் மெடிகல் ஹால்,

221 தங்கசாலைத்தெரு, சென்னை.

மருத்துவன் தமிழ் வைத்தியப் பத்திரிகை

மலர் க.

1928ஆம் ஆண்டு

இதழ் உ.

கீழ்நாட்டு மருத்துவமும், மேல்நாட்டு மருத்துவமும்.

மேல்நாட்டாரின் மருத்துவ முறையின்படி இங்கிலீஷ் 'டாக்டர்கள்' என்னும் ஆலோபதி மருத்துவர்கள், நோய்களைக் கண்டு பிடித்தற்கு மக்களின் இரிகம் (நெஞ்சப்பை) நெகிழ்ந்து சுருங்குவதனால் உண்டாகும் ஓசையை ஸ்டெத்தஸ்கோப் (Stethoscope) என்னும் ஒலிக்குழல்க் கொண்டு காதால் கேட்டுப் பழகுகிறார்கள். உடம்பின் வெப்பத்தைத் தர்மாமீட்டர் (சூடாறி கருவி) என்னும் இரசக் குழலால் ஒருவாறு அறிவினார்கள். அவர்கள் இக்கருவிகளையே நோய்களைக் கண்டு பிடித்தற்கு முதல் வழியாகக் கொண்டுள்ளார்கள்; மேற்கண்ட கருவிகள் இல்லா விடத்து அவர்கள் நோய்களைக் கண்டு பிடித்தற்கு இயலாதவர்களாகின்றார்கள். ஆனால், தமிழ் மருத்துவர்கள் தமக்கு வேறாக வேறொரு கருவியின் உதவியின்றித் தம் கைவிரல்களாலேயே நோயாளியின் கைநாடியின் துடிப்பைப் பார்த்தும், மற்ற குறிப்புக்களைப் பார்த்தும், வாத, பித்த, ஐயமெனும் வளி, தீ, நீராகிய மூப்பொருள்களின் நிலையையும் உணருகின்றார்கள். நெஞ்சப்பை, மூச்சப்பை, நரல், குடல், பிருக்கம் (மூத்திரபிண்டம்) முதலிய உள்ளுறுப்புக்களின் நிலைமையையும், அவைகளைப் பற்றிவரும் நோய்களையும், காண்கின்றார்கள். இவர்கள் ஆலோபதி மருத்துவர்களைக் காட்டிலும் மேலாக நோய்களை நிச்சயிக்கின்றார்கள். இதனை நாம் இன்றும் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம்.

ஆலோபதி மருத்துவர்கள் உடம்பிலிருந்து இரத்தத்தை வெளியிடுவதில் இரத்த சோதனை செய்கின்றார்கள். தமிழ் மருத்துவர்கள் இரத்தத்தின் நிலையையும், நோய்களையும் இரத்தத்தை எடுத்துப்பார்

காமல் மேற்கண்ட சோதனைகளால் நிச்சயித்து நோய்களை நீக்குகின்றார்கள். ஆலோபதி மருத்துவர்கள் கால் ஒடிந்தவர்களுக்கும், கை ஒடிந்தவர்களுக்கும் ஒடிந்த பகுதியை வெட்டி எடுத்துவிடுகிறார்கள். நாட்டு மருத்துவர் ஒடிந்த எலும்புகளையும், நொறுங்கிய எலும்புகளையும் ஒன்று சேர்த்து ஒட்டும்படி. மேல் மருந்தாலும், உள்மருந்தாலும் வைத்தியம் செய்கின்றார்கள். ஆலோபதி மருத்துவர்கள் அறுத்து மருத்துவம் செய்யவேண்டுமெனக்கூறும் நோயாளிகளில் பலருக்குத், தமிழ் வைத்தியர்கள் அறுக்காமலே வைத்தியம் செய்து நோய் நீக்குகின்றார்கள். ஆகலால், ஆலோபதி வைத்தியர்கள் சித்த வைத்தியத்தையும் கற்பது இன்றியமையாததாகும். அதன்பிறகுதான் மேனாட்டுப் புதிய மருத்துவ நூலுக்கும், இந்தியப் பழைய மருத்துவ நூலுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை உலகம் அறியும்.

மேல்நாட்டாருடைய மருத்துவநூல் பரு (ஸ்தூல) ப்பொருள்களைப்பற்றியே நிற்பது. ஆனால், நம் நாட்டு மருத்துவ நூல் துண்பொருளாகிய யோகஞானத்தையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டுள்ளது. அறிவினமயமாகிய சித்த மருத்துவ நூலின் பெருமையை யாரே அறிதற்கு வல்லார்! அவ்வித்தகச் சித்தர்க ளல்லவோ நம்மருத்துவ நூலின் பெருமையை அறியவல்லவர்? அவர்களே. நாடியை முற்றும் அறிவர். இதனை, “நாடி முற்றும் அறிந்தவர் சித்தரே” என்ற பாடலாலும் நன்குணரலாம்.

“எழுபத்திராயிர நாடியவற்றின்
முழுபத்து நாடிமுதல்”

எனவும்,

“சொல்லிய உந்திகன்னில் சுழித்ததோர் எழுக்கைப்பற்றி
எல்லையி லெழுந்தநாடி எழுபத்திராயிரத்துள்
வல்லவர் புதுநாடி பத்ததில் எழுநீக்கி
நல்லதோர் நாடிமுன்றும் நலமுடன் அறிந்துபாரே”

எனவும்,

சித்தர் கூறுகிறபடி மக்கள் உடம்பில் எழுபத்திராயிரம் நாடி நாம் புகுநிருக்கின்றன; அந்நாடிகளெல்லாம் பத்து நாடிகளில் அடங்கும். அப்பத்து நாடிகளும் மூன்று நாடிகளில் அடங்கி ஒதிங்குமென்பது நம் சித்தர்கள் கண்டறிந்த உண்மையாகும். இந்நாடி, உயிர்ப்புடன் (மூச்சுடன்) கலந்து பிரிபாமல் நடைபெறுகின்றன. நாளொன்றுக்கு (இரவு பகல்) மூக்கின் வழியாக நடைபெறும் மூச்சு இருபத்திராயிரத்து அறுநூறு. அதில் ஒரு நடவை வெளிப்படும் மூச்சின் அளவு பன்னி

ரண்டு அங்குலமாகும். அதில் நான்கு அங்குலம் வெளியே கழிய எட்டங்குல மூச்சே உட்செல்லுகின்றது. இந்த நான்கு அங்குலத்தைப் பாழாக்காமல் உட்செலுத்தும் வழிகளையும், இதனால் பிணி, மூப்பு, சாக் காடு, இல்லாமல் நெடுநாளிருக்கும் வழிகளையும், நமது தமிழ் மருத்துவ நூலே செவ்வியின் உரைக்கின்றது. மக்களுக்கு எலும்புகள் ஐந்துநூற்றுப் பத்தெனவும், நோய்கள் நாலாயிரமெனவும், உடம்பில் மூன்றரைக்கோடி மயிரிக்கால்களிருக்கின்றனவென்றும், அவைகளின் வழியே வாயுவின் போக்குவரவு உண்டெனவும் நமது நூல் கூறுகின்றது.

“மயிரிக்கால் வழியெல்லாம் மாய்கின்ற வாயு
உயிர்ப்பின்றி உள்ளே பதி”

எனவாயுதாரணியில் கூறப் படுகிறது

மயிர் குழலாக விருப்பதால் மயிருக்குக் குழல் என ஒரு பெயர் தமிழில் இருப்பதையும் நமது தமிழ் மருத்துவ நூல்களால் நாம் நன்கறியலாம்.

இவ்வளவு அருமைபுள்ள சித்தர்களின் மருத்துவ நூல்களை நன்றாகக் கற்று அனுபவித்தறியவேண்டுமெயன்றி, சாத்திரமுறைகளை அறியாத ஒருவருக்கு இதன் பொருள் விளங்குதல் இயலாதகாரியமாகும்.

தமிழர்கள் பண்டைக்காலம் முதல் பழகி அனுபவித்துவரும் தமிழ் மருத்துவமானது தமிழ்நாடு மட்டுமே யல்லாது, அசோக சக்கரவர்த்திகாலத்தில், இந்தியா முழுவதும், இலங்கைத்தீவு முழுவதும், மேற்கில் மடகாஸ்கர், தென்னாபிரிக்காவையிலும், பிளங்கு, சிங்ப்பூர் முதலிய கிழக்கு இந்தியத்தீவுகள் வரையிலும் பரவி வளர்ந்து இக்காலத்தும் உயிருடனிருந்து வருகிறது. நம்முடைய மொழியையும், நம்முடைய மருத்துவம், ஒவியம் முதலான தொழில்களையும் பாதுகாத்து வளர்க்க வேண்டியவர் அரசாங்கத்தினரே யாவர். நமது நூல்களிலுள்ள பெருமைகளை அரசினருக்கு எடுத்துச் சொல்வதும் நம்முடைய கடமையே யாகும். ஒவ்வொரு நாட்டுக்கலைகளிலும் ஒவ்வொரு உண்மையிருக்கிற தென்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது, கீழ்காட்டுக் கலைகள் மேல்நாட்டுக் கலைகள் ஆகிய இவ்விரண்டும் இருநாட்டினருக்கும் இன்றியமையாத வேண்டப்படுவனவேயாம். ஒருவன் ஒரு கட்டடத்தின் வெளித்தோற்றங்களை யோ பார்த்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று காணவேண்டியதைக் காணாமலிருக்கிறான். மற்றொருவன் உள்ளே நடைபெறும் அற்புதங்களைக் கவனித்துக் கொண்டு வெளியில் உள்ள சங்கதிகளையே மறந்து விடுகிறான். ஆகலின், இவ்விருவரும் கலக்க வேண்டுவது அவசியமாகும்.

அதனால் உலகத்துக்கு நன்மை பெரிதும் உண்டாகும். நம்முடைய மருத்துவ நூல், யோக நூல், நீதிநூல், ஞானநூல், சமயநூல், முதலியவைகளை மேல் நாட்டார் கற்கவேண்டும். நாம் நம்முடைய நூல்களோடு நில்லாமல், இவ்வுலகவாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத மேல் நாட்டார் களுடைய கலைகளையும் கற்கவேண்டும். அப்போதுதான் சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்தரம் முதலியன உலக முழுவதும் பரவும். நம் முடைய தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் உலக முழுவதும் பரவுதற்கு, நாம் தாராளமாக இடங்கொடுக்கவேண்டும். நமக்குத் தெரிந்ததை மற்றவர்கள் அறியக்கூடா தென்னும் குறுகிய குணத்தை அறவே விடவேண்டும். அப்போது தான் நம்முடைய அறிவுநூல்களின் பெருமையை உலகம் அறியும். நம்முடைய நீதி நூல், யோகநூல், முதலியவைகளின் சில பகுதியைக் கண்டறிந்த அமெரிக்க நாட்டாரும், மற்ற மேல்நாட்டாரில் பலரும் அவற்றை மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடுகின்றார்கள். நீதிசாஸ்திரம் களான திருக்குறள், நாலடியார் முதலியவைகளையும், தோத்திரங்களில் திருவாசகம் முதலியவைகளையும் ஆங்கிலத்துரைமகனாகிய ரெவரென் ட்போப் முதலானவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தமது நாட் டார் எல்லோரும் அதன் அருமையை அறியும்படி செய்துள்ளார்கள். மிகச் சிக்கலானதும், விரிவானதும், துட்பமானதுமான தமிழ் மருத்துவ நூலை மேல்நாட்டு நன்மக்கள் நன்றாக அறிந்து மகிழும்படி நாம் செய்ய வேண்டும். இதனை இன்றவரை நாம் செய்ய வியலாம லிருக்கின்றோம். ஆதலால், நமது தமிழ் மருத்துவத்துவம் உலகில் பெருமைய யடைய வில்லை. தமிழ் மருத்துவத்தில் மணி, மந்திரம், மருந்து என மூவகைச் செய்கையையும் நோயாளிகளுக்குச் செய்யவேண்டும் எனக்கூறுகின்றது. சூரநூல், ஐம்பறவை (பஞ்சபட்சி) தூதிலக்கணம், நாள்கோள் நிலை, விடமருத்துவம், மருத்துவம் முதலியவைகளை அறிந்தவனையே பண்டி தன், மருத்துவன், பரிகாரி, நாவீதன் எனக் கூறுவது மாபு. இவைகளை மேல்நாட்டார்களுடைய நூல்களில் காணவியலாது. மேல்நாட்டார் புதி தாகக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயங்களைல்லாம் நமது வைத்திய சாஸ்திரத்தி லிருக்க வேண்டுமெனில் அது எப்படி இயலும்? அரசாங்கத்தார் நமது வைத்தியத்தை வளர்ப்பது என்பதற்கு அருத்தமென்ன? நந்தமிழ் மருத் துவ நூல்களிலுள்ள துட்பமான பொருள்களெல்லாம் கற்போரின்றி நாளுக்குநாள் மறைந்தொழுகின்றன. இப்போதுள்ள நமது நாட்டு மருத் துவர்களில் பலர் அப்பொருள்களை அறியாது வைத்தியம் செய்கின்றா ள். அவர்கள் எப்படியாயினும் பணம் சம்பாதிப்பதற்கான முயற்சி ஸ்பியை மிகப்பெரிதும் செய்கின்றார்கள்.

சோதிடம்பஞ்சபட்சி துலங்கிய சூரநூல்மார்க்கம்
சோதலு உடம்பின்குறும் கொடியதாம் நோயின்குறும்
திதிலாப் பொருளின்குறும் செய்வகை மருந்தின்குறும்
நதெலாம் கற்றுணர்ந்தோர் இவர்களை மருத்தராவார்.

என்று நமது மருத்துவ நூல்கள் மருத்துவ ரிலக்கணத்தைக் கூறு கின்றன.

நாள், கோளாகிய ஜோதிடம், ஐம்பறவை, சரம், மந்திரம் முதலிய வைகள் நோயாளிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் வேண்டுவதில்லை என, மேல் நாட்டாரில் பலரும், நமது கீழ்நாட்டாரில் சிலரும் தற்போது சொல்கின்றனர். ஒருநாட்டில் ஒருகாலத்தில் மக்களின் மனோநிலைக்குத் தக்கவிதமாக அக்காலத்துப் புலவர்கள் நூல்கள் எழுதியுள்ளார்கள் என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. இஃது எந்த நாட்டிற்கும் பொதுவான விஷயமாகும். காலத்துக்குக் காலம் மக்களின் கருத்து மாறுபட்டுக் கொண்டேவரும், சாத்திரங்களும் மாறும். நமது நாட்டில் மணி, மந்தி ரம், பஞ்சபட்சி, சரம்பார்த்தல் முதலியவைகள் பொதுமக்களின் மனதைவிட்டு நீங்கவில்லை. பெண்களைப் பேபாடவைப்பதும், கோணங்கி வைத்து உடுக்கை அடித்துக் குறி கேட்பதும், பல தேவதைகள் மக்கள் மீது ஊடுருவிப்பாய்ந்து கேட்பதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லி மலையேறிப் போவதும் நடைபெறுகின்றன. கேரழி, ஆழி முதலியவைகளைப் புகிபிட்டு அத்தெய்வங்களை மகிழ்வித்தல் முதலிய இழிவான செய்கைகள் இன் றும், குறையாமல் நடைபெற்றுவரும் நம்நாட்டில் மக்களின் மனோநிலை எவ்வளவு கீழ்நிலைபெற்றுக்கிடந்தென்பதை நாம் உணரவேண்டும். மணி, மந்திரம் முதலியவைகளை நாம் ஒழிக்க முயன்றாலும் உலகம் ஒழிக்கத் தயாராயில்லை. ஆதலால் நமது நாட்டில் மக்களின் மனோபாவத்துக் குரிய பரிகார முறைகளை மோசம் போகாமல், ஜனங்கள், கல்வி அறி வுள்ளவர்கள் மூலமாக அடையுமபடி செய்யவேண்டியது இன்றியமை யாததாகும்.

பண்டைக்காலப் பரம்பரை மருத்துவர்களைப்போல் முறையாகக் கற்று, தக்க மருத்துவர்களிடத்தில் பழகி மருத்துவம் செய்பவர்களை இக்காலத்தில் காண்பது மிகவும் அரிதாகிவிட்டது. ஆதலால், அரசாங்கத்தார் ஏற்படுத்தியுள்ள மருத்துவப் பள்ளிக்கூடத்தில் மேல்நாட்டு நவீன சாஸ்திர முறையையே கற்றுக்கொடுக்கும் ஆங்கில மருத்துவப் பள்ளிக்கூடங்களைப்போல் நடத்தாமல், தமிழ் மருத்துவ நூல்களி லுள்ள துன்பொருள்களையும், நோயனுசூ விதிகளையும், பிராணபாயம்

என்னும் முச்சப்பழக்கத்தையும், மாணவர்கட்குக் கற்பித்து உலகத்தில் மிகுந்துள்ள அகாலமரணம், கொள்ளைநோய்கள், மக்களுக்குப் பொதுவாக ஏற்பட்டுள்ள பலக்குறைவு முதலியவைகளை ஒழித்துத் துன்பத்தை நீக்கப்பெரிதும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

பத்திராசிரியர்.

சுகாதாரப்பகுதி

நோயணுகாவிதி.

1. நாளோர் நான்கினில் நற்றலை மூழ்குதல்
நாளோர் எட்டினில் நன்மயிர் நீக்குதல்
நாளோர் எட்டினில் நங்கையைக் கூடுதல்
நாளோர் மூன்றினில் நவ்விழி நாயிடல்
2. நீரைச் சுண்டிடக் காய்ச்சி நெய்யட்டுணல்
மோரை நீரிற் பெருக்கி முயங்குதல்
கூறை மாசு கொளாம லுதித்திடல்
நேரு நோயினர் நீர்மல நீக்குதல்.
3. இரவி லன்றிப் பகலுறங் காமையும்
கிரவி யுண்டின் னீருணும் வேட்டையும்
பாவி யுண்டுப் பத்தடி யேதலும்
உராம தானிரு சாம முறங்கலும்
4. 0 கந்த மன்றியோர் கந்தமு ணமையும்
முத்து மாதர் தன்முயங் காமையும்
அந்த நாட்டயிரும் *அராப்பைக் கனி
பந்த மாகப் பருகலோ மையும்
5. பகலின் மாதரைக் கூடுத லின்மையும்
இரவில் நற்பசி யின்றி யுணமையும்
தகவில் வெண்ணெய் தனையருந் தாமையும்
மிகுமின வெயின் மேனி படாமையும்

0 கருணைக்கிழக்கு

* உராம

6. இடங்கை கீழிட் றெங்கன் முன்னுனினில்
அடுங்கறியை யுண்ணாம முன்னுட் டயிர்
படுமழு திஃ தென்னப் பருகிடல்
கொடுநற் பேதிமதி நான்கிற் கொண்டிடல்
7. நாம பூமுத ராமை கடுக்கி
வீறு முண்டி யறுத்தருணத் தினில்
தேறிப் பெண்களைக் கூடுத லின்மையும்
கூறி நெப்பொரு ளுண்டின் னீருணல்.
8. எண்ணெ யிட்டிவெந் நீரினின் மூழ்கையும்
வண்ண ஆன்பான் மகிழ்ந்தினி துண்டலும்
திண்ண மாமல நீரடக் காமையும்
பண்ணு பாக மழிபத நீக்கலும்.
9. பாரில் வையிற் பகரு மணலினில்
சார நித்திரை தான்புரி யாமையும்
நேர தாமிந் நியதி புரிந்தவர்
பேரைக் கூறப் பெருப்பினி பாறுமே.

(சந்தரானந்தர்)

அன்னபேதி அல்லது அய உப்பு

இரும்பு மூன்றுவகையாகப் பிரான் வாயுவோடு கலக்கும். இரும்பின் தூளைக் கந்தக நீரில் (சல்பியூரிக்காசிட்) போட்டு நெருப்பில் காய்ச்சி னால் அதுபொங்கி ஆவியாக எழும்பும். அவ்விரும்பு முழுவதும் கரைந்த பின்னர் அதில் தண்ணீரைக் கலந்து காய்ச்சிக் குளிர வைத்தால், அது பச்சை நிறமும், துவர்ப்புச் சுவையும், இரும்பின் களிம்பு மணமுமுள்ள உப்புக் கட்டிகளாகும். இதைத்தான் அன்னபேதி என்று சொல்லுவது. அன்னபேதி நீரில் கரையும்; காற்றப்பட்டால் அதன்மீது சுண்ணம் போல் பூத்து வெள்ளை நிறமான தூள் உண்டாகும். இதைத் தீயிலேட்டுச் சிவந்த தூளாக எடுத்து அதை ரோஸ்ஷடி பென்னுப் பெயரால் கடைகளில் விற்கிறார்கள். இது பொன் நகைகள், பாத்திரங்கள், கண்ணாடிகள் முதலியவைகளை மினு மினுப்பாக்க உபயோகிக்கப்படுகின்றது. அன்னபேதியைப் பழச்சாற்றால் அரைத்துப் புடிப்பட்டு சிவந்த பொடியைச் (சுந்தரத்தை) சித்பேதி முதலிய சில மிபாதிகட்கும், சூலை, ஆமைக்கட்டி, பெருவயிறு முதலிய நோய்களுக்கும் கொடுக்கப் பிணிபாளர்கள் குணமுடைகின்றார்கள். அக்கி என்னும் இரண்டும், மேகாணம் முதலிய ஆறுத

இரணங்கள், மூல வியாதிகளில் காணும் இரத்தப்போக்கு இவைகளுக்கு இது மிக நன்மையை உண்டாக்குகின்றது. உடம்பிலிருந்து அதிக இரத்தம் வடிந்தாவது, வேறு காரணத்தினாலாவது உண்டாகிற பாண்டுரோகத்திற்கு அன்னபேதியைக் கொடுக்கலாம். பாண்டு ரோகத்திற்கு இரத்தத்தில் தேவையான அயம் செருகிற வரையில் அன்னபேதியை கொடுக்கலாம். அய செந்தூரத்திற்கு உள்ள குணங்கள் அன்னபேதி செந்தூரத்திற்கும் உண்டு.

கடுக்காயை நொறுக்கித் தண்ணீரில்போட்டு அன்ன பேதியையும் கூடச் சேர்த்துக் காய்ச்சுவதால் கறுப்பு மை செய்யப்படுகின்றது. இஃது எழுதுவதற்கும், துணிகளுக்குப்போடும் கறுப்புச்சாயத்திற்கும் உபயோகப்படுகின்றது.

செம்பு அல்லது தாமிரம்.

செம்பின் இயற்கைக் குணம்.

ஆசியாவின் வடபாகத்திலும், ஆபிரிக்காவின் கீழ்பாகத்தில் சுப்பிரியர் வரிலும், வடஅமெரிக்காவில் மெக்ஸிகோவிலும் செப்புச் சுரங்கங்கள் மிகுதியாகக்கிடக்கின்றன. இது நிலத்தில் இயற்கையாகத் தனி உலோகமாகக் கிடைப்பதுண்டு; இது சிறு கட்டிகளாகவும் தூண்ட்படுகின்றது. செம்பு சில இடங்களில் கந்தகம்பாஷாணம் முதலியவைகளோடு கலந்து பெருங்கட்டிகளாகவும் கிடைக்கும். இதன் நிறம் சிவப்பெனினும் அநேகமாய் பச்சை நிறமான கற்களாகத்தான் இது கிடைக்கின்றது. செம்பு கட்டியாகவும் கனமாகவும் இருக்கும், அதனைத் தேய்த்தால் ஒரு வகை கெட்ட மணமுண்டாகும். அது வெகுட்டல் சுவையுடையது. அதுமிக மெல்லிய கம்பியாக நீட்டி இழுக்கவும், தகடாகத்தட்டவும் கூடிய நயமுள்ள உலோகம்.

செம்பு 1990-பாகை (டிகிரி) வெப்பத்திற்கு உருகும்; இதன் ஊம் மிகுந்த சூட்டிற்குச்சிறிது ஆவியாகப்பறக்கும். இதன் ஆவி பச்சை நிறச்சுடர் விட்டு எரியும்; செம்பில் காற்று பட்டால் மெதுவாகக் கனிம்பேறும். ஆசியா கண்டத்தில் இரும்பைக் கண்டு பிடித்து மக்களுக்கு வேண்டிய ஏனங்கள், தட்டுமுட்டுத் தளவாடங்கள் முதலிய கருவிகள் செய்ய முன் பண்டைக்காலம் முதல் செம்பு தான் எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகப்பட்டு வந்தது. ஆதலினால், தமிழ்நாட்டில் வீடுகளில் ஆளும் பித்தளைக் குழைகட்டுச் செம்பு எனவும், பித்தளைக் குடங்கட்டுச்

செப்புக்குடம் எனவும், குழந்தைகள் விளையாடும் சிறு ஏனங்கட்டுச் சின்ன செப்புக்களென்றும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றன. பண்டைய நாட்களில் சாசனங்களும் செப்பேட்டிலேயே எழுதப்பட்டு வந்தன. கோயில்களில் கடவுளுக்கு உருவங்கள், கொடி மரங்கள், சூப்பங்கள் (சலசங்கள்) கோயிலின் மேற்கரைகள் முதலியன செம்பிலேயே செய்யப் பெற்றிருக்கின்றன. பண்டம் மாற்று வாணிபத்துக்குப் பின்னர் நாணயங்களிலும் செம்பையே மிகுதியாக முற்காலத்தவர் உபயோகித்து வந்தார்கள். செம்பின் வழியாக வெப்பமும், மின் சக்தியும் மிக விசைவாகச் செல்லும். ஆதலால், பிற்காலத்தில் வீடுகளில் சமையல் செய்யும் பாணைச் சட்டிகளும், வெந்நீர் காய்ச்சும் பாணைகளும் செம்பினால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

வெப்பம் மிகுந்த காற்றுக்குச் செம்பின் நிறம்மாறாது. சுரமுள்ள குளிர்த் காற்றுக்குச் செம்பு விரைவில் கறையாகி நிறம் மாறும். செம்பில் கறை அதிகம் சேர்ச்சேர்ப் பச்சை நிறமான “ களிம்பு ” என்னும் விஷப்பொருள் ஓர் ஏடுபோல் செம்பின்மேல் உண்டாகும். அது கரி வாயு (கார்பன்) சேர்ந்த விஷ உப்பாகின்றது. இது காரமுள்ள தீ நீர் (திராவகம்) களால் நீங்கும். பொதுவாகச் செம்பு நல்ல தண்ணீரில் கறை பிடியாது. அது கடல் நீரிலாவது, உப்புகள் சேர்ந்த நீரிலாவது, கறை பிடியாது. செம்பு விரைவில் தேயக் கூடியது. கப்பலின் அடிப்பாகத்தில் பலவகை நத்தைகள், கடல் மட்டிகள் முதலியன சேர்ந்து கப்பல் ஓட்டத்திற்குத் தடைபடாதபடி, கப்பலின் அடிப்பாகத்தில் கைக்கப்படுகின்ற செப்புத்தகடு தண்ணீரில் செல்வதால் தேய்ந்து விடுகின்றது. செம்பு பொட்டிலுப்பு தீ நீரில் (ஐடரிக் ஆக்சிடில்) மிக விரைவில் கறையும். இரண்டு பங்கு செம்பும் ஒரு பங்கு பிராணவாயுவும் (ஆக்ஸிஜன்) சேர்ந்தால் சிந்தூரமாகும். பிராண வாயுவும், செம்பும் ஓரளவில் சமமாகச் சேர்ந்தால் கறு நிறமாகும். செம்பு தாவரங்களாலாகிய சில தீ நீர் (ஆசிட்) களாலும் கறைபிடிக்கும். அது தண்ணீர் கலந்த கெந்தகத்தீரிலாவது (சல்பீரிக் ஆசிட்) பொட்டிலுப்புத்தீ நீரிலாவது அதிகக்கறை பிடியாது.

பித்தளை.

செம்போடு கலந்த உலோகங்கள் பல வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுகின்றன. தற்காலம் வழக்கத்திலுள்ள பித்தளையில் செம்பு 88-பங்கும், துத்தம் 12-பங்கும் சேர்ந்திருக்கின்றன. இவைகளில் அளவுகளை வித்

தியாசமாகக் கலந்து பலவிதமான பித்தளை, வெண்கலம், திரு, முழி என்னும் உலோகங்களைச் செய்யலாம். மிகுதியாகச் செம்பு 90 பங்கும், தகரம் பத்து பங்குமாகச் சேர்த்து பிரங்கிகளைச் செய்வதாகத் தெரிகின்றது. உருவங்கள் 91-பங்கு செம்பும், 6-பங்கு துத்தமும், இரண்டு பங்கு தகரமும், ஒரு பங்கு ஈயமும் கலந்து செய்கின்றார்கள். செம்பை வெடியுப்புத் தீ நீரில் (டைட்ரிக் ஆக்சிடில்) கரைத்து, நீல நிற மூள்ளதும், பூக்கக்கடியதுமான ஒரு வகை உப்பை உண்டாக்கலாம். இது மிகக் காரமுள்ளதாகவும், இலேசில் பிடிக்கக்கடியதாகவும் இருக்கும், செம்புச் சாமான்களின்மீது வழக்கமாகப் பிடிக்கும் பச்சை நிற மான்களிம்பு, செம்பு சேர்ந்த ஒரு வகை உப்பு என்று முன்னமே சொன்னோம், செப்புத் தகடுகளில் காடியை இட்டும், எலுமிச்சை, திராட்சை முதலிய புளிப்பான பழச்சாறுகளைச் சேர்த்தும் களிம்பை உண்டாக்குகின்றார்கள். இக்களிம்பை, நிறங்களுக்கு மிகுதியாக உபயோகிக்கின்றார்கள். பொதுவாகச் சொப்பின் உப்புக்களும், மிகுதியாக நீலம் அல்லது பச்சை நிறமானவைகளாகவே காணப்பட்டும் எடுக்கப்பட்டும் வருகின்றன. அவைகள் தண்ணீரில் கரையும். அவைகள் ஒரு விதமான கைப்பான உருசியை உண்டாக்கும். நெய்வகைகளில் செம்பின் களிம்பு கரையுமாதலால், நன்றாய்த் தேய்த்து மினுக்காத செப்புப் பாத்திரங்களில் சமைப்பது தீமையாகும். புளிப்புள்ள உணவுப் பொருள்களை செப்புப் பாத்திரங்களில் சமைப்பதால் களிம்பு ஆகாரத்தில் சேரும். ஆகலால், செப்பு ஏனங்களைச் சமையலுக்கு உபயோகிப்பது நல்லதல்ல செப்புத் தாம்பாளங்களில் கண்களுக்கு மைசெய்வதும், அக்கண் மைகளை செப்புச் சிமிழ்களில் வைத்துக்கொள்ளுவதும் நலமெனத் தெரிகின்றது. மேல் நாட்டார் செம்பை உள்ளுக்குச் சாப்பிடும் மருந்துகளாகச் செய்வதில்லை; வேறொரு மருந்தோடுசேர்த்து உள்ளுக்குக் கொடுப்பதும் இல்லை; உணவுகளைச் செப்பினங்களில் வைப்பது மில்லை. செம்பு உப்புகள் மேல் உபயோக மருந்துகளாக செய்யப் படுகின்றன. செப்புத்தகட்டின் மேல் வெள்ளி, இரசம் படியும்.

மாதரும், மருத்துவமும்.

தேவனாச்சிக்குரிய நூதன்களைப் பலப்படுத்தி உடம்ப வளர்ப்பதற்கு இன்றியமையாத பொருள் உணவே என்றும், உணவு இன்றேல் உயிர்கள் வாழாட்டா தென்று உறுதிதென்றும் சகலரும் அறிவர்.

சிலபோது வழக்கத்திற்கு மாறுபாடான உணவுகளை ஒருவன் உண்டாலும், கெட்ட காற்றைச் சுவாசித்தாலும் நோய் உண்டாகக் காண்கின்றோம். இது பற்றியே! தமிழ் மறைத்தலைமைப் புலவரும், “மினுங் குறையினு நோய் செய்யும்” எனத்திருவாய் மலர்ந்தார். ஒருவனுடைய உணவும் செயலும் என்றும் ஒரு தன்மையாயிருக்குமானால், நோயுண்டாகவே மாட்டாவென்பது துணிபு.

மருத்துவ நூலாரும், வாதம், பித்தம், கபம் என மூன்று நாடிகளைப் பிரதானமானவைகளென்று கண்டு பிடித்து, இவைகளுக்கேற்ற உணவாதிக்கமே பிணியுண்டாதற்குக் காரணம் என்று விளக்கி இருக்கின்றார்கள். மேற்கூறிய மூன்று நாடிகளும் நிற்கவேண்டிய அளவு இவ்வளவென்றால் கணக்கிடாருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொருவருடைய தேகமும் இந்தமூன்றனுள் ஒன்றை ஆதிக்கமுடையதாக பெற்றிருக்கும். தேக சபாவத்துக்குத் தக்கபடி அவை கணக்குடையனவாய் இருக்க வேண்டும். அந்தந்த தேக இயல்புக்குத் தக்கவாறு வேண்டிய அணுக்களை நிரப்புவதிலேயே அந்தந்த தேகமும் வலிவுடையதாகும். இதுபற்றியே ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருவிதமான ஆகாரத்தில் விருப்புண்டாவதாகக் காண்பீதே காரணமாகும். உதாரணமாக சில சமயத்தில் தேகசபாவத்துக்கு மாறுபட்ட உணவைநாம் உண்டபோது, விரைவிலே நோயுண்டாதலையும், அதனால் வாதம், பித்தாதிக்கம் விகற்பப்படுவதையும், அனுபவ பூர்வமாகக் காண்கின்றோ மல்லவா? இதனால் மக்கள் சுகதேகிகளாய் வாழத்தற்கும், நோயில்லாமல் இருத்தற்கும் காரணம் உணவே யன்றி வேறில்லை யாதலின், உணவைத்தேக இயல்புக்குக்கேற்றவாறு சமைத்து வருதல் பெண் மக்களை யாதலின், ஆண் மக்களைப் பார்க்கிலும் பெண் மக்களை மருத்துவ சாத்திரத்தைப் பயின்றிருத்தல் இன்றியமையாத கடைமையாகும்.

ஆண் பெண் எனப்படும் இருபாலாரும் ஆண்கள் வெளியில் சென்று சம்பாதித்து வரவேண்டிய தென்றும், அப்படிச் சம்பாதித்து வந்த பொருளைப்பெண்கள் வைத்துக்கொண்டு குடும்பத்தைக்காப்பாற்றி வருதல் நியதியாகலின் சம்பாதிக்கருரிய சாத்திரங்களை ஆண்கள் படித்திருப்பது போல், குடும்பத்தைச் சுகாதார நெறிப்படி பாதுகாத்து வர வேண்டிய அற நெறிகளையும் பெண்கள் படித்துவரினும் இவற்றை இவ்வாழ்க்கைத் தலைமைத் தன்மையதாக விளங்குவதும், கணவன், புதல்வர், மாமன், மாமி, முதலியோர்களையும், தங்கனையும், தனது சுற்றத்தாரையும், பொதுவாக மற்றையோரையும் உணவு முதலியவற்றால்

தேக நியதிப்படி போஷித்தும், இல்லங்களைச் சுகாதார விதிப்படியமைத்
தும், நோயனுநாவாறு கவனித்து, நோயுறின் தம்புத்திக்கும் ஆராய்ச்
சிக்கும் ஏற்றவாறு பரிசாரஞ்செய்து நிவர்த்தித்தும், கருக்கொள்ளல்,
கருவுயிர்த்தல் முதலியவைகளை யனுசரித்து நடந்து வருதற்கும் பெண்
பாலார் அவசியம் மருத்துவ சாத்திரத்தைப் பயின்று வருதல் பெருங்
கண்டமையாகக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதை நமது இந்திய நாட்டு ஒவ்
வொரு பெண்மணிகளும் உய்த்துணர் வார்கள் என்பது திண்ணம்.

(தொடரும்)

வத்வான் முனிசாமிப்பிள்ளை.

கடுக்காய்.

தமிழ்	கடுக்காய்
மலையாளம்	கடுக்கா
தெலுங்கு	காக்காய
கன்னடம்	அனிலக்காய
உருது	ஹல்டா
லாட்டின்	டர்மினலியாசிபுல
வடமொழி	ஹரிக்கி

கடுக்காயின் பெருமை.

வெண்பா.

கடுக்காய் மகோதரம்போம் காமாலைபோம் சோகை
மூடுக்காய் மலங்கழிய மூட்டுமே—துடுக்கான
திரிதோஷம் போக்கும் தீபனமும் உண்டாக்கும்
சொரி குன்மம் வாயு வறும் சொல்.

கடுக்காயும் தாயும் கருதில்ஒன் நென்றாலும்
கடுக்காய் அத்தாய்க்கதிகம் காண்கீ—கடுக்காய்நோய்
ஒட்டி உடல் தோற்றம் உற்றஅன்னை யோசனைகள்
ஒட்டி உடல்தேற்றம் உவந்து.

இதன் பொருள்.

கடுக்காயும் தாயும் ஒன்றென ஒருவாறு நினைத்தாலும் தாயைப்
பார்க்கிலும் கடுக்காயே மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். ஏனெனில் கடுக்கா
யானது நோய்களை நீக்கி உடலை வளர்த்தும், தாய் அறுசுவையுணவை
யூட்டி உடலை வளர்ப்பாள். பிணிகளை நீக்கினாலன்றி உணவு பயன்
பட்டு உடல் தேற மென்னும் வகையறிபாமல் தாய் உணவை மட்டும்
ஊட்டும் தன்மை உடையவளாதலால் அத்தாயினும் கடுக்காய் சிறந்த
தெனக் கூறினார் நமது மருத்துவப் பெரியார்.

கடுக்காய் வகைகள்

பிரிதிவிக்கடுக்காய்	அமுதக்கடுக்காய்
சிவந்திக்கடுக்காய்	திரிவிருத்திக்கடுக்காய்
அபயன்கடுக்காய்	கருங்கடுக்காய்
செங்கடுக்காய்	வரிக்கடுக்காய்
பால்கடுக்காய்	அரோகணிக்கடுக்காய்.

என மருத்துவ நூல்களில் பத்து வகை கடுக்காய் கூறப்பட்டிருக்
கிறது. ஆனால் அனுபவத்தில் சில கடுக்காய்கள் தானிருக்கிறது.

கடுக்காய்களுக்கு பொதுக் குணம் ஒன்றையாயினும் ஒவ்வொரு
கடுக்காய்க்கும் தனித்தனியே சிறப்புக் குணங்களுண்டு.

கடுக்காய் பலவகைகளா யிருந்தாலும் அவைகளின் பொதுவான
குணங்கள் வயிற்றினகல், பெருவயிற்றைக் கரைத்தல், புண்ணை ஆற்றல்,
ஊளை சுருங்கச்செய்தல், கெட்ட நீரைக் கழித்தல், இரத்தத்தை சுத்தம்
செய்தல், உடலை வளர்த்தல், முதலிய குணங்களை உடையன.

குடலைப்பற்றிய மாசுக்களை நீக்கிக் குடலுக்கு வலிமையை உண்
டாக்கும். நுரையீரலிலுண்டாகும் நோய்களைக் கண்டிக்கும். இதை
செய்யில் பொறித்துச்சாப்பிட பேதியைக் கட்டும். இதை நாள்தோறும்
நெடுநாள் தின்றுவந்தால் நரையை மாற்றும்.

மலக்கட்டுள்ளவர்கட்கு சுகபேதியாக.

சூரத்துக் கடுக்கா பென்னும் சதைப்பற்றள்ள பெரிய கடுக்காயில்
மூன்று அல்லது நான்கு உடைத்து கொட்டையை நீக்கி தோலை நகக்கி
ஆழாக்கு தண்ணீரில் போட்டு மண் சட்டியில் நாலிலொன்றாகக் காய்ச்

சின கிழாயத்தை வடித்து எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அக்கியாழத் தைத் தனியேயாவது, கொஞ்சம் விளக்கெண்ணெய் எனும் ஆமணக்கு நெய் கலந்தாவது காலையில் சாப்பிட மலங்கழியும், நன்றாக மலங்கழி யாவிடில் மறுநாளும் அப்படியே சாப்பிடலாம், ஒருவித வருத்தமு மின்றி மலங்கழியும். பத்திய மில்லை.

குழைந்தையின் மலக்கட்டு.

சொரி, சிரங்கு, ஊதுகனை பெருவயிறு முதலியவைகளுக்கு, ஒரு கடுக்காயை உடைத்து கொட்டையை நீக்கி அரை ஆழாக்கு தண்ணீரில் மேலே சொன்னபடி காய்ச்சி, வடித்த கியாழத்தில் ஆமணக்கெண்ணெய் சிறிது கலந்து இரண்டு மூன்றுநாள் கொடுக்கலாம்.

சேற்றுப்புண்ணுக்கு.

தண்ணீரில் நின்று வேலை செய்யும் பெண்கள் பலருக்கும் மழை காலத்தில் சேற்றில் நடப்பவர்கட்கும் காலில் விரல்களுக்கிடையில் வெளுத்து தினவெடுத்து புண்ணாவதுண்டு, இதனைச் சேற்றுப் புண் ணென்று சொல்லுவார்கள். இப்புண்ணுக்கு இரவில் படுத்துக்கொள் ளப் போகும்போது கால்களை நன்றாக சோப்பிட்டுக் கழுவி, ஈரமில்லா மல் துடைத்து கடுக்காயைத் தண்ணீரில் அல்லது எலுமிச்சம்பழச்சாற் றில் இழைத்து புண்ணுள்ள இடங்களில் தடவிவர, புண்ணுறும்.

கருப்பை இரணங்கட்கு.

பெண்கள் பிள்ளை பெற்று கருப்பை இரணமுள்ளவர்களும், வெட் டையினால் வெள்ளைப் போக்குள்ளவர்களும், இரத்தப் போக்குள்ளவர் களும், கடுக்காய் கியாழமிட்டு நன்றாக வடிக்கட்டி இளஞ்சூடாக ரப்பர் குழாயினால் தேடி கொடுத்தால் (கழுவிக்கொண்டு வருவதால்) கருப்பை வீக்கம் இரணம், வலி, வெள்ளைப்போக்கு, முதலியவைகள் நீங்கி கருப்பை சுருங்கி தன்னிலையை அடையும்.

பெருவயிறு, கைகால் வீக்கம், காமாலை, நீர் சுரப்பு முதலியவை கட்டு.

ஏழெட்டு சூத்து (பெரிய) கடுக்காயை உடைத்து கொட்டையை நீக்கி அதன் தோலை வெள்ளாட்டு நீராவது, பசுமாட்டு நீராவது விட்டு மைப்பால் நன்றாக அறைத்து அந்நீரிலேயே கரைத்து ஏழுதடவை வடி

கட்டி அதில் அரை ஆழாக்கு காலி, மாலை மூன்று நாள் அல்லது ஐந்து நாள் சாப்பிட மேலே கண்ட நோய்கள் நீங்கும். பத்தியம் உப்பு, புளி, மிளகாய் சேர்க்காமல் பசும்பால் அல்லது வெள்ளாட்டுப்பால் சேர்த்த கோதுமைக் கஞ்சி அல்லது அரிசி நொய்க்கஞ்சியில் சிறிது சர்க்கரை சேர்த்து சாப்பிடலாம்.

குழந்தைகளுக்கு இதில் பாதி அளவு கொடுக்கலாம்.

பாண்டு, சோகை, கைகால் வீக்கம் காமாலை முதலிய நோய்களுக்கு நாள்பட சாப்பிடும் முறை.

சதைப்பற்றுள்ள பெரிய கடுக்காயை ஆட்டு நீரிலாவது பசுவின் நீரிலாவது இரவு பகல் ஊரவைத்து நிழலிலுலர்த்தி மறுபடியும் புதிய ஆட்டு நீரிலாவது பசுவின் நீரிலாவது ஊரவைத்து நிழலிலுலர்த்தி இப் படி ஏழுதடவை செய்து கொட்டைநீக்கி இடித்துப் பொடித்து வைத் துக்கொண்டு மூன்று விரற்கொண்ட (ஒருபைசா இடை) தூளைத் தேனி லாவது, சர்க்கரையிலாவது கலந்து காலி, மாலை நாற்பது நாள் சாப்பி டவும், இத்துளை கரிப்பான் என்னும் கரிசலாங்கண்ணியின் சார், அல்லது தண்ணீர் விட்டு அறைத்துக் குளிகையாகவும் செய்து வைத் துக்கொண்டுசாப்பிடலாம்!!

கடுக்காயை காடியில் ஊரப்போட்டு பாவனக்கடுக்காயாகவும் தேனில் அல்லது சர்க்கரை பாகில் ஊரவைத்து முரபாயாகவும், பச் சைக் கடுக்காயில் உப்பிட்டு எலுமிச்சம்பழச் சார்விட்டு கடுக்காய் ஊற காயாகவும் உபயோகப் படுத்துகின்றார்கள்.

யானையுண்ட விளாங்கனி.

யானையுண்ட விளாங்கனிப்பால் என ஒரு பழமொழி வழங்குகிறது இது வேதாந்தநூல்களிலும் எடுத்துக் காட்டாக வருகிறது. யானை விளாங்கனியை உண்டு மலமாகக் கழிக்கும்போது அது உண்ட விளா கனி ஒடு உடையாமல், நிறம் மாறாமல் முழுவடிவத்தோடு அப்படியே மலத்துடன் வெளியே வருமெனவும், ஆனால் அதன் உள்ளிருக்கு சதையும், விதையும், சிறிதும் காணப்படாமல் அது வெறும் கூடாயிரு குமெனவும் சொல்லுகிறார்கள். இதன் உண்மையை ஆராய்வோப் யானை நான் உண்ணும் எந்தப்பொருளையும் தன் கடைவாய்ப் பற்களா மெல்லாமல் விழுங்குவதில்லை. அது உண்ணும் கரும்பு, நாணல், மு

லியவைகளையும் நன்றாகமென்று தான் உண்ணுகிறது. அது உண்ட பொருள் இன்னதென்றறியாத நிலையில் அதனிடம் மலம் வெளிப்படுகின்றதை நாம் காண்கின்றோம். இந்த நிலையில் விளங்குகின்ற மட்டும் யானை தன் பல்லால் மென்று சுவைக்காமல் விழுங்குமெனக் கூறுவது பொருந்தாது, யானையின் பல்லுக்கு விளாம்பழம் நொறுங்காதென்பது மில்லை. தேங்காயை நரநரவென்று மென்று விழுங்கும் பற்களையுடைய யானை விளாங்குகின்ற மட்டும் மெல்லாமல் எப்படி விழுங்கும்? ஒருக்காலும் விழுங்காது, அப்படி விழுங்கினாலும் “தோலிருக்கச் சளை விழுங்கி” என்பதுபோல் விளாம்பழத்தின் ஒடு உடையாமல் உள்ளே யிருக்கும் பழம் முழுவதும் எப்படி வெளியாகும். அதுவும் இயலாத காரியமாகும். ஆதலால் மாங்களுக்கும் நோய்களுண்டு என்பதை நாம் அறிவோம், விளாமரத்தில் சில காய்கள் யானைநோய் என்ற ஒருவித நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு அதனால் உள்ளே சதைப்பற்று உண்டாவ தில்லை. இதேபோல் தென்னை மரத்திலும் சில தேங்காய்களுக்குள் ஓட்டைத்தவிர வேறு யாதும் இருப்பதில்லை. இதனையும் நாம் கண் கூடாகக் காண்கின்றோம். இதனைச்சிலர் தேறை பட்ட தேங்காயெனச் சொல்லுவதுண்டு.

இதேபோல் குளவி புழுக்களைத் தன்னுருவாக்குகிறதென்று சொல் லுகின்றார்கள். இது கைவல்லியம் முதலான வேதாந்த நூல்களிலும், எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. இதனையும் ஆராய்ச்சிக்காரர் களுக்கு ஆரா ய்ந்து இது முற்றிலும் பொய்யானதென முடிவுகட்டி யிருக்கின்றனர். இப்படிப் பலவிஷயங்களைத் தற்காலம் நமது நாட்டில் மக்கள் சரியாகக் கவனியாமல் ஒருவாரசொல்வதை அப்படியே மற்றவர்களும் நம்பிச்சொல் லுவதும், செய்வதும் அதனை நூல்களில் எழுதுவதும் வழக்கமாக யிருக்கிறது, ஆராயாமல் ஒன்றையும் தீர்மானிக்கக்கூடாது.

சிறுத்தொண்டர் வரலாறு.

(21-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

இந்தியாவென்னும் பரதகண்டத்தின் தென்திசையில், அமிழ்தினு மினிய தமிழ்மொழி வழங்கும் நாடுகளில் சோழநாடு நீர்வளம் நிலவள முடையது. அச்சோழ வளநாட்டில், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், காவேரி யாற்றின் தென்கரையில், நன்னிலத்திற்கு அடுத்த திருச்செங்காட்டங் குடியென்னும் சிவஸ்தலம் ஒன்றுளது. அதில் சுமார் ஆயிரத்து முன் னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்

தில், மருத்துவர் என்று வழங்கும் மாமாதிரிகுலத்தில் சிறுத்தொண்டர் என்னும் பாஞ்சோதிபார் பிறந்தார். இவர் தம்குல முறைப்படி உயிர்களுக்குண்டாகும் நோய் முதலிய துன்பங்களை நீக்கி, இன்பத்தைத் தர வல்ல பெருந்தகையாளராவார்.

பாஞ்சோதிபார் தமது குலத்திற்குரிய * ஆயுள்வேத மென்னும் மருத்துவநூலை துறைபோகக் கற்றுத்தேர்ந்தார். பின்னர் வேத சிவாக மங்களையும், யுத்தநூல்களையும், மறபெல்லாக் கலைகளையும் கற்று உலகத் தில் சிறந்து விளங்கினார்.

தாய் தந்தையர் வைத்த அருமைப்பெயர் தெரியாமல் தாய்பிறந்த ஊரின் பெயரால் அழைக்கப் படுபவரும், தம் கணவனின் கருத்துக்கு மாறுபடாத வருமாகிய வெண்காட்டு நங்கை என்னும் பெண்மணியைப் பாஞ்சோதிபார் மணியாகக் கொண்டு இல்லறம் நடாத்திவருவா ராயினர்.

அவர் பலவகை அறிவு நூல்களின் ஆராய்ச்சியின் பயனால் விரிந்து தெளிந்த உள்ள முடையவரானார். நித்தியப்பொருளும், இன்பப்பிழம்பு மாகிய சிவபெருமான் திருவடிசனில் பள்ளத்தில் பாயும் நீர் வீழ்ச்சி போல் இடைவிடா அன்பைச் செலுத்தும் பெருங்குணத்தையுடையவர். சிவனடியார்கட்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் தொண்டு புரியும். பேரன்பு டையவர்.

இம்மருத்துவப் பெரியார் சோழநாட்டில் அக்காலத்தில் அரசு செலுத்தி வந்த பல்லவ அரசனும் குடிகளும், பிணிகளால் மெலிந்து துன்புறுத்தபடி நோயனுக்கா நல்வழிகளைப் பொதுமக்கள் அறிந்தொழு கும்படி போதித்து வந்தார். அவர்கட்கு நோய்கள் வராமல் தடுத்து, நோயால் வருந்துவோர்களுக்கு ஆங்காங்கு மருத்துவச்சாலைகளை அமைத் தும் தக்கமருத்துவர்களைக் கொண்டு, மருத்துவகலினார், அரசனின் அவைக்களத்தில், ஐம்பெருங்குழுமெனும் மந்திராலோசனை சபையில் அமர்ந்து சமூகத் தொண்டு புரிவாராயினர்.

அந்நாளில் ஆயுள்வேதையாகிய பாஞ்சோதியாரின் அறிவு துட்பத் தையும், அன்பின் பெருக்கையும் அரசன் அறிந்து தமது உடம்பையும் உயிரையும், அவரிடம் ஒப்புவித்ததுபோல் தமது அரசாங்கத்தையும்

* ஆயுள்வேதச்சுவையும் அவகிவட நூல்களையும் தாய்பண்டச் சைத்தொழிலும் துறைநிறம்பப் பயின்றவற்றால் பாபுமறக் குஞ்சமும் பரிபுமுனைக்கும் பண்பு நெய்தொழில் வீஞ்சையினு மேதினியில் மேலானார்.

ஒப்புவித்து அவரைத்தமது * உயிர்த்தோழராகவும் படைத்தலைவராகவும், அமர்த்திக்கொண்டான். அன்று முதல் அரசியல் பொறுப்புமுழுவதும் பாஞ்சோதியார் ஏற்று வேற்று நாடுகளில் குடிகளைத் துன்புறுத்தி கொடுங்கோல் செலுத்தும் பகை அரசர்களைப்பெல்லாம் போரில் வென்று புறங்கூட்டு அவர்களுடைய நாடுகளைக் கைப்பற்றி குடிகளுக்குவிவண்டிய நலங்களைப்பெல்லாம் புரிந்து, பொது சனங்களாலும், அரசனாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றுப் பெரும்பு கழுக்குரியவரானார்.

பின்னர் தமிழ்நாட்டுக்கு வடநாடும் இந்தியாவுக்கு நடுநாடும் திரும்ப அரசைச் சார்ந்ததும், மகாராஷ்டிர மொழியில் பாதாமி எனவும், தமிழ் மொழியில் வாதாமி எனவும் வழங்கும் பெயர்களைபுடையதுமான நாட்டைத் தமக்குத் தலைநகரமாகக் கொண்டு அக்காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்து வந்தவன் இரண்டாம்புலி தேசன் என்பவன். அவன் தமிழ் நாட்டைக் கவரும் கருத்துடன் பல்லவ அரசனிடம் பகைகொண்டிருந்தான். அதை உணர்ந்து பாஞ்சோதியார் அரசனிடம் விடைபெற்று வடநாட்டிலுள்ள அவ்வாதாமி என்ற நகரத்தினின்று படை எடுத்துச்சென்று அவ்வரசனை தோல்வியுறச்செய்து, அவ்வரசனிடம் பெருந்திகளையும், மணிக்குவியல்களையும் கப்பமாகப் பெற்றுப் பெருவெற்றியுடன் திரும்பினார். 0

இவைகளைக்கண்ட பல்லவ அரசன் பாஞ்சோதியாரிடம் அளவு கடந்த மரியாதையுடையவனாக அவரைப் பெருமையோடு வரவேற்றுக் கொண்டு மண்டபத்தில் ஒருபிரைவைகட்டி பாஞ்சோதியாரின் வீரச்செய்கையை அச்சப்பையில் வியந்து பலவாறு புகழ்ந்து கூறினான். அதுகாலை ஆங்குள்ள அமைச்சர்களும், ஜனப்பிரதிநிகளும் பாஞ்சோதியாரின் சிவபக்தியையும் அடியார் பக்தியையும், அவருக்கு உயிர்களிடத்துள்ள இரக்கத்தையும், அவருடைய உபகாரச்செயல்கள் முதலிய தொண்டுகளையும் அரசனுக்குச் செவ்வையாக எடுத்து விளக்கிக்கூறி, அவர் சிவ

* ஈசனடியார்க்கென்றும் இயல்பான பணிசெய்தே
ஆசில்புகழ் மன்னவன்பால் அணுக்கா யவர்க்காகப்
பூசல்முனைக்க ளிறுசைத்துப் போர்வென்று பொருமரசர்
தேசங்கன்பல கொண்டு தேர்வேந்தன் பாவ்விற்றார்.

0 மன்னவர்க்குத் தண்டிபோய் வடபுலத்து வாதாமித்
தொன்னகரத் துளாகத் துளைநெடுக்கை வரையுசைத்துப்
பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையும்
இன்னனவெண் ணிலகவர்த்தே யிலரசன் முன்கொணர்த்தார்.

அடியா ராதலால் அவரைவெல்ல எவராலும் இயலாதெனவும், அவரால் இயலாத காரியம் ஒன்று மில்லை என்றும் கூறினார்கள். அதனைக்கேட்ட அரசன் அஞ்சி நடுங்கி அந்தோ! இவர் மிகப்பெரியார் என அறியாமல் இவரைப்போர் முனைக்கு அனுப்பின பெரும்பிழையை நான் செய்தேன்” என்று சொல்லிப் பாஞ்சோதியாரின் அடிகளை வணங்கி, அவரைநோக்கி ஐயனே! என் பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தான். பாஞ்சோதியாரும் அரசனை வணங்கி “அரசரேறே! நான் எனது நாட்டுக்குச் செய்யவேண்டிய தொண்டைச் செய்தேன், அது தங்கள் குற்றமாகாது, என அரசனைத் தேற்றினேன். பின்னர் பெரியோர்களிடத்தில் அன்பு மிகுந்த அரசன் பாஞ்சோதியாருக்கு அளவற்ற செல்வங்களைக்கொடுத்து, இதுவரையில் தாங்கள் செப்துவரும் தொண்டை நான் அறியாதவனாயினேன். தாங்கள் இயற்றும் பெரும்பணியை இனி யாதொரு தடையுமின்றி நடத்திக்கொண்டிருங்கள்” எனவேண்டினான். அவ்வண்ணமே பாஞ்சோதியார் அரசனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, தாம் வதியும் திருச்செங்காட்டாக் குடியில் வெண்காட்டு நங்கையெனும் தமது காதலியோடு கணபதிச்சுரமெனும் சிவாலயத்தில் சிவவழிபாடு செய்வதையும் சிவனடியார்களுக்கும் “காணார்களார் காண்முட்பட்டார் பேணுநரில்லார் பிணி நடுக்குற்றார்” எனும், குருடர், செவிடர், கூனர், முடவர், பிணியாளர், ஆகரவில்லாத சிறு குழந்தைகள், கிழவர் முதலியவர்கட்கும் உடற்பிணியறிந்து ஏற்றமருந்திதவுதல், முதலிய தொண்டியுறுதலையும் மேற்கொண்டிருந்ததோடு மக்களின் பசினோய்க்கு அவரவர் விரும்பியபடி நாள்தோறும் உணவளித்து அவர்கள் பசினோய் நீங்கி மகிழ்ச்சியடையக்கண்ட பின்னரே தாம் உண்பதெனும் கொள்கையையும் கடைப்பிடித் தொழுகுவாராயினார். (தொடரும்)

தமிழ் மொழி.

ஆங்கிலநூல் கற்றாரும் ஆரியநூல் கற்றாரும்
பாங்குபடப் பிறநாட்டிற் பயிலுமொழி கற்றாரும்
தேங்குசுவைச் செந்தமிழைச் சிறிதளவு சுவைப்பாரேல்
ஈங்கதற்கு நிகரொன்று மில்லை பெண்புகழ்வாரே.

அன்பைவளர்க்குத் தலைவனிடம் அருளைவளர்க்கும் உயிர்களிடம்
இன்பம்வளர்க்கும் உளத்திடையே இசையை வளர்க்குத் திசைபெல்லாம்
துன்பமொழிக்கும் பகைபொழிக்கும் சுவையார் தமிழைத் கல்லாமல்
என்செய்கின்றீர் தமிழர்களே இதன்மேல் மொழியுங் கண்டிரோ.

இறையையுணர்த்தும் நூல்பலவாம் எண்ணையுணர்த்தும் நூல்பலவாம்
மறையையுணர்த்தும் நூல்பலவாம் மருந்தையுணர்த்தும் நூல்பலவாம்
முறையையுணர்த்தும் நூல்பலவாம் மூவாநெறிசொல் நூல்பலவாம்
குறையொன்றில்லாத் தமிழ்க்கணையாய்க் கூறத்தகுமோர்மொழியுண்டே
கண்ணுக்கினிக்குள்வாய்க்கினிக்குங் கருத்துக்கினிக்கும்செவிக்கினிக்கு
பண்ணுக்கினிக்குத் தண்டமிழைப் படியாததோ வீணாக
மண்ணுக்குழைப்பீர் நிலையில்லா வாழ்க்கைக் குழைப்பீர்களாமன
எண்ணுக்குழைப்பீர் இவைகாரினு லெய்தும்பேறென் புதல்வீரே.
உள்ளங்கனிப மயிர்ச்சிவிரக்க ஊற்றே பெடுத்துக் கண்களினீர்
வெள்ளம் பெருகத் தமிழ் மொழியில் மேலோர் பாக்கள் பலகோடி
தெள்ளத் தெளிந்த வழுதம்போல் சேரைம்புலனும் பரவசமே
கொள்ளவிருக்க வடமொழியிற் கூறுமறையென் புதல்வீரே.

கா. சி. சிவசங்கரன்.

தென் இந்திய மருத்துவர் சங்கத்திலு
ஒரு இரங்கற்கூட்டம்.

19-11-28. ஆம் நாள் தென் இந்திய மருத்துவர் சங்கத்தின் ஆதர
வில், லாலாஜபதிராய் காலமானதைப்பற்றி பண்டிட் ஆனந்தம் அவர்
கள் தலைமையில் ஒரு இரங்கற் கூட்டம் கூடினார்கள். பண்டிட் ஆனந்தம்
அவர்கள் பேசினதின் சுருக்கம். லாலாஜபதியைப் பற்றி நான் ஒன்
றும் சொல்லுவதற்கு அருகனல்ல வாயினும், இந்தியா தற்காலம் இருக்
கும் நிலையில் அவர் இறந்தது பெரிய நஷ்டமாகும். லஜபதி சமீபத்தில்
தென் இந்தியாவுக்கு யாத்திரையாகவந்து, இங்குள்ள சாதிவேற்றுமை
களையும், தாழ்த்த வகுப்பினர்களுடைய நிலையையும்; தலைவிரிகோலமான
மத வேற்றுமைகளையும், தெய்வ வழிபாடுகளையும், கடவுளின் பேரால்
வீண்செலவுகள் நடை பெறுவதையும், ஏழைகள் பட்டினிகூட்டு
வருத்து வதையும் கண்ணுற்று மனம் வருத்தினார். பிராமணர், பிரா
மணரல்லாதார் என்ற கட்சிப்போலுக்குக் காரணத்தையும் அறிந்தார்.
அவர் இன்னும் சிறிதுகாலம் இருந்திருப்பாரேல் கொஞ்சமாவது பொது
ஜனங்களுக்கு நன்மை விளைந்திருக்கும் என்றும், இன்னும் அவரு
டைய பொதுஜன ஊழியத்தைப் பற்றியும் விரிவாகப்பேசினார். பின்னர்,
தென் இந்திய மருத்துவ சங்கத்தாரின் அனுதாபத்தை அவர் குறிப்பித்
தருக்கு அறிவிப்பதாக தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

இணக்கவயது கமிட்டியாரின்
கேள்விகளுக்குத் தென் இந்திய மருத்துவ
சங்கத்திலவர்.

ட. எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள் கொடுத்தசாட்சி

கேள்வி:—1. இந்தியன் பினல் கோட்டிலுள்ள 375, 376, செக்ஷன்
படி சம்மத வயது திட்டம் அமுலாக்குப்பதில் தங்களுக்குத் தற்காலம்
ஏதாவது அதிர்ப்பதி உண்டா?

பதில்:—இந்தியன் பினல் கோட்டில் 375-வது செக்ஷனில் உள்ள
எக்ஸ்ப்ஷன் கூடாது.

இந்தியன் பினல் கோட் 375-வது செக்ஷனில் கண்டுள்ள 5-விஷ
யங்களில் அதிர்ப்பதி ஒன்று மில்லை. ஆரினும், அந்த செக்ஷனில் எக்
ஸ்ப்ஷனை 13-வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண் தனது மனைவியாரிருந்
தால் அவளை அவள் கணவன் சேர்த்தால், அது 'ரேப்' என்னும் குற்ற
மாகா தென அந்த செக்ஷனில் இருக்கிறது. அந்த எக்ஸ்ப்ஷன் இருந்
பது சரியல்ல. சொந்தகணவனே யாரினும், 16-வயதிற்குள்பட்ட
தனது மனைவி சம்மதித்தாளாயினும் கணவன் அவளைச் சேர்த்தால் அது
ரேப் என்னும் குற்றத்தில் சேர்க்கவேண்டும்.

காரணம்:—இந்தியாவில் இந்துக்கள் பலவீனர்களாயிருப்பதற்கும்,
பெண்களுக்கு இயற்கையையும், சாதாரணமாயும் நடைபெற வேண்டிய
பிரசவம் அவர்களுக்கு மிக ஆபத்தாயிருப்பதற்கும், பால்ய விதந்துகள்
மிகுதியாயிருந்து வருந்து வதற்கும், சிசு மரணத்திற்கும் காரணமாயிருந்
பது, பெண், ஆண்களின் உடம்பு, முழு உடம்பு (பூரணசரீரம்) ஆவதற்குள்
அவர்கள் பொருந்துவதின் கொடுமையேயாகும். கணவனுக்கு 24-வயதிற்கு
மேலும், பெண்களுக்கு 16-வயதுக்கு மேலும் விவாகம் செய்யவும்,
அதன் பின்னர் பெண் ஆண்கள் சேரவும் சட்டம் ஏற்படல் வேண்டும்.

கேள்வி:—2. (a) இப்போதிருக்கும் சம்மதவயது சட்டத்தை
அப்படியே வைத்துக் கொள்ளவோ?

(b) அல்லது அதில் இன்னும் திருத்தம் செய்யவோ நீங்கள் நினைந்
பதற்கு என்ன காரணங்கள் உள?

காரணம்:— இப்போதிருக்கும் சம்மத வயது சட்டத்தைத் திருத்
தவேண்டும்.

பதில்:— 14-வயதுடைய ஒரு பெண்ணுக்குக் கலியாணத்தால்
தனக்கு உலகத்தில் ஏற்படப்போகும் பொறுப்பு இன்னதென உணர்
அறிவு போதாமையாலும், 16-வயதுக்குள் அவள் கருப்பெறுவது மிக
அபாயத்திற்கிடமாயிருப்பதாலும், அவள் வாழ்க்கை முழுவதும் பல
வினமாயிருக்க நேருகியபடியாலும், இப்பொழுதிருக்கும் சம்மதவயது
பதினாலைப் பதினாறு மாதந்தவண்டும்.

கேள்வி:—3. உங்கள் நாட்டில் பெண்களைக் கெட்டவழியில் திருப்புவதோ, பலாத்காரமாகக் கற்பழித்தலோ, அடிக்கடி நடக்கின்றதா? சம்மத வயதை 14-ஆக உயர்த்தி 1925-ம் (ஸ்ரீ) திருத்திய சட்டத்தால் பெண்கள் அவர்கள் கணவர்களைத் தவிர பிறர் கற்பழித்தலோ, கெட்ட வியாபாரத்திற்காகப் பெண்கள் மனதைக் கலைப்பதோ குறைந்து வருகிறதா? இல்லா விட்டால் எப்படிச் செய்து அச்சட்டத்தை பயன் படச் செய்யலாம்?

பதில்:— ஆம். எங்கள் நாட்டில் பெண்களைக் கெட்டவழியில் திருப்புவது நடைபெறுகின்றது. 1925-ஸ்ரீ சம்மத வயதைப் பதினாலாக திருத்தியதால் கெட்ட வியாபாரத்திற்காகப் பெண்களின் மனதைக் கலைப்பது முதலியன குறைந்ததாகக் காவலில்லை. 16-வயதுக்குட்பட்ட பெண்களுக்குத் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் தனது உயிர்த்துணையாய் நாலும் கணவனுக்கும் தனக்கும் உள்ள சம்பந்தம் இன்ன தென்றறிவதற்கும், கணவனின் போக்கியதையறிந்து தனக்குத் தக்க கணவனைத் தேர்மானித்துக்காதலிப்பதற்கும் உலக அனுபவமும் அறிவும் போதாது, ஆதலால் சம்மத வயதை பதினாலாகத் திருத்தியது போதாது. பதினாறுகத் திருத்தவேண்டியது தான் சரி.

கேள்வி:— 4 13 வயதிற்குள் பெண்களை அவர்கள் கணவர்களும் சேரக்கூடாதென்று 1925-ஆம் வருடம் திருத்திய சட்டத்தினால் பயனுண்டா? அப்படிப் பயனுற

1. சாந்தி முகூர்த்தத்தைத் தள்ளிவைக்க சட்டம் செய்யலாமா?

2. பொது ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்ற பிரசாரம் செய்யலாமா?

3. கல்யாணத்தையே பெண்களுக்கு 13-வயதிற்குமேல் தான் செய்யவேண்டுமென்று சட்டம் செய்யலாமா? இவைகளன்றி வேறு எவ்வழிகளிலாவது அச்சட்டத்தைப் பயனுறச்செய்ய என்னயோசனை சொல்லுகிறீர்கள்?

பதில்:— 1925ஸ்ரீ 13-வயதுக்குள் பெண்களை அவர்கள் கணவர்களும் சேரக்கூடாதென சட்டம் செய்ததால் பயனில்லை.

1. சாந்திமுகூர்த்தம் வேறு, கல்யாணம் வேறு என்று இரண்டு சடங்குகளே கூடாது. கல்யாணமே 16 வயதுக்குமேல் செய்யவேண்டுமெனும் சட்டம் வருவது தான் நலம். கல்யாணத்தன்றோ, அன்று மறு நாளோ சாந்திமுகூர்த்தமும் நடைபெற வேண்டியது தான் சரி. இப்படி பல விடங்களில் நடைபெறுகின்றது.

2. இதைப்பற்றிப் பொது ஜனங்களுடைய கருத்தை மாற்ற பிரசாரம் மிக அவசியமாகும். பாடசாலைகளிலும் ஆண் பெண்களுக்குத் தேக சம்பந்தத்தினால் வரும் இன்பதுன்பங்களையும், அதற்குத் தக்க காலத்தையும் போதிக்கவேண்டும்.

218457
பெண்களுக்குக் கல்யாணத்தைப் பதினாறுவயதுக்கு மேல் தான் செய்ய வேண்டுமெனும் சட்டம் ஏற்படுத்தவது மிக அவசியமாகும். 16-

வயதுக்கு மேல் பெண்களும், 24-வயதுக்குமேல் ஆண்களும் கல்யாணம் செய்து கொள்ள முன் ஆண் பெண் இருவர்களிடையே தேக நிலையையும் வயதையும் டாக்டர் பார்த்துத் தகுதியானவர்களான அனுமதித்த பின்னர் மணம் செய்வதே நல்லது.

கேள்வி:— 5. உங்கள் நாட்டில் அநேகமாய் எந்தவயதில் பெண்கள் பிரவிடையாகிறார்கள்? அது ஒவ்வொருசாதிற்கும், மதத்திற்கும் வேற்றுமைப் படுகிறதா?

பதில்:— எங்கள் நாட்டில் பொதுவாக பெண்கள் அநேகமாய் பதினேருவயதுக்கு மேல் பருவமடைகிறார்கள்.

கேள்வி:— 6. பெண்கள் பருவமடையாததற்கு முன்னோ, அல்லது பருவமடைந்த பின்னோ? 13-வயது முடிவதற்குள்ளோ, ஆண் பெண் சேருவது உங்கள் நாட்டில் சகஜமாய் இருக்கிறதா? இப்படிப்பட்ட விஷயம் ஏதாவது கோர்ட்டிக்கு வருகிறதா?

பதில்:— எங்கள் நாட்டில் சிறு வகுப்பினராகிய பிராமணர்கள் மட்டும் பெண்கள் பருவமடைவதற்கு முன்னும், பின்னும், பதிமூன்று வயதுக்கு முன்னும் பெண்களைச் சேருவதாகத் தெரிகிறது, பிராமணரல்லாத பெரும்பகுதி மக்கள் பெண்கள் பருவமடைவதற்கு முன் ருது சாந்தி செய்வதில்லை.

கேள்வி:— 7. பாலியத்தில் பிரவிடையாவதற்கு முன்னோ, ஆண் உடனேயோ, பெண்களுக்கு எங்கெங்கு சாந்திமுகூர்த்தம் நடக்கிறதோ அங்கெல்லாம் மதத்தின் தூண்டுதலால் நடைபெறுகிற தென்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? அப்படி மதத்தூண்டுதலையிருந்தால், அது எந்த அதிகாரத்தினால் எப்படி நடைபெறுகிறது? அதைமீறி நடப்பவர்களுக்கு அவ்வுதிகாரத்தினால் என்ன சிபாஷ விதிக்கப்படுகிறது?

பதில்:— 8. தென்னிந்தியாவிலுள்ள பிராமணர்களுக்குள் அவர்கள் சாதிவழக்கத்தினால் பெண்கள் பருவமடைவதற்கு முன்னும், பருவமடைந்த உடனேயும் விவாகம் செய்வதாகத் தெரிகிறதே அன்றி மதம் அதற்குத் தூண்டுதலையிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

கேள்வி:— 9. பெண்கள் பிரவிடை ஆவதே, அவர்களுடைய தேக வலிமை சாந்திமுகூர்த்தத்திற்குத் தகுதியான நிலையடைந்து விட்டதற்கு ஒரு அறிகுறி என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? அவர்கள் பின் சந்தி சுகமாய் வளர்ந்து வாழவும், பெண்ணுடைய தேகநிலை கெடாதிருக்கவும் அவள் பிரவிடையாகி எத்தனை காலம், அவள் தேகம் சாந்தி முகூர்த்தத்திற்கு லாயக்காக காத்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்:— பெண்கள் பருவமடைந்ததனால் மட்டும், அவர்கள் உடம்பு கணவன் சேர்க்கைக்குத் தகுதியான குறியாகாது. பெண்களின் தேக நிலை கெடாதிருக்கவும், அவர்கள் சந்ததி சுகமாய்வளர்ந்து வாழவும், பெண்கள் ருதுவாகி நாலு வருஷம் வரை சாந்தி முகூர்த்தம் செய்யாமல் இருத்தல் வேண்டும்.

கேள்வி:— 10. தன் பொறுப்பையும் பின்னால் நேரிடுவதையும் அறிந்து ஒருபெண் தன் முதிர்ந்த அறிவுடன் சாந்தி முகூர்த்தத்திற்கு இணங்க எத்தனையதொரு வேண்டுமென்று நினைக்கின்றீர்கள்?

பதில்:— பெண்கள் 18-வயதிற்கு மேல் தான் தங்கள் பொறுப்பாளியாக விருந்து எக்காரியமும் செய்யத்தக்கவர்களாகின்றார்கள். அங்ஙனத்திற்குப் பட்டவர்கள் மைனர்கள் எனவும், அவர்கள் சொத்தைப் பற்றியோ இன்னும் மற்ற காரியங்களையோ தானாகச் செய்தால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாதென்றும் சட்டமிருக்கும் போது, தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதையும் பாதிக்கக் கூடியதும், மிக முக்கியமான துஷமான புருஷசேர்க்கைக்கு உடன் படுவதென்பதற்கு 16-வயது போதுமென்பது எப்படிப் பொருந்தும்?

ஒரு பெண்ணின் பெற்றோர்களோ, அல்லது அப்பெண்ணின் நலத்தை உண்மையில் கொளும் சுற்றத்தாரோ, தங்களிடையில் நடைபெற்று வரும் வழக்கப்படி ஒரு ஆண்மகனுக்கு அப்பெண்ணை 16-வயதிற்குமேல் விவாகம் செய்து கொடுக்கலாம்.

ஆனால் பெண் தனது பொறுப்பையுணர்ந்து, தானே ஒரு புருஷனைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளுவதற்கு 18-வயதுக்கு மேலாக வேண்டும். உடம்பு வளர்ச்சி போது மெனினும் அறிவு வளர வயதாக வேண்டும்.

கேள்வி:— 11. உங்களுடைய அனுபவத்திலாவது, உங்கள் தொழில் சம்பந்தமான அனுபவத்திலாவது, வேறு எப்படி இருந்தாலாவது சரி; பெண்கள் பிரஸிடை ஆவதற்கு முன்னே அல்லது பிரஸிடையாகி உடல் நிலை முற்றும் வலி வடைதற்கு முன்னே ஆண்களால் சேரப் படுவதால், அவர்களின் தேகநிலை கெட்டிருப்பதையாவது, அவர்கள் சந்ததி கேடு அடைந்திருப்பதையாவது பார்த்திருக்கிறீர்களா? அப்படி இருந்தால் அப்பெண்ணின் வயதையும் அவள் அடைந்த கெடுக்கையும் அறிவிக்கவும்.

பதில்:— 16. வயதிற்குள் எந்த பெண்களும் பூரண உடல் நிலையை யடைவதில்லை. இதைப்பற்றி மற்ற கேள்விகளுக்குச் சொல்லிய பதிலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தற்காலத்தில் பெண்கள் நூற்றுக்குத்தொண்ணூறுபேர் வரையில் உடல் வலியற்றவர்களாகவும், நோயாளிகளாகவும் இருக்கின்றனர். சிசு மாணமும் மிகுதியாயிருக்கின்றது. சிசுக்கள் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு மிகவும் மெலிந்தும் நோயுடனும், வயதிற்குத் தக்க வளர்ச்சியற்று மிருப்பது வெளிப்படையாக நானே ஒருகவனிப்பினால்

ருந்து, தரும் வைத்தியசாலை வைத்து நடத்திப்பார்த்து வருவதால் இதை நிரூபிக்க என்னிடம் பலசாட்சிகள் உண்டு. பெண்களின் ஆஸ்பத்திரிகளில் இதற்கு சாட்சியம் மிகுதியாகக் கிடைக்கும். தென் இந்தியாவில் பிராமணவகுப்பினரில் கல்யாணமான எந்தப்பெண்ணும் 16-வயதிற்குள் புருஷசேர்க்கையை யடைந்து பிள்ளைப்பெற்றவர்களே ஆவர். மற்ற வகுப்பாளிகளிலும் நூற்றுக்கு என்பது பெண்கள் 16-வயதிற்குள் புருஷன் சேர்க்கையை யடைந்தவர்களே யாவர். பொதுவாக நம் நாட்டிலுள்ளவர் அனைவரும் இவ்வாறு நோயுடன்கூடிய துன்பமான வாழ்க்கையை அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் 16-வயதிற்குள் பெண்களும் 24-வயதிற்குள் ஆண்களும் பொருந்துவதே யாம்.

கேள்வி:— 12. தாய்மார்களும், இளங்குழந்தைகளும் சாவதற்கும், ஜனங்களுடைய அறிவும், தேகவலிமையும் கெடுவதற்கும், பாலிய சாந்தி முகூர்த்தமும், இளம் பெண்கள் தாய்மார்களாவது தான் காரணமென்று நினைக்கின்றீர்களா?

பதில்:— 11. வது கேள்விக்குக் கொடுத்த பதிலே இதற்கும்

கேள்வி:— 13. 1925-ல் திருத்திய சட்டத்திற்குப்பின்னர், சம்மத வயதை அதிகப்படுத்த உங்கள் நாட்டில் ஜனங்களுக்கு எண்ணமிருக்கின்றதா? அப்படி இருந்தால் அது பொதுவாக இருக்கின்றதா? அல்லது ஒரு வகுப்பார் மத்திரம் அவ்வெண்ணம் உடையவர்களாக இருக்கின்றார்களா?

பதில்:— இப்போது தென் இந்தியாவில் ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் தங்கள் வகுப்பு மகாநாடுகளில் சம்மத வயது உயர்ந்திருக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானங்கள் செய்கிறார்கள். தென்னிய மருத்துவர் சங்கத்தின் ஆதரவில் நடைபெற்ற இரண்டு மூன்று கான்பரன்சுகளிலும் தற்காலம் நடைபெறும் பாலிய விவாகத்தைக் கண்டித்துத் தீர்மானங்கள் செய்து கவர்ன்மெண்டுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. படித்த மக்கள் மகாநாடுகள் கூட்டிச் செய்த தீர்மானத்தை பாமாஜனங்கள் அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவிருவதில்லை. அரசாங்கத்தாரால் சட்ட மியற்றிவிட்டால் அது எளிதாக அனுஷ்டானத்தில் வந்துவிடும். தென் இந்தியாவிலுள்ள எல்லா சமாசாரப் பத்திரிகைகளும் பாலிய விவாகத்தைக் கண்டனம் செய்கின்றன. இது வெகு ஜன அபிப்பிராயமாகவே இருக்கின்றது. இதை எதிர்க்கும் சிறு பகுதியினர் ஜாதி வழக்கத்தைக் காரணம் காட்டுகிறார்களே தவிர உடற்கூறு உடற்றொழில், உடல் நலம் முதலிய ஆராய்ச்சியினால் சொல்லுவவர்களல்லர்.

கேள்வி:— 14. உங்கள் நாட்டிலுள்ள பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பாலியத்தில் சாந்தி முகூர்த்தம் நடப்பதற்கு அனுமதி இருக்கின்றார்களா?

பதில்:— இந்தியாவில் பொதுவாகப் பெண்மக்களுக்குச் சதந்திரம், கல்வியில்லாமையினாலும், மூட வழக்கத்தைவிட தைரியமில்லாததினாலும் ஆண்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு, அடங்கி நடக்கும் குணமுடையவர்களாகையாலும் பெண்கள் பால்ய விவாகத்திற்குச் சம்மதிக்கிறார்கள். இந்தியாவில் படித்த பெண்கள் பால்ய விவாகத்தை ஒழிக்கவே பாடுபட்டு வருகின்றார்கள்.

கேள்வி:— 15. இந்தியன் பினல்கோட் 375, 376 செக்ஷன்படி ஏற்பட்டுள்ள குற்றங்களின் விசாரணையில் பெண்களின் வயதை நிர்ணயிப்பதில் ஏதாவது கஷ்டங்கள் நேர்ந்திருக்கின்றன? இக்கஷ்டங்களை நிவர்த்தியாக்கவோ, குறைக்கவோ என்னயோசனை சொல்லுவீர்கள்?

பதில்:— பொதுவாக நீதி மன்றங்களில் பெண்களைப்பார்த்து அவர்களின் வயதை நீதிபதி நிர்ணயிப்பது கஷ்டமேயாகும். பிறந்ததும் எழுதிவைக்கும் சென்ஸஸ் கணக்கைக் கொண்டு வயதைத் தீர்மானிக்கலாம். பற்களின் வரிசையையும் எண்ணி வயதைத் தீர்மானிக்கலாம்.

கேள்வி:— 16. சம்மதவயதை 14 ஆகவோ அதற்கு மேலாகவோ உயர்த்தினால் வயதை நிர்ணயிக்கும் கஷ்டம் நீங்குமா? அல்லது குறையுமா?

பதில்:— சம்மதவயதை பதினாறு உயர்த்தினால் நன்மையுண்டு.

கேள்வி:— 17, 18. கணவனுயிருந்து செய்யும் குற்றத்தையும், அன்னியனுயிருந்து செய்யும் குற்றத்தையும் வித்தியாசப்படுத்துவீரா? அப்படியானால் ஒவ்வொன்றிற்கும் எவ்வளவு தண்டனைகளை எந்தவிதமாக விதிப்பீர்கள்? இவ்வகையான வழக்கு விசாரணையில் கணவனாக இருப்பவனுக்கும், மற்றவனுக்கும் வித்தியாசம் பாராட்டுவீரா? அப்படியானால் அக்குற்றவாளிகளைத் தனிபே எவ்விதமாக விசாரிப்பதென்பதை சொல்லுகிறீர்கள்?

பதில்:— கணவன் செய்யும் குற்றத்தையும், கணவனல்லாத மற்றவன் செய்யும் குற்றத்தையும் வித்தியாசமாக நோக்குவதில் அர்த்தமில்லை. 16 வயதிற்குள் ஒரு பெண்ணைச் சேருபவன், அவன் கணவனுயிருப்பதால் அவ்வளவு கெடுதலில்லை பென்பது சரியல்ல. மற்றவர்களைவிட கலியாணம் செய்துகொண்ட கணவர்களுக்கே இக்குற்றத்தைச் செய்ய அதிக வசதியுண்டு. ஆகையால் கலியாணமே 16 வயதிற்குமேல்தான் நடக்கவேண்டுமென்று சட்டம் செய்து 16 வயதிற்குள் கணவன் ஏற்படாமலே செய்யவேண்டும்.

கேள்வி:— 20. கணவன் மனைவி விஷயத்தில் குறைந்த வயதை நிர்ணயித்துச் சாந்தி முகூர்த்தத்திற்குச் சட்டம் செய்யலாமா? சம்மத வயதை யுயர்த்தி அதை மீறபவர்களைத் தண்டிக்கும்படி சட்டம் செய்யலாமா? உங்கள் நாட்டு ஜனங்கள் மேல் கொன்ன இரண்டில் எந்த விதியை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள்?

பதில்:— மூன்றாவது நான்காவது கேள்விக்கு பதிலில் பார்க்கவும்.

கேள்வி:— 21. உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற தண்டனை விதிக்கும் சட்டங்களில் நம்பிக்கை வைக்கிறீர்களா? அல்லது பொது மக்களுக்கிடையில் செய்யும் பிரசாரத்தினாலும், கல்வி யறிவு விர்த்தியாவதினாலும் ஜன சமூகம் சீர்திருத்தம் அடைவதில் நம்பிக்கைக் கொள்கின்றீர்களா?

பதில்:— சட்டங்களை விதிப்பது ஒன்று மட்டும் போதாது. அதனுடன் பொதுமக்களுக்குக் கிடையில் செய்கின்ற பிரசாரத்தினாலும், கல்வி விருத்தியாலும், சீர்திருத்தம் பண்ணவேண்டும். ஆங்கில இந்தியர்களும், இந்து கிருஸ்தவர்களும் தவிர இந்து பெண்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றாறு பெண்களுக்குமேல், தான் மணந்துகொள்ளப்போகும் கணவனைக் கலியாணத்திற்குமுன் கண்ணால் பார்த்திருக்கவேமாட்டார்கள். ஆண், பெண்களின் சம்மதமின்றியே அவர்கள் பெற்றோர்களும், மற்றோர்களும் பெண் ஆண்களைத் தீர்மானித்துச் சேர்த்துக் கலியாணம் செய்துவிடுகிறார்கள். மணம் செய்துகொள்ளும் ஆண் பெண்கள் ஒவ்வொருவருடைய சம்மதத்தையும் பெற்றோர்கள் தெரிந்துதான் கலியாணம் செய்யவேண்டும். இந்தியாவில் பொய்யான சாதியையும், பணத்தையும் பார்த்தே பெற்றோர்கள் மக்களுக்கு மண முடிக்கின்றார்கள். இதனால் விளையும் தீமைகளுக்கு அளவில்லை. அத்தீமைகள் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றாறுபது சமர்ச்சார பத்திரிகைகளுக்கும்வராது, நீதிமன்றங்களுக்கும் வராது. வரதட்சிண வாங்குவதை தடுத்தல் வேண்டும், கலியாணம் செய்துகொள்ளப்போகும் ஆண், பெண்களின் சம்மதமின்றி பெற்றோர்கள் வற்புறுத்தி செய்யக்கூடாது.

a. ஆண் பெண் பாடசாலைகளில் 12 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கும், 18 வயது மேற்பட்ட ஆண்களுக்கும் சுகாதார போதனையோடு கலியாணம் என்பது இன்னதென்பதையும், ஆண் பெண் சேர்க்கைக் குரிய காலத்தையும், பால்ய விவாகத்தினால் வருந் தீமைகளையும் எடுத்துப் போதிக்கவேண்டும்.

b. கலியாணம் செய்துகொள்ளுகிற பெண்ணிற்கு வயது 16 ஆண்டுக்கு 24 க்குக்கு குறைபாமல் இருக்கவேண்டும்.

c. கலியாணம் செய்துகொள்ளுமுன், கலியாணம் செய்துகொள்ளும் ஆண், ஆண்வைத்தியராலும் கலியாணப்பெண், பெண்வைத்தியராலும், நோயில்லாதவர்களா? தக்கவயதுடையவர்களா எனச் சோதித்து வைத்திடர் அனுமதிச் சீட்டுபெறவேண்டும்.

கலியாணம் செய்துகொள்ளப்போகும் ஆண் பெண், இருவரும் கலியாணத்திற்கு முன்னரே ஒருவரை ஒருவர் நெரில் கண்ணால்பார்த்து அவரவர் யோக்கியதை, கல்வி முகலிபகைகளை அறிந்திருக்கவேண்டும். அவர்களைச் சார்ந்தவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கவும் அவரவர் யோக்கியதை அறியவும் செய்யவேண்டும்.

மருத்துவன்

சுதேமித்திரன், சென்னை

மருத்துவன்:—இது ஒரு வைத்திய மாதப்பத்திரிகை இதன் ஆசிரியர், பண்டிட். எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள். இம்மருத்துவனின் முதல் இதழில் இரும்பின் விவரமும், அதைச் செந்தூரம்செய்யும் வகையையும், பாலர் பரிபாலனத்தில் சிசு பிறந்ததுமுதல் செய்யவேண்டிய காரியங்களும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது வைத்தியர்களுக்கு மற்றவர்கட்கும் உபயோகமுள்ள பத்திரிகையாகும்.

தாருல் இஸ்லாம், சென்னை

மருத்துவன்

இது பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் மாதார்த்தப் பத்திரிகை. தமிழ்நாட்டில் பின்பற்றப் பட்டுவந்த பல எளியவீட்டு வைத்திய முறைகள் மறக்கப்பட்டிருக்கும் இக்கால இப்பத்திரிகை நல்வழிவற்பதற்குரியது. தமிழ் வைத்திய முறைப்படி மருந்துகள் செய்யும் முறைகள், தேகாரோக்கிய சம்பந்தமான வியாசங்கள் முதலிய காரணப்படுகின்றன. இஃது எல்லோருடைய படிக்கப்பட வேண்டிய பத்திரிகை யாகும்.

உதயதாரகை (யாழ்ப்பாணம்)

மருத்துவன் சென்னையினின்றும் நவமாய் வெளிவந்துள்ள மாதா க வைத்திய பத்திரிகை. ஆன், பென் பாலர் யாவருக்கும் நோயனுபா திகளும், மருத்தின் பரிசுரிக்கும் முறைகளும் போதிகளும் நோக்கத் தோடு இது தோன்றியிருக்கிறது. விசேஷமாய் பெண்பாலர்க்குண்டா கும் அசௌக்கியமும், அபாயமுமான நிலைமைகளில் அவர்கள் அனு சரிக்க வேண்டிய சுகாதார முறைகளும், செய்யவேண்டிய சிகிச்சைகளும் பிறவும். இதில் நல்ல செந்தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பாலர் பரி பாலன முறைகளுஞ் சால வெளிவரு மென்பது நோக்கத்துள்ளமைந்த மற்றொர் திட்டம். இதன் போக்குகளைக் கவனிக்குங்கால் இதுநம் தமிழ் நாட்டுக் குடும்பங்களுக்குத் தானே ஓர் குடும்ப வைத்தியனாய் நிலவுந் தகைமையுடையது என்பதற்கு எவரும் பின் சிலலார். ஆதலால் ஒவ் வொரு குடும்பத்தவரும் இதனைத் தம் குடும்பவைத்தியனாக மாதமொரு முறை அடிக்க முன் வருவார்களென நம்புகின்றோம்.

ரக்ஷிவி

பெண்ணு

சுதேமித்திரன் சென்னை மாதா க வைத்திய பத்திரிகை
இது மருத்துவன் எதிர் தோன் முதல்.

நாடார் குலமித்திரன்

அருப்புக்கோட்டை

“மருத்துவன்” என்னும் நாமம் புனைந்த தமிழ் வைத்திய மாதப் பத்திரிகை யொன்று எம் பார்வைக்கு வரப்பெற்றேம். இதன் ஆசிரியர் ஷாம்பரை மருத்துவகுலத்துதித்த ஸ்ரீமான் பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களாவர். இவர் தமிழ் வைத்திய முறைகளை உயிர்ப்பித்து ஒளிரச் செய்யவேண்டுமெனும் நாட்டமிக்குளாவார். இவ்வகையில் இவர் பல ஊழியங்கள் புரிந்திருக்கிறார். இவரின் ஜனேபகாரத் தன்மையும், வைத்திய நிபுணத்துவமும் கண்டு டாக்டர். ஸர். சுப்பிரமணியம் ஐயர், ஸர். பி. தியாகராயசெட்டியார், திவான் பகதூர்-பி. ராஜரத்தினம் முதலிய யார்முதலிய பெரியார்கள் மெச்சியிருக்கிறார்களெனத் தெரியவருகிறேன். இவர்களே மெச்சி ஆதரவு காட்டியிருக்கிறார்களென்றால் இவ்வாசிரியரின் பெருமையை நாம் விளக்கவேண்டிவதில்லை. இத்தகைய ஒருவரை ஆசிரியராய்க்கொண்ட இம்மருத்துவனின் தோற்றத்தால் பொதுமக்களுக்கு நோயனுபவ நன்மை விளையுமென்பதை யாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். “நோயற்றவாழ்வே குறையற்ற செல்வம்”, “நோய்க்கிடங்கொடேல்”, “சுவரையைவந்து சித்திரம் எழுது” எனும் பொன்மொழிகளைப் புறக்கணித்து நோய்வாய்ப்பட்டுமூலம் மக்கள் நம் நாட்டில் எண்ணிறந்தவர். இன்னோரும், இன்னோர் வழிக்களாகாதிருக்குமாறு ஏனையோரும் ஈடுற்றற்கொண்டு நாடு சுகநாடாய் நனி விளங்க இத்தகைய சுகாதார முறை போதிக்கும் வைத்தியப் பத்திரிகைகள் பல பல தேவை. இத்தேவை குறித்து தம் பணியாற்ற முன்வந்த இதன் ஆசிரியரின் பெருந்தகைமை பெரிதும் பாராட்டற்பாலது. இப்பத்திரிகையில் காணும் சுகாதார விஷயங்கள் பொன்னேபோல் போற்றத் தக்கனவாகும். எல்லாம் சுகந்திரிய தமிழ் முறைகள். இது ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் அவசியம் இருக்கவேண்டியதாகும் என்பது மிகையாகாது. அழகிய புஸ்தக ரூபத்தில் அமைந்திருக்கிறது. வருட சந்தா ரூபா 3-0-0

ஒரு விண்ணப்பம்

“மருத்துவன்” க்கு வருடசந்தா ரூபா—3—0—0 அதிகமென்று சில நண்பர்கள் கருதுவதாகத் தெரிகிறது. சந்தாத்தொகை குறைவாயிருக்க வேண்டுமென்பதே எங்கள் விருப்பமுமாகும். பொது ஜனங்களின் ஆதரவைக்கவனித்து அடுத்த வருஷத்திலிருந்து சந்தாத்தொகையைக் குறைக்கலாமென்று உத்தேசித்திருக்கிறோம்.

மானேஜர்,

மருத்துவன் காரியாலயம்,

221, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

மருத்துவன்

PHYSICIAN

தமிழ் வைத்தியப் பத்திரிகை

ஆசிரியர் பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம்

மலர் க.

1928 ஜூன் 15

இதழ் க.

பொன்

பொன் இயற்கை உலோகம், உலோக வகைகளில் இதுமிக விலை உயர்ந்தது. இது மிக ஒளியும், மஞ்சள் நிறமும், சுயத்தைப்போல் நயமும் (மென்மை) உடையது. மற்ற உலோகங்களைப்போல் இதில் களிம்பு சிறிதும் இல்லை. காற்றினால் பொன் மங்கலடைவதில்லை. இது மற்ற உலோகங்களைவிட மிகக் கனமானது. இது தற்காலம் இந்தியாவில் மைசூர் நாட்டைச்சேர்ந்த கோலார் முதலான விடங்களிலும், அமெரிக்கா, காவியோர்னியா முதலிய வெளிநாடுகளிலும் மிகுதியாய்க்கிடைக்கிறது. கோலாரில் பொன்னை, நிலத்தில் ஐயாயிரம், ஆறாயிரம் அடிகுக்குக் கீழ் சுரங்கங்களில் கற்பாறைகளை உடைத்து எடுக்கிறார்கள். உடைத்தெடுத்த கற்களில் பொன் மெல்லிய கொடிபோலவும், சிறு சிறு மணிகளாகவும், துண்டுகளாகவும், கற்களோடுகலந்தும் மிணுக்கிக்கொண்டிருக்கும். முற்காலத்தில் ஆற்றுமணலில் பொன் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். காவிரியாற்றின் மணலில் இன்றும் பொற்றுகள் காணப்படுகின்றது. ஆதலால் அந்த ஆற்றுக்கு ‘பொன்னி’ எனவும் ஒருபெயர் வழங்குகிறது.

பொன் சில கற்பாறைகளில் பெரிய கட்டிகளாகவும் கிடைப்பதுண்டு. அமெரிக்காவில் இருபத்தெட்டு ராத்தல் நிறையுள்ளதும், ஷாஸல் மலைகளில் என்பது ராத்தல் நிறையுள்ளதுமான பொற்கட்டிகள் கிடைத்ததுண்டு.

பொன்னுள்ள கற்பாறைகளை உடைத்து, இடித்து மைபோல் பொடிபாக்கித் தண்ணீரில் களிமண் கரைப்பது போல் கரைத்து, கம்பளிமேல் கடவிய இரசத்தின்மீது ஓட விடுவார்கள். பொன் பொடிகளை எல்லாம் ரசம் பிடித்துக் கொள்ளும். அதனை ஒன்று சேர்த்து உருக்கிக் கட்டி பாக்குவார்கள். தனிப்பொன் உருக்கியாறும்போது சுருங்கி நெருங்கு மாதலால் பொன்வார்ப்பு வேலைக்கு உதவாது. எந்தச் சூட்டுக்கும் வேறு பொருள்களின் துணையின்றி உயிர்வளி (பிரானாவாயு) உடன் சேராது. சில இடங்களில் பொன், வெள்ளியோடும், செம்பு, அந்திமணி, அயசல் விரம், இசேடியம், ஒஸ்மியம், தெலுரியம் முதலிய சில உலோகங்களோடும் சிறிது கலந்திருக்கும். பொன், மற்ற உலோகங்களைவிட மெல்லிய தகடாகவும், மெல்லிய கம்பியாகவும், நீட்டக்கூடிய மிக மென்மையான உலோகம். தனிப்பொன் ஈயத்தைப் போன்றது; 2016-பாகை (டிகிரி) சூட்டுக்கு உருகும். பொன்னை நாளாயங்களாகச் செய்வதற்கும், நகைகள் செய்வதற்கும் கடினமாக்கப்படவேண்டும். அதற்காக, வெள்ளியில் எப்படிச் செம்பைச் சேர்த்து நாளாயம் (ரூபா) செய்கிறார்களோ, அது போலவே பொன்னுடன் செம்பாவது, வெள்ளியாவது சிறிது சேர்க்கப்படும். இப்போது வழங்கப்படும் சவரன் அல்லது பவுன் என்னும் பொற்காசில் பெரும்பாலும் சுமார் பத்தில் ஒருபங்கு செம்பு சேர்த்திருக்கும். தனிப்பொன்னையும், கலப்புள்ள பொன்னையும் அறிய அதனை உறைதலில் உறைத்து நிறத்தைப்பார்த்து மாற்றுக்கணக்கில் தெரிந்து கொள்வது வழக்கம். தனிப்பொன் அல்லது பசும்பொன் பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் என வழங்கப்படுகிறது.

பொன், வெடியுப்பு தீரில் (கைட்ரிக் ஆக்சிட்) கரையும். அதனை நகைகளுக்கு முலாம் (கிலிட்டு) பூசுகிறவர்களும், நிழற்படம் (போட்டோ) வேலை செய்கிறவர்களும் உபயோகப் படுத்துவார்கள்.

தங்கரேக்கு என்னும் மெல்லிய பொற்றாங்குசெய்ய பொன்னை மெல்லிய தகடாக்கி எலுக்கு (உருக்கு) உருளைகளுக்கிடையில் திரும்பத்திரும்பச் செல்ல விட்டு, நசுக்கி மெல்லிய நாடாபோல் செய்வார்கள். பின்னர் அதனைச் சிறு சதுரத்துண்டுகளாய் வெட்டி பொன் தட்டும் மெல்லிய தோலாகிய பாடஞ் செய்தகுடற் சவ்வுகளுக்கிடையில் ஒன்றின்மேல் லொன்று மாற்றியடுக்கி வலிவான உறையிலிட்டு, அகலமானசுத்தி அல்லது சம்மட்டியால் அடிப்பார்கள். வேண்டிய அளவு மெல்லிய தகடாகும் வரை திரும்பத் திரும்ப எடுத்துத் துடிக்கும் அடித்து வருவார்கள்.

பொன்னை மருந்துக்காகச் சிந்தாமல் அல்லது நீறு (பஸ்மம்) செய்யச் சுத்திசெய்து புடமிட்டெடுக்க வேண்டும்.

பொன் சுத்தி வகை

பொன் தகட்டின்மேல் செம்மண்ணைக் குழைத்துப்பூசி, கரி நெருப்பில் நெருப்பைப்பொல் பழுக்கக்காய்ச்சி னுல் சுத்தியாகும்.

பொன்னைச் சிறிது கனமாப்த் தகட்டித்துக் கரிநெருப்பில் பழுக்கக் காய்ச்சி, நல்லெண்ணெயில் துவைக்க வேண்டும். நன்றாய்க்குள்ள ஆறினபின் மறுபடியும் முன்போற் பழுக்கக்காய்ச்சி முன்போல் துவைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையும் எண்ணெயைப் புதிதாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வகை ஏழுதடவைகள் காய்ச்சி நல்லெண்ணெயில் துவைக்க பொன் சுத்தியாம். இவ்விதமே வெள்ளியையும் சுத்தி செய்து கொள்ளலாம்.

மற்றொரு முறை

கறையான் புற்றுமண், செங்கற்பொடி, ஒட்டடை, காலிமண், ஆகியவைகளைச் சமமாகப் நிறுத்தெடுத்துக் கல்வத்திலிட்டுக் காய்ச்சியும் எலும்புச்சம் பழச்சாற்றையும் சமமாகக் கலந்து சிறுசுச் சிறுக விட்டு ஒரு சாமமறைத்துத் தகட்டின்மீது கனமாகப் பூசிக் கரி நெருப்பில் வைத்து நன்றாக ஊதிப் பழுக்கக் காய்ச்சவேண்டும். இவ்விதம் செய்தெடுத்து ஆறவைத்து மேலுள்ளவைகளை நீக்கிச் சுத்திசெய்துகொள்ளவும். நன்றாய்ச் சுத்தியாகவில்லை யெனத்தோற்றுமாயின் முன்போல் மற்றொரு தடவையும் சுத்திசெய்து கொள்ளவும்.

இந்துப்பு, காட்டெருச்சாற்பல், கறையான் புற்றுமண், செங்கற்பொடி, காலிமண், புகையூறல் ஆகிய இவைகளைச் சமமாகமாக நிறுத்தெடுத்துக் கல்வத்திலிட்டு எலும்புச்சம்பழச் சாற்றைச் சிறுசுச் சிறுக விட்டு முன்றநாளரைத்துப் பொற்றகட்டின்மீது பூசிக் கரிநெருப்பிற் பழுக்கக் காய்ச்சி யெடுத்துக் கொள்ளச் சுத்தியாம்.

பொன் நீறு (தங்கப்பற்பம்)

சுத்திசெய்த தங்கம் வராகனெடை 4-இதனை வட்டமான தகடாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். சுத்திசெய்த பாதரசம் வராகனெடை 4-சுத்தி செய்த நெல்லிக்காய்க் கெந்தகம் வராகனெடை 4-இவ்விரண்டையும் கல்வத்திலிட்டு, கச்சினுரி யிலுச்சாற்றைச் சிறுசுச் சிறுகவிட்டு நான்கு சாமமறைத்து முன் தகட்டின்மேலெங்கும் சமமாகப்பூசி உலர்த்த

திக் கொண்டு மேற்படி கச்சினரிப் பட்டையை எப்போதுவர்த்து அதன் மேல்தடவி ஒன்றோடொன்றுவாய்மட்டமாய்ப்பொருத்தக்கூடிய இரண்டு குகைகள் செய்து, முன் சித்தப்படுத்தி யிருக்கிற தகட்டை ஒருகுகைக்குள்வைத்து அதன்மேல் மறு குகையால்மூடி வாய் நன்றாய்ப் பொருத்துப்படியாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். பின்னர் இக்கவசம் கொள்ளும் படியான இரண்டு குகைகள், கனி மண்ணாற்செய்து ஒன்றிற்குள்வைத்து மறு குகையால் மூடி, இரண்டு வாய்களும் ஒன்றாகப் பொருத்துப்படியாகச்செய்து, அதன்பிறகு குகை முழுவதும் எழுச்சில் மண்செய்து, ஈரமுஷர்க்கடின் ஒருகஜ அகலம் ஒருகஜ ஆழமுள்ள ஒருகுழிதோண்டி, அதில் பாதி காட்டு எருமுட்டையை நிறைத்து, அதன்மேல் நடுவில் முன்கவசத்தை வைத்து, அதன்மேல் காட்டு எருமுட்டைகளைக் குழிநிறையப் போட்டுப் புடமிடவும்.

இரண்டு மூன்று நாட்கள் வரையில் தீயிருக்கும். மறுநாள் நன்றாகக்குளிர ஆறவிட்டு எடுத்துக் கவசத்தை பதனமாகப்பிரித்து முன்போல் பாதரசத்தையும் கெந்தகத்தையும் முன்னனவே, முன்சாற்றுவரைத்து முன்போலவே கவசித்து முன்போலவே புடமிட்டு எடுத்துமுன்றும் தடவையும் முன்போலவே செய்து புடமிட்டெடுக்க உயர்ந்த பற்பலகும். இதனைக்கண்ணாடிக் குப்பியில் காற்றப்புகாமல் பதனமாய் வைக்க வேண்டும்.

பெண் பொடி

செய் முறை:—தங்க ரேக்கை, தேனிலாவது, ஸல்பேட் ஆவ் பொடாஷ் என்னும் உப்புடனுவது கலந்து, அரைத்து பிறகு நீர் ஷிட்டுக் கழுவி விட்டால், தங்கம் மிக சன்னக்கறப்புப் பொடியாய் நிற்கும். அத்தங்கப்பொடியை 1-முதல் ஒருகிரேயின் அளவு எடுத்து, குல் தூத்துடன் சேர்த்து, மாத்திரைசெய்து, மேகரோகங்கள், கண்டமாலை ரோகங்கள், நாள்பட்ட சருமரோகங்கள் இவைகளுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 2-3-தடவை கொடுக்கலாம். இந்தப்பொடியை பல்லிலாவது நாக்கிலாவது தேய்த்து உடம்பில் பற்றும்படிச் செய்கிறதும் உண்டு. கொருக்கு ரணத் தின்மேல் போட்டால் புண் ஆறும்.

பெண் பொடி

வேறு முறை:—வெடியுப்புத் திரீரில் பொன்னிக்கரைய வைத்து மெதுவாய் அந்நீர் வற்றும்படி காயவைத்தால் மஞ்சள் நிறமுள்ள பொடிகளாக விளையும். இது தண்ணீரிலும், சாராயத்திலும், (ஆலக்காலிலும்) ஈதரிலும் கரையும். இது கரைந்திருக்கும் நீரால் தோலையாவது வேறெந்த இந்திரப் பொருள்களையாவது நனைத்தால் காப்பந்தவுடன் அது செந்நீல நிறங்கொள்ளும்.

தங்கரஸாயனம்

செய் முறை:—24-கிரேயின் தங்கப்பொடி, ஒரு அவுன்ஸ் சரூக் கரைப்பாரு இவைகளைச் சேர்த்து நன்றாகக் கலந்துக்கொள்ளவும்.

மதுசாரம்

(கள், சாராயம், பிராந்தி, ஓயின் முதலிய மயக்கப் பொருள்கள்)

மனிததேகத்திற்கு விஷமாயும்

(ஸ்ரீமான். ஏ. சொக்லிங்கம் பிள்ளை எழுதியது)

தன்னடக்க மென்பதென்ன? What is Self-control?

(காபிரைட்)

தன்னடக்க மென்றால் தன்னையடக்க யாளுதல், அதாவது, உடம்பின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் தன்வாத்தில் வைத்திருப்பதாம். அது, மனிதனை மற்றெல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மேலானபதவியில் வைக்கின்றது. அஃது, அவனுக்கு “இன்னது வேண்டும்” என்று சொல்ல இருப்ப முண்டாகும்போது “அது வேண்டாம்” என்று சொல்ல அல்லது அவன் துர்ச்செய்கையைச் செய்ய விரும்பினாலும் அதைத் தவிர்த்து நற்செய்கையைச் செய்யச் சொல்லச் சக்திகொடுக்கிறது. அஃது, அவனுடைய எண்ணங்கள், சொற்பன், குணம், பழக்க வழக்கங்கள், ஆட்டம், வேலை இவற்றையடக்கியானுகின்றது. அது, நற்குணத்திற்கு மூலமாயிருக்கிறது. அஃது, ஒருவனைப் பெருமானாவும், ஒருத்தியைப் பெருமாட்டியாகவும் செய்கிறது. தன்னடக்கம் நெரிநாட் பழக்கத்தால் தான் விருத்தியடைகின்றது. குழந்தைகள் ஓடலாம், பேசலாம், ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்ளலாம், விளையாடலாம். ஆனால், குழந்தை தரையில் விழுந்தால் அது சாதாரணமாக ஒவென்று அலறி அழுகிறது. ஒரு மனிதன் தரையில் விழுந்து காயமடைந்தாலும் அவன் குழந்தையைப் போல் அழுகிறதில்லை. அஃதென்? அவனிடத்தில் தன்னடக்க மென்பதிருத்தலால் அவன் தானே தன்னையடக்கம் கொள்ளுகிறான்.

நாகரிக மற்ற காட்டுச் சனங்களுக்குத் தன்னடக்க மென்பதில்லை. அவர்கள் மிக்க மன வலிமையுடையவர்கள், தேகவலுவுள்ளவர்கள்; அவர்கள், எண்ணிப்பார்க்குத்திறம் அல்லது விவேகரில்லாமையினாலேயே எதையுந் துணிதரமாகச் செய்கிறார்கள். ஆத்திரக்காரனை அல்லது திருடனை அல்லது கொலைபாதகனை விருக்கும் ஒருமனிதனுக்குத் தன்னடக்கங் குறைவாகவே யிருக்கின்றது. ஆகையால், தன்னடக்கமானது, குற்றமான செய்கைக்குச்செல்லும் நம்முடைய விருப்பத்தைக் குதிரையின் வேகத்தை யடக்குங் கடிவாளத்தைப் போலவும் கடிவாளவார்போலவு மிருந்து தடுக்கவுந், நம்முடைய அத்திரத்தின் வேகத்தை யடக்கி நம்மைக் கண்டிப்பில் வைக்கவும் சக்தியாகிறது. அவ்வாறின்றிக் தன்னடக்கமில்லாதிருப்பதற்கு நம்மிடத்திலுள்ள ஏதோ சிலகுறையே காரணமாகின்றது.

தன்னடக்க மென்பது, மூளையின் உத்தமமும் உயர்ந்ததும், அருமையானது மான பகுதியாம்:—அதன் உண்மைகளையெல்லாம் இப்போது தெரிந்து கொள்வோம்.

மதுசாரம், மூளையின் உத்தம பகுதிகளையும், மிகுமென்மையான பகுதிகளையும், மற்ற முக்கிய பகுதிகளையும் முதலில் சேதப்படுத்துகிறது.

அப்பகுதிகள் யாவை? தன்னடக்கம் (Self-control), நிர்ணயம் (Judgment), விவேகம் (Reason), தன்மதிப்பு (Self-respect), இவைகளே யாம்.

நல்லொழுக்க முள்ளவன் தன்னடக்க மிழந்தமை.

இவ்விஷயம் இலண்டன் (London), நகரத்துத் தினசரி பத்திரிகை (London Daily Paper), யொன்றில் காணப்பட்டது.

ஒருவாஸிபன் டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்கு வேண்டிய எல்லாப் பரிட்சைகளிலும் தேறினான். வைத்தியசாலை (Hospital) யிலிருந்த எல்லா மாணாக்கருள்ளும் அவன் மிகத்திறமைசாலியாயும், சாமர்த்தியமுள்ளவனாயும் விளங்கினான். அவன் வைத்தியசாலையை விட்டு விலகும் அன்றிரவு அவனைக் கௌரவிப்பதற்காக ஒரு விருந்தளிக்கப்பட்டது. அவ்விருந்தில் ஒயினும் பலவகைச்சாராயங்களும் மிகுதியாகவைக்கப்பட்டிருந்தன. விருந்துமுடிந்ததும் அவன் தன் விடுபோய்ச்சேர ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று டிக்கெட் வாங்கினான். அங்கே டிக்கெட் கலெக்டர் அவனை டிக்கெட்டைக் காட்டுமாறு கேட்டார். அவனுடைய மூளை எதனாலே ஹக் கெட்டிருந்திருக்குமாயின், அவன் யாதொரு சங்கடமுமின்றி டிக்கெட்டைக் காட்டியிருப்பான். ஆனால், அச்சமயம் டிக்கெட்டைக் காட்டாமுத்தான். டிக்கெட் கலெக்டர் அவனை டிக்கெட்டைக் காட்டும்படி பெவ்வளவுபாடுபட்டும் பயன் உண்டாகவில்லை. கோபத்தினாலும் சண்டைக்கேதுவான குணத்தினாலும் (தன்னடக்கம் போய்விட்டதின் குறி) டிக்கெட் கலெக்டர் தடையை மீறிக்கடந்து போவதற்கு அவன் முயற்சி செய்தான். முடிவில், கெட்டிக்காரனும், பரிட்சையில் பட்டம் பெற்றவனும், எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவனுமான அவ்வாஸிபன் தன் விரல்களை மடக்கிக் கைமுட்டி (fist) யால் டிக்கெட்கலெக்டரை பொரு குத்துக்குத்திக் கீழேதள்ளிவிட்டான். கீழேவிழுந்தவரை மிருகத்தன்மையாக உதைத்தான். பிறகு, அவன் மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் முன் கொண்டுவரப் பட்டபோது மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்கள் 'எனக்குத் தெரிந்திருக்கும் வரையில் இது குரூரமான மிருகச்செயலாகும்' என்று

சொல்லி அக்குற்றத்திற்காக மூன்றுமாதஞ் சிறைவாசமும் கடின வேலையுஞ் செய்யத் தீர்ப்பளித்தார். மறுநாள் செல்வாக்குள்ள பெரியோர்கள் பலர் கோர்ட்டின் முன் ஆஜராகி, அவருடைய தீர்மானத்தை மாற்றி அபராதம் விதிக்கும்படி மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களிடம் மனுசெய்து கொண்டனர். இவனுடன் வாசித்தமாணவருள் இவன் சிறந்தவனென்றும், விவேகசாலி யென்றும், இவ்வளவு சிறுவயதில் இவனைப் போல் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் யாருமில்லை யென்றும், மனிதர்களுக்குள்ளே இவன் பேருபகாரி யென்றும், உத்தம புருஷனென்றும், விவரித்துப் பேசினர்.

மேற்சொன்ன விஷயங்களில் என்னதவறு? கெடுதலுக்குக் காரணமாயிருந்தது அவ்வாஸிபனுடைய குணமா? அல்லது அவன் விருந்தில் குடித்திருந்த மதுசாரமா? அவன் சாந்தமுள்ளவனாயும், ஸ்திரபுத்தியுள்ளவனாயு மிருந்தான்; ஆனால், மதுசாரம் மூளைக்குள் பிரவேசித்ததால் அது முதலில் மூளையின் உத்தம பகுதிகளைத்தாக்கிச் சேதப்படுத்தியது. அஃது, அறிவிற்கெதிராக அவ்வாஸிபனை விலங்குக்கு அல்லது அநாகரிகமான காட்டு மனிதனுக்குச் சமமாகத் தாழ்த்திவிட்டது.

(1.) மதுசாரம், மூளையின் உத்தம பகுதிகளாகிய தன்னடக்கம், நிர்ணயம், விவேகம் இவற்றைக் கொள்ளை கொண்டது.

(பின்னால் வருவன—முன்னே போயின)

(2.) அதனால், அவன் அறிவு போயிற்று. அவன் என்ன செய்து வருகிறானென்பதும் அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அவன் எதையும் எண்ணிப்பாராதவனாயும், ஆத்திரக்காரனாகவு மானதனால், தகையின் வலுவை அடக்குவதற்கு அவன்வசம் ஒன்று மில்லை யாதலால், அவன் அநாகரிகமான காட்டுமனிதனாகப்போலவும், விலங்கைப் போலவு மானான்.

மூளையானது, எதற்காக ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு மாறாக மதுசாரம் அதனைக் கெடுக்கிறது. அதனால், பின்னால் வருவது முன்னேபோகிறது.

சிறிதளவு மதுசாரத்தில் சிறிதளவு தன்னடக்கம் டோகிறது:—அம்மதுசாரத்தின் அதிகார மிருக்குளவும் அதன் ஆவேசத்தை அடக்கமுடியாமல் தன்னடக்கம் போய்விடுகிறது.

நியாயரீதியி முன் ஒருகொலை பாதகனுடைய கடைவிலாக்கு மூலம்:—நான் குடிப்பதற்காக மதுக்கடையுள் துழைந்து எனக்கு லீனைவிருக்கிறது, (தொடரும்)

உடற்பயிற்சியும் சுகாதாரமும்

கொச்சகப்பா

அறந்தழைக்கு நிலவுலகி லாயசிறு குழவிதனும்
பிறந்தநாள் முதலாகப் பிரியமுடன் கைகாலை
உரம்பெற்றே யாட்டுகின்ற வண்மைதனை நோக்குவமேல்
சிறந்தபய னுடற்பயிற்சி செய்யுமென வறிவோமே.

இளங்கன்று பிறந்தவுட னெழுந்தோடி விளைபாடி
யுளம்பெற்ற மகிழ்ச்சியுட னுடற்பயிற்சி செய்வதினால்
வளம்பெற்று நாடோறும் வளருவதைக் காண்போமேல்
விளங்குமுடற் பயிற்சிநிதம் வேண்டுமென வுணர்வோமே.

கடற்கரைசூழ் நிலவுலகிற் காணுமுயிர்க் கூட்டமெலாம்
உடற்பயிற்சி செய்வதின லுறுப்புரனை யடைவதலால்
குடற்குரனு முண்டாகிக் கொண்டவுண விரத்தமதாம்
இடர்ப்பாடொன் றிலதாரு மெழிலுமிக வுளதாமே.

செப்பரிய வுடற்பயிற்சி செய்யாதார் மெய்த்தொகுதி
யுப்பிருந்த பாண்டமென வுளுத்துவிடு மல்லாமல்
வெப்பகன்ற நார்த்தசைகள் வெறும்பஞ்சை யொப்பாகி
இப்புலியி னடைப்பிணமா யின்பமென்ப தறியாரே.

கண்டிரோ நண்பர்களை கருவடைந்து பிள்ளைப்பே
றுண்டாகா திருப்பதுவு முண்டாகின் பெறமுடியாச்
சண்டாள நோயுறலுஞ் சற்றுமுடற் பயிற்சியிலாப்
பெண்டார்க்கே பாடுபடும் பேதைபர்க்குக் குறையிலையே.

பெற்றோரே யினமையினும் பிள்ளைகளைப் பலகலைகள்
கற்றோத வைப்பதுபோற் காலையுடற் பயிற்சியையுஞ்
சொற்றோத வைப்பீரேல் சுகமான வாழ்வுறுவார்
எற்றோமற் றக்கல்வி யிளைத்தபிணி யாளுநர்க்கே.

அறுசீர் விருத்தம்

வயிறு பருத்தே யுடற்கூனி வடிவஞ் சிறுத்து வாழ்நாளிற்
றுயரம் பெறவோ விவ்வுலகிற் றேன்றி வளர்த லம்மம்மா!
வயிரம் பெற்ற வுடம்போடே மனதின் றிடமும் பெற்றார்க்கே
உயரும் செயலுங் கைகூடும் ஒப்பில் லாத புகழாமே.

முதிர்ந்த பருவ முடைபார்க்கு முக்ய மாகு முடற்பயிற்சி
அதிர வுழைத்து வருந்தாம லான வரையில் நடப்பதுவுந்
துதிகொள் கோவில் சுற்றுவதும் தோட்ட வேலை செய்வதுவும்
விதியில் வீட்டு வேலையெலாம் விருப்பிச் செயலுந் தகுந்தவையே.

தூய காற்றை நல்லுணவைச் சுத்தநீரை யுட்கொள்ளும்
நேய முடனே வுடற்பயிற்சி நித்த மியற்றிக் குளிப்பதுவும்
ஆய வுறக்கஞ் செய்வதுவும் ஆடை வெளுத்துக் கட்டுவதுந்
திய பிணியை நீக்கியுரன் செய்யு மினிய நட்பாமே.

ஐந்தை யடக்கிப் பொறுமையுட னுண்டா னடிபைப் பணிவதுவும்
விந்தை யொழுக்கிப் போக்காமல் மின்னார் கலவி விரும்பாமல்
மைந்தர் பெறுமோர் வாழ்விற்கே மணஞ்செய் கின்ற மாதவர்கள்
சிந்தை மகிழ தூறுண்டு சீவித் திருப்ப ருலகினிலே.

கா. சி. சிவசங்கரன்

த மி ழ ர் க ள்

தமிழிற் காணப்பெறும் எல்லா நூல்களும், தமிழர்களின் நூல்களே
என்று கருதுவார்க்குத் தமிழரைப்பற்றிய உண்மைகிடைப்பது அருமை.
ஆதலால் ஆராய்வதற்கு முன்னே தமிழ் நூல்களில் தமிழருக்கே உரிய
நூல்களைத் தனியே பிரித்து ஆராய வேண்டும்.

தமிழர்களின் தமிழ் நூல்கள் அகப்பொருள், புறப்பொருள் ஆகிய
இரண்டு பொருள்களையே விளக்குகின்றன.

ஆரியர்களின் தமிழ் நூல்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என
நான்கு பொருள்களைக் குறிக்கின்றன.

தமிழர்களின் தமிழ் நூல்கள் இல்லறம், துறவறம் என்கிற இரண்
டறங்களைப் பற்றியே கூறுகின்றன.

ஆரியர்களின் தமிழ் நூல்கள் பிரம்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்
பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்னும் நான்கு நிலைகளைப்பற்றி விளக்குகின்றன.

தமிழர்களின் தமிழ் நூல்கள், வேளாளர், வேடர், இடையர், வலை
ஞர், மறவர் என்கிற ஐவகை நிலைக்களைப் பற்றியே விளக்குகின்றன.

ஆரியர்களின் தமிழ் நூல்கள் பிராமணர், சூத்திரியர், வைசியர்,
சூத்திரர் எனும் நான்கு வகுப்பினரைப் பற்றியே பேசுகின்றன.

தமிழர்களின் தமிழ் நூல்கள் களவியல், கற்பியல் என இருவகை மணங்களைப் பற்றியே யுரைக்கின்றன.

ஆரியர்களின் தமிழ் நூல்கள் பிரமம் முதலிய எண்வகை மணங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

இவ்வேறு பாடுகளை யுணராமையினாலேயே மக்களுள் உயர்வு, தாழ்வு எனும் எண்ணங்கள் பிறந்து, பிரிவையும் போரையும் உண்டாக்குகின்றன.

தமிழர்கள் நிலப்பிரிவிற்குத் தக்கவாறு தங்களை வகுத்துக்கொண்டதினால் சாதி பற்றியேனும், மதம் பற்றியேனும் தங்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு உண்டென நினைப்பதில்லை.

தமிழர்களுள் நயினார் என்கிற ஒருவகை வேளாளர் வகுப்பில் கொண்டார் கொடுத்தாரிருவருள் ஒருவர் சமணராகவும், மற்றவர் சைவராகவும் இருப்பதை இப்போதுங் காணலாம்.

தமிழர்களின் தமிழ்நூல்களில் ஒரு திணையின் தலைமகன் மற்றொரு திணையின் தலைமகன் மணம்புரிந்து கொண்டா நென்றிருப்பதால் வாழும் நிலத்தினாலாவது, செய்யும் தொழில்களினாலாவது அவர்களுள் உயர்வு தாழ்வு இருந்த தில்லை என்பது தோன்றுகிறது. சாதி என்ற சொல்லே தமிழர்களுக்குள் இருந்தது இல்லை. தமிழர்களுள் செயற்கரிய செய்வாரைப் பெரியோர் என்று போற்றி வருவது வழக்கமாயிருந்தது. உலகத்திலுள்ள மக்களைத் தியனெறியினின்றும் திருப்பி நல்லவராக்குவதற்காக, அறிஞர், நல்லொழுக்கத்தில் நின்று இவ்வுடம்பில் உயிருள்ள போதே இறைவன் திருவடி அடைந்து தாம் விரும்பிய நீடித்த காலவளவும் இந்நில வுலகத்திலே நிலவுவதுதான் செயற்கரிய செயல். கணக்கற்ற பொருளை அழித்துக் கோயில்கள் கட்டி, அதில் மூர்த்தியை யமைத்து வழிபடும் பக்தனைக்காட்டிலும் உடம்பாகிய கோவிலில் உயிர்த்தகடவுளை வழிபடும் இச்சித்தர்கள் சிறந்தவர்கள். கோவிலுள் பல விளக்குகளை எரிக்கும் அறத்தோர்களினும் மெய்யகத்தில் உயிர்விளக்கை எரிக்கின்றோர்களாகிய பெரியோர் சிறந்தவர்கள்.

பல்வகைத் தீயோம்பும் மறையோர்களினும் உடம்பில் மூலத்தீயோம்பும் இவர்கள் பெரியார்கள்.

உடம்பிலுள்ள போதே இறைவன் திருவடியடைவது கூடாது என்பது கருதிப்போலும் பரிமேலழகியார் திருக்குறளில் “நிலமிசை நீடு வாழ்வார்” என்பதற்கு “எல்லா வுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின் கண் அழிவின்றி வாழ்வார்” என்றுபொருள் கூறியிருக்கின்றார்.

“மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீச தென்றலும் வீக்கி வேனிலும்
மூச வண்டறைப் பொய்கையும் போன்றதே
ஈச நெகதை யிணையடி நீழலே.”

என்கிற சொல்வேந்தர் வாக்கினால் உடம்பிலுள்ள போதே பெரியோர் இறைவன் திருவடி அடைகின்றார்கள் என்பதை யுணரவேண்டும்.

தலையில் நான்கு பொறிகட்கும் நடுவில் இரண்டு சிறு உறுப்புக்களிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எட்டென்றும், இரண்டென்றும், காலென்றும், தலையென்றும், அகாரமென்றும், உகாரமென்றும் பெரியோர் பெயரிட்டிருக்கின்றனர். அவ்விரு உறுப்புகளையும் பொருத்தினால், ஐம் புலக்கதவு அடைந்து நாடிகளின் நடை குறைந்து போகின்றது. உள்ளம் இறைவனிற்கலந்து விடுகிறது. மூச்சு ஒடுங்குகின்றது. இவ்வரிய பழக்கமுடைய பெரியார் இந்த நிலவுலகத்திலே நெடுங்காலம் உடம்பை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

“காலுத் தலையு மறிந்து கலந்திடில்

சாலவு நல்லது தான்”

என்றும்—

“பேசா வெழுத்துடன் பேசு மெழுத்துநில்

ஆசான் பரந்தியாம்”

என்றும்—

ஒளவையார் கூறியது இப்பழக்கத்தையே.

“மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்த்தார்

நிலமிசை நீடு வாழ்வார்”

என்றும்—

திருவள்ளுவனார் கூறியதும் இது பற்றியே.

தமிழ்ப்பெரியார் கண்டுபிடித்துப் பழகிவந்த இவ்வருஞ்செயலுடையார் எங்கிருப்பினும் அவர்களைப்பொன்று கூட்டி இவ்வருங்கலையை அவர்கள்பாற்கற்று நோய்காணாத உரன் பெற்றமெய்யோடு நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகள் உயிர் பெற்று வாழ்வோமானால் தளராமுயற்சியுடன் தமிழ் மக்களை ஒற்றுமையினும், ஒழுக்கத்தினும் சிறந்தோராக்கி உயர்வு பெறச் செய்யலாம். அரும்பெருந்தொழிலை மேற்கொண்டிருப்போர் இப்பழக்கத்தால் தமது உடம்பையும், உள்ளத்தையும் தூய்மையும் திடமு முள்ளவையாக்கி, உயிரை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வகையான உள்ள வுரன் பெற்ற பெரியோர் குயிற்றிய கோவில்களை பழநி முதலியன.

போகரெனும் தமிழ்ச்சித்தரின் ஆற்றல்தான் பழியில் இன்றும் ஒளிர்கின்றது. கா. சி. சிவசங்கரன்.

சுகவழி

உடம்பும் மனமும் நல்ல நிலைமையிலிருப்பது சுகத்திற்கு வழி யாகும். இவ்விரண்டையும் செடுப்பது நோயேயாகும். காலமறிந்து வேண்டிய அளவு உண்ணாததும், அளவுமீறி உண்பதும், உடலுக்குப் பொருந்தாததும், செமிக்காததுமான உணவுகளை உண்பதனாலே மக் கள் பெரும்பாலும் நோயாளராகின்றார்கள். அளவுமீறி உண்பபொருள் கள் தீனிப்பையில் செமிக்காமல் தங்கி புளிப்பதால் இரத்தம் அசுத்த மடைகிறது. தேகமும் மனமும் நலிவடைந்து நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியாத நிலைக்கு வந்து விடுகின்றன. காலராவென்னும் வாந்தி பேதி, சினேக்கு முதலிய கொள்ளை நோய்களாலேற்படும் அகாலமானங் களும் மருத்துவனால் முறையாக உடம்பைக்காத்துக் கொள்ளாததினால் பரவுகின்றன. நமது நாட்டைவிட்டு அக்கொள்ளை நோய்கள் ஒழியா மல் வளர்ச்சி யடைகின்றன. தொற்று நோய்கள் கொள்ளை நோய்கள் கல்வி அறிவற்றவர்களையே மிகுதியாக பற்றுகின்றன.

நாம் உண்ட உணவு முழுவதும் ஜீரணமானால் நல்ல இரத்தம் பெருகி உடம்பு சுகநிலையிலிருக்கிறது. மிகுதியாய் உண்டால் அதிகமான சுகம் ஏற்றின எருது படுத்துக் கொள்வதைப்போல் அதிக உணவை உண்டால் ஜீரணக்கருவி சுமக்க வலிவின்றி செமிக்கச்செய்ய வியலாமல் சோர்ந்து சும்மா இருந்து விடுகிறது. உண்ட உணவு புளித்து அழுகி, நஞ்சாகி, கிருமிகளுண்டாகி ஜீரண உருப்பையும் இரத்தத்தையும் உள் ளுறக்கெடுத்து உடம்பைப் பலநோய்களுக்கு இடமாக்குகிறது.

உலகத்திலுள்ள மக்களில் சாதாரண ஏழை உணவை உண்பவர்களும, ஒருநாளைக்கு இரண்டுவேளை உண்பவர்களுமே நோயில்லாமல் நீண்டகாலம் வாழ்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. தற்காலம் மனிதர்கள் அதிகமும் நகரங்களில் வசிக்கும் செல்வர்கள் நாவுக்கினிமையையும், மூக் குக்கு வாசனையையும் மட்டும் கவனித்து அடிக்கடி உண்ணும் வழக்கத் தில் அதிகரித்து வருகிறார்கள். இதுவன்றி நகரங்களில் நாளுக்கு நாள் ஜனநெருக்கம் அதிகரிப்பதால் போதுமான நல்லகாற்று இல்லை. நகரங் களில் உள்ளவர்கள் பக்கத்துத் தெருவுக்குக் கூடநடந்து போவதில்லை. எப்போதும் வாகனங்களில் போவதனால் தேகத்தில் இரத்த ஓட்டம் குறைந்து கொழுப்பு மிகுதியாகப்பிடித்து உடல்பருத்து பலவீன மடைந்து போகிறது. ஜீரணசக்தியும் குறைந்து விடுகின்றது. மேல் நாட்டு அறிவுள்ள மக்களால் உலகில் இடந்திர சக்தியுடனும் அதிகரித்து

வருகிறது. நமது நாட்டு ஜீவபந்திரங்களையே மனிதர்களுக்குப் பாலூற் றும், நோய், அற்ப ஆயுளில் சாக்காடு முதலிய தீமைகள் அதிகரிக்கின் றன.

மாணத்துக்குப் பயப்படும் மனிதன் மாணவிகைகளையே தினம் தேகத்தில் சேர்த்துப் பயிராக்கி வருவது மிகவும் வருத்தத்தக்கது. வருப்பையில் கலந்த நோய் இருப்பினும், நலிவில் உடம்பில் நோய்சோ மல் தடுத்துக் கொள்பவருக்கு நூறுவயதுக்குள் சாவு ஏற்படா வெண் பது நிச்சயம்.

தமது பித்தியின் அளவை அறிந்து உண்ணத்தெரியாதவர்களின் வயிற்றைப் புழுக்களால் நிரப்ப நகரங்களில் தெருக்கள்தோறும் அடிக்க கொரு காப்பி ஓட்டல்களும், சிற்றுண்டிக் கடைகளும் ஏற்பட்டிருக்கின் றன. கடவுள் மக்களுக்கு உணவுப்பொருள்களைப் படைத்தார். இவ மன் காப்பி ஓட்டல்களைப் படைப்பித்தான் போலும். ஓட்டல்களுக்குப் போகாதிருந்தால் உடல் நலம் கெடாதிருப்பதோடு பணச்செலவுமில்லை.

தூய்மை தெய்வத் தன்மையுடையது. மனிதர்களில் பிறப்பினால் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்னும் தவறான பழக்கத்தைக்கொண்டு ஒன்று வர்மேலொருவர் படாதிருத்தலும், ஒரு வருப்பினரிடத்தில் மற்றொரு வருப்பினர் உண்ணாமலும், உறவாடாமலுமிருத்தலும், சோப்பாவயல் பைக் கழுவுதலும், வெளுத்துச் சலவைசெய்து கஞ்சி கொய்தலுந் துணிகளை உடுத்தல் முதலியவைகள் மட்டும் சுத்தமல்ல. சுத்தமானது புறச்சுத்தம், அகச்சுத்தம் என இருவகைப்படும். புறச்சுத்தமாகிய உடற்சுத்தமே மனச்சுத்தத்துக்கு அஸ்திவாரமாக நிற்கிறது. தேகச்சு த்தை மனோசுத்தத்திற்காதத்தான் மதாச்சாரியார்கள் பல நித்திய கர்ம துஷ்டான விதிகளுடன் ஏற்படுத்தினார்கள்.

மனித உடம்பு பிறந்ததுமுதல் வளர்ந்து முழு உடம்பாகி அழிந்து வரையில் சுவாசித்தல், உண்ணல், உறங்கல், நினைத்தல், செய்தல் முத லிய இன்றியமையாத காரியங்களைச் செய்கின்றன. மேற்படி காரியங்கள் எவ்வளவு ஒழுங்காக ஆய்முதல் நடைபெற்று வருகின்றதோ அதற் குத்தக்கபடி மனிதன் தனக்கும் பிறருக்கும் பயனுள்ளவனாகின்றான். ஆதலால் மக்கள் உடம்பு தாயின் கருப்பையிலிருந்து வெளிப்படுமுன் தோன்றி, கடைகாளவரை இடைவிடாது நடைபெற்று வருவதும், அவ சியமானதும், முதற்செழுதியாகிய சுவாசித்தல் (உயிர்ப்பு) என்பனத்தக் குறித்துச் சிறிது கவனிப்போம். மனிதனின் உயிருக்கு ஆதாரமாகிய சுவாசிக்கும் காற்று எப்படிப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும்? எப்படிச் சுவாசிக்கவேண்டும்? என்பவைகளே முதலில் கவனிக்கத்தக்கவை. ஆனால்

இதற்கு நம்முடைய பிரயத்தனம் ஒன்றும் வேண்டியதில்லை என்றாலும் எந்தநேரத்திலும் மிகக்கவனமா யிருக்கவேண்டியது இஃது ஒன்றில் தான்.

சுத்தமான வெளிக்காற்றை இயன்றமட்டும் வாயைத்திறவாமல் மூக் கினாலேயே நிமிர்ந்த நிலையிலிருந்து கொண்டே சுவாசிக்கவேண்டும். அவ சரமாய் சுவாசிக்காமல் முடிந்தவரையில் மூச்சை மெதுவாக இழுத்து மெதுவாக விடவேண்டும். குளிக்காலத்தில் உடம்பை பருத்தி, கம் பளி முதலிய போர்வைகளால் போர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமே யன்றித் தண்ணீருக்கும் அறையில் காற்றவராமல் ஜன்னல்களை முற்றிலும் அடை த்து விடுதல் ஆகாது; படுக்கை அறைகளில் விளக்கெரியச் செய்தலும், ஒருவரிருவர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் பலர்கூடி இருத்தலும், படுத் துறங்கலும், தலையணையை அதிக உயரமாய் வைத்துக்கொள்ளுதலும் கூடாது. உயிருக்காதாரமாக கடவுள் அருளிய நல்லகாற்றை நஞ்சாக் கித் தனக்கும் பிறருக்கும் கேட்டை விளைவிக்கும் சுருட்டு, சிகரெட்டு, பீடி முதலிய புகை சூழ்ந்துள்ள இடத்தில் இருத்தலும் கூடாது. இரவு முழுதும் ஒரேபடுக்கையில் இருவர் உறங்குவதும், சூழ்ந்தகளை தாய்மார்கள் இரவு முழுதும் மார்போடணைத்து உறங்கவைப்பதும் ஆகாது. மனிதர்களுடன் பேசும்போது ஒன்றரை கஜதூரத்துக்கும் குறைவாக (துகத்தடிதூரம்) நெருங்கிப்பேசுவதும் சுக்கெடுதியானகாரி யமாகும். அநேகர் வீட்டைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டாலும், வீட் டின் வெளிப்புறத்தை மிகவும் அசுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் வீட்டிற்குள் சுவாசிக்கும் காற்று வீட்டிற்கு வெளியிலிருந்து வரும் காற்றாகையினால், வீட்டிற்கு வெளிப்புறம் சுத்தமாக இருந்தாலன்றி வீட்டிற்குள் நல்லகாற்று வருவதற்கு வழியில்லை. வானிலிருந்து பொழி யும் புனிதமான மழைநீர் அது வீழ்ந்த நிலத்தின் தன்மையை அடை வதுபோல் காற்றும் நமது வீட்டைச்சுற்றிலு முள்ளபொருள்களின் குணத்தை அடைகிறது. பரிமளவர்க்கங்களை முகந்து இன்பமடைகிற வர்கள் தாம் வசிக்கும் இடங்களில் கெட்டகாற்றை உண்டாக்கக் கூடிய காரணங்களைக் கண்டு நீக்குவார்களானால் பெரிய நன்மைசெய்தவராவா ர்கள். கெட்டகாற்று நிறைந்துள்ள இடத்தில் (ஒர்சென்ட்) வாசனைத் திரவியத்தை கைத்துணியில் தடவி முகர்வதாலும் தசாங்கப்பொடி வாசனைவத்திகளை தீக்கொளுத்துவதினாலும் அங்குள்ளகெட்ட காற் றைத் தடுத்ததாக சிலர் எண்ணுவது தவறு. பரிமளத்தைவிட நல்ல காற்றே தேவாரோக்கியத்துக்கு முக்கியமானது.

(தொடரும்)

மருத்துவப் பேரியார்

சிறுத்தொண்டர் வரலாறு

(47-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

மேலும் பாஞ்சோதியார் தமது வாழ்க்கைத் துணையியாருடன் திருச்செங்காட்டங் குடியிலிருந்து பொது மக்களுக்கு உடலைப்பற்றி வரும் நோய்களையும், அடியார்களின் பசிரோனையும் போக்கிவந்தார். இவர் பெரிய ஆயுள்வேதியராதலால் ஏழைமக்களுக்கும், துறவிகளாகிய சிவனடியார்கட்கும் உடற்பிணிகள் பெரும்பாலும் உணவினாலேயே வரு கிறதெனக் கண்டு தேர்வாராயினார். மேற்கண்ட மக்கள் காலமறிந்து தம் தம் உடலுக்குப் பொருந்தும் உணவை அருந்த வியலாதிருப்பதனை யறிந்து, அவரவர் நோய், வயது, காலம், உடல் வன்மை, அவர் நாட்டு வழக்கம், அவரவர் விருப்பம் முதலியவைகளுக்கேற்பவும், தவையோகிக ளுக்குத் தக்கபடியும் உணவளித்து வந்தார். இவர், மக்களுக்கு நாள் தோறும் பல்வகையில் ஆற்றிவரும் பெருந்தொண்டின் பெருமை உலக முழுவதும் பரவியது. பாஞ்சோதியாரின் அறச்சாலையில் வந்து அவர் அன்புடன் செய்யும் அரியவுதவியைப்பெற்றுப் போகிறவர்களும், அவரி டம் புதிதாக வருகிறவர்களும் அவரைப்புதழ்ந்து போற்றுவார்கள். பாஞ் சோதியார் தம்மைப்பிறர் புகழுங்காலத்தெல்லாம் தம்மை ஒரு சிறிய தொண்டர் என்று சொல்லிக்கொள்ளுவது வழக்க மாதலாலும், எவ் வளவு ஏழைகளிடத்திலும் மிக அன்போடும், அடக்கத்தோடும் நடந்து கொண்டமையினாலும் பாஞ்சோதியாரை எல்லோரும் சிறுத்தொண்டர் என்று அழைத்து வந்தனர். ஆதலால் நமது பாஞ்சோதியார் சிறுத் தொண்டர் என்ற பெயருக்குரியவரானார்.

இக்காலத்தில் சிறுத்தொண்டரின் மனைவியாராகிய வெண்காட்டு நங்கைக்கு ஓர் ஆண் குழந்தைபிறந்தது; அக்குழந்தையிடம் தெய்வத்தன் மைவிளங்கியதால் அக்குழவிக்குச் சீராளதேவனென்று திருநாமமிட் டார்கள். வெண்காட்டு நங்கையும், சந்தன நங்கையும், கல்வி அறிவோடு மருத்துவஞான முடையவராதலால் அக்குழந்தையைப் பாலப்பரிபாலன முறைப்படி, ஒரு நோயும் அணுநாமல் மிக அருமையாக வளர்த்து வந் தார்கள்; சீராளனுக்கு ஐந்து வயது நிறம்பியதும் கல்வியில் பள்ளியிற் அமர்த்தினார்கள்.

அதுகாலை திருஞான சம்பந்தர் சிவத்தலங்கள் தோறும் சென்று பதிகம்பாடி வந்தார். அவர் சிறுத்தொண்டரின் பெருமையைச் செவியுற்று அவரைக்காண விரும்பித் திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு வந்தார். திருஞானசம்பந்தரின் வருகையை முன்னரே யறிந்த சிறுத்தொண்டர் எதிர்சென்று திருஞான சம்பந்தரையும், அவருடன்வந்த திருக்கூட்டத்தினரையும் அழைத்து வந்து, தமதில்லத்தமர்த்தி உபசரித்து * உணவளித்தார். திருச்செங்காட்டங் குடியில் சிறுத்தொண்டரால் திருப்பணி செய்யப்பட்டதும், அவர் ஆனைத்துள்ளதும், எல்லோரும் சென்று அங்குள்ள கடவுளின் உருவத்தைத்தொட்டு \$ அர்ச்சித்து வணங்கக்கூடியது மாயிருந்த கணபதிச்சர மென்னும் ஆலயத்திற்குத் திருஞான சம்பந்தர் சிறுத்தொண்டரோடும் மற்ற அன்பர்களோடும் சென்று இறைவனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடத்தொடங்கினார்.

* திருஞான சம்பந்தர் கவுணியர் என்னும் ஒருவரை அந்தணர் மரபினரென்றும், சிறுத்தொண்டர் மருத்துவரென்னும் மாமத்திர மரபினரென்றும், பெரியபுராணத்தில் அவர்களுடைய வரலாற்றில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் சம்பந்தர் காலத்திலும் இவருக்குப் பின்வந்த சுந்தரர் காலத்திலும், தமிழர்களுக்கும் ஒருவர் வீட்டில் மற்றொருவர் உண்ணாதல், மணமுடித்தல் முதலியவைகளில் ஒருவித வேற்றுமையும் இருந்ததில்லை என்பது வெளிப்படையாய்த் தெரிகிறது. பண்டைக்காலத் தமிழர்கள் தாங்கள் பிறந்து வாழும் நிலத்தின் பெயராலும், செய்யும் தொழிலின் பெயராலும் அழைக்கப்பட்டார்களென்றி இக்காலத்துள்ள பலபோலித் தமிழ்ச்சைவர்களைப்போல் சாதிப்பித்தத் தலைக்கேறியவர்கள் அக்காலத்தில் ஒருவரும் இல்லை. அக்காலத்தமிழர்கள் அன்பைப் பிபரிதாகக் கருதியவர்கள். அன்பையே கடவுளாகக் கண்டவர்கள். இக்காலத்திலும் வடநாட்டில் இந்துக்கள் எல்லோரும் அவர்கள் வீடுகளிலும், உண்டி விடுதிகளிலும் கலந்து ஒன்றுயிருந்து உண்பது சாதாரணமாயிருக்கிறது. தற்காலம் கந்தமிழ்நாட்டில் இது மிகப்பெரிய காரியமாகக் கருதப்படுகிறது.

\$ திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

செந்தமிழர் தெய்வமறை நாவர்செழு நற்கலைதெரிந்தவ வரோடு

அந்தமில் குணத்தவர்கள் அர்ச்சனைகள் செய்யவமர்மின்ற அரணர்

* * * * *

இப்பதிகத்தால் சம்பந்தர் காலத்தில் தமிழர்களின் கோயில்சூக்குள் எத்திறப்பட்டவர்களாயினும் அன்பர்களானோர் உட்சென்று கரு இவ்வத்திலுள்ள கடவுளின் திருவுருவத்தைத் தொட்டு அருச்சித்து வணங்குவது வழக்கத்திலிருந்த தென்பது புலனாகிறது. ஆகவே இன்றும் வடநாட்டு சிவாலய, விஷ்ணு வாலயங்களிலுள்ள கடவுளின் வடிவங்களை எல்லா வருணத்தினரும் தொட்டு அருச்சித்துப் பூசிக்கக்கொண்டிருக்கும். உண்ணும் இடங்களிலும், கடவுளை வண்

திருஞானசம்பந்தர்முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபிரானையும், பதி கத்தின் சுற்றில் தம்மையும் பாடுவாரல்லது, மக்களைப்புகழ்ந்து பாடுபவ ரல்லர். அத்தகைய அவர் நமது சிறுத்தொண்டப் பெருந்தகையாரை நமது அழகிய பாடலில் புகழ்ந்து பாடுவதற்கு விரும்பித் திருச்செங்காட்டங்குடி திருப்பதிகத்தில் பத்துப் பாடலிலும் சிறுத்தொண்டரின் பெருமையைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

சிறுத்தொண்டரைத் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி

புகழ்ந்துபாடிய தேவாரத் திருப்பதிகம்.

பண் - பஞ்சமம்.

பைந்தோட்டு மலர்ப்புண்ணைப் பறவைகள் பயப்பூரச் சங்காட்டந் தவிர்த்தென்னைத் தவிராரோய் தந்தானே செங்காட்டங் குடியேய சிறுத்தொண்டன் பணிசெய்ய வெங்காட்டு ளளலேந்தி வினையாடும் பெருமானே. 1

பொன்னம்பூங் கழிக்கானற் புணர்துணையோ டென்வாழும் அன்னங்கள் அன்றில்கள் அகன்றும்போய் வருவீர்கள் கன்னவிறோட் சிறுத்தொண்டன் கணபதிச் சரமேய இன்னமுதன் இணையடிக்கீழ் எனதல்ல லுரையீரே. 2

ங்கும் கோயில்களிலும், பிணங்களை வைத்துக்கொளுத்தும் இடங்களிலுங்கூட தென் இந்தியாவிலுள்ள உயர்ந்தசாதியாரென்போர் மற்றவர்களைக் கொடுமைப் படுத்துகின்றார்கள் என்பதை நோக்கும்போது இத்தென்னாட்டுக்கு சுயராஜ்யியம் கிடைத்தால் தாழ்த்த சாதியார் என்பவர்களின்கதி என்னவாகும் என்பதை நினைத்து நாம் வருந்தாதிருக்க முடியாது.

அக்காலத்துச் சைவர்கள் புறமத்தினரை எல்லாம் சைவமதத்தில் சேர்த்துச் சைவத்தை வளர்த்தார்கள். இக்காலத்துச் சைவர்கள், சைவர்களாயுள்ள தமிழ்ப் பெருமக்களையெல்லாம் சாதியில் தாழ்த்தவர்களென்று கோயிலினுள் நுழைய விடாமல் புறச்சமயங்களென்னும் இராஜாங்கசமயமாகிய பெரிய சமயங்களுக்குப் போய்ப் பிழைத்துப் பெருமையடைபவர்கள் என்று அடித்து விரட்டி சைவமதத்தை அழிக்கின்றார்கள். ஆனால் சைவக்கோயில்கள் தற்காலம் கல்லாலும் பொன்னாலும் புதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும்பாபிஷேகங்களும், திருவிழாக்களும் சிறப்பாக கடைபிடித்துவைப்பார்த்து இப்போலிச்சைவர்கள் மெய்ச்சி அடையலாம். ஆனால் அவர்கள் இன்னும் சிறிது காலத்தில் இதன் முடிவைக்கண்டு கொள்ளு வார்கள்.

குட்டத்துங் குழிக்கரையுங் குளிர்பொய்கைத் தடத்தகத்தும்
இட்டத்தா லிரைதேரு மிருஞ்சிறகின் மடநாராய்
சிட்டன்சீர்ச் சிறுத்தோண்டன் செங்காட்டங் குடிமேய
வட்டவார் சடையார்க்கென் வருத்தஞ்சென் றுரையாயே. 8

கானருகும் வயலருகுங் கழியருகுங் கடலருகும்
மீனிரிய வருபுனலி லிரைதேர்வெண் மடநாராய்
தேனமர்தார்ச் சிறுத்தோண்டன் செங்காட்டங் குடிமேய
வானமருஞ் சடையார்க்கென் வருத்தஞ்சென் றுரையாயே. 4

ஆரலாஞ் சுறவமேயந் தகன்கழனிச் சிறகுலர்த்தும்
பாரல்வாய்ச் சிறுகுறுகே பயிநாவி மடநாராய்
சீருலாஞ் சிறுத்தோண்டன் செங்காட்டங் குடிமேய
நீருலாஞ் சடையார்க்கென் நிலைமைசென் றுரையே. 5

குறைக்கொண்டா ரிடர்தீர்த்தல் கடனன்றே குளிர்பொய்கைத்
துறைக்கெண்டை கவர்குருகே துணைபிரியா மடநாராய்
கறைக்கண்டன் பிறைச்சென்னி கணபதிச் சரமேய
சிறுத்தோண்டன் பெருமான்சீ ரருளொருநாட் பெறலாமே. 6

கருவடிய பசங்கால்வெண் குறுகேயொண் கழிநாராய்
ஒருவடியா ளிரந்தாளென் றொருநாட்சென் றுரையே
செருவடிதோட் சிறுத்தோண்டன் செங்காட்டங் குடிமேய
திருவடி தன் றிருவருளே பெறலாமோ திறத்தவர்க்கே. 7

கூரார லிரைதேர்ந்து குளமுலவி வயல்வாமும்
தாராவே மடநாராய் தமியேற்கொன் றுரையே
சீராளன் சிறுத்தோண்டன் செங்காட்டங் குடிமேய
பேராளன் பெருமான்ற னருளொருநாள் பெறலாமே. 8

நற்பொலிபூங் கழிக்கான னவில்குருகே யுலகெல்லாம்
அறப்பலிதேர் துழல்வார்க்கென் னலர்கோட லழகியதே
சிறப்புலவன் சிறுத்தோண்டன் செங்காட்டங் குடிமேய
பிறப்பிலிபேர் பிதற்றின் றிழக்கோவெம் பெருநலமே. 9

செந்தண்பூம் புனல்பரந்த செங்காட்டங் குடிமேய
வெந்தீரீ ரணி மார்பன் சிறுத்தோண்ட னவன்வேண்ட
அந்தண் பூங்கலிச்சாழி யடி களையேயடி பரவும்
சந்தங்கொன் சம்பந்தன் தமிழுரைப்போர் தங்கோரே. 10

ஒரு அருமைத்திருமணம்

(கலப்பு விவாகமும் - விதவாலிவாகமும்)

8-12-1928-ஆம் நாள் மாலை 5-30-மணிக்கு சென்னை அண்ணாபிள்
ளைத்தெரு 97-ஆம் எண்ணுள்ள தென் இந்திய பிரம்ம சமாஜமந்திரத்
தில் மருத்துவ வகுப்பைச்சேர்ந்த சைவராகிய சீர்காழி வைத்தியர் S.
வாசுதேவபிள்ளை அவர்கள் மகன் S. V. பாலகிருஷ்ணபிள்ளை அவர்
கட்கும், தேவாங்க வகுப்பினராகிய T. முத்துச்செட்டியாரின் மகன்
M. சீதாலட்சுமி அம்மைக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. மேற்கண்ட
மணமக்கள் இருவரும் பிரம்மசமாஜத்தைச்சேர்ந்த மருத்துவமாணவர்
கள். மணமகள் M. சீதாலட்சுமி அம்மை அதிபாலியத்தில் விவாகம்
நடைபெற்று கணவனை இழந்த பெண்.

இக்கலியாணம் பிரம்மசாஜத்தின் முறைப்படி சாதிகேற்றமை
அழியவும், பால்யவிதவைகளின் துன்பம் ஒழியவும், கூலிப்புரோகிதர்,
போலிப்புரோகிதர்களின் ஆதிக்கம் இன்றி, வீண் செலவின்றி, வீணான
மூடச் சடங்குகளின்றி மிக அழகாக நடைபெற்றது. ஒற்றுமையற்ற
நமது நாட்டுக்கு இது ஒருபடிப்பாக இருக்கிறது.

பாமாமக்களின் கட்டுப்பாட்டைத் தகர்த்தெரிந்து, மிக வீரத்தன
மாக இத்திருமணத்தை செய்து காட்டிய இம்மணமக்கள் என்றும் ஒரு
வருக்கொருவர் அன்பு மாறாமல் இருந்து நமது நாட்டின் விடுதலைக்கு
ஒருவழிகாட்டியா யிருப்பார்களென்று நம்புகின்றோம்.

இத்திருமணத்திற்கு ஆண் பெண்கள் பெருங்கூட்டமாக வந்திருந்
தார்கள். வந்திருந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் சர் A. P. பாத்ரோ,
திவான்பகதூர் J. வெங்கட்ட நாராயண, திவான்பகதூர், T. வரதராஜலு
நாயுடு, V. சுந்தரராஜலு நாயுடு, B. A. B. L. சுவாமி பிரமான்ந்தா,
வித்வான் மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார், வித்வான் பா. கண்ணப்ப
முதலியார், பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம், எதிராஜலு நாயுடு, இன்னும்
பல கணவான்களாவார்கள்.

மணவினை முடிந்ததும் இந்திய மருத்துவமாணவர்களால் மணமக்
களுக்கு கதர் மாலைகள்சூட்டி வாழ்த்துப்பத்திரம் வாசித்துக் கொடுக்கப்
பட்டது. மணமக்கள் கதருடை அணிந்திருந்தார்கள்.

மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்களும் பண்டிட் எஸ். எஸ்.
ஆனந்தம் அவர்களும் அத்திருமணத்தை வந்திருந்தவர்கட்கு விளக்கி
அதன் அவசியத்தையும் அதனால் விளையும் நன்மைகளையும் எடுத்துக்
கூறினார்கள். வந்திருந்தோர்களுக் கெல்லாம் சந்தனம், பூ, பழம் முதலி
யவைகள் வழங்கப்பட்டது என்று ஒருநிருபர் எழுதுகிறார்.

பன்கால் அரசர் விண்ணுற்றார்!

பன்கால் அரசரிடம் பொறுமைகொண்டிருந்தவர்களும், அவரைப் புறங்கூறினவர்களும், அவரைப் பெரும்படைவராக நினைத்து அவர் சாவை எதிர்பார்த்தவர்களுக்கூட, பன்கால் அரசர் இறந்தார் என்று தேட்டவுடனே திடுக்கிட்டு மனமுருகி வருந்தினார்கள். அவருடைய அரசியல் அறிவையும், ஆற்றலையும் அவரிடமிருந்த மற்ற சிறத்தகுணங்களையும் நினைந்து நினைந்து சொல்லிச் சொல்லி வாயாரப்புதழ்ந்தார்கள், கண்ணீர் வடித்தார்கள், என்றால் அவரைப்பற்றி நாம் சொல்லப்போகுவது ஒன்று மில்லை.

உயர்ந்த படிப்பாலும், பணத்தாலும் ஒருமனிதன் உலகில்பெரிய வகை முடியாதென்பதற்கும், மனிதனுக்கு எல்லா குணங்களும் படித்துப் பழகுவதனுலேயே வருவதல்ல வென்பதற்கும் பன்கால் அரசர் சாட்சியாய் விளங்கினார். வேம்புக்குக் கசப்பும், மருவுக்கு மணமும் முனையிலேயே உடன் கலந்திருப்பதுபோல் ஒவ்வொரு மனிதரிடத்திலும் பிறவிக்குணங்கள் தனியே சில காணப்படுவது இயற்கை. அதுபோல் பன்கால் அரசரிடம் நாம் கண்ட அரசியல் அறிவும், ஆற்றலும் அவர் உடன்பிறந்ததே ஆகும். அது அவரோடு மறைந்து போய்விட்டது. இனி அவ்வாற்றலையும் பெருமையையும் நாம் யாரிடமும் காணப் போகிறதில்லை. அவர் செய்த வேலையை இனியார் செய்வதென்று செந்தூரம் நினைத்துப் பார்த்தாலும் நமக்கு முடிவு தெரியவில்லை.

நமது பன்கால் அரசர் பிராம்மணரல்லாத பெரும்பகுதி மக்களுக்குத் தலைவராகவும், அரசியல் ஆற்றல் மிக்குள்ளவராகவும் சிறந்து விளங்கினார். “அறிவுடை யொருவனை அரசனும் விரும்பும்” என்பதற் கிணங்க, இதனைக்கண்ட அரசாங்கத்தார் அவரைமதித்து அவருடைய சொல்லை விரும்பிக்கேட்டார்கள். அதனால் பிராமணரல்லாதார் பலருக்கு பல உத்தியோகங்களையும், பதவிகளையும் பன்கால் அரசர் வழங்கினார். இன்னும் ஓராண்டாவது இருந்திருப்பாரானால் பிராமணரல்லாதார்க்கு அரசியல் சம்பந்தமாக பெரிய நன்மைகள் பல விளைந்திருக்கும்.

அவரால் செய்யப்பட்ட காரியங்களில் தென் இந்தியாவிலுள்ள கோயில்களின் சொத்துக்கள் தீயவழிகளில் செலவானதைக் குறைத்து அப்பொருள்களை நல்வழியில் செலவு செய்யும் நோக்கத்தோடு செய்து வைத்த இந்து அறவிலைய பாதுகாப்புக்கழகமும் (இந்து ரிவிஜியஸ் என் டோவ் மெண்டு போர்டு) ஒன்று, இந்தியநாட்டு வைத்திய பாடசாலைகளையும், வைத்தியசாலைகளையும் அரசாங்கத்தார் ஆதரித்து நடத்தி வருப்பாடி செய்தது இரண்டும் மிக இன்றியமையாததாகும்.

சுதேச வைத்திய ஆராய்ச்சிக்கழகத்தை (உல்லாஸ் கமிட்டியை)பன்கால் அரசர் ஏற்படுத்திய காலத்தில் ஆயுர்வேத யூனானிவைத்தியத்தோடு நந்தமிழ் நாட்டு சித்தமருத்துவ முறையையும் ஆதரிக்கவேண்டுமென நாம் கிளர்ச்சிசெய்தோம். அப்போது பன்கால் அரசருக்கு முதலில் அது புதுமையாகவும், சிறிது வெறுப்பாகவுந்தோன்றியது எனினும், பின்னர் அதன் உண்மைகளையுணர்ந்து தமிழ் சித்த மருத்துவ முறையையும் ஆதரித்தார்.

சித்த வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்கும் ஏழைமருத்துவ மாணவர் பலருக்கு சம்பள மில்லாமல் சேரும்படி செய்தார். இந்த உதவியைமருத்துவத்தொழிலை பரம்பரைக் குலத்தொழிலாகக்கொண்ட மருத்துவர்களும், மற்ற இந்திய மருத்துவர்களும் பன்கால் அரசரை என்றும் ஹவாமல் அவருக்கு நன்றிசெலுத்த கடமைப்பட்டவர்களாகின்றார்கள்.

மருத்துவச் செய்தி

218951

திருநெல்வேலி ஜில்லா மருத்துவச்சாலை அமைச்சர் திரு. குத்துசாமி பண்டிதர் அவர்களின் சகோதரியும், பாசுடா எஸ். திருவேங்கடம் பிள்ளை அவர்களின் மனைவியுமான திரு. பொன்னம்மை சிலநாள் நோயாயிருந்து காலஞ்சென்றதறிந்து மிகக் கவலைபடைகின்றோம்; அதனால் நமக்கேற்பட்டுள்ள மனவருத்தத்தை அக்குடும்பத்தினருக்கு அறிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

“மருத்துவனு”க்கு வாழ்த்து

முந்நீர் சூழ்தரு மிங்கில வரைப்பின்
மக்கள் வாழ்க்கை மாண்புறல் கருதி
நோயிலா வுடலும் துகர்ச்சிப் பெருக்கமும்

ச. உடையவராத் லுணர்ந்த நுண்ணறிவோர்
நோய்வராதிருக்கவு நோய்விரிற் றமிக்கவும்
இருவழி கோலிப் பெருமுறை மருத்துஞ்
செய்முறை வழியுந் தெரித்தனர் நமக்கே

- அ. மருத்துவனாலும் மருத்துவ வழியும்
பெருகிய யிர்நாட் பெற்றியே தென்னின்
தமிழர் தந்நாட்டுத் தட்ப வெப்பத்
தகுதியிற் கேற்பச் சாற்றிய சிந்தர்
- கஉ. மருந்தும் வழியும் மறந்தன ராகி
யதன் பெரு மாண்பு மறியா ராகி
அயல் நாட்டவர்செய் யரிய மருந்தே
யமையு மென்றெண்ணி யளப்பரு நோய்க்கும்
- கசு. இருப்பிட மாயின ரிதையுணர்ந் திரங்கிப்
பல்லோர் மருத்துவப் பழநூற் பெருக்கமுங்
கண்டறி திறலோன் கருணை யுருவன்
மருத்துவ ரிலக்கண முற்று முடையோன்
- உ0. ஆனந்தப்பேர் தகும் ஆனந்தப்
பண்டி நன் சீரியன் பழங்குடி மருத்துவன்
நோயே யணுகா நேரிய வழியும்
அணுகிய நோயி னுற்றலுக் கேற்ப
- உச. மருந்தும் வழியு மருளா வகையின்
மக்களுரைந்து தக்கனராகி
நல்வாழ் வறுதற் காவன வரைந்து
“மருத்துவன்” எனும்பேர் திறம்படப் பொறித்துத்
- உஅ. திங்க டோறுந் திரிவன வாகி
விடுத்தனன் சுவடி விப்பபுற நமக்கே (அதுதான்)
நாளையும் நாளையும் நன்னவாகிப்
பல்லோர் பயனுறப் பரந்து திகழ்தர
- கஉ. யெல்லாம்வல்ல யிறைவனை வணங்கி
வாழ்த்துதும் யாமே வாழ்த்துதும்
- கச. வாழ்க ஆனந்தர் வாழ்க அத்தாளே !

குரு - குமாரசாமி,
சமரச சன்மார்க்க நிலைய அமைச்சர்
அந்தணர் பேட்டை, சிக்கல்.

மதிப்புரை

“ அருணோதய ” மென்னும் ஒரு உயர்ந்த தமிழ்த்திங்கள் வெளி
வீடு வரப்பெற்றேம். இருட்டறையில் குருட்டுக் குழந்தையைப்போல்
பொய்யான சாதி, மதமென்னும் அந்தகாரத்தில் மூழ்கி அன்பு, அறிவு
என்னும் கண்கள் மறைந்து உழலும் நந்தமிழ் மக்களுக்கு மெய்க்கல்வி,
ஆராய்ச்சி, கைத்தொழில், வாணிபம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்,
சுதந்தரம் முதலிய சுதிரர்களோடுகூடி அருணன் (சூரியன்) உதய மாகா
விடில், தமிழ்மக்களுக்கு அன்பும், அருளும் இன்னதென்று தெரியாது,
நமது தமிழ்நாடும் தன்னரசு நாடாகாது; நமது மக்களும் உண்மை மக்க
ளாக மாட்டார்கள், மற்ற நாட்டார்களும் நம்மை மதிக்கமாட்டார்கள்.
ஆதலால் அருணோதயம் போன்ற இந்த “அருணோதய” த்தை மகிழ்ச்சி
யுடன் தமிழர் எல்லோரும் எதிர் பார்ப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.
இதன் ஆசிரியர் திரு எஸ். ஏ. சின்னப்பமுதலியார் அவர்கள்.

இதன் வருடசந்தா உள் நாட்டிற்கு ரூபா	1	4	0
வெளிநாட்டிற்கு சந்தா ரூபா	1	8	0

“ அருணோதயம் ” ஆபீஸ்

எட்டயபுரம், தேன் இந்தியா.

மருத்துவனுக்கு

நன்கொடை கொடுத்தவர்கள்

திருநெல்வேலி ஜில்லா மருத்துவர் சங்கத்தார் ரூபா	50	0	0
V. S. சண்முகானந்த வைத்தியர் தமிழ் வைத்தியசாலை			
36. மாகாளிப்பட்டி புதுரோடு மதுரை ரூபா	10	0	0
சைதாப்பேட்டை M. சரவணபிள்ளை அவர்கள் ரூபா	10	0	0
திருநெல்வேலி ஜில்லா, ஆத்தார், மருத்துவர் சங்கத்தார் ரூபா	10	0	0
மன்னார்குடி தாலுகா, பெருகவாழந்தான் செங்கசாமி பண்டிதர் ரூபா	5	0	0
சேர்மாதேவி மு. வெலு வைத்தியர் ரூபா	1	0	0

மருத்துவன்

மருத்துவனுக்கு

முன்பணம் அனுப்பினவர்கள்

Dr. S. திருவேங்கடம் மெடிகல் ஆபீசர்
ராயகுடா, கஞ்சம் ஜில்லா.

Dr. S. சுந்தரம். மெடிகல் ஆபீசர்
சிந்தாப்பள்ளி.
நரசப்பட்டணம் (வழி)

Dr. M. P. சங்கர சுப்பு பிள்ளை
பத்தமடை திருநெல்வேலி ஜில்லா.

Dr. R. பீம்சிங்
காரைக்குடி ராமநாடு ஜில்லா.

Dr. T. R. மாணிக்கம் பிள்ளை
சப் அலிஸ்டண்ட் சர்ஜன்
எல்லையூர், சேலம் ஜில்லா.

Dr. P. R. நாயனார்
ஏனங்குடி, தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

Dr. K. வெங்கட்டராமபண்டிதர்
கருப்பட்டி, சோழவந்தான்.

R. C. வெங்கட்டராமநாயுடு
கடலங்குடித் தெரு, குப்பகோணம்.

N. சுப்பையாதாஸ், கஸ்டம்ஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்.
திண்டிவனம்.

G. துரைசாமி நாயுடு
5-3. ஹெட் குவார்டர் ஆபீஸ் ரோட்
கோயமுத்தூர்.

P. G. ஆன்திக், கிளர்க் & மெக்கர்
ஸ்கார்பேர, மஸ்கிலிபா, சிலோன்.

V. S. சண்முகானந்த வைத்தியர்
36. மாகாணிப்பட்டி புதுரோட், மதுரை.

மருத்துவன்

வைத்தியர் சுவாமிநாத பிள்ளை
பாபநாசம், தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

G. நடேச வைத்தியர், சர்க்காழி.

பசுபதி வைத்தியர்
குடவாசல், தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

M. வேலு வைத்தியர்
சேரமாதேவி, திருநெல்வேலி ஜில்லா.

K. ஆண்டியப்பவைத்தியர்
சேரமாதேவி திருநெல்வேலி ஜில்லா.

V. M. முத்துக்குமாரசாமி வைத்தியர்
பழையவண்ணாரப்பேட்டை சென்னை.

S. வீரமலைவைத்தியர், கான்பாடையம், மதுரை.

S. சிதம்பரவைத்தியர்
கீவனூர், நாகப்பட்டணம் தாலுகா.

S. வெங்கடாசலபதி வைத்தியர்
கருங்குளம், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

P. ராமையா வைத்தியர்
நாவல்பிட்டியா, சிலோன்.

P. K. வெங்கட்டகிருஷ்ண அய்யங்கார்
ஆயுள்வேத வைத்தியர், சென்னிமலை
கோயமுத்தூர் ஜில்லா.

R. அப்பாத்துரை பிள்ளை
சித்தவைத்தியர், வேலூர்.

S. சுப்பையா பண்டிதர் தல்லாகுளம், மதுரை.

P. ராமசுவாமி பண்டிதர் தென்காசி.

T. S. முத்துசுவாமி பண்டிதர்
கற்பதரு வைத்தியசாலை, திருநெல்வேலி.

K. A. தேவராடபண்டிதர், சைதாப்பேட்டை.

மருத்துவன்

வேலாயுதபண்டிதர்

தெரிசனகொப்பு, நாகர் கோயில்.

R. கணபதி பண்டிதர்

கூனியூர், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

தட்சிணாமூர்த்தி பண்டிதர்

தெற்குவெளிவிதி, மதுரை.

சந்திரம் பண்டிதர்

தெமட்டகொடரோட், கொழும்பு.

ரெங்கசாமி பண்டிதர்

பெருவாழ்ந்தான், மன்னார்குடி தாலுகா.

P. நல்ல பெருமாள் பண்டிதர்

1.14. கோர்ட்டோம் ஸ்திரீட், கொழும்பு.

S. வேலாயுதம் பண்டிதர்

நாவல் பிட்டியா, சிலோன்.

S. சுடலைமுத்து பண்டிதர், கம்பளை, சிலோன்.

S. பொன்னையா பண்டிதர்

அம்பலங்கொட, சிலோன்.

K. ராமு பண்டிதர் கமுதி, ராமநாடு ஜில்லா.

சுப்பிரமணிய பண்டிதர்

தமிழ் சித்தவைத்தியர், பெரியகருப்பூர்
திருச்சி ஜில்லா.

M. வெள்ளையன் பண்டிதர்

சின்னமனூர், மதுரை ஜில்லா.

K. வீரபத்திர பண்டிதர்

நாகல் நகர், திண்டுக்கல் டவுன்.

S. முத்துமலை தாஸ்

சாத்தான் குளம், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

R. சண்முகம், கோலாலம்பூர்.

P. முருகேசன், ராயபுரம், சென்னை.

மருத்துவன்

M. சரவணபிள்ளை, சைதாபேட்டை.

V. கிருஷ்ணன்,

திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

T. M. லாஸரஸ், தூத்துக்குடி.

N. பீர் முகம்மது ராவுத்தர்

கிளாத் மர்ச்சண்ட், திருத்துறைப்பூண்டி.

V. M. சுவாமி பிள்ளை,

தலைவாக்கலை, சிலோன்.

A. S. ஆறுமுகம், கடுவெளை Po. சிலோன்.

V. செல்வையா, துவரெலியா, சிலோன்.

M. A. A. கதிரேசன் செட்டியார்,

வேகுபட்டி Po. புதுக்கோட்டை.

T. வைத்தியநாத முதலியார்

C/o. பாரம் குபர்வைசர் நெல்லிக்குப்பம்.
செக்ரடரி திராவிடசங்கம், நாகர்.

T. N. வேலு மருத்துவர்,

முதல் மருதானை, கொழும்பு.

N. S. பொன்னையா

கொட்டாஞ்சேனை கொழும்பு.

T. நடனமுத்து, சுண்டி, சிலோன்.

N. ராமையா மருத்துவர்

பெரியபுறளை, கொழும்பு.

S. இயக்கி முத்து மருத்துவர்

பெரிய பொறளை, கொழும்பு.

முத்து மருத்துவர்

முதல் மருதானை, கொழும்பு.

N. விசுவநாதன் மருத்துவர்

பெரிய பொறளை, கொழும்பு.

ம.ரு.த.து.வ.வ.:

K. பிச்சைமுத்து பண்டிதர்
சித்தவைத்தியசாலை, திருச்சி.

E. சுப்பையா மருத்துவர்
பெரிய பொருளை, கொழுப்பு.
ராஜபண்டிதர், எழுத்தூர், சென்னை.

K. பெரியசாமி பண்டிதர்
காட்டுபுத்தூர் Po திருச்சி ஜில்லா.

பண்டித். P. S. நாராயணன்
அம்பலங்கொட்டி, சிவலோன்.

C. முத்துசாமி தாஸ்.
தென்காசி.

K. V. S. சுந்தரம்
பெட்டா, கிழலான்.

S. வீராசாமி, எட்மாஸ்டர்
கோவில் வெண்ணி, தஞ்சை ஜில்லா.

தமிழ்நாடு ஆசிரியர்

டாக்டர் வரதராஜ்-ஓ நாயுடு
அவர்கள் என்ன சொல்லுகின்றார்?

சென்னைத் தமிழ் வைத்தியசாலைத் தலைவர், பண்டிட், எஸ் எஸ். ஶரத்ம் அவர்களின் மகா சந்தனைத்தலைத்தைச் சில வருடங்களாக டியாகித்து வருகின்றேன். சிறந்த குணம் அகில் இருப்பதை பிந்தேன்.

பண்டிட் ஆனந்தரின் மகா சந்தனாதித்தைலம்.

24-அவுன்சு ரூபா 4 4 0

12. அவுன்க ரூபா 2 4 0

6-அவன்கு ரூபா 1 3 0

தமிழ் வைத்திய சாலை,

221, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை.

வியாசம் எழுதுவோர் கவனித்த வேண்டியவை.

வியாசம் எழுதுகிறவர்கள் கடிதத்தின் ஒரு பக்கத்தில் மாத்திரம் தெளிவாக எழுதி அனுப்பவேண்டும். இராஜ கிந்தனை, மத ஞானம், மனித ஞானம், முதலியவைகளும் பொருத்தமில்லாத விஷயங்களும் பிரசுரிக்கப்படமாட்டா. வியாசங்களைத் திருத்தவும், திருத்தவும் ஆசிரியருக்கு முழு உரிமையுண்டு. பிரசுரிக்காத விஷயங்கள் திருப்பி அனுப்பப்படமாட்டா.

வியாசதாரர்களின் அபிப்பிராயங்கட்கு ஆசிரியர் உத்தரவாதி யல்லர்.

ஈழ ஆபிசிலிருந்து பதில் வா கிரும்புபவார் கிப்பினை ஈட்டி வது. தபால் பில்லியாவது அனுப்பிவைத்தல் வேண்டும்.

கடிதம் எழுதும்போதெல்லாம் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சந்தர்ப்பத்தைக் குறிப்பிட்டு எழுதுதல் வேண்டும்.

விளம்பர விகிதம்.

முழுப்பக்கத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு	ரூ. 8—0—0
அரைப் பக்கத்திற்கு	ரூ. 5—0—0
கால் பக்கத்திற்கு	ரூ. 3—0—0

மாணேஜர் :—

‘மருத் துவன்’ ஆபீஸ்,

221, தங்கசாலைத் தெரு,

சென்னை.

மருத்துவன் பத்திரிகை சந்தாதாரர்

களுக்குள்ள பெரிய லாபம்.

பாலர் பரிபாலனம், பாலர் வைத்தியம்

மருத்துவனில் மாதந்தோறும் எட்டுப்பக்கம் (ஒரு பாரம்) 'பாலர் பரிபாலனம் பாலர் வைத்தியம்' என்பதன் சம்பந்தமாகப் பல அரிய பெரிய விஷயங்கள் வெளியாகும். இப்புத்தகம் சுமார் மூப்பது பாரத்துக்குமேல் வரும். சந்தாதாரர்கள் அதனைச் சேர்த்து ஒரே புத்தகமாகப் பைண்டு செய்து கொள்ளவேண்டும். இது வினா வேடிக்கைக் கதைகளைப்போன்றதும், நாவல்களைப்போன்றதும், இல்லறத்திலிருந்து மக்கள் பேறு அடையும் ஒவ்வொரு வருக்கும் இப்புத்தகம் பெருநிதியைப் போன்றது, இதில் காணும் ஒவ்வொரு சொல்லும் அமிர்தம்போன்றது. வீட்டிலுள்ள பெண் பாலருக்கு இது மிக முக்கியமாதலால் பெண்கள் படித்துணரவும் படியான சாதாரண எளிய நடையில் இப்புத்தகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பாலரை நோயணுகாமல் வளர்க்கும் முறைகளும், பாலர்களுக்குவரும் நோய்களுக்குத் தாங்களே பரிகாரம் செய்துகொள்ளும் வழிகளும் இப்புத்தகத்தில் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகத்தைப் பெண்கள் எல்லோரும் படிப்பதால், சிசு தாயின்கருப்பையினின்று வெளிப்படுங்காலத்தில் அருகிலிருந்து பரிகாரஞ்செய்ய மருத்துவச்சி தேடவேண்டியதின்றி, வீட்டிலுள்ள பெண்பாலர் தாங்களே ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்து கொள்ளலாம். தாய், கருஉயிர்த்ததுமுதல், குழந்தைக்குப் பன்னிரண்டு வயது ஆகும் வரையில் குழந்தைகளைச் சுவழியில் அழகுபெற வளர்க்கவும், நோய்கள் வந்தால் மருத்துவர் (வைத்தியர்) உதவி இல்லாமல் தாங்களே பரிகாரஞ்செய்துகொள்ளவும் இப்புத்தகம் மிகவும் முக்கியமானது. இப்புத்தகம் மருத்துவர், மருத்துவச்சிகளுக்கும், மருத்துவ மாணவர் மாணவிகட்கும், பொது ஜனங்கட்கும் தோன்றாதுணையாக உள்ளது.

மானேஜர்:— மருத்துவன் காரியாலயம்,

221, தங்கசாலை வீதி,
சென்னை.

மருத்துவன்

PHYSICIAN

தமிழ் வைத்தியப் பத்திரிகை

ஆசிரியர். பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம்

மலர் க. 1928 (நவம்பர்) டிசம்பர் மீ இதழ் ந.

உள்ளுறை	
அபிப்பிராயங்கள்	57
பொன்	61
மதுசாரம்	65
உடற்பயிற்சியும் சுகாதாரமும்	68
தமிழர்கள்	69
சுவழி	72
சிறுத்தொண்டர் வரலாறு	75
ஒரு அருமைத்திருமணம்	79
பனகால் அரசர் விண்ணுற்றார்	80
மருத்துவனுக்கு வாழ்த்து	81
மதிப்புரை	83
நன்கொடை யாளர்கள்	83
பாலர் பரிபாலனம்	

மருத்துவன் காரியாலயம்

221, தங்கசாலை வீதி

சென்னை.

மருத்துவன்

ஓர் உயர்ந்த வைத்திய மாதப் பத்திரிகை.

இம் மருத்துவன் ஓவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இன்றியமையாத வேண்டியவன். இவன் கோயலுக்கா ளித்களை ஆண், பெண் ஆகிய இரு பாலருக்கும் போதிக்கக் கூடியவன். வந்த கோய்களை எளிதாகப் போதிக்க கொள்ளும் வழிகளைக் கூறுபவன். பெண்கள் கரும்பெற்ற காலத்திலுள், கரு உயிர்க்குப் காலத்திலும் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறைகளையும், பாலர் பரிபாலனத்தையும், குழந்தைகளுக்கு வரும் கோய்களையும், அவற்றிற்குரிய பரிசீலாக்களையும் அறிவிப்பவன். பொதுவாக மக்கள் கோயின் ரீக்தேகபலத்தோடும், நீண்ட ஆயுளுடனும் வாழ்வதற்குரிய வழிகளை ஆராய்ச்சி முகத்தால் எடுத்து விளக்குபவன். மக்களுக்கு உயிரினும் சிறந்த பொருள் உலகில் வேறொன்று மில்லாதலால், ஓவ்வொருவருடைய உயிர் வாழ்க்கைக்கும் இம்மருத்துவன் உற்ற துணைவனாவான்.

மருத்துவனின் சந்தா விவரம்.

ஆண்டு 1-க்குத் தபாற் கூலியுட்பட உன் காடாகிய இக்கிய, இலங்கை, பர்மா முதலிய இடங்களுக்கு ரூ. 3—(1)---(1).

பினுக்கு, சிக்கப்பூர், கொலாலம்பூர், தென் அமெரிக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு ரூ. 3—8—0

தனிக்காப்பி அனா 0—4—0

நூலாண்டுக்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

பத்திரிகை ஆங்கிலமாதக் கடைசியில் வெளிவரும்.

சந்தாதாரர்கள் கவனிக்கவேண்டியவை.

சந்தா தாரர்களாகச் செருகிறவர்கள் தங்கள் பெயரையும், முழு விலாசத்தையும் அருகிலுள்ள தபாலரிசோடு தெரிவிக்க எழுத வேண்டும்.

சந்தா தொகையை முன்னரே செலுத்தியாவது அல்லது வி-பி-யில் செலுத்தியாவது பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆண்டின் நடுவில் செருகிறவர்களுக்கு முன் பத்திரிகைகள் வேண்டுமானால், இருக்கும் சஞ்சிகைகள் மட்டும் அனுப்பப்படும்.

உன்வரவு நல்வரவாகுக !

மருத்துவ மனமெனவும், மருத்துவ மகாநாடெனவும் சில்லாண் கொள்க நம்மீட்கள் விப்பட்டிருக்கின்றோம். ஆனால் அவைகளைப்பற்றிக் கடறும் எவ்விருவதன்புறம் நாம் நேரில் கண்டதில்லை. அத்தகைய விஷயங்களைப்பற்றும் உருவமொன்று இது காறும், இல்லாமைமயினற்றான் மருத்துவத் குலத்தினராகிய நாம் முன்னேற்றமடையும் மார்க்க மறியாமல் தனித்துக்கொண்டு இருந்தோம்.

நாமும், சமூகமும் முன்னேற்ற மடைவதற்குப்பத்திரிகைகள் எவ்விதனாய் இருந்து உதவுகின்றன. நமது சமூகமும், முன்னேற்றமுடைய இன்ற மறற் ச சமூகங்களைப்போல், முன்னேற்ற மடைவதற்கு உதவுகின்ற எவ்விதாயிய பத்திரிகை ஒன்று வேண்டியதாயிருந்தது. அந்த அநியைத்தை பூர்த்திசெய்யவே இப்போது, “மருத்துவன்” உதித்திருக்கிறது. இவன் தந்தையார் எனைய மருத்துவரைத் தட்டி விழிக்கச் செய்த பண்டிதர் திரு எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களாவார். அவர், மருத்துவன் முன்னேற்ற மடைவதற்கு வழிகாட்டவந்த மாதாந்த மருத்துவச் செல்வனை அற்பிசித்திங்கனில் உலகுக்களித்தார். மருத்துவச்செல்வன் வாயில் தந்தையாராகிய தாம் தமது கருத்தை உலகுக்குக் காட்டினார். தந்தைத் தட்டுரைகளினால் அவனுடைய அங்கத்தை அலங்கரித்தார். திரு அவர் அம்மருத்துவனை, “மருத்துவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யப் போ” வென்று கூறியனுப்பினார். அவன் நம்மைத் தபால்மூலமாகத் தேடிவந்து நமது கதவங்களைத் தட்டினான். நிற்க,

மருத்துவன் என்னையும் தேடிவந்தான். நான், நியார், என்றேன். அவன், நான் மருத்துவன், என்றான். மருத்துவனைக் கண்டேன்; களி கூர்ந்தேன். அவனைவாரி எடுத்து முத்தமிட்டேன். மருத்துவன் திரு வாய்ச் சொற்களைக்கேட்டு மகிழ்ந்தேன். மருத்துவச் சமூகத்தின்பால் உள்ள முன்னேற்ற மில்லாமையாகிய பிணியையும், மக்கள்பார்க்குடி கொண்டுள்ள உடம்பின் பிணியையும் தீர்க்கக் கருதி முன்வந்துள்ள மருத்துவனுக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு யாது? என்று நான் எண்ணினேன். உடனே “மருத்துவன், மருத்துவர்களுக்குள் ஒற்றுமை அபிமானம் முதலியவைகளை வளரச்செய்யவேண்டும்” என்றான். பின்னும் அவன், “ஒற்றுமை, குலாபிமானம் முதலியவைகள் மருத்துவர்களுிடம் வேண்டுமளவுக்கு இல்லை என்றெண்ணி என் தந்தையாராகிய ஆனந்தம் அவர்கள் ஏக்கமுற்று, நியாவது அவைகளை மருத்துவர்களுக்குப் போதித்துவா உன் மீதாவது மருத்துவர்கள் இரக்கம் கொண்டு ஒற்றுமை அன்பு முதலியன உடையவர்களாகட்டும், என்று கூறினான்; என்றான்.

உடனே நான், மருத்துவனை! உன்வரவு நல்வரவாகுக! உன் தந்தைக்கு, உன்னை வளர்ப்பதற்காகவே, இறைவன் நிறைந்த ஆயுளை தேகபலத்தையும் தருவானாக, என்று கூறி நான் கடவுளைத் துதித்தேன்.

க. ஜானகி, பினுக்கு.

இந்து பத்திரிகை, சென்னை

5-12-1928

‘மருத்துவன்’ பத்திரிகையின் அக்டோபர் மாதத்திய வெளியீடு (முதல் வெளியீடு) வரப்பெற்றேன். இது ஒருமாதப் பத்திரிகை. இதன் ஆசிரியர் பண்டிட் S. S. ஆனந்தம் அவர்கள். இப்பத்திரிகை பொது ஜனங்களுக்கு சுகாதார விதிகளையும், பொதுவாக நோயணுகா விதிகளையும், குறிப்பிட்ட பல விவாதிகளை ஒழிக்கும் முறைகளையும் கூறுவதோடு, சித்தவைத்திய முறையை அனுசரித்து விவாதிகளைப்போக்கும் வழிகளைக் கூறுவதாக அறிவிக்கும்.”

ஜவ்ஸ்டிவ், சென்னை

(1-12-1928.)

‘மருத்துவன்’ என்னும் புதிய தமிழ்வைத்திய மாதப்பத்திரிகையின் முதல் வெளியீடு வரப்பெற்றேன். அதன் ஆசிரியர் பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள். நம்நாட்டு மருத்துவனைப்பற்றிய அறிவு வளர்ச்சியையும், பிரசவம், சிசு பரிபாலனம் ஆகிய இவைகளைப்பற்றிய முக்கியமான விஷயங்களையும் பரப்புவது அதன் நோக்கமாகும். அதன் முதல் வெளியீட்டில், மற்றவைகளுடன் ஆரோக்கியம், உடல் வலிமை, குழந்தை பிறந்ததும் அனுசரிக்க வேண்டிய சில முக்கிய விதிகள் ஆகிய இவைகள் அடங்கியுள்ளன. அப்பத்திரிகை நீழிவாழ்க.

இந்து சாதனம், இலங்கை

(29-11-1928.)

ம ரு த் து வ ன்.

“இது சென்னையிலிருந்து மாதந்தோறும் வெளியாகும் சஞ்சிகை வடிவமான ஓர் பத்திரிகை. இதன் முதல் இதழ்வரப்பெற்றேன். இதன் கண் ஒவ்வொரு குடும்பமும் அனுசரிக்கவேண்டிய நோயணுகாவிதிகள், பெண்கள் கருப்பவதிகளாயிருக்கும் காலங்களில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறைகள், குழந்தைகளை நோயணுகா வண்ணம் வளர்க்கும் தன்மை, ஆபத்தாக்காலங்களில் செய்யவேண்டிய உதவிகள், பதார்த்தகுணம் முதலிய அரிய விஷயங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. ‘மருத்துவ விஷயமாக இது காறும் ஒருபத்திரிகையும் வெளிவரத்தலை. அதனுணர்ந்து இதன் ஆசிரியர் அக்குறையை நிவர்த்திசெய்துள்ளார். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இப்பத்திரிகையை ஆதரித்து வருதல் அவர்களுக்கே நன்மையாகும்.”

பண்டிட் ஆனந்தரின் தமிழ் வைத்திய சாலை,
221, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

அன்பர்களே!

அருமையான உங்கள் உடம்பில் ஒரு நோய்வந்தால் உடனே யாரிடம் தெரிவிக்கின்றீர்கள்?

யார் சொல்லை நம்புவீர்கள்?

யாருடைய மருந்தை அன்புடன் அருந்துவீர்கள்?

கற்றறிந்த பிரபலமான ஒரு வைத்தியர் (டாக்டர்) சொல்லைத் தானே நம்புவீர்கள். அதுபோல் கவர்ன்மெண்டு வைத்திய பரீட்சைகளில்தேறி பொது ஜனங்களின் நம்பநிப்புக் குரியவர்களாயுள்ள இங் கிலிஷ் டாக்டர்கள் இதன் அடியில் என்ன எழுதுகின்றார்கள் என் பதை அன்புகூர்ந்து முழுவதும் படித்துப்பார்த்து அதன்படி நடந்து கொள்ளப் பெரிதும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

டாக்டர்களின் அபிப்பிராயம்

டாக்டர் சி. என். டி. சுவாமி, ஐ. எம். டி.

ஒரு குழந்தைக்கு இருந்த மேக நோயை வெகு ஆச்சரியமாக பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள் குணப்படுத்தினதை நான் பார்த்தேன். அந்த குழந்தையை முதலில் என்னிடம் தான் கொண்டு வந்தார்கள். ***** ஷே குழந்தையை இரண்டொரு மாதங்களுக்குப் பின் நான் பார்க்க நேரிட்டபோழுது, அந்த மேகநோய் முற்றும் நீங்கி, அக்குழந்தை நலமா யிருக்கக்கண்டேன். சில சித்தவைத்தியர்கள் இம்மாதிரி விவாதிகளைக் குணப்படுத்துவதில் மிகவும் கை தேர்ந்தவர்களென்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

டாக்டர் சி. ஆர். புருஷோத்தம முதலியார் அவர்கள்

பி. ஏ., எம். பி. சி. எம்.

சீவில் அஸிஸ்டெண்டு ஸிஜன் ஜெனரல் பூஸ்பத்திரி சென்னை.

“பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் சிறந்த மருந்துகளில் மகா சந்தனத்தில்தான், அமுத காபி, பற்போடி முதலியவற்றை இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக உபயோகித்து அவற்றின் நற்குணங்களை அறிந்திருக்கிறேன். அவருடைய மருந்துகள் பல ராலும் கொண்டாடப்படுகின்றன. தாழ்ந்த வகுப்பினருக்கு இலவசமாக வைத்தியஞ் செய்வதுமன்றி அவ்வப்போது சுகாதார போதனை யுஞ் செய்து வருகின்றார்.”

டாக்டர் ஜே. எம். ஞானவொளி

பி. ஏ., எம். பி. ஸி. எம். சென்னை.

“பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்களின் மகா சந்தித் தைலம், அழக கர்பி முதலிய மருந்துகளை நான் உபயோகித்துப் பார்த்தேன். அவை நேர்த்தியாய்ச் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன; நல்ல மருந்துகள்.”

டாக்டர் டி. எஸ். இராமசாமி அவர்கள்

பி. ஏ. எம். பி. ஸி. எம்.

“பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளையவர்கள் கீர்த்தியுள்ள தமிழ் வைத்தியக் குடும்பத்தினர், அவருடைய அழக கர்பி என்னும் தாது விருத்தி மருந்து. சந்தனத்தித் தைலம், ஹேர் லூயில், ராயல் ஓத் போஸ்ட் என்னும் பல் விளக்கும் மருந்து முதலியவைகள் சாஸ்திர முறையாய்த் தயார் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. குறித்த நோய்களைக் கண்டித்து நல்ல குணத்தைத் தருகின்றன.”

டாக்டர். ஜே. ஆர். ஆசீர்வாதம் அவர்கள்

பி. ஏ. எல். எம். எஸ்.

கிருஷ்ணன் கலாசாலை, மெடிகல் க்யூபீஸ் சென்னை

பண்டித எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களுடைய மகா சந்தனத்தித் தைலம், ராயல் ஓத் போஸ்ட், கேசாயித் தம், கஸ்தூரி பற்போடி முதலியவைகளை நான் உபயோகித்து பரிட்சித் திருக்கிறேன் அவைகள், குறித்த நோய்களைப் போக்கி அதிக நன்மையடையச் செய்கின்றன. அருமையான சாக்குகள் அவைகளில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தும் சொற்ப விலைக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகிறது, இவைகள் அநேகருக்குப் பிரயோசனத்தைக் கொடுக்குமென நிச்சயிக்கிறேன்.

டாக்டர் ஜே. என். ராஜ ரத்தினம், பி. ஏ. எல். எம். எஸ்.

பண்டிட் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் மகா சந்தனத்தித் தைலத்தை நெடுநாளாக உபயோகித்து வந்திருக்கின்றேன். அது மிக ஆரோக்கிய முள்ளதாகவும், குளிர்ச்சியாகவும் இருக்கின்றது. அதன் இனிமையான மணமும் எல்லோராலும் விரும்பத் தக்கதாயிருக்கின்றது.

யாகும். நாம், மக்களுக்கு இன்றி அமைபாத கல்வி, அறிவு, ஆன்ம சக்தி, தேகசக்தி, நீண்ட ஆயுள், செல்வம், ஒற்றுமை, அன்பு, அருள், ஒழுக்கம் முதலியவைகளை அறவே இழந்தோம். விலங்கிலும் கேடான நிலையை அடைந்தோம். இக்கீழ் நிலையிலிருந்து மீண்டும் நாம் ஒரு சமூகமாய் ஒற்றுமைப்பட்டுப் பண்டைக்கால நலன்களை எல்லாம் அடைந்து, மற்ற நாட்டினரைப்போல் சீரும், சிறப்புமுற வேண்டுமாயின் நமது தாய் மொழியை நன்கு பயின்று நமது செந்தமிழ் மொழியில் நமது பெரியோர்கள் சேமித்து வைத்துள்ள அன்பு, அறம், மருத்துவம், யோகம், ஞானம் முதலிய அறிவு நூல்களையும் வேளாண்மை, கைத்தொழில், வாணிபம் இரகசியான சாஸ்திரம் முதலியவைகளையும் கசடறக் கற்றல் வேண்டும். நம்மை மூடர்களாக்க நடுவில் வந்து சேர்ந்த பொய்க் கதைகளையும், புராணங்களையும், சாஸ்திரங்களென மதித்துள்ள தவறான எண்ணம் ஒழிய வேண்டும். நோய்வராமல் தடுத்துக் கொள்ளவும், வந்த நோய்களைப்போக்கிக்கொள்ளவும் வழியறிவாது உடம்பில் உண்டாகும் பிணிகளுக்குக்கெல்லாம் காரணம், பேய், பிசாசு, மாடன், வீரன், இருளன், மாரி, காளி, முதலிய துர்த் தேவதைகளின் செய்கையே எனவும், பகைவர்களால் ஏவி விடப்படும் பில்லி, குளியம், வைப்பு, எனவும், அவற்றிற்குச் ஜோதிஷம் பார்த்தல், மந்திரம் செய்தல், குறிகேட்டல், காணிக்கை செலுத்தல், சிறு தேவதைகளுக்கும் இறந்துபோனவர்கட்கும் பலிபிடல், பூசை போடல், தலை மயிரை மொட்டை அடித்தல், நாவிலும், கன்னங்களிலும் அலகு குத்துதல் முதலிய செய்தல் வேண்டுமென எண்ணும் அறிவற்ற கொள்கைகள் ஒழியவேண்டும். ஒளி மழுங்கி மறைந்து கிடக்கும் நமது நாட்டு மருத்துவத்தை வளர்த்து, அதனைப் பிரகாசிக்கச் செய்து, அதன் பயனை உலகத்தில் எல்லோரும் அடைந்து இன்புறச் செய்தல் வேண்டும். இவைகளுக்காக நம்மாலியன்ற துறைகளி லெல்லாம் முயற்சி செய்வதே, நமது பெரும் நோக்கமாகும்.

தமிழ் நாட்டில் மருத்துவ நூல்களைத் துறை போகக் கற்றுத் தேர்ந்து சுதேச சமஸ்தானங்களிலும், பொது ஜனங்களிடத்திலும் பெரும்புகழ் படைத்த பாம்பரை மருத்துவ வகுப்பினில் பிறந்த யாம் அம்மருத்துவத் தொழிலை இளமை முதல் பயின்று, சென்னை நகரில் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் தமிழ் (சித்த) வைத்தியத்

வைதச் செய்து வருகின்றோம். எனினும் நமது வைத்தியம் பொது மக்களாலும், அரசாங்கத்தாராலும் நன்கு மதிக்கப்படாமலும், ஆதரிக்கப்படாமலும் இருந்து வந்தது. அந்நிலையைப் பார்த்து மனம் சகியாமல் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 23-12-1915-ஆம் நாள் சென்னையில் டாக்டர் சர். சுப்பராமலிய ஐயர், சர். பி. நியாகராய செட்டியார், திவான் பகதூர், P. இராஜாத்தின முதலியார் முதலிய பெரியோர்களின் ஆதரவினாலும், சென்னையிலும், வெளி யூர்களிலுமுள்ள சில மருத்துவப் புலவர்களின் துணையினாலும் தென் இந்திய ஆயுள்வேத சங்கமெனும் பெயரால் ஒரு தமிழ் (சித்த) வைத்திய சங்கத்தை நிறுவி அச்சங்கத்துக்கு நாமே சில ஆண்டுகள் காரியதரிசியாகவும் இருந்த உழைத்து வந்தோம். அந்த நாள் முதல் தமிழ் வைத்திய பாடசாலை, தமிழ் வைத்தியசாலை, தமிழ் வைத்தியப் பத்திரிகை முதலியன நடத்தல், தமிழில் அச்சுக்கு வராது மிகுதியாயுள்ள மருத்துவ நூல்களை ஆராய்ந்து தொகுத்து அச்சிடுதல் முதலிய அலுவல்களைச் செய்ய அச்சங்கம் நோக்கங்கொண்டிருந்தது. அந்நோக்கப்படி செய்தற்கு நம்மவர்களின் ஒன்றுமைக் குறைவால் இதுகாறும் தடைபட்டு வந்தது. எனினும் நமது முயற்சி முற்றும் வீணாகாமல் அரசாங்கத்தார் நமது நாட்டு மருத்துவத்தை ஆதரிக்க முன்வந்து சென்னையில் இந்திய மருத்துவப் பாடசாலையில் தமிழ் (சித்த) வைத்திய பாடசாலையையும், சித்த வைத்திய சாலையையும் நான்கு ஆண்டுகளாக நடத்தி வருகின்றனர். அதற்காக நாம் நன்றியுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றோம். நமது மருத்துவ வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் மருத்துவப் பத்திரிகை ஒன்றுவது நீடித்து நன்னிலையில் நடைபெற வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

இஃதன்றித் தமிழ் நாட்டில் மருத்துவத் தொழிலைக் குல வித்தையாகக்கொண்டு பரம்பரையாக அத்தொழிலைச் செய்துவரும் மருத்துவ வகுப்பினர், கால வேற்றுமையாலும், அரசியல் மாறுதல்களாலும் தற்காலம் தங்கள் தொழிலின் அறிவுகுன்றி வருகின்றார்கள். இதனால் அவர்கள் பொது மக்களுக்குச் செய்துவந்த பேருதவியைச் செய்ய வகையற்றவர்களாய்ப் பெருமை குறைந்து இருக்கின்றார்கள். மருத்துவ வித்தையைத் திரும்பவும் அவ்வகுப்பினருக்குக்கல்வி அறிவேடு கலந்து போதிக்கக் கருதி ஏழாண்டுகண்டி-

முன் தென்திந்திய மருத்துவ சங்கத்தைச் சென்னையில் நிறுவி அச்சங்கத்தின் சார்பில் இரண்டு மூன்று மகா நாடுகள் கூட்டிச்செய்த தீர்மானங்களில் மருத்துவவளர்ச்சிக்கும் மருத்துவர்களின்முன்னேற்றத்திற்கும் மருத்துவப் பத்திரிகை ஒன்று நடத்தவேண்டுமென்பதும் ஒன்றாகும். ஒரு பத்திரிகையைச் சரியான முறையில் நீடித்து நடத்துவதற்குவேண்டிய வசதிகள் ஏற்படாமல் நாம் இதுவரையில் இவ்வலுவலை நடத்த யோசித்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால், நமது நண்பர்கள் மருத்துவப் பத்திரிகையொன்று நடத்தும்படி அடிக்கடி நம்மைத் தூண்டுவதாலும், நமக்கு இதிலுள்ள அபிமானத்தினாலும் சுமார் நாலுகோடி தமிழ் மக்களும் அதில் பல்லாயிரக் கணக்கான மருத்துவர்களும் தென்னாட்டில் இருப்பதாலும், நமக்குள்ளதொல்லைகளுக்கிடையில் இம் “மருத்துவன்” எனும் வைத்திய மாதார்த்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகையையும் இறைவன் திருவருளால் நடத்த முன்வந்தோம். பத்திரிகைகளெல்லாம் அன்பர்களின் ஆதரவினாலேயே நீடித்து நடைபெறவேண்டும்.

இம் ‘மருத்துவன்’ என்னும் பத்திரிகை ஒவ்வொரு வருடைய குடும்பத்திற்கும் இன்றியமையாது வேண்டிய நோய்நுபா விதிகள், சுகாதாரப் பகுதிகள், கருப்பெற்ற காலத்திலும், கருவுயிர்க்கும் காலத்திலும், பெண்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகள், பாலர் வளர்ப்பு, சுக வைத்தியம், சமையல் பாகம், வைத்தியக் கைமுறைகள், ஆபத்துக்களில் செய்யவேண்டிய முதல் உதவிகள், சித்தவைத்தியம் எனும் தமிழ் வைத்தியம், மருத்துவர்களின் வரலாறு, மருத்துவ வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்கான குறிப்புகள், இன்றியமையாத பொது விஷயங்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டு வெளியாகும். பெரியோர் இப்பத்திரிகையில் காணும் குற்றங்களை நீக்கிக் குணத்தைக்கொண்டு இப்பத்திரிகைக்கு வேண்டிய விஷயங்களை அன்புடன் கொடுத்த துதவுவார்கள் என்று நம்புகின்றோம். மருத்துவன் பத்திரிகையை ஆதரிக்கப்பொதுமக்களையும் மருத்துவர்களையும் பணிவுடன் பெரிதும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

பத்திராசிரியர்

அருளி லாமலே பொருளுடை யோர்கள் பா லீட்டிப்
பொருளி லார்களுைய தீப்பசி பணிப்பினைப் போக்குத்
தெருளு நன்மருந் துணுகில் தீதற வளித்தல்
மருள கற்றிடு மருத்துவர் கடனென்பர் மன்னே.

தேரையர்

எண்சீர்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

தெய்வவுபா சனைபலநா லெல்லை காண்டல்
திரிகாண சுத்திபன்னேய் தீர்த்த னாளும்
நைவகன்ற தீரமதி துட்பஞ் சான்றோர்
நட்பொழுக்க மேன்மைகுண மன்புள் ளானாய்
மெய்வசுதை விகலையணங் குறைபதார்த்த
விதியுடற்காதாரமட லங்கி மாந்தல்
கைவருமெண் பேதமெலா முணர்ந்தற் றுணய்க்
காணிலந்த மருத்துவன் கைக் காணி யுண்ணே

மூன்று கண்டலை நான்கு முகங்கள்
ஆன்ற வைந்திங் காறு கையுடல்
கான்ற வெட்டுக் கால்கள் பத் தெய்தி
*மாண்ட மருத்துவன் மாற்றுவ னேயே.

எண் சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வாதுகுறி வைத்தியரே சொல்லக்கேளீர் வாகாகக் கண்முன்று
தலைகள் நான்கு
நீதமுடன் முகமைந்து கைகளாறு நிலைசீரங்கொண்டு
கால்கள் பத்து
விதமிதின் பயனறிந்தார் வியாதி தீர்ப்பார் விசுநிற்பார் மானிடரை
பழியே செய்வார்
சேதமாஞ் செய்மருந்து பவித்திடாது செத்த பின்பு தீநாகிற்
சேருவாரே.

மாண்ட=மாட்சிமையுள்ள

பொது ஜனங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

இந்திய வைத்திய முறைகளை நான்கு வருஷங்களாகச் சென்னை
அரசாங்கத்தார் ஆதரித்து வருகின்றனர். அது மிகவும் சிறந்த
நோக்கமென்பது நிண்ணம். ஆனால் நமது பொது ஜனங்களில் பல
ருக்கு நமது நாட்டு வைத்தியத்தில் அபிமானமில்லாமலிருப்பது
வஞ்சித்தக்கதாகும். அது சம்பந்தமாய்ச் சில விஷயங்களைத் தெரி
வித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

ஒரு நாட்டின் வெப்ப தட்பத்திற்குத் தக்கவாறும், அந்நாட்
டின் நித்தியவாழ்க்கை, பொது வாழ்க்கைக்குத் தக்கவாறும், உணவு
ஞாதலியவற்றிற்குத் தக்கவாறும், அனுபவ மூலமாய் மருந்துகள்
செய்தலும், பருவகாலம், நோயின் நிலைமை, நோயாளியின் வயது
தாது முத்தலிய எண்வகைச் சோதனைகளை அறிந்து அம்மருந்துகளை
உபயோகப்படுத்ததலும் வைத்தியமெனப்படும். ஒரு நோயா
ளிக்கு நல்ல வரசஸ்தானமும், மனித உதவியும், தக்க பத்திய பாக
உணவும் மருந்தைக் காட்டிலும் மேலானவையாகும்.

இந்த நிலைமையில் ஒரு தேசத்தின் வைத்தியம் மற்றொரு
தேசத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் பொருந்துமென்பதை ஆராய்வோம்.
மேல்நாட்டிலோ மருந்து செய்பவரும், மருந்து விற்பவரும், மருந்
தை உபயோகிக்கும் மருத்துவரும் தனித்தனி மனிதராவார்கள்.
மேல்நாட்டு மருத்துவரும், அந்த முறையைக் கற்றறிந்த இந்திய
மருத்துவர்களும் மேல்நாட்டு மருந்துகள் செய்யும் முறைகளை அனு
பவ வாயிலாய் அறிபாதவராவார்கள். ஆனால், படிப்பின் மூலமாய்
ஒருவாறு அறிந்திருக்கலாம். அனுபவத்திற்கும் படிப்பிற்கும் வித்தி
யாசமிருக்கின்றது. மற்ற தேசத்து மருந்துகளைப் போலவே
மேல்நாட்டிலுங் குறித்த ஒரு வியாதியின் பொருட்டுச் செய்யப்
படும் ஒவ்வொரு மருந்தும் காலாந்திரத்திற் பலிதமாகாமற்போவது
அனுபவமாகும். மூலிகைகளின் தன்மையும், காரசாரமும் ஒருகாலத்
திருப்பவைபோல மற்றொரு காலத்திருத்தல் அருமையாகும். அடிக்
கடி பூசாரம் பேதப்படுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். எந்த
மருந்தை எவன் செய்பவனோ அவனே அந்த மருந்தை அடுத்தமு
றை செய்யும்போது தவறு ஏற்படுவது சாதாரணமாகும். எந்த மருந்
துவன் மூலமாய், எந்த மருந்தினால், எந்த மனிதன், எந்த நோயினி
ன்றும் சுகமடைந்தானோ அவனே அந்த மருத்துவனாகும், அந்த

மருந்தாலும் மீண்டும் அந்த நோயினின்றும் சுகமடைதல் அருமையாகும். இவ்விதமில்லாவிடில் மேல்நாட்டிலுங் கீழ்நாட்டிலும் மன்னர் மன்னர்களும், பிரபுக்களும், ராஜதந்திரி நிபுணர்களும், யுக்ததந்திர வீரர்களும் நோயினால் மாணமடையாரன்றோ? அன்றியும் சிலவியாதிகள், முதிர்ந்த பின்னர், எந்த மருத்துவனாலும், எந்த மருந்தினாலும் கீங்குவது அருமையாகும். பல காரணங்களால் சுவாசம் மிதமிஞ்சி வெளிப்பட்டுப்போன ஒருவனை எந்த வைத்திய முறைதான் காப்பாற்றும்? நமது யோகதூல் இதற்கு அத்தாட்சியாகுமல்லவா? புதிது புதிதாய் உண்டாகும் நோய்களுக்கு அந்த அந்தத் தேசங்களின் வெப்பதட்ப வேற்றுமை, முதலியவற்றிற்குத் தக்கவாறு புதிது புதிதாய் மருந்து பொருள் கண்டுபிடித்தலும் அவற்றால் மருந்துகள் செய்தலும் வழக்கமாகும். அத்தகைய மருந்துகளும் எல்லாத் தேசத்தினருக்கும் ஒரே விதமான பலன் கொடுப்பனவாய்க் காணப்படவில்லை. சில நோய்களின் தோற்றமும், அதற்கு முதற்காரணங்களைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களும் எத்தேசத்திலும் அடிக்கடி மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. நாட்டில் ஒரு வியாதி வளர்வதும் குறைவதும் தேசத்தின் சீதோஷ்ணத்தையும் ஜனங்களின் தேக நிலைமையையும் பொருத்தனவாய்க் காணப்படுகின்றன. மருந்துகளாலேயே எல்லா நோய்களும் பரிகரிக்கப்படுமென்பதில்லை. மருந்தில்லாமலேயே பல வியாதிகள் பரிகரிக்கப்படுகின்றன. மருந்து செய்பாகம் வெவ்வேறாய்க் காணப்படினும் மேல்நாட்டு மருந்துகளிற் பலவற்றிற்கும் கீழ் நாட்டு மருந்துகளில் பலவற்றிற்கும் மூலச் சரக்குகளில் வேற்றுமையி்லை. மூலிகைகளின் குணகுணங்களில் எத்தேச மருத்துவ நிபுணர்களும் பேதப்படுவதில்லை. எத்தேசத்து வைத்தியமும், எத்தேசத்து ஔஷதங்களும் இதுவரை ஒரு நிச்சயமான முடிவிற்கு வரவில்லை. இனிவருமென்பதும் எளிதில்லை. இந்தியாவில் அரசப் பிரதிநிதியாயிருந்த ஆர்டிஞ்சி பிரபு, எந்த வைத்திய முறையும் பூரணமடையவில்லையென்று பொருள்படுமாறு ஓர் உபநியாசத்தில் விளக்கி யிருக்கின்றார். அது மறுக்கப்படுவதாகுமோ?

அன்றியும் ஜனங்கள் எந்தப் பூசாரத்தில் பிறந்து வளர்ந்தார்களோ அந்தப் பூசாரத்தில் விளைந்த மூலிகைகளும் மற்றப்பொருள்களுமே உடம்பில் கலந்து எளிதில் நோய்களை நீக்குமல்லவா?

தற்கால நாகரிக வாழ்க்கையில் ஆங்கிலம் படித்தவர்களிலும் படியாதவர்களிலும் பலர் நம் நாட்டு வைத்தியத்தை அவமதிக்கின்றார்கள். சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி என்றாலும், இரச, கெந்தக, பாஷாணம் என்றாலும் கேவலமாகக் கருதுகின்றார்கள். பரம்பரையாய் மருத்துவ ஞானமுள்ள நாட்டு மருத்துவர் சிலர் ஆங்கிலம் படியாமலும் நடை உடை பாவனைகளை காலத்திற்குத் தக்கபடி மாற்றிக்கொள்ளாமலு மிருப்பதால் அவ்வகை மருத்துவர்களைப் பார்க்கவும், அவர்களிடம் மருந்து வாங்கி அருந்தவும் மேற்கண்ட நாகரிகக்காரர்கள் விரும்புவதில்லை. அது தங்கள் கல்வி அறிவுக்கும் அந்தஸ்துக்கும் குறைவென்று கருதுகின்றார்கள். ஆங்கில வைத்தியம் படித்து ஆங்கில உடை நடை பாவனையோடு உயர்ந்த வாகனங்களில் வரும் மருத்துவர்களை நம்பி அவர்களிடம் மருந்து சாப்பிடுவதும், அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குவந்து போவதுமே பெருமை என நினைக்கிறார்கள். ஆனால், இப்படி நினைப்பவர்களின் பிதாவும், பாட்டனும் நீண்டநாள் நோயில்லாமல் வாழ்ந்தார்களே அதற்குக் காரணம் என்ன? அப்பெரியோர்கள் பிறக்கும் தருணமுதல் எந்த மருத்துவச்சி அருகிலிருந்து மருத்துவம் செய்து மருந்து கொடுத்தான். எந்த மருத்துவரிடம் அவர்கள் காலமெல்லாம் உடம்பையும் உயிரையும் ஒப்புவித்திருந்தார்கள் என்பதை இக்காலத்திய கனவான்கள் நினைந்துபார்க்க நேரமில்லை. சில பிரபுக்கள் தாங்கள் நாட்டு வைத்தியரிடம் வைத்தியம் செய்துகொள்வதில்லை. அவர்களிடம் நான் ஒருவேளை மருந்துகூட சாப்பிடுவதில்லை எனப் பெருமை பேசுகின்றார்கள். இதேபோல் தமது வீடுகளுக்கு நாட்டு மருத்துவச்சிகளை அழைப்பதில்லை; ஆசுபத்திரி மருத்துவச்சியைத்தான் அழைப்பது வழக்கம் எனவும் கூறுகின்றார்கள். நாட்டு மருத்துவர்களிடம் சில குறைவுகள் இருப்பினும், அவர்களிடம் பரம்பரையாய் வந்த அதுபவ வைத்திய ஞானம் மிகுதியாய் இருக்கின்றது. அது இக்காலத்தில் படித்த ஆங்கில வைத்தியர்களிடமும் காணியிலாது. மேல்நாட்டு நாகரிகமும் வைத்தியமும் நமது நாட்டில் பாவி சுமார் நூறு வருஷங்கள் தான் ஆகிறது. அதற்கு முன்னர் நமது ஜனங்களின் தேகநிலை, ஆயுள்நிலை எப்படி இருந்தது? மேல்நாட்டு வைத்திய முறைகளையும், மேல் நாட்டார் உடை நடை பாவனைகளையும், உணவு குடிவகைகளையும் நாம் ஏற்றபின்னர் நமது தேக

பலம், ஆயுள், நமது குழந்தைகளுடைய நிலைமை, நமது பெண்கள் தேக நிலைமை, பெண்கள் கரு உயிர்க்கும் காலத்தில் அவர்கள் படும் பாடு இவைகளைக் கவனிப்பவர்களுக்கு விளங்காமற் போகாது. ஆனால் ஆங்கில ஆட்சியாலும் ஆங்கிலக் கல்வியாலும் நாம் அடைந்துள்ள வேறு பல நன்மைகளை நாம் என்றும் இல்லையென்று கூற முடியாது. ஆங்கிலேயர்கள் நமது மருத்துவ முறைகளைக் கூடா தெனச் சொல்லவில்லை. இன்னும் இந்தியாவில் உண்டாகும் பல மூலிகைப் பொருள்களை மேல்நாடுகளுக்குச் சென்று இங்கிலிஷ் பெயர்களால் பொடிகளாகவும், நீராகவும், உருண்டைகளாகவும் மாற்றுகொண்டு இங்கிலிஷ் மருந்தென்று நமது நாட்டில் வருகிற தென்பதை உணரவேண்டும். அதன் விவரத்தை மற்றொரு முறை கூறுவோம். மேல்நாட்டாரிடமுள்ள நல்லாவகளை எல்லாம் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும். வெப்பமான நமது நாட்டுக்கொவ்வாத தீயவைகளை எல்லாம் நாம் கைக்கொள்ளாமல் தள்ளவேண்டும். நமது முன்னோர்கள் நீண்டநாள் தேகபலத்தோடு நோயின்றி வாழ்ந்த தற்குரிய மருத்துவமுறைகளை நாம் கேவலப்படுத்தி தற்காலயினான இடம்பக் காரியங்களிலேயே நம் கவனம் இழுக்கப்பட்டு அதனால் நம்மவர்கள் நோயாளிகளாகவும் பலவீனிகளாகவும் அற்ப ஆயுளில் அழிந்து போகிறவர்களாகவும் ஆனோமென்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளாமல் இருக்கவியலாது. தற்காலம் புதிய புதிய நோய்களும் நமது ஜனங்களைப் பிடிக்கிற தென்பலத்தையும் மறுக்க வியலாது. ஆனால், இதனால் நான் மேல்நாட்டு மருத்துவ முறையை முற்றும் கண்டிப்பதாகக் கருதக்கூடாது. அதில் நமது உடம்புக்கு பொருத்தக் கூடியவைகளைமட்டும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நமது முன்னோர்களுடைய உயர்ந்த அனுபவ முறைகளை நாம் அடியோடு இழந்துவிடாமல் போனதுபோக, எஞ்சி நிற்கும் சில மருத்துவ வித்தைகளையாவது காத்து வளர்க்கவேண்டும். கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் உள்ள பரம்பரை மருத்துவர்களை ஆதரித்தல் வேண்டும். அவர்களுடைய கல்வியையும் உடைநடை பாவனைகளையும் கவனியாது அவர்களிடமுள்ள மருத்துவத்தொழிலை வளர்த்து அதன் பயனைப் பொதுஜனங்கள் பண்டைய காலம்போல் அடையுமாபடி செய்தல் வேண்டுமெனப் பொதுஜனங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

8. பொன்னுசாமிப் பிள்ளை,

சித்தவைத்தியர், ரும்புகோணம்.

அயம் அல்லது இரும்பு

அயத்தின் இயற்கைக் குணம்

உலோகங்களில் இரும்பே மிகுதியாகக் கிடைப்பதும், மிகுதியாகப் பரவுவதும், மிகப் பயன்படுவதும் மிகுந்திருக்கின்றது. இரும்பில்லாமல் எந்தக் காரியமும் செய்ய இயலாது. இதனை உலோக அரசன் எனக் கூறலாம். மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் ஈஜிப்தில் இயற்கையான தனி இரும்பு மிக உண்டு. இந்தியாவில் சேலம் ஜில்லாவில் இரும்புச் சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியாவில் இன்னும் பல இடங்களில் கருமண்ணிலிருந்தும், கற்களிலிருந்தும் இரும்பு எடுக்கப்படுகின்றது. முன்னந்தண்டையுடைய பிராணிகளின் இரத்தத்தில் இரும்பு மிகுதியாகச் சேர்த்திருக்கின்றது. சில செடிகளிலும் இரும்பு இருக்கின்றது. இது பிராணிகளுக்கும், தாவரங்களுக்கும் கெடுதி செய்யாத பிராணவாயுவெனக் கலந்திருக்கின்றது. இஃது இயற்கைப் பொருளாக இருந்தும், பிராணவாயுவோடு கலந்திருப்பதன்மற்றிக் கெட்தகத்துடனும் கலந்திருக்கின்றது. நிக்கல், கொபலம் என்ற புதிய உலோகங்கள் உண்டாகும், கல்லோடும், மண்ணோடும் கிறிய அளவான வேறு உலோகங்களோடும் இரும்பு கலந்திருக்கும். இயற்கையான தனி இரும்பு நிலத்தில் உண்டாவது மிக அரிது. இரும்பு பிளாட்டினம் என்னும் உலோகமுள்ள கல்லிலும் சேர்த்திருக்கிறது.

இரும்பு களிம்பு மணமும், சிறு தவர்ப்பும், புளிப்பும் கலந்த சுவையுமுடையது. இரும்பில் ஈரக் காற்றைப் பட்டால் தருப்பிடிக்கும். கார்தம் இரும்பை இழுத்துக்கொள்ளும். கடுக்காய், மாசக்காய் முதலியவைகளின் ஊறல் நீர்ச் சியாழங்களில் இரும்பைச் சேர்த்துக் காய்ச்சினால் அது கருகிற மரகம். இதனால் துணிகளுக்குக் கருமை கிறமேற்றுகின்றார்கள்.

வான் இரும்புக் கற்கள்

சில இடங்களில், நல்ல இரும்பு கல்லாக நிலத்திற் கிடக்கும். இந்த இரும்பு வான்கற்கள் நிலத்திலுள்ள மற்றெந்தப் பொருளுக்கும் வேறாக இருப்பதால் அவைகள் வானிலிருந்து நிலத்தில் விழுந்ததை யாரும் காண திருத்தும் அவைகளை வான் இரும்பு என்று நிச்சயிக்கின்றனர். இவைகளில் 30000 இராத்தல் 40000 இராத்தல் நிறையுள்ளதாக ஒவ்வொரு வான் இரும்பு இருப்பதாகவும் தெரிகின்றது. 1844-ஆம் ஆண்டில் தென் அமெரிக்காவில், இரண்டு முழ கனம் அளவான இரும்பு பெருப்புப்போல் விழக் கண்டார்கள். 635 இராத்தல் எடையுள்ள ஒரு வான் இரும்புக்கல் 'ஏல்' கலாசாலிலும், 252 இராத்தல் எடையுள்ள மான்கல் 'ஸ்க்சன்' சங்கத்திலும் உண்டு.

தாய்மையான தனி இரும்பு நீலங்கலந்த வெள்ளை நிறமாயிருக்கும். அதனைத் துலக்கினால் பளபளப்பாகவும் இருக்கும். தனி இரும்பு வாணிபத்தில் காணப்படுவதில்லை. கல்ல இரும்பிலும், கெந்தகம், பாஸ்பரஸ், கார்பன், சிலிசி இவைகள் கொஞ்சமாவது கலந்திருக்கும்.

இரும்பின் வகையும் இரும்பு எடுக்கும் வகையும்

இரும்பு கலந்த மண்ணிலிருந்து, இரும்பைப் பிரித்தெடுப்பதற்கு இரும்பு கலந்த மண்ணையும், சுக்காங்கல் என்னும் கற்சண்ணும்பையும், கரியையும் சேர்த்து நெருப்பில் நன்றாய் உருக்கினால் இரும்பு உருகித் தாய்மையாகித் தனியே பிரிந்து விடும். இப்படிச் செய்வதற்கு இரும்பு எடுக்கும் இடத்திற்கு அருகில் சுக்கான் கல்லும், கிலக்கரியும் இருக்கவேண்டும்.

இரும்பைச் சிவக்கக் காய்ச்சித், தண்ணீரில் அதிகமுள்ள, “ஐட்ரோஜின்” என்னும் நீர்வளியை (ஜலவாயுவை) அதில் கலக்க விடுவதால் சிறிதும் கலப்பில்லாத கல்ல இரும்பை எடுக்கக்கூடும். இப்பொழுது மூன்று வகையான இரும்புகள் வழங்கி வருகின்றன. சுரங்கங்களில் எடுக்கின்ற இரும்புக் கற்களை உலையிலிட்டு உருக்குவதால் வரும் இரும்பு வார்ப்பு இரும்பென்றும், சினச்சட்டி என்றும் சொல்லப்படும். இது மிக கொறுக்கலானதால் தகடாகத் தட்டி மடக்கவும், சுப்பியாக இழுக்கவும் இயலாது. வியாபாரத்தில் இரண்டு வகை வார்ப்பு இரும்புகள் வரும். அவைகளில் கரை வார்ப்பு இரும்பைவிட வெள்ளை வார்ப்பு இரும்பு கடினமும், கொறுக்கலமாய் எளிதில் உருக்கக் கூடியதும் கரிவாயுவை மிகுதியாக உடையதுமாகும். கரைவார்ப்பு இரும்பு இராவவும், துளைக்கவும் கூடியது. வெள்ளை வார்ப்பிரும்பில் அஃது இயலாது. கரைவார்ப்பு இரும்பு வேண்டிய தளவாடங்கள் வார்ப்பதற்கும், வெள்ளை இரும்பு கம்பிச்சிலாகைகள் தட்டுவதற்கும், எஃகு (உருக்கு)ச் செய்வதற்கும் உபயோகமாகும். வார்ப்பு இரும்பிலேயுள்ள கரிவாயு முதலிய குற்றங்களை நீக்குவதால், தட்டிரும்பு செயல்படும். இதைத் தேனிரும்பு என்றும், மருக்கிரும்பு என்றும் சொல்வதுண்டு. இது கடுஞ்சூடாகிய வெண்ணிறச் சூட்டில், ஒன்றோடொன்று ஒட்டவும், விரும்பிய வடிவமாகத் தட்டவும் கூடும். தூறுபங்கு வார்ப்பிரும்பில் 85 பங்கு தட்டிரும்பு எடுக்கலாம். எஃகு அல்லது உருக்கு என்பது இரும்பும், கரி வாயுவும் ஒன்றாகச் சேர்வதால் உண்டாகும் கலவைப் பொருள். எஃகு உருகும் குட்டைவிட வார்ப்பிரும்பு உருகக் குறைந்த குடும், தட்டிரும்பு உருக அதிக குடும் வேண்டும். இதைச் சிவக்கக் காய்ச்சித் தண்ணீரில் களைக்க இஃது உட்டேன் கெட்டியானதற்கு அடையாளமான வெள்ளை நிறம் கொள்ளும். இதைத் தட்டிப் காய்ச்சி மெதுவாக ஆறவிட்டால், இரும்பைப்போல் நயமாகும்.

இப்படி எஃகுவை வேண்டியபடி கடினமாகவும், நயமாகவும் செய்து கொள்ளலாம். எஃகு ஒன்றாகக் காய்ந்து உருகும் தருணத்தில் நமக்கு வேண்டிய ஆயுதங்களாகச் செய்து உருவாக்கிக்கொண்டு, பிறகு கடினமாக்க அவ்வாயுதங்களைச் சிவக்கக் காய்ச்சித் தண்ணீரில் களைப்பார்கள். இப்படிச் செய்வதற்குத் துவைச்சல் என்று சொல்வதுண்டு. இப்படித் தங்கன் ஆயுதங்களுக்கு வேண்டிய வன்மை மென்மைக்குத் தக்கபடி, தீயில் காய்ச்சி கீரில் தோய்த்துப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். இப்படிச் செய்த ஆயுதங்களில் தோன்றும் கிறக்கினால், வன்மை, மென்மை (கடினம், நயம்) என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள். எஃகு உடையக் கூடியது. இதனால் கண்ணாடியையும் கீறலாம்.

சிந்தாரம் செய்ய அய சுத்தி

அய சுத்தியில் பலவகை உண்டு. அதில் தமிழ் வைத்தியர்களால் செய்யப்படும் முறைகளைச் சிலவற்றை இங்குக் குறிப்பிடுவோம். முன் சொன்ன நயமான தட்டிரும்புத் தகட்டையாவது, பழைய குதிரை இலாடத்தையாவது, எஃகு இரும்பையாவது வேண்டிய அளவு தூளாக அரத்தினால் இராவி அதனைத் தண்ணீரில் கழுவி வெயிலில் உலர்த்திக்கொண்டு பழச் சாற்றிலாவது, காயிலாவது மூன்று நாள் ஊறவைத்துப் பிசைத்து, கல்ல தண்ணீரில் கழுவி வெயிலிற் காயவைத்தால் அயம் சுத்தியாகும்.

இதனைச் சிந்தாரமாகவும், கீறுகவும் (பஸ்பமாகவும்) செய்யும் கை முறைகள் பல உண்டு. மருத்துவ நுல்களிற்பல முறைகள் காணலாம். இவைகளில் அனுபவத்திற்கு வந்தனவும், எல்லோராலும் எளிதாகவும் விரைவாகவும் செய்யக்கூடியனவுமான சில முறைகளைப் பின்னர் எழுதுவோம்.

இரும்பு மருந்துகளும், அதன் செயல்களும்

இரும்பு அரப்பொடியை ஊறவைத்து, சுத்திசெய்து சிந்தாரம் அல்லது கீறு (பஸ்பம்) செய்வார்கள். இரும்பிலிருந்து அன்னபேதி முதல் அநேக வித உப்புக்களெடுக்கப்படுகின்றன. அயம் சேர்த்த மருந்துகளைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் கீழ் குறிக்கும் விஷயங்களை அறிய வேண்டும். குற்றமற்ற இரும்பாலான மருந்துகளை அருந்துவதால் ஒரு கெடுதியும் உண்டாகாது. அயம் சேர்த்த மருந்துகள் வயிற்றில் செயித்து (ஜீரணமாகி) இரத்தத்தில் கலந்து அதிலிருக்கும் சிவப்பு அணுக்களை அதிகப்படுத்திச் சிவந்த நிறத்தையும் அதிகப்படுத்தும். இரத்தத்திலுள்ள சிவப்பு அணுக்கள் குறைந்து, வெள்ளை அணுக்கள் மிகுதியான காலத்தில் உடல் வெளுப்பும், பலக் குறைவும், பாண்டு சோகை முதலிய ரோய்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆகலால், அந்ரோயாளர்களின் இரத்தத்தில் இருக்கவேண்டிய அயத்தின் தன்மையுள்ள சிவந்த அணுக்கள் இல்லை

என்பதை அறிந்து கொள்ளுகின்றோம். அக்காலத்தில் அயம் சேர்த்த மருத்துவனை கோயாளிகள் அருந்தி, நல்ல நிலை அடைவதைக் காண்கின்றோம். ஆனால், கோயாளிகள் உட்கொள்ளும் இரும்பு முழுவதும் உடம்பில் சேருவதில்லை. அயம் அருந்துபவர்கள் மலம் கடுகிறதாகக் கழிவதால், உலத்துடன் அயம் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். சிறு நீரிலும் (மூத்திரத்திலும்) அயம் அருந்துகிற பெண்களின் மூலப் பாலிலும் அயத்தைக் காணலாம்.

அயம் சாப்பிடுகிறவர்களுக்குச் சேண சத்தியும் பசியும் மிகுதிப்படுவர்; நாடிக்கடை விரைவாகும். அயம் உடல் வன்மையை உண்டாக்கும்; உடலின் வெளி உறுப்புகளில் கண், உதடு முதலியவைகளில் ஏற்பட்டுள்ள, வெள்ளை நிறத்தை நீக்கிச் சிவந்த நிறத்தை உண்டாக்கும். அயத்தைச் சாப்பிடுவது காலத்தில், பத்துப்பதினைந்து நாளைக்கொருதரம் விட்டுவிட்டுச் சாப்பிடுவது நல்லது. அயத்தை நெடுநாள் விடாமல் சாப்பிட்டால் ஆண்களுக்கு விதையும் (பீஜமும்) பெண்களுக்குப் பால் மூலையும் சிறுத்துப் போவதுண்டு. இதனால் சிலர் இளமையில் அயம் அருந்தக் கூடாதென்பார்கள். அயம் சாப்பிடும் போது நடுவில் மலக் கழிவிற்குச் சாப்பிடுவது நலம். அயத்தைச் சிந்துர மாகவும், மண்டூரமாகவும் பலவித உப்புகளாகவும், தீகீர் (திராவகம்)களாகவும் செய்து கோய்களுக்குத் தக்கபடி கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. பொதுவாக உடம்பில் இரத்தம் மிகுதியாக உடையவர்களுக்கு அயம் வேண்டியதில்லை. அயமருந்து மிகுதியாய் வயிற்றிலிருந்து கெடுதி விளைந்தால், கடுக்காய்க் குடி நீர் (கஷாயம்) கலந்த ஆமணக்கு நெய், அல்லது குரோசானி ஒமம் கொடுப்பது நல்லது. ஆகாரம் அருந்திய பின்னர் அய மருந்துகளைச் சாப்பிட வேண்டும். அயம் சாப்பிடும்போது ஊன் (குறைச்சி) வகைகளையும், மிகப்புளிப்புள்ள பொருள்களையும், புளிப்பான பழ வகைகளையும் விலக்குவது நல்லது.

இரத்தத்தில் அயம் வேண்டிய வரையில் கலந்தபிறகு, அயத்தை நிறுத்திவிட வேண்டும். அயம் உடம்பில் அளவுக்கு மிகுதியானால், உடம்பின் நிலைமை மாறி ஜீரண சக்தி குறைந்து உடல் பருமனாகும். அய மருந்துகள் செய்யக் கடைகளில் விற்கும் அயப் பொடியை வாங்கக் கூடாது. அதில் உருக்கு இரும்பாகிய தண்டவாணப் பொடியே அதிகம் இருக்கும். சில சமயங்களில் பித்தளைப் பொடியும், மண்ணும் கலந்திருக்கும். ஆதலால், நயமான தட்டிரும்பு, எஃகு இவைகளின் பொடியைக் கார்த்தத்தினால் ஒற்றி எடுத்துத் தண்ணீரில் கன்றாகக் கழுவிப் பிறகு மருந்துகளுக்கு உபயோகிப்பதே நல்லது. சிலர் தேய்ந்து கழன்றுவிழுந்த குதிரை இவாடங்களைச் சிந்துரங்களுக்கு உபயோகிக்கின்றார்கள்.

உணவும் உடல் வலியும்

வாலாஜாபாத் இந்துமத-பாடசாலையில் பண்டித என். என். ஆனந்தம் அவர்கள் செய்த உபநிசயாசம்:—

சகோதரர்களே, தற்காலம் மெது காட்டிலுள்ள மக்கள் சுயமரியாதை அடைய வேண்டும், சுயநிர்வாணம் பெறவேண்டுமென்றும் ஆவலுள்ளவர்களாக உருப்படுதல் இவ்வேழமும் அறிந்த விஷயம். இந்தியா தன்னாக நாடாகாமல், அடிமை-காட்சி-இழைப்பதற்கு வேறு பல காரணங்கள் இருப்பினும் இந்தியர் உடல் வலியும் தேச பலத்தோடு இருக்கின்றார்கள் என்பதை அறியவேண்டும். நாம் இதனை கன்றாக அறியாமலிருக்கின்றோம். அந்தியர் இதனை கன்றாக அறிந்திருக்கின்றார்கள். சிலர் கமக்கு ஆயுத பலமில்லை, ஒற்றுமை இல்லை, அதனால் நாம் சுயாட்சி அடைய இயலாமலிருக்கின்றோமெனக் கூறலாம்; ஆயுதபலம், ஒற்றுமைமுதலியன இருந்தாலும் தேசபலத்தான் முன்னிருக்க வேண்டும். தேசசக்திக்குப் பின்தான் மற்ற சக்திகளெல்லாம். எந்தக் காலத்திலும் பலவானே இராஜா என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. வேற்று நாட்டார் கம்மைப் பார்த்து நடனம் நாம் வலிமையற்றவர்கள்; கம்மால் ஒன்றும் செய்ய இயலாதென்று தீர்மானித்து மனித வகுப்பில் கம்மைச் சேர்க்காமல் நடந்து கின்றார்கள். ஆதலால், முதலில் நாம் உடம்பால் பலவான்களாக வேண்டும். நாம் வலமாகப் பலர் கொண்டாடப்படும் இராமனிடம் உடல்வன்மை சிறந்திருந்ததெனத் தெரிகிறது. இதனைக் கம்பராமாயணத்தில்,

‘நாடியபொருள் கைகூடும் ஞானமும் புகழும் உண்டாம்
வீடியல் வழியதாகும் வேரியல் கமலை நோக்கும்
நீடிய அரக்கர் சேனை நீறுபட்டழிய வாகை
குடிய சிலையாமன் தோள்வலி கூறு வோர்க்கே.’

என, இராமனுடைய புயபலத்தையே சிறந்ததாகக் கம்பர் எடுத்துக் கூறுகிறார். மிதினையில் எவராலும் வளைக்க வியலாத பெரியவில்கை வளைத்தொழித்துச் சீதையையணுமுடித்ததும், துஷ்டர்களை வதைத்ததும் இராமனுடைய உடல் வன்மையையே காட்டும். அர்ச்சுனனும், வீமனும் அப்படியே யாவர். தோள்வலி யுள்ளவர்களிடம் வாள் வலியுண்டு. வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம். உடல்வன்மை யுள்ளவர்களிடம் உயிர் வன்மையுண்டு. இதனையே பெருந்தகப் பெரியாராகிய நிருமல நாயனார் தமது நிருமல்கிராமாய ஆக மத்தில்,

உடம்பால் அழிவர் உயிரால் அழிவர்
நிடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சோவுமாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தபின்

எனக் கூறினார். ஆதலால் இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைவதற்கு கோயின்றி உடம்பை வளர்த்து ஒவ்வொருவரும் தேகபலம் உடையவர்களாக வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். நம் உடம்பு, தாயின் வயிற்றில் 10 மாதம் இருந்து உருவாகும்போதும், வெளியேவந்து 10 மாதம் தாயினிடம் பால் அருந்தும்போதும், தாய் உண்ட உணவின் சாரத்தால் வளர்ந்தது. பின்னர் நாம் உண்டுவரும் உணவினால் வளர்ந்து வருகின்றது. உடம்பென்பது அவரவர் உட்கொள்ளும் பஞ்சபூத காரியமாகிய உணவுப் பொருள்களின் மறு உருவமேயாகும். ஆதலால் உடலுக்குப் பொருள்தம் உணவுகளைத் தெரிந்துண்ணுவதே அறிவுடைமையாகும். நான்தோறும் நாம் உண்ணும் உணவிலுள்ள சீவசத்தியை அழிக்காமல் அப்பொருள்களிலுள்ள சத்தைக் கழிக்காமல் நாம் உண்ணப் பழகுதல்வேண்டும். இந்தியாவுக்கு வெளியேஉள்ளவர்கள் உடல்வன்மை உடையவர்களாக யிருப்பதற்கும், இந்தியாவின் தென்பாகத்திலுள்ள வரினும் வட பாலுள்ளவர்கள் பலவாங்கனாகக் காணப்படுவதற்கும் அவர்கள் நான்தோறும் உண்ணும் உணவும், அவ்வுணவைச் சமையல் செய்யும்பாசமுமேகாரணமாகும். வடகாட்டார்களும் அயல் காட்டார்களும் பெரும்பகுதி கோதுமையையும், இதரப் பொருள்களையும், ஊண் வகைகளையும் உணவாகக் கொள்ளுகின்றார்கள். தென் இந்தியர் கோதுமை யினும் சத்துக்குறைவாகிய நெல்லையே சாப்பிடுகிறார்கள். நெல்லை முதல்தடவை வேகவைத்துலர்த்திப் பின்னர்க் குற்றி உமி நீக்கி உமிநீக்கி அரிசியைப் பின்னும் குற்றித் தீட்டி அதிலுள்ள தவிட்டைமுற்றும் போக்கிவிடுகின்றார்கள். இவர்கள் அரிசி வெண்மையாயும் மழுமழப்பாயும் இருப்பதைத்தான் கவனிக்கின்றார்கள். அதன் பின் அரிசியைத் தேய்த்துத் தேய்த்துப் பன்முறை கழுவிச் கொஞ்சமிருக்கும் தவிட்டையும் அறவே போக்குகின்றார்கள். அதன்பின்னர் சோறுக்குவதற்கு மிகுதியான நீரில் அரிசியை வேகவைத்து அரிசியின் சத்தாகிய அன்னப்பாலை அறவேவடித்துக் கொட்டிவிட்டு கடைசியாய் அரிசியின் சக்கையாகிய சோற்றை உண்கின்றார்கள். காப்பி தேயிலைகளையும், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, கன்னுரிவேர், கடுக்காய் முதலிய மருந்து பொருள்களையும் மட்டும் வேண்டியபோது காய்ச்சிச் சத்தாகிய கியாழத்தை எடுத்துக்கொண்டு சக்கையை உபயோகிக்காமல் விலக்கி விடுகின்றார்கள். ஆனால் நான்தோறும் உண்ணும் உணவிலுள்ள சத்தை முற்றும் ஒழித்துச் சக்கையையே அருந்துவது மிக வருந்தத்தக்கதாகும். தலையணைக்கு துணிப்பையில் இலவம் பஞ்சை நிறைய அடைப்பதுபோல் நமது வயிற்றில் இந்த அரிசிச் சக்கையை நான்தோறும் நிறைய அடைப்பதால் பயனில்லை. முதலில் வெடித்து நன்றாய்ச் சோறுபோல் வேகும்வரையில் நெல்லை வேகவைத்தல் கூடாது. பச்சை நெல்லை உமியைமட்டும் போக்கி மிகுதியாகத் தீட்டாமல், தேய்த்துக் கழுவாமல் ஆண்டுகள்தோறும் சங்கராந்தி என்னும் பொங்கல் புது காட்களிலும்,

கோயில்களில் கைவேத்தியத்திற்கும் சோற்றிலிருந்து கஞ்சியை வடிக்காமல் தண்ணீரைத் திட்டமாகவைத்துப் பொங்கிக்கொள்வதைப்போல் நான்தோறும் நாம் சமையல் செய்து கொள்ள வேண்டும். நெல்லோடு ஒரு வேளை யாவது கோதுமை, கேழ்வரகு, சோளம், கம்பு, முதலிய தானியங்களில் ஏதாவதொன்றையும் அருந்த வேண்டும். அப்படியே காய்கள், கிழங்குகள், கீரைகள், பூக்கள், துவரை, கடலை, மொச்சை, பயறு, உளுந்து முதலியவைகளைச் சமையல் செய்யும்போதும், அப்பொருள்களோடு தண்ணீரை மிகுதியாகச் சேர்த்து வேகவைத்த நீரை வீணாகக் கீழே வடித்து விடாமல் அப்பொருள் களோடு வெந்தநீர் அப்பதார்த்தங்களிலேயே சுவரும்படி அனவாகத் தண்ணீர் வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். குழம்பு, மிளகுநீர் முதலியவற்றையும் கறி வகைகளில் உப்பு, புளி, மிளகாய், முதலிய அறு கூடைப் பொருள்களையும் மணப் பொருள்களையும் (வாசனைத் திரவியங்கள்) குறைத்தல் வேண்டும். சில கோயாளிகட்கு மட்டும் விராவில் செறிப்பதற்காகப் புழுக்கலரிசியைச் சமையல் செய்துகொள்ளலாம்.

நெல்லைக்குற்றி உமி நீக்கி பின்னர் அரிசியின் மேல் செந்திரமாயுள்ள மெல்லிய தோலில் சுவையும், கொழுமையுமுள்ள சத்து மிகுதியாயிருப்பதை அறியாமல் அந்தத்தோலை, தீட்டிப்பிரித்தெடுத்த தவிட்டையும், சமையல் செய்யும்போது அரிசியைப் பன்முறை கழுவுவதால் அரிசியின் மேல் புறத்துத் தவிட்டோடு கூடிய நல்ல சத்து கலந்த கழிகீரையும், பின்னர் நீரை மிகுதியாக அரிசியுடன் சேர்த்து வேக வைப்பதால் உண்டாகும் சோற்றுச் சத்தாகிய வடிகஞ்சியையும் மாட்டுக்கு உணவாகக் கொடுக்கின்றோம். ஆதலால் நாம் அரிசியிலிருந்து கேரே அணைய வேண்டிய கொழுமையையும் வன்மையையும் மாடுகள் அடைகின்றன. பின்னர் அப்பசுக்களின் கூன்று களுக்குத் துரோகம் செய்து அப்பசுக்களின் பால் உழியே நாம் அரிசியின் சத்தை அடைகின்றோம். ஆதலால் அன்பர்களே, அரிசியிலுள்ள சத்தையும் மற்ற உணவுப் பொருள்களின் சத்துகளையும் கெடுக்காமல் பாகம் செய்து நாம் உண்ணும் உணவுகளை அமைதியாக நன்றாகப் பற்களினால் கொறுங்க மென்று உண்ணல் வேண்டும். இவ்விதம் கொஞ்சம் புசித்தாலும் நல்ல உடல் பலத்தை அடையலாம்; கோயின்றி நெடுகான் வாழலாம். அப்படிச் செய்யாமல் வழக்கம் என்னும் பேய்ப்பிடித்த நம்மக்கள் பழைய வழக்கத்தையே இன்னும் கைவிடாதிருப்பார்களானால் அவர்கள் நோயாளிகளாகவும், ஒலிவற்றவர்களாகவும், அடிமைகளாகவுமே என்றும் இருந்து காலத்தின் வேண்டிய வர்களாவர்.

மருந்து

மக்கள் யாவரும் கவலையற்றிருக்க விரும்புகின்றாராயினும் அதற்குத் தக்க படி தம்மை பழக்கிக் கொள்ளுகின்றவர்கள் வெகு சிலரே. கவலையற்றிருக்க விரும்புகின்றவர்கள் தம்முடைய உடம்பையும் செஞ்சுத்தையுள் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக விரும்புகின்றார்கள். உடம்பிற்கும், செஞ்சுத்திற்கும் உறவு அதிகம். உடம்பு கோய் கண்டால் செஞ்சும் வருந்துகின்றது. செஞ்சும் வருந்தினால் உடம்பினைப்பதும், செஞ்சும் மகிழ்தால் உடம்பு பருப்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. பயம் உண்டானால் இதயத் துடிப்பதும் கரம்புகள் தளர்வதும் உடம்பு கடுங்குவதும் மல மூத்திரங்கள் வெளிப்படுவதும் இயல்பல்லவா? கோப முண்டானால் இரத்தம் கொதித்து கண்ணும் மூகமும் சிவந்து வியர்வை யதிகரித்து உடம்பில் எரிச்சலுண்டாகுவதும் இயல்பல்லவா? கன் குடித்தலால் மனம் மாறுதலும் அதன் முறிவினால் மனம் தெளிவதும் பித்தம் அதிகரித்தால் மனம் தடுமாறலும் மருந்தால் அது தீர்தலும் உண்மையல்லவா? நண்பர்களே, இவைகளை யுற்றோர்க்கின் செஞ்சு திடத்தால் தேகதிடமும் தேகதிடத்தால் செஞ்சுதிடமும் அடையவேண்டியதாய் விரும்புகிறதென்று நன்றாய் விளங்குகின்றது. சிலர் கொழுத்த உணவினால் உடம்பை உமாய் வைத்திருக்கலாமென்று நினைத்து உண்ணுகின்றார்கள். அவ்வுணவிற்குத் தக்கபடி உழைக்கின்றதில்லை. உழைப்பில்லையாகவே தாக்கம் பிடிக்கின்றதில்லை. தாக்கம் பிடிக்காததால் செஞ்சும் மதுபானத்தையும், போகத்தையும் பெரிதும் விரும்புகின்றது. அதனால் சீயனவுருறைத்த பசிகெடுகின்றது. உடம்பு மெலிகின்றது, கோய் உண்டாகின்றது. அதனால் உடம்போடிருப்பதே வெறுப்பாய்த்தோன்றி செஞ்சும் தம்மை கவலைக்கு ஆளாக்கி விடுகின்றது. ஆதலால் நண்பர்களே உணவும் உழைப்பும் உறந்தரவும் அவ்வாறியிருக்க வேண்டியது. அவை தவறினால் வாதமுதலாய் மூன்றும் தம்முள் மாறுபட நோயுண்டாம். இதனை திருவள்ளுவனார்,

‘மின்னுக் குறையினும் நோய்செய்யும் நாலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று’
“தீயன வின்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயன வின்றிப் படும்.”

என்ற குறள்களுள் விளக்கி யிருக்கின்றார். உடம்பின் தன்மைக்கும் காலத்தின் இயல்பிற்கும் தேசத்தின் சீதோஷ்ண நிலைமைக்கும் தக்கபடி மேற் சொன்ன உணவு, உழைப்பு, உறக்கம் ஆகிய இவைகளை ஒவ்வொருவரும் அனவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டியது. தேசத்திற்குரிய உணவின் தன்மைகளை அறிதற்கு மருத்துவ நூல்கள் நம் பெரியோர் பலவியற்றி யிருக்கின்றார்கள். அவைகளைக் கற்றறிந்து அவைகளின்படி நடக்க ஒவ்வொருவரும் முயலவேண்டும். அவர்கள்தான் கவலையற்றிருக்க முடியும். உடம்பிற்கு இன்றியமையாத உணவைத் தக்கபடி அறிந்து தேடுவதில் ஒவ்வொருவரும் ஊக்க முடையவர்களாய் விரும்பக்கேண்டும். அது பெரிதும் அருமையான காரியமென்று நினைக்கின்ற பலர் புறையிலேச் சுருட்டையும் பொடியையும், காராய் வகைகளையும், பாத்தையர் போகத்தையும் காடி அருமையான உடம்பையும் கூகமான அறிவையும் அழியாத செல்வத்தையும் அறித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். நண்பர்களே, கணந்தோறும் புதிதாக ஒவ்வொன்றைக் கற்றுக்கொள்வதே கல்வி. கற்றபடி யொழுதி தம்மைக் கவலைக்கு இடமாக்கிக்கொள்ளாது காத்துக்கொள்ளுவதே மருந்து.

கா. சி. சிவசங்கரன்

மருத்துவப் பெரியாரில் ஒருவராகிய சி.றுத்தொண்டர் வரலாறு

முன்னுரை

இவ்வுலகில் நாம் வசிக்கும் நிலப்பகுதியாகிய இந்தியாவென்னும் பாதகண்டமே மக்கள் வாழ்வதற்குரிய வெப்பதட்பங்களைச் சமமாகப் பெற்றுள்ளது. இந்நாட்டின் மூன்று பக்கங்களும் முத்து பவழம் முதலிய மணிகளைக்கொழிக்கும் கடலால் சூழப்பட்டுள்ளது. இதன் வடபாகமோ இமயம் என்றும் பெரிய பனி மலையை அரணாகப் பெற்றுமிளிர்ப்பது. இதில் என்றும் வற்றாத நீரோட்டமுடைய பெரிய ஆறுகள் பல உண்டு. இதன் தென்பாகமே மக்கள் முதன் முதல் தோன்றின இடமென்று ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் கூறுகின்றார்கள். மணி மலையையும், குமரி ஆற்றையும், பஃறுளி ஆற்றையும் கொண்ட பெரிய அந்திலப்பகுதி ஓர் ஊழிக் காலத்தில் கடலில் மூழ்கிவிட்டது. அவ்வாறு மூழ்காது மிஞ்ஞுள்ள பாகமே தமிழ் நாடாகும். இத்தமிழ் மக்களே உலகில் முதல் மக்களாவர். இவர்கள் பேசும் மொழியே முதல் மொழியாகும். இஃது அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழி எனவும், உயர்த்திச் செம்மொழி எனவும் கூறப்படும். இப்போது உலகில் மக்கள் ஒழுக்கவரும் சமயங்களெல்லாம், இத்தமிழ் மக்களிடத்திலிருந்து பரவியவையெனவாகும். அன்பிலும் ஒழுக்கத்திலும்கிறந்து கடவுளைக்கண்ட பல பெரியோர்கள் தமிழ்நாட்டில்தான் முதன்முதல் தோன்றினார்கள். அவர்களில் சைவ சமய நெறியில் சிறந்தவர்கள் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் ஆவார்கள். அவர்களில் கடவுளைக் காண வேண்டுமென்னும் கொள்கை நிறைவேறுதற் பொருட்டுத் தன்பத்தை யெல்லாம் இன்பமாய்க்கண்டு பக்தி வைராக்கியத்தால் செயற்கரிய செய்கையைச் செய்தவர் சிறுத்தொண்டப் பெருந்தகையராவார். இவரைப்பற்றி,

‘வள்ளன் மகவரிந் தூட்டவல்லே னல்லன் மாதுசொன்ன
குளால் இளமெ துறக்க வள்ளெனல்என் தொண்டு செய்து
நாளால் உண்ணிடந்தப்ப வள்ளெனல்என் நானினிச்சென்று
அனாவதெப்படியோ திருக்காளத்தி அப்பருக்கே.’

என, முற்றுக்குறந்த முனிவராகிய பட்டினத்தடிகளும் முதன்மை யாய் வியந்தெடுத்துக் கூறுகின்றார்.

இப் பெரியாருடைய கதையைப் பொதுவாகத் தமிழ் நாட்டில் கல்வி அறிவு சிறிதுமின்றி மிகத்தாழ்ந்த நிலைமையிலுள்ளவர்களும் கற்றறிந்த பெரியோர்களும் அறிவார்கள்.

ஆனால், சிறுத்தொண்டருக்குள்ள தனிப்பெருமை என்னவென்பதைப் பலர் அறியார். இவருடைய காலம் இன்னதென்பதையும், நடுவில்வந்த குலம் என்பதில் இவர் என்ன குலத்தினர் என்பதையும் பலர் அறியார். சைவசமய ஆசிரியர்களாகிய நிருஞானசம்பந்தர், அப்பர் முதலிய பெரியோர்களின்காலத்தை அறிவதற்கும், அவர்கள் வரலாற்றை நிச்சயிப்பதற்கும் சிறுத்தொண்டர் வரலாறுதான் ஆதாரமாயிருக்கின்றது. இவர் சோழ மண்டலத்தில் தமிழாசருக்கு அணுகராகவும், சேனாதிபதியாகவும் இருந்து வடநாட்டில் பாதாமி என்ற நகரை முற்றுக்கையிட்டு வெற்றிகொண்டு வந்ததைப்பற்றிப் பாதாமி நாட்டின் மலைக் குகையிலுள்ள கல்வெட்டு வெள்ளிடை மலைபோல் வெளிப்படுத்திவிட்டது. ஆதலால், சிறுத்தொண்டர் காலமும் அவர் காலத்திருந்த சம்பந்தர், அப்பர் முதலானவர்களுடைய காலங்களும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளன. பண்டைக் காலத்தில் தமிழர்களுக்குள் குலவேற்றுமை இல்லை. நமது பெருமை எல்லாம் அழிந்து மிகச் சிறுமைப்பட்டு விவங்கினும் கேடான நிலையில் வாழ்வதற்குக் காரணமாய் நடுவில் தோன்றியது சாதி வேற்றுமை. இதனை அறிவுடையோர் சிலர் உடைத்துத் தகர்த்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆயினும், இன்னும் அக்கருத்து பாமரமக்களிடம் பரவிச் செயலில் வருவதற்கு, நமது தலைவர்களுக்கு அதிகாரமின்மையால் இயலவில்லை. ஆதலால், சாதி வேற்றுமை இல்லாத பெரியோர்களாகிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக்கும் நடுவில் வந்த சாதிகளைப் புகுத்திவிடப்பட்டிருக்கும் வரலாற்றில் பெரிய புராணத்தில் உள்ளபடி நமது சிறுத்தொண்டரை மருத்துவர், மாமாத்திரர் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சிறுத்தொண்டர் மருத்துவர் என்பதை மருத்துவ வகுப்பினரில் பலரும் கற்றறிந்த பெரியோர்களில் சிலரும் அறிந்திருக்கிறார்களே யன்றிப் பொது ஜனங்கள் அறியவில்லை. மருத்துவர்களிலும் பலர் தங்கள் மரபில் இத்தகைய பெரியார் ஒருவர் உண்டென்பதை அறியாத

வர்களா யிருக்கின்றார்கள். ஆதலால், மருத்துவர்களின் வரலாறு எழுதப் புகுந்த நாம், முதலில் சிறுத்தொண்டரின் வரலாற்றைச் சேக்கிழார் செய்த பெரிய புராணத்தையும், உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் பெரியபுராண சாரத்தையும், ஜனங்கள் கர்ன பரம்பரையாய்ச் சொல்லிக்கொள்வதையும் கொண்டு இதில் சுருக்கமாக எழுதுகின்றோம். மருத்துவ குலப் பெரியோர்களின் வரலாறுகளை விரும்பிக் கேட்ட பல மருத்துவர்களுக்கும் இது வேண்டற் பாலதாகும். சிறுத்தொண்டர் வரலாறு முடிந்த பின்னர் மற்றப் பெரியோர்களின் வரலாற்றைக் குறித்தும் மருத்துவர்களின் உற்பத்தி அல்லது தோற்றம் என்பதுபற்றியும் நாம் ஆராய்ந்துள்ளதை வெளிப்படுத்த எண்ணியுள்ளோம். ஆதலால், அன்பர்கள் இதனை ஆதரிக்க முன் வருவார்களென நம்புகின்றோம்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான
மருத்துவப் பெரியார்
சிறுத்தொண்டர் வரலாறு

சைவசந்தானஞ்சாரியர்களில் ஒருவரான உமாபதி சீவாச்சாரியார்
அருளிய

பெரிய புராணசாரம்

* பல்குமருத் துவரதிபர் செங்காட்டங் குடிவாழ்
படைத்தலைவர் அமுதனக்கும் பாஞ்சோதி யார்மெய்ச்
செல்வமிசு சிறுத்தொண்டர் காழி நாடன்
திருவருள்சேர்ந் தவர்வளருஞ் சீராளன் றன்னை
நல்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைசமைத் திடப்பின்
நன்மதிச்சந் தனத்தாதி தலைக்கறிஇட் டுதவப்
புல்கவரும் வயிரவர்தா மகிழ்ந்து மகவருளப்
போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தி னாரே.

சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணமாகிய
பெரிய புராணத்துள்

சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

உருநாட்டுஞ் செயல்காமன் ஒழியவிழி பொழிசெந்தி
வருநாட்டத் திருநாதலார் மகிழ்ந்தருளும் பதிவயலிற்
கருநாட்டக் கடைசியர்தங் களிகாட்டுங் காவேரித்
திருநாட்டு வளங்காட்டுஞ் செங்காட்டங் குடியாகும்.

நிலவியவத் திருப்பதியில் நெடுஞ்சடையார் நீற்றடைவான்
உலகில்வளர் உயிர்க்கெல்லாம் † உயர்காவற் றெழில்பூண்டு
மலர்புகழ் || மா மாத்திரர் தம் குலம்பெருக வந்துள்ளார்
பலர்புகழார் திருநாமம் பாஞ்சோதி யாரென்பார்

* மருத்துவரதிபர் = வைத்திய குலத்தினருக்குத் தலைவர்

† உயர்காவற்றெழில் = உயிரைக் காப்பாற்றும் மருத்துவத்தொழில்

பாலர் பரிபாலனம்

பிறப்பு

தாயின் கருப்பையிலிருந்து குழந்தையின் தலை வெளிப்பட்ட
வுடனே மருத்துவச்சி குழந்தையின் தலையைத் தாயின் உடலிற்
படாமல் தாங்கி, முதலில் அதன் கழுத்தைப் பார்த்துக் கொப்பூழ்
(தொப்புள்) கொடி சுற்றியிருந்தால் அது இறுகிச் சிசுவுக்குச் சேதம்
நேராமல் அதனை மெதுவாய் எடுத்துவிட வேண்டும். பிறகு, குழந்
தையின் உடல் வெளிவந்தவுடன் அதன் கால், கை அல்லது உடம்
பில் கொடி சுற்றிச் சிக்குப்பட்டிருந்தால் அதனையும் மெல்ல எடுத்து
விட வேண்டும்.

குழந்தை பிறந்தவுடன் அழுதற்குக் காரணமும், அழவேண்டிய
அவசியமும்:—குடான தாய்வயிற்றில் தங்கியிருந்து வெளிப்பட்ட
குழந்தையின் மேல் குளிர்காற்று வீசுகிறது. இக்காரணத்தாலே
குழந்தை அழுகிறது. இப்படி அழுவது நல்லது. அழாவிடில்
கெடுதி; ஏனெனில், குழந்தை கருப்பையிலிருக்கும்போது தாயின்
இரத்தக் குழாய்க்கும் குழந்தையின், தொப்புள் கொடிக்கும் இரத்த
ஒட்டமிருந்து அதனால் அக்குழந்தை வளர்கிறது. குழந்தை பிறந்து
சுமார் எட்டு நிமிஷத்தில் அந்த இரத்த ஒட்டம் நின்றுவிடுகிறது.
பிறகு, குழந்தையின் இரத்தம் சுத்தமடைய வேறுவழியில்லாமல்
அது தானே சுவாசிக்கத் தொடங்குகிறது. அப்போது குழந்தை
அழத்தொடங்கினால்தான் றுரையீரல் எனும் மூச்சுப்பை காற்றி
னால் நிரப்பப்பட்டு இரத்தம் சுத்தமாகும்.

ஆதலினாலேயே மருத்துவர்கள் குழந்தை பிறந்தவுடன் அழா
விடில் கெடுதி அல்லது நோய்க்குறி என்று சொல்லுவார்கள்.

குழந்தைக்கு மூச்சுப் போக்கு வாவு ஏற்பட்டு நன்றாய் அழுத
பின் தொப்புள் கொடியை அறுக்கவேண்டும்

தொப்புள் கொடியைத் துணிக்கவேண்டிய வகை:—குழந்தை
பிறந்தவுடன் நன்றாய் அழுதாலும், சுமார் அரைநாழிகை அல்லது

த்த ஒட்டம் நின்ற பிறகு, தான் அதைத் துண்டிக்கவேண்டும். குழந்தை பிறந்தவுடனேயே கொடியை யறுத்தால் அன்னையினிடமிருந்து கொடி வழியே குழந்தைக்கு வரக்கூடிய இரத்தத்தில் சுமார் கால் ஆழாக்கு (3-அவுன்ஸ்) குறைந்து விடுகிறது. அதனால் குழந்தையின் பலம் குறையும். கொடியைக் கட்டவேண்டியதற்கு வேண்டிய நூல் கயிறுகள் இரண்டு, ஒரு சாண் நீளத்திற்குக் குறையாமல் வெந்நீரில் போட்டுக் கொதிக்க வைத்தெடுத்துச் சுத்தமான ஒரு கண்ணத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும். பிறகு, கையை நன்றாகச் சவர்க்காரம்(சோப்) இட்டுச் சுத்திச் செய்துகொண்டு குழந்தையை மல்லார்க் கிடத்திக் குழந்தையின் தொப்புள் அடியிலிருந்து மூன்று அங்குலம் அல்லது மூன்று விரங்கிடைக்குமேல் ஷே. கயிறுகளில் ஒன்றைக் கொண்டு கொடியைச் சுற்றி இறுகக் கட்டி நன்றாய் முடிப்பிட்டு அதற்கு இரண்டு விரல் அளவுக்கு மேல், மற்றொரு கயிற்றினால் முன் மாதிரி கட்டிமுடிந்து, இவ்விரண்டு கட்டுகளுக்கும் நடுவில் கூர்மையான தும் தூய்மையானதுமான கத்தரியினால் குழந்தையின் உடம்பிற் படாமல் கொடியைக் கத்தரிக்க வேண்டும். கொடியைக்கட்டுங் கயிறும், கத்தரிக்கோலும் மருத்துவச்சியின் கையும்மேலே சொன்னபடி துப்புரவு செய்யாமல் அழுக்குடையதாயிருந்தால் அதனால் தீமை விளையும்.

தலைமுழுக்கு:—ஒரு வாய்க்கின்ற தொட்டியில் இளஞ்சூடான வெந்நீரைவிட்டு அதனுள் சிசுவை வைத்துத் தலையை இடது கையால் வெந்நீருக்கு மேல் உயர்த்தித் தாங்கிக் கொண்டு கடற் பஞ்சியினாலாவது, மெல்லிய துணியினாலாவது இலேசாக உடம்பைத் தேய்த்து அதன்மேல் படிந்திருக்கும் வழுவுழுப்புப் போகக் கழுவி முழுக்காட்ட வேண்டும். ஆனால் வழுவுழுப்புப்போகவில்லையென்று அழுத்தமாகத் தேய்த்துத் தோல் வழண்டு காயப்படும்படி செய்யக் கூடாது. அவ்வழுக்கை போகாமல் கொஞ்சம் இருந்தாலும் அது பின்னால் காய்ந்து உதிர்ந்துவிடும். அழுக்கு கண்ணிலாவது மூக்கிலாவது செல்லாமல் தலையையும் முகத்தையும் வேறே சுத்தமான இளவெந்நீரால் நன்றாய்க் கழுவவேண்டும். பின்னர், மெல்லிய துணியினால் தால், கை, சந்துகளிலும் மடிப்புகளிலும் ஈமின்றித் துடைக்க வேண்டும். அதன் பின்னர், முகத்தை மறைக்காமல் கம்பளி அல்லது, துணியால் உடம்பைச் சுற்றிக் குளிர்ந்த காற்றுப்படாத

இடத்திலாவது ஒரு பெண்ணின் மடியிலாவது, குழந்தையைக் கிடத்த வேண்டும். உடம்பைச் சுற்றியிருக்கும் துணியில் சிறுநீர், மலம் படாமல் குழந்தையின் மலவாயிலைச் சுற்றி ஒருதுணி வைப்பது நலம்.

இவ்வாறு குழந்தையை முழுக்காட்டின பின்னர், தொப்புள் கொடியில் ஒரு சமயம் இரத்தம் கசிந்துகொண்டிருக்கலாம். கட்டு நழுவினால், அல்லது தளர்ந்துபோனால் தான், இப்படி இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருக்கும் கொடி மிகப்பருமனாயிருந்தால் அறுத்த பின்சுருங்கிக்கட்டுத் தளர்ச்சி கொடுப்பதுண்டு இரத்தக்கசிவு கண்டால் முன்போல் ஒரு நூல்கயிறு எடுத்து முன் கட்டுக்கு ஒரு விரங்கிடைக்குக் கீழே அது போலவே பின்னும் கட்டவேண்டும். இரத்தக் கசிவு இல்லாவிடில், ஒரு சுத்தமான துணியினால் கொடியைச் சுற்றிப் பொறிந்து, சிசுவின் வயிற்றின் மேல்நோக்கி மடித்து வயிற்றுடன் சேர்த்து அரைச்சாண் அகலமும், ஒரு முழ நீளமுமுள்ள மற்றொரு மெல்லிய நல்ல வெள்ளைத் துணியால் உடம்பைச் சுற்றிக் கட்டிவைக்க வேண்டும். இஃதன்றி வேறெதையும் இதன்மேல் போடவாவது, கட்டவாவது கூடாது. மேலும் கொடி, தானாக விழுமுன் அதை அசைத்தல் பிடித்திழுத்தல் முதலான சேட்டைகள் செய்யக்கூடாது. விரைவில் விழவில்லை யென்று கொடியைப் பிடித்திழுப்பதினால் கொப்பூழ் எழும்பி இடங்கொடுத்து அதில் குடல் வந்திரங்கிப் பெரிதாக எழும்பிப்போகும். பிறந்து ஒரு வாரத்திற்குள் கொடி தானாக அழுதி உலர்ந்து விழுந்துபோம். கொடி விழுந்தபின் அந்த இடத்திலிருக்கும் புண்ணில், புண்ணுற்றும் எண்ணெயை அல்லது களிம்பைத் துணியில் தடவிப் போட்டுவந்தால், பத்து பதினைந்து நாட்களில் புண் ஆறிப்போகும்.

கொப்பூழ்க் கொடியைப் பதனமாய்த் துடைத்துக் கட்டிவைப்பதைப்பற்றிய செய்கை முன்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தை பிறந்த 24-மணி நேரத்திற்குள் கொப்பூழ்க் கொடியில் மிக மாறுதல் இராது. பிறகு, அதன் அடியில் ஓர் கோடு வரையப்பட்டதுபோன்ற குறி காணும். அக்கோட்டிற்கு மேல்பாகத்தில் கொடி மெதுவாய் உலர்ந்து நிறம்மாறிச் சுருங்கும். மூன்று முதல் ஆறு நாட்களுக்குள் அக்கொடி தானாகாய்ந்து உதிர்ந்துபோம். பின்னர்க்கொடியிலிருந்து பிரிந்த இரத்தக் குழாய்கள் முறையாகக் குறையும். கொடியின்

† மருத்து அட்டவணியில் காண்க.

அடிப்பாகம் நாபிக்குள் ஒடுங்கி, வயிற்றின்மீது குடலைப் பிதுங்க
வொட்டாமல் தடுக்கும். கொடியைப்பற்றிய கவனமெல்லாம் அது
நாமில்லாமலும் புண்ணாகாமலும் இருக்கப் பார்த்துக் கொள்ள
வேண்டியதுதான்.

உடை:—குழந்தைக்கு இரண்டு மாதம்வரை கட்டாயம் வயிற்
றைச்சுற்றி மெல்லிய கம்பளித் துணியாவது பருத்தித் துணியாவது
கட்டிவரவேண்டும். இதற்காக மெல்லிய கம்பளித் துணியில் நாலு
அல்லது ஐந்து அங்குல அகலமும் இரண்டுமூழ் (ஒருகஜ) நீளமு
முள்ள துண்டுகள் இரண்டு மூன்றுக்குக் குறையாமல் முன்னரே
தயார்செய்து வைத்துக் கொள்வது நலம். குழந்தையின் கிறீர்
உடுப்பில் பட்டு அழுக்காகி, அடிக்கடி அவைகளை மாற்றும்படி நேரி
டாமல், ஒரு முழச் சுதரத் துண்டுகளை மூலை வடிவமாக மடித்துக்
கரைகளை இணைத்துத்தைத்து மூன்று மூலைகளிலும் நாடா வைத்துத்
தைத்ததுண்டுகள் பத்துப் பனிரண்டு செய்துவைத்திருக்கவேண்டும்.

குழந்தைக்குத் தலை முழுக்காட்டிக் கொப்பூழில் துணி சுற்றின
வுடனே மேற்சொல்லிய துண்டுகள் ஒன்றினால், நீளமான பக்கம்
அரையைச் சுற்றி வரவும், மூலைப்பக்கம் இரண்டு தொடைகளுக்கும்
நடுவில் மலவாயிலை மறைத்து வரவும் சுற்றி, நாடாக்களைச் சேர்த்துக்
கட்டவேண்டும். பின்னர், மேற்கண்ட கம்பளித்துணிகள் ஒன்றினால்
கொடியை வயிற்றின் மேற்பாகமாக மடித்துச் சேர்த்து வயிற்றை
மூன்று சுற்றுசுற்றி மெல்ல இறுக்கி நாடாக்களால் கட்டலாம்; அல்
லது தைத்துவிடலாம். அப்படித் தைக்கும்போது, சிவவின்மேல்
ஊசி படாமல் பதனமாய்ச் செய்யவேண்டும். குண்டுசிகளால் குத்
திச் சேர்க்கக்கூடாது. முடுசியினால் (சேவட்டி பின்) தைத்தல்
வேண்டும். இல்லையெல் அபாயங்கள் நேரிடும். வயிற்றுக்கு மேல்
நெஞ்சில் இறங்கக் கட்டுகள் வருதல் கூடாது. அப்படிக் கட்டினால்
அதனால் குழந்தை தாராளமாக மூச்சு விடத் தடைபுண்டாகும்.
இப்படிக்கட்டும் வயிற்றுக் கட்டை ஒரு மாதத்திற்கு மேல் கொஞ்
சும் கொஞ்சமாக அகலத்தில் குறைத்துவந்து கடைசியில் நிறுத்தி
விடலாம். இவ்விதமாக வயிற்றிலும் இடையிலும் துணிகள் சுற்றிக்
கட்டிவந்தபின், குழந்தைக்கு மெல்லிய துணியினால் தைத்த தளர்த்
தியான ஓர் உடை (சட்டை) போடலாம். பாதங்களுக்கு, மெல்
லிய கம்பளி துணியால் பின்னிய காதுறையிடலாம். குழந்தைக்குக்

கனமான உடுப்புகள் போடுதல் கூடாது. கை கால்களை அதன்
விருப்பப்படி நீட்ட மடக்கத் தக்கதாக உடை தளர்த்தியாயிருக்க
வேண்டும். இப்படி உடை உடுத்தினபின் சிசுவைத் தாய் மார்போ
டணைத்துக் கிடத்தினால் இது தாயின் பாலையுண்டு தாயின் உடம்பின்
சூட்டினால் செம்மையாய் உறங்கும்.

* நல்ல இள வெந்நீரால், குழந்தையின் தலையையும் உடலையும்
கழுவ வேண்டும். மற்ெவ்வித முழுக்கும் குழந்தைக்குச் செய்விக்க
க்கூடாது. மருத்துவர் உத்தரவின்றி ஆமணக்கெண்ணெய் தவிர,
வேறெவ்வித பேதி மருந்துக் கொடுக்கக்கூடாது. சர்க்கரை, தேன்
இவைகளைத் தனித்தனியேயாவது, கலந்தாவது வைத்தியருடைய
உத்தரவின்றிக் கொடுக்கக்கூடாது. உடுப்புகளில் குண்டுசி உபயோ
கப் படுத்தக்கூடாது. தலைக்குக் குல்லா போடக்கூடாது. அதனால்
வியர்வை உள்ளடங்கி நீர்க்கோவை புண்டாகும். இவைகளைத் தாய்
மார் அவசியம் கவனிக்கவேண்டும். நமது நாட்டில் பல ஊர்களில்
பெண்கள், குழந்தை பிறந்தவுடன் அதற்குச் சேனையூட்டுதல், அல்
லது செவ்வெண்ணெய் புகட்டுதல் என்று சேங்கொட்டை ஒன்றை
வெட்டி விளக்கெண்ணெய் என்னும் ஆமணக்குநெய்யில் போட்
டுக் காய்ச்சி அந்த நெய்யில் ஒரு துளியைத் தேனில் அல்லது
சருக்கரையில் கலந்து நாவில் தடவுவார்கள். இதனால் கருங்கிரந்தி,
செங்கிரந்தி, செவ்வாப்பு முதலிய சில நோய்கள் நீங்கலாம். சிலர்
தேன் அல்லது சருக்கரைப்பாகு அல்லது இவ்விருவற்றிலுமிருந்ததைத்
தங்களுக்கு அன்பான ஒருவரைக்கொண்டு சிசு பிறந்தவுடனே
அதற்குப் புகட்டுகின்றார்கள். அப்படிச் செய்வதனால் செவ்வெண்
னெய் அல்லது சேனை ஊட்டினவர்களின் குணம் அக்குழந்தைக்
கும் வருமென்று நம்பிச் செய்கிறார்கள். சேனை யூட்டினவர்களின்
குணம் குழந்தைக்கு உண்டாகாது. குழந்தைகள் நல்லவர்களாக
வேண்டுமானால், குழந்தைகளுக்கு அறிவு வளருங்காலத்தில் அதனை
வளர்ப்போர் தக்கவர்களாயிருந்து அப்பாலர்க்குத் தக்க அறி
வைப் புகட்டுவதினாலும், நெடுநாள் அவர்கள் பார்வையிலிருந்து
பழகுவதினாலுமே அல்லாது அடைய இயலும். புதல்வரைப் பெறு
வது பெரிதல்ல. மக்களை நல்வழியில் வளர்ப்பதுதான் பெரிய காரி
யம். ஆதலால், பாலரை வளர்க்கும் முறையினை மகனார் அனை
வரும் நன்கு கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

குழந்தை உயிற்றதுபோல் பிறத்தல்

முன் அத்தியாயத்தில் சிசு பிறந்து வாய்விட்டு அழுததன்பின் செய்யவேண்டிய காரியங்களைக் குறித்துச் சொன்னோம். ஆனால் அப்படி அழாமல் பார்வைக்கு முற்றிலும் உயிற்றவைகளாகவே சில குழந்தைகள் பிறப்பதுண்டு. இவைகளைச் செத்துப் பிறந்தவைகளென அனுமானித்து அனுபவமில்லாத போலிமருத்துவச்சிகள் அப்பறப்படுத்தி விடுகிறார்கள். இது பெரும்பிழை சில காரணங்களால் சிசுக்கள் பார்வைக்கு உயிற்றவைபோல் பிறந்தபோதிலும் உடனே தக்க பக்குவங்கள் செய்வதனால் மூச்சுண்டாகிப் பிழைப்பதுண்டு. இப்படிப் பிழைத்த குழந்தைகளில் மேல்நாட்டில் எண்பது வயது வரை இருந்த நியூட்டன் என்னும் ஆங்கிலப் பெரும்புலவர் ஒருவரென்பது அவர் வரலாற்றால் தெரிகிறது. அறிவினமையால் இப்படி எத்தனையோ அருமையான உயிர்களுக்குச் சேதம் நேரிட்டிருக்கலாமென்பதை அறியலாம். ஆகலால் இப்படி உயிற்றதுபோல் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குச் செய்யவேண்டிய முறைகளை இதனடியில் விளக்குவாம். ஒவ்வொருவரும் அவற்றை நன்றாய்ப் படித்தறியவேண்டும்.

குழந்தையின் தொப்புட் கொடியாவது, சிசுவாவது அழுகிப் போயிருந்தாலும், அது உயிருடனிருக்கக் கூடாமையான வேறு எவ்வித உறுப்புக் குறைவு ஏற்பட்டிருந்தாலும், அக்குழந்தை செத்துப் பிறந்திருப்பதாகத் தீர்மானிக்கலாம். இவைகளில்லைபோல் குழந்தை உயிருடன் பிறந்திருப்பதாகவே எண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். சிசு கருவில் இருக்கும்போது தாய்க்கு நேரிட்ட கொடுமையான நோய்களினாலாவது, ஆபத்துக்களினாலாவது, அக்குழனி பிறந்தவுடனே மூச்சுவாங்குவதற்குப் போதுமான சக்தியற்றதாயிருக்கலாம்; அல்லது இரண்டொரு மூச்சு விட்டுப் பின்னர் வலிமையில்லாததால் சுவாசிக்க இயலாமல் இருக்கலாம்.

பாலர்களுக்குண்டாகும் நோய்களுக்கு மருந்துகள் செய்துகொள்ளும் முறைகள் இப்புத்தகத்தின் முடிவில் காண்க.

குழந்தை உயிற்றதற்குப் பிறந்து மூச்சுமில்லாமலிருந்தால் உடனே தொப்புட் கொடியை இரண்டு விரலினால் பிடித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதில் நாடி ஒட்டமிருந்தால் குழந்தைக்கு மூச்சு நன்றாய் நில்பெற்று, அது வாய் திறந்து அழுமட்டும், அல்லது கொடியில் நாடித்துடிப்பு நிற்குமட்டும் கொடியை யறுக்கக்கூடாது. இப்படியிருக்கும் சமயங்களில் மெல்லிய சுத்தமான துணியை விரலில் சுற்றிக் குழந்தையின் வாயிலிட்டு, சளி, அழுக்கு முகலிபவற்றை எடுத்து விடவேண்டும். விரலில் சுற்றிய துணி தொண்டைக்குள் படுவதினாலுண்டாகும் கூச்சத்தினால் மூச்சுண்டாகலாம். அன்றியும் மெல்லிய துணியினால் விரைவாக உடம்பெல்லாம் தேய்த்துச் சூடுண்டாக்கி அப்பால் ஒரு சிறு சவுக்கத்தைக் குளிர்த்தீரில் நனைத்துப் பிழிந்து அதனால் நெஞ்சிலும், முதுகிலும் மாறி மாறி அடிக்கவேண்டும். குளிர்ச்சி திடீரென உடம்பிற் படவே குழந்தை மூச்சுவிட்டு அழும். இதிலும் மூச்சுண்டாகாவிடில் ஒரு குச்சியில் பஞ்சையாவது, மெல்லிய துணியையாவது சுற்றிப் பாலில் நனைத்துத் தொண்டைக்குள் தடவி நவச்சார உப்பை (ஸ்மல்லிங் சால்ட்) மூக்கில் பிடிக்கவேண்டும். நாபிக்கொடியில் நாடி நின்றவுடனே மூந்திய அத்தியாயத்தில் சொல்லிய முறைப்படி கொடியை யறுத்துவிட வேண்டும். அறுக்கும் சமயத்தில் குழந்தையின் முகம் விங்கிக் கறுத்திருந்தால் கொடியை யறுத்து அதிலிருந்து ஓர் உள்ளங்கை இரத்தம் போகும்படிவிட்டு அதன்பின் இறுக்கிக் கட்டவேண்டும். அப்போது குழந்தையின் சிரசில் கட்டியிருக்கும் உதிரப்பெருக்கு குறைந்து அதனால் நலமுண்டாகும்.

மூச்சுண்டாக வெந்நீர் முழுக்கு:—மேற் சொல்லிய பக்குவங்களினால் குழந்தைக்கு மூச்சுண்டாகாவிடில் கைபொறுக்குஞ் சூடுள்ள வெந்நீருக்குள் குழந்தையின் கழுத்தளவு ஒரு நிமிஷம் வரை வைத்தெடுக்க வேண்டும். அப்படி வெந்நீருக்குள் வைத்தவுடனே உயிர்ப்பு (மூச்சு) ண்டாகாவிடின் வாயகன்ற இரண்டு பாதிரங்கள் எடுத்து ஒன்றில் இளஞ்சூடான வெந்நீரும், ஒன்றில் நல்ல குளிர்த்தண்ணீரும் வைத்துக்கொண்டு குழந்தையை ஒருவர் மல்லார்த்தி ஏந்திக்கொள்ள மற்றொருவர் ஒரு குவளையினால் வெந்நீரை மொண்டு அதன் நெஞ்சின் மேல் சுமார் மூன்றடி உயரத்திலிருந்து சடசட

வென்று வார்த்து உடனே குளிர்ந்தகீரை மொண்டு அதையும் படியே வார்க்க வேண்டும் இப்படி மாற்றி மாற்றி வெக்கீரும், தண்ணீரும், வார்க்க மூச்சுண்டாகும்.

மூச்சுண்டாக மற்றொரு பக்குவம்:—மேற் கூறிய முறையாலும் மூச்சுண்டாகாவிடில் அகன்ற பலகையின் மேல் கம்பரிமை விரித்து அதன்மேல் குழந்தையை மல்லாக்கிடத்தி ஒரு துணியை மடித்துத் தோளுக்கு நேர்க்கீழே முதுகில் வைத்துக் குழந்தையின் வாயைத் திறந்து நாவை நன்றாய் முன்னுவிழுத்து ஓர் ஆள் பிடித்துக்கொள்ள மற்றொருவர் சுகவின் தலைப்பக்கமாக நின்று அதன் முதுங்கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு நேரே தலைக்குமேல் உயர்த்தி ஒரு விராடி வைத்திருந்து மறுபடியும் கைகளைக்கீழே விலாப்பக்கமாகக்கொண்டு வந்து அணைத்து இரண்டொருவினாடி விலாவுடன் அழுத்த வேண்டும். இவ்விதமாக ஓரே அளவாய் நிமிஷத்துக்கு 12-அல்லது 16-தடவை செய்யவேண்டும் இப்படிச் செய்வதில் கையைத் தலைக்கு மேல் உயர்த்தும்போது மூச்சு துரையிலுக்குப் தானாகச் சென்று கைகளைக் கீழே கொண்டுவந்து விலாவோடழுத்தும் போது வெளியே போகும். இவ்விதமாகச் செய்யும் போது மூச்சுண்டாவதும் உண்டு.

மூச்சுண்டாக மற்றொரு முறை (ஊதுதல்):—முந்தின முறையிற் படி குழந்தையைப் பலகையின்மேல் கிடத்தி அதன் வாயில் மெல்லிய சல்லாவையாவது, பட்டுத் துணியையாவது போட்டு ஊதுவேண்டும். அப்படி ஊதுஞ் சமயத்தில் இன்னொருவர் ஒரு கையால் குழந்தையின் மூக்கை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டு மற்றொரு கையை அதன் மார்பின் கீழ் பாகமாகிய நெஞ்சுக்குழியின் மேல் வைத்து ஊதுமுடிந்தவுடனே மார்பின்மேலிருக்கிற கையால் இலேசாய் அழுத்தவேண்டும். அப்போது உட்சென்ற மூச்சு வெளியேறும். இவ்வாறு ஒழுங்காய் முன்போல் 12 அல்லது 15-தடவைசெய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்வதனாலும் மூச்சுண்டாகும். முந்தின முறையைப் போல் இது அத்தனை மேலானதல்ல. இப்படிச் சுமார் ஒரு மணி நேரம் வரைசெய்தும் மூச்சுண்டாகாவிடின் சுக இறந்ததாக எண்ணவேண்டும்.

தென் இந்திய மருத்துவ சங்கத்தின் நோக்கங்கள்

1. மருத்துவ குலத்தவர்களை ஒன்று சேர்த்தல்.
2. தமிழ்மருத்துவப் பன்னிச்சுடங்கள் வைத்து ஆண் பெண்களுக்கு மருத்துவக்கலை கற்பித்தல்.
3. தமிழ் மருத்துவக் கல்லூரி (வைத்திய கலாசாலை) ஏற்படுத்ததல் பரீட்சையில் தேறியவர்களுக்கு யோக்கியநாபத்திரம், பட்டம் முதலியன அளித்தல்.
4. சுகாதார, மருத்துவ பத்திரிகை நடத்தல்.
5. மருத்துவ சாலைகள் ஏற்படுத்தி, ஏழைகளுக்கு இலாபகரமான வைத்தியம் செய்தல்; கல்வி அறிவுள்ள தமிழ் மருத்துவச்சிகளைக்கொண்டு பிள்ளைப்பேறு பார்த்தல்.
6. வெளிவந்துள்ள பல தமிழ் மருத்துவநூல்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தி அந்நூல்களை அச்சிடுதல்; அச்சுக்கு வராத நூல்களை அச்சிடுதல்.
7. மருத்துவகுலச் சிறுவர் சிறுமிகளைத் தமிழ், ஆங்கிலம் கற்கச்செய்தல்; ஊக்கமுள்ள சிறுவர்களை உயர்தரக் கலாசாலையில் அடிக்கவைத்தல்.
8. பல இடங்களில் சுகாதாரம், வைத்தியம் முதலியவைகளைப் பற்றிய விரிவுரைகள் கிசுத்துவித்தல்.
9. ஆண்டுசுந்தோறும் மருத்துவர் மகாநாடுகூட்டி மருத்துவ வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்கும், தமிழ் வைத்திய வளர்ச்சிக்கு முரிய தீர்மானங்கள் செய்தல்.

சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒருவருட சாதாரண ரூ. 3—0—0

காரியதரிசி,

தென் இந்திய மருத்துவர் சங்கம்,

221, தங்கசாலைத் தெரு,

சென்னை

**சர். C. சங்கர நாயர் அவர்களின் மனைவி,
(லேடி சங்கரன் நாயர்)**

“பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம்பிள்ளை அவர்களின் மகா சந்தனத்தித்
தைலத்தை உபயோகித்து வருகிறேன். அது மிகவும் குளிர்ச்சியையும் மண
முன்னதாயும் இருக்கிறது.

சென்னை ஐக்கோட்டு ஜட்ஜ்

சர். T. சதாசிவ ஐயர் M. A. B. L. அவர்கள்

பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள் புத்தப்பெற்ற பரம்பரை
மருத்துவ குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவருடைய மருத்துவ சாலையில் செய்
யப்படும் மருந்துகளில், ஜீரணிலேகியம், மகாசந்தனத்தித் தைலம், கல்லார்
பற்பொடி முதலியவைகளை நானும் எனது குடும்பத்தினரும் உபயோகித்து
அதன் குணத்தைப் பற்றி மிக மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இவர் நமது
காட்டு மருத்துவத் தொழிலுக்குரிய மருத்துவ வகுப்பினர்களை நல்ல மருத்
துவர்களாக்கவும் மிகப்பாடுபட்டு வருகின்றார்.

சென்னை ஐக்கோட்டு ஜட்ஜ்

ஆனரபில் டி. வி. சேஷகிரி ஐயர் அவர்கள்

“பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களின் சந்தனத்தித் தைலம் கண்
ணுக்குக் குளிர்ச்சியையும் தேசத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும் உண்டு பண்ணு
கிறது.

இராமநாதபுரம் அரசர் M. L. C.

(சேதுபதி அவர்கள்)

“பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் அவர்களை வெகுநேரமாக எமக்
குத் தெரியும். அவர் வழி வழி வந்த மருத்துவ குடும்பத்தில் பிறந்தவர்.
அவருடைய அழகான கார்பி என்னும் தாது விருத்தி இலேகியம், மகா சந்தன
த்தித் தைலம் ஆகிய பாம், பற்பொடி முதலிய மருந்துகளை உபயோகித்துத்
குணமடைந்திருக்கின்றோம். அதைப் பலர்க்கும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் தெரி
விக்கின்றோம்.”

எட்டையபுரம் அரசர்

“பண்டிதர் எஸ். எஸ். ஆனந்தம் பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் வைத்திய
முறையில் மிகத் திறமையும், அதுபவமு முன்னவர் எனக்கு, சென்னையில்கேள்
ந்த கொடிய பல் நோய்க்குப் பலமருந்துகள் உபயோகித்தும் பயன்படவில்லை
கடைசியாகப் பண்டிதர் ஆனந்தம் பிள்ளையின் பற்பொடி, காலாட் தே
பேல்ட் என்னும் பல் துலக்கும் மருந்தினை உபயோகித்து விரைவில் நலம
டைத்தேன். அவருடைய அழகான கார்பி என்னும் தாது விருத்தி மருந்து,
பொன் மருந்து, சந்தனத்தித் தைலம் முதலியவைகள் எவ்வகையிலும் திருப்
தியைத் தருகின்றன. நமது கண்மதிப்புக் குறியாகத் போற்றேடா, பொம்
பதக்கம் முதலிய வெகு மானங்களும் செய்துள்ளோம்.”

அமுத சுரபி

சிறந்த தாது விருத்தி இலேகியம்

இஃது ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் எவ்வகைக் காரணங்களினாலா
வது வித்து கெட்டு வலிவு குறைந்து, கரம்புக்கட்டுகள் தளர்ச்சி அடைந்து,
இத்திரிபக் கிஷு, கணவிற்புழிதல், விரைவிற்புழிதல், பொருந்த விருப்பின்
மை, குறி தவணல் முதலிய துன்பங்களால் புத்திரப் பேற்றுக்கு வகையின்றி
வருத்துவோர்களுக்கு அத்தகைய துன்பங்களை நீக்கி, அமுத மயமான உடம்
பையும், வலிவையும், கல்லறியையும், அழகையும், நீண்ட ஆயுளையும், மக்
கட் பேற்றையும், பொன் போன்ற மேனியையும் தருமென்பதில் யா
தொரு ஐயமுமில்லை. இது சித்தர்களின் முறை.

அமுத சுரபி உயர்ந்த பல்வகைப் பிசின் வகைகள், வித்து வகைகள்,
அரிய மூலிகைகளின் சத்துக்கள் முதலிய அரும்பொருள்களைக் கொண்டுள்
ளது. இஃது அருத்துவதற்கு இனிமையாகவும், இலேகியமாகவும் செய்
யப் பட்டுள்ளது.

அமுத சுரபியை அருத்தி அகேசர் துன்பங்களினின்றும் நீக்கி இங்
படைந்திருக்கின்றனர்.

40-கான் மருந்து விலை ரூபா	5	0	0
20-கான் மருந்து விலை ரூபா	2	12	0

சீரணி இலேகியம்

ஆணவ மலம் நீங்காது நமது உயிரைப் பற்றி அடிக்கடி துன்பத்தில்
அழுந்துவதைப் போல் நமது உடம்பிலிருந்து நான்தோறும் கழியவேண்டிய
மலம் நீங்காமல் உடம்பில் தங்கித் தீமைசெய்குவதால் நாம் அடிக்கடி நோயால்
வருத்துகின்றோம். ஆதலால் மல பந்தத்தை நான்தோறும் கழிப்பதே
நோயற்ற வாழ்க்கைக்கு முதற் காரணமாகும்.

சீரணி இலேகியம் யாதொரு வருத்தமுமின்றி நான்தோறும் மலத்தைக்
கழித்து, மலச்சிக்கலால் வரும் நோய்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கும் ஓர் அரு
மருந்து.

சீரணி இலேகியம் உண்ட உணவை நன்றாய்ச் செறிக்கச் செய்து நான்
தோறும் மலத்தைச் செம்மையாய்க் கழிக்கும்; பசியின்மை, பித்தவாயு, புளி
வுப்பம், குளிர் எரிச்சல், வயிற்றுநோய், குன்மம், மார்புகோய், இடுப்புநோய்,
இருமல், மயக்கம், வாந்தி, கவையின்மை முதலிய நோய்களை நீக்கும். சீரணி
இலேகியத்தை குழந்தை முதல் கிழவர் வரையில் ஆண் பெண் இரு பாலரும்
அருந்தலாம்.

பெரிய டப்பி விலை ரூபா	3	0	0
சிறிய டப்பி விலை ரூபா	1	10	0

16. 1/2
Station Wm
Tinsley
8

H.C. தொழுநோய் அல்லது குஷ்ட
நோய்க்கு மருந்து.

குடிநெய் (மேகநிவாரணகிருதம்)

இது, கடுப்பந்திண்டான மேக நோய்கள், கெடில் தனது சிவந்த
தவறல் வந்த மேக நோய்களாகியவற்றி, கடுமேகம், செம்மேகம், வெண்
மேகம், வெடிமேகம், நோல் தடித்துத் தின வெடித்தல், நோல் உணர்வற்ற
மறத்தல், குட்டம் முதலிய நோய்களையும், மூலம், பவுத்திரம் முதலிய
நோய்களையும் போக்கும் அரு மருந்து.

40-ரான் மருந்து 5 0 0
20-ரான் மருந்து 2 10 9

மானேஜர்,

தமிழ் மெடிகல் ஹால்

221, தங்கசாலை வீதி சென்னை.

சித்தர் களஞ்சியம்

இஃதோர் அரிய நூல் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்
வைத்தியம், சோதிடராசி, அட்டமாசித்து முதலியவைகளின்
சாரம் அடங்கியுள்ளது. ஆண், பெண், இருபாலரும் முடிவில்
பிறப்பற்றுச் சாயுச்சிய பதனியை அடைய இந்நூல் ஒரு சிறந்த
துணையாகும். 162 பக்கம் கொண்டது.

விலை ரூ. 1-8.

காலிகோ பயிண்டு ரூ. 2.

வைத்திய பூபதி-பண்டிட் K. S. பொன்னம்பலம்,

பாஞ்சோதி வைத்தியசாலை,

கும்பகோணம்.

முயல் இரத்த சம்பந்தமான கேச
இரகணினி தைலம்.

புட்டி 1-க்கு ரூ. 1 0 0

புட்டி 3-க்கு ரூ. 2 10 0

முயல் இரத்தம், ஆணைத்தந்தம், உயர்ந்த முலிகை, பரிமள
வாசனை நிரவிபங்களையும் சேர்த்து தயார்செய்யப்பட்ட இத்தைலத்
தைத் தடவிவர பயிர் உறித்தல், வெளுத்தல் செம்பட்டை முதலிய
வைகள் நிவர்த்தியாகி கூந்தலை கறுக்கச்செய்து ஆலம் விழுது
போல் வளரச் செய்யும். வி. பி. சார்ஜ் வேறு.

எம். சி. தடேச வைத்தியர்,

கதேச ஒளஷதசாலை,

மேலவீதி, கும்பகோணம்.

வியாசம் எழுதுவோர் கவனக்க
வேண்டியவை

வியாசம் எழுதுகிறவர்கள் கடிதத்தின் ஒரு பக்கத்தில் மாத்திரம் தெளிவாக எழுதி அனுப்பவேண்டும். இராஜ நிந்தனை, மத தூஷணை, மனித தூஷணை, முதலியவைகளும் பொருத்தமில்லாத விஷயங்களும் பிரசுரிக்கப்படமாட்டா. வியாசங்களைத் திருத்தவும், நிறுத்தவும் ஆசிரியருக்கு முழு உரிமையுண்டு. பிரசுரிக்காத வியாசங்கள் திருப்பி அனுப்பப்படமாட்டா.

வியாசதாரர்களின் அபிப்பிராயங்கட்கு ஆசிரியர் உத்தரவாதி யல்லர்.

நமது ஆபீசிலிருந்து பதில் வர விரும்புவோர் ரிப்ளை கார்டா வது, தபால் பில்லையாவது அனுப்பிவைத்தல் வேண்டும்.

கடிதம் எழுதும்போதெல்லாம் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சந்தா எண்ணைக் குறிப்பிட்டு எழுதுதல் வேண்டும்.

விளம்பர விகிதம்

முழுப்பக்கத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 8-0-0

அரைப் பக்கத்திற்கு " ரூ. 5-0-0

கால் பக்கத்திற்கு " ரூ. 3-0-0

மானேஜர்:-

‘மருத் துவன்’ ஆபீஸ்,

221, தங்கசாலைத் தெரு,

சென்னை.

மருத்துவன் பத்திரிகைச் சந்தாதாரர் களுக்குள்ள பெரிய லாபம்

பாலர்பரிபாலனம், அல்லது பாலர்வைத்தியம்

மருத்துவனில் மாதந்தோறும் எட்டுப்பக்கம் (ஒரு பாரம்) 'பாலர்பரிபாலனம் அல்லது பாலர்வைத்தியம்' என்பதன் சம்பந்தமாகப் பல வைத்திய விஷயங்கள் வெளியாகும். இப்புத்தகம் சுமார் முப்பது பாரத்துக்குமேல் வரும். சந்தாதாரர்கள் அதனைச் சேர்த்து ஒரே புத்தகமாகப் பைண்டு செய்து கொள்ளவேண்டும். இது வீணான வேடிக்கைக் கதைகளைப்போன்றதும், நாவல்களைப்போன்றதும் இல்லாததிலிருந்து மக்கள் பேறு அடையும் ஒவ்வொரு வருக்கும் இப்புத்தகம் பெருநிதியைப் போன்றது இதில் காணும் ஒவ்வொரு சொல்லும் அமிர்தம்போன்றது. வீட்டிலுள்ள பெண்பாலருக்கு இது மிக முக்கியமாதலால் பெண்கள் படித்துணரவும் படியான சாதாரண எளிய நடையில் இப்புத்தகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது பாலரை நோயணுகாமல் வளர்க்கும் முறைகளும், பாலர்களுக்குவரும் நோய்களுக்குத் தாங்களே பரிகாரம் செய்துகொள்ளும் வழிகளும் இப்புத்தகத்தில் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகத்தைப் பெண்கள் எல்லோரும் படிப்பதால், சிசு தாயின் கருப்பையினின்று வெளிப்படுங்காலத்தில் அருகிலிருந்து பரிகாரஞ்செய்ய மருத்துவச்சி வேண்டியதில்லை. வீட்டிலுள்ள பெண்பாலர் தாங்களே ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்து கொள்ளலாம். தாய், கரு உயிர்த்தது முதல் குழந்தைக்குப் பன்னிரண்டு வயது ஆகும் வரையில் குழந்தைகளை அழகுபெறச் சுகவழியில் வளர்க்கவும், நோய்கள் வந்தால் மருத்துவர் (வைத்தியர்) இல்லாமலே தாங்களே பரிகாரஞ்செய்து கொள்ளவும் இப்புத்தகம் மிகவும் முக்கியமானது. இப்புத்தகம் மருத்துவர் மருத்துவச்சிகளுக்கும், மருத்துவ மாணவர் மாணவிகட்கும், பொது ஜனங்கட்கும் தோன்றாதுணையாக உள்ளது.

மாணேஜர்:—மருத்துவன் காரியாலயம்,
221, தங்கசாலை வீதி,
சென்னை.

Printed by The Kandan Press, 32, Broadway & Published by
Pandit S. S. Anandam, 221, Mount St., Madras.

MARUTHUVAN

மருத்துவன்

PHYSICIAN

மலர் க.

1928 (வரு) நவம்பர் மீதம்

உள்ளுறை

பத்திரிகைகளின் அபிப்பிராயம்	25
கீழ்காட்டு மருத்துவமும், மேல்காட்டு மருத்துவமும்	29
சுகாதாரப்பகுதி, நோயணுகாவிதி	34
அன்னபேதி அல்லது அயர்ப்பு	35
செம்பு அல்லது தாம்பிரம், பித்தளை	36
மாதரும் மருத்துவமும்	38
கடுக்காய்	40
யானை உண்ட விளாங்கனி	43
சிறுத்தொண்டர் வரலாறு	44
தமிழ்மொழி	47
இணக்கவயது கமிட்டியின் கேள்வியும், பதிலும்	49
பாலர்பரிபாலனம்	

பத்திராசிரியர்

பண்டிட். எஸ். எஸ். ஆனந்தம்

மருத்துவன் காரியாலயம்

221, தங்கசாலை வீதி

சென்னை.

மருத்துவன்

ஓர் உயர்ந்த வைத்திய மாதப் பத்திரிகை.

இம் மருத்துவன் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இன்றி யமையாது வேண்டியவன். இவன் நோயனுபவ மிதிகளை ஆண், பெண் ஆகிய இரு பாலருக்கும் போதிக்கக் கூடியவன். வந்த நோய்களை எளிதாகப் போக்கிக் கொள்ளும் வழிகளைக் கூறுபவன். பெண்கள் கருப்பெற்ற காலத்திலும், கரு உயிர்க்கும் காலத்திலும் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறைகளையும், பால் பரிபாலனத்தையும், குழந்தைகளுக்கு வரும் நோய்களையும், அவற்றிற்குரிய பரிசாரங்களையும் அறிவிப்பவன். பொதுவாக மக்கள் நோயின்றித் தேக பலத்தோடும், நீண்ட ஆயுளுடனும் வாழ்வதற்குரிய வழிகளை ஆராய்ச்சி முகத்தால் எடுத்து விளக்குபவன். மக்களுக்கு உயிரினும் சிறந்த பொருள் உலகில் வேறொன்று மில்லையாதலால், ஒவ்வொருவருடைய உயிர் வாழ்க்கைக்கும் இம்மருத்துவன் உற்ற துணைவனாவான்.

மருத்துவனின் சந்தா விவரம்.

ஆண்டு 1-க்குத் தபாற் கூலியுட்பட உள் நாடாகிய இந்தியா, இலங்கை, பர்மா முதலிய இடங்களுக்கு ரூ. 3—0—0.

பினான்கு, சிங்கப்பூர், கோலாலம்பூர், தென் ஆபிரிக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு ரூ. 3—8—0.

தனிக்காப்பி அணு 0—4—0

ஓராண்டுக்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

பத்திரிகை ஆங்கிலமாதம் முதல் நாள் வெளிவரும்.

சந்தாதாரர்கள் கவனிக்கவேண்டியவை.

சந்தா தாரர்களாகச் சேருகிறவர்கள் தங்கள் பெயரையும், முழு விலாசத்தையும் அருகிலுள்ள தபாலாய்சோடு தெளிவாக எழுத வேண்டும்.

சந்தா தொகைய முன்னரே செலுத்தியாவது அல்லது வி-பி-யில் செலுத்தியாவது பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆண்டின் நடுவில் சேருகிறவர்களுக்கு முன் பத்திரிகைகள் வேண்டுமானால், இருக்கும் சஞ்சிகைகளை மட்டும் அனுப்பப்படும்.

ராசம் எழுதுவோர் கவனம் வேண்டியவை.

வியாசம் எழுதுகிறவர்கள் கடிதத்தின் ஒரு பக்கத்தில் மாத்திரம் தெளிவாக எழுதி அனுப்பவேண்டும். இராஜ நித்தனை, மத நூல்களை, மனித நூல்களை, முகலியவைகளும் பொருத்தமில்லாத விஷயங்களும் பிரசுரிக்கப்படமாட்டா. வியாசங்களைத் தீர்மானிக்கும், சிறுத்தவும் ஆசிரியருக்கு முழு உரிமையுண்டு. பிரசுரிக்காத வியாசங்கள் திருப்பி அனுப்பப்படமாட்டா.

வியாசதாரர்களின் அபிப்பிராயங்கட்கு ஆசிரியர் உத்தரவாகி பல்லர்.

ஆசிரியருக்கு பதில் வர விரும்புவோர் ரிப்பளை கார்டால் பிஸ்கையாவது அனுப்பிவைத்தல் வேண்டும்.

எழுதும்போதெல்லாம் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சந்தா ரிப்பிட்டு எழுதுதல் வேண்டும்.

சோடி

விளம்பர விகிதம்

இலை ஒன்று	பக்கத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு	ரூ. 8—0—0
ள்ள	பக்கத்திற்கு	ரூ. 5—0—0
நே	கால பக்கத்திற்கு	ரூ. 3—0—0

மானேஜர், மருத்துவன் ஆபீஸ்

221, தங்கராஜத்தெரு, சென்னை.

கடிதம் எழுதுவோர் கவனிக்கவேண்டியவை

நமது தமிழ் வைத்தியசாலைக்கு வழக்கமாக ஆர்டர் செய்கிறவர்கள் ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் முழுவிலாசத்தையும் தெளிவாக முதுபடி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். ஆர்டர் செய்தவர்களின் வியாசம் தெளிவாகவும் விரைமாகவும் இல்லாததினால் சில ஆர்டர்களுக்கு மருக் கனுப்பமுடியாமல் போனதற்கு மிகவும் வருந்துகிறோம்.

மானேஜர் :—

தமிழ் வைத்தியசாலை,

221, தங்கராஜத்தெரு, சென்னை.

மருத்துவன்

ஓர் உயர்ந்த வைத்திய மாதப் பத்திரிகை.

இம் மருத்துவன் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இன்றியமையாத வேண்டியவன். இவன் நோய்ணுகா விதிகளை ஆண், பெண் ஆகிய இரு பாலாருக்கும் போதிக்கக் கூடியவன், வந்த நோய்களை எளிதாகப் போக்கிக் கொள்ளும் வழிகளைக் கூறுபவன். பெண்கள் கருப்பெற்ற காலத்திலும், கரு உயிர்க்கும் காலத்திலும் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறைகளையும், பாலர் பரிபாலனத்தையும், குழந்தைகளுக்கு வரும் நோய்களையும், அவற்றிற்குரிய பரிசீலாக்களையும் அறிவிப்பவன். பொதுவாக மக்கள் நோயின்றித் தேக பலத்தோடும் நீண்ட ஆயுளுடனும் வாழ்வதற் குரிய வழிகளை ஆராய்ச்சி முகத்தால் எடுத்து விளக்குபவன். மக்களுக்கு உயிரினும் சிறந்த பொருள் உலகில் வேறொன்று மில்லையாதலால் ஒவ்வொருவருடைய உயிர் வாழ்க்கைக்கும் இம்மருத்துவன் உற்ற துணைவனாவான்.

மருத்துவனின் சந்தா விவரம்

ஆண்டு 1-க்குத் தபால் கூலியுட்பட உள் நாடாகிய இந்தியா, இலங்கை, பர்மா முதலிய இடங்களுக்கு ரூ. 3—0—0.

பிணங்கு, சிங்கப்பூர், கோலாலம்பூர், தென் ஆபிரிக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு ரூ. 3—8—0.

தனிக்காப்பி அனு 0—4—0.

ஓராண்டுக்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

பத்திரிகை ஆங்கிலமாதம் முதல் நாள் வெளிவரும்.

சந்தாதாரர்கள் கவனிக்க வேண்டியவை

சந்தா தாரர்களாகச் சேருகிறவர்கள் தங்கள் பெயரையும், முழு விலாசத்தையும் அருகிலுள்ள தபாலாகிசோடு தெளிவாக எழுத வேண்டும்.

சந்தா தொகையை முன்னரே செலுத்தியாவது அல்லது வி.பி-யில் செலுத்தியாவது பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆண்டின் நடுவில் சேருகிறவர்களுக்கு முன் பத்திரிகைகள் வேண்டுமானால், இருக்கும் சஞ்சிகைகளை மட்டும் அனுப்பப்படும்.

மருத்துவன்

ஓர் மாதத் தமிழ் வைத்தியப் பத்திரிகை

மலர் க.

1928ஆ அக்டோபர்மீ

இதழ் க.

நமது பத்திரிகையின் நோக்கம்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள் நான்கையும் அடைவதற்கு, நிலவுலகில் மக்கள் நோயின்றி நெடுநாள் உடல் வன்மையோடு வாழ வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும். நோயின்றி வாழ்வதற்குரிய விதிகளுக்குகளையும் மருந்துகளையும் கூறுவது மருத்துவ நூலாகும். தவத்தாற் சிறந்த சித்தர்கள் இயற்றிய நூல்களே மருத்துவ நூல்களெனப் பெயர் பெறும். இம்மருத்துவ நூல்களில், நோய்கள் வருவதற்குக் காரணங்களும், நோய்கள் வராமல் தடுப்பதற்கு வழிகளும், வந்த நோய்களை நீக்கும் மணி, மந்திர, மருந்து முறைகளும், காய சித்திக்கு வேண்டிய கற்பங்களும், யோக முறைகளும், ஞான பாகங்களும் அடங்கியுள்ளன.

பண்டைக் காலத்தில் மது நாட்டில் இவ்வரிப மருத்துவ வித்தையை, வழிவழியே முறையாகக் கற்ற பல மருத்துவப் புலவர்கள் சிறந்து விளங்கினார்கள். இம்மருத்துவர்கள் பொது மக்களுக்கு ஆய்வினைவுப் பாப்பிப் பல வகையில் உதவிபுரிந்து வந்தார்கள். இம்மருத்துவ வித்தையை கல்வி அறிவுள்ள மருத்துவர்கள் மிகச் சிறந்த முறையில் ஆதலால், இந்தியாவில் சிறு சிராமங்கள் முதல் உயரிய நகரங்கள் வரை ஆண், பெண், இருபாலாரும்

கலியாணத்தையும் சாந்தி முகூர்த்தத்தையும் ஒரே சடங்காக்கிவிட வேண்டும்.

உலகில் மனிதர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களை உண்டாக்கவந்ததற்கும், செடி கொடி, பு, காய், கனி முதலியவைகளை உண்டாக்குவதற்கும், நல்ல முதிர்ந்த விதைகளைத் தெரிந்தெடுத்து அதற்குத்தக்க நிலத்தில் பயிரிடுகின்றார்கள். புழு, கோழி, நாய், ஆடு, மாடு, குதிரை முதலிய பிராணிகளை உண்டாக்குவதற்கு அப்பிராணிகளின் உடல் நிலையையும் தக்க வயதையும் கவனிக்கின்றார்கள். மக்கள் உண்டாகி நல்ல வகையாய் வளர்வதற்கும், உடல் வன்மையோடு வாழ்வதற்கும் அடிப்படையான கலியாண விஷயத்தில் இந்தியர் நடந்துகொள்ளும் அறிவினத்தை அரசாங்க சட்டம் தடுத்தாலன்றி கல்வி, அறிவு, பிரசாரம் முதலியவைகள் விரைவில் பயனளிக்காது. ஆகலால் காருண்னியமுள்ள சம்மதவயது கமிட்டியாரும், அரசாங்கத்தாரும் இதற்குத் தக்க சட்டத்தை ஏற்படுத்தி இந்துஜன சமூகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள பால்ய விவாகமென்னும் தீமையை யொழித்து நன்மை செய்யவேண்டுமெனப் பெரிதும் கோருகின்றோம்.

மருத்துவனுக்கு நன்கொடை

திருநெல்வேலியில்லா மருத்துவர் சங்கத்தார் ரூ. 50—0—0

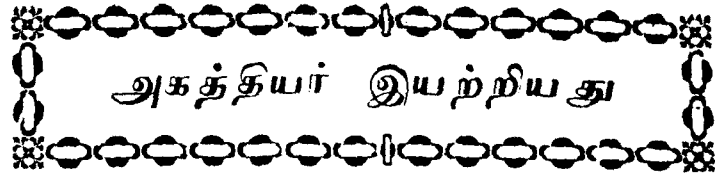
சைதர்ப்பேட்டை M. சரவணபிள்ளை அவர்கள் ரூ. 10—0—0

மருத்துவனுக்குக் கொடுத்து உதவிசெய்தார்கள், இதனை அன்புடன் பெற்றுக்கொண்டு மருத்துவன்பால் அவர்கட்குள்ள அபிமானத்திற்கு நாம் என்றும் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கின்றோமென்பதை இம்மருத்துவன் மூலமாகவும் அறிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இதேபோல் மற்ற மருத்துவர் சங்கத்தார்களும் அன்பர்களும், தங்கள் தங்களால் இயன்ற உதவியைச் செய்து மருத்துவன் நீடித்து செம்மையாக நடைபெறும்படி ஆதரிக்க முன்வரவேண்டுமெனப் பெரிதும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

நன்கொடை அளிப்பவர்களின் பெயர்களும், மருத்துவனுக்கு ஒரு வருட சந்தா ரூபா மூன்று அனுப்பினவர்களுடைய பெயர்களும் அடுத்த மாதப் பத்திரிகையில் வெளியாகும்.

பண்டிட். எஸ். எஸ். ஆனந்தம்

மருத்துவர் அல்லது பண்டிதர்

இலக்கணம்

அறுசீராசிரிய லிருத்தம்

பண்டிதன் முறைமை கேட்கில் பழிப்பிலான் சலிப்பி லானாய்க்
கொண்டதோர் உறுப்பில் சற்றுங் குறையிலான் பொறை புளையாய்
வண்டணி குழலி னுரை மதித்துத்தன் அன்னை போல
மண்டல மொக்க எண்ணில் மருத்துவ னாகுந் தானே.

உத்தம குணங்க ளுள்ளோன் உயர்பெருங் சீர்த்தி யுள்ளோன்
புத்தியா லாய்ந்து சொல்வோன் பொருள்களை யாய வல்லோன்
சத்திய வார்த்தை யுள்ளோன் தருமசிங் தனையே யுள்ளோன்
குத்திர வார்த்தை பேசாக் குணன்பரி காரி யாமே.

மண்ணின்மேற் பெண்ணு ணுக்கும் மற்றுள வுயர்கட் கெல்லாம்
கண்ணினில் இமைபோற் காக்குங் கடனுளான் கருணையுள்ளோன்
நண்ணிய பெண்ணு ணெல்லாம் நாடிய தந்தை தாயென்
றெண்ணியே மருந்து செய்யில் இடர்ப்பிணி தீரு மன்றே

ஷை வேறு

குணங்கள் குறிகள் நாடியினால் குறித்து மனத்தின் திடமதனால்
பிணங்கி ஏறும் பிணிபலவும் பின்புன் கண்டு தானறிந்து
வணங்கு மருந்தால் மந்திரத்தால் மணியால் தேவ கடாட்சத்தால்
இணங்கு மெனினீர் மருந்து செய்யின் என்றேழுனிவ ரியம்பினரே.

மருத்துவர் உடுத்தும் உடை முதலியவை

காங்கு சிவப்புப் பலபுள்ளி கமழும் பட்டு மாவுரிகள்
நீங்க வேண்டுந் துகிலுடுக்க நேரே யாகா மருத்துவர்க்கே
ஓங்கும் வெள்ளைத் துகிலுடுத்தி யுண்ண மருந்து செயில்
பாங்கு பெறவே பிணிதீரும் பாரிற் பாறும் பண்டிதரே.

மருத்துவன்

7

ஷை வேறு

சந்தனம் புழுகு மற்றைச் சாந்தினை மெய்யிற் பூசி
அந்தண னுக்கி வைத்த ஆசிரியன் றுள் போற்றி
சிந்தையிற் செம்மை வாய்ந்து சிவபதம் நெஞ்சி லுன்னில்
வந்தபல் பிணிகள் தீரும் வைத்திபன் முறையென் றேகே.

சுந்தராநந்தர்

கலிநிலத்துறை

மூன்று கண்ணுளோ ரிருவரா மன்னவரா ரென்னின்
ஆன்ற லோகமீன் றளிப்பவ னாகிய வானும்
தோன்று மக்கடந் துயரினைப் போக்கிடு வோளும்
ஏன்ற மாமருத் துவனுமே யெனவியம்புவரே.

பண்டிதரியல்பு கூறல்

பண்டி தன்பரி காரிகல் வைத்திய னெனப்பேர்
கொண்ட வன்பா னாகுமப் பெயரினைக் கொண்டோர்
மண்ட லத்தினில் மருத்துவ நூலறி மாந்தர்
எண்டி சைபுக முழுபிறப் பளவுமெண் கணராம்.

கலி லிருத்தம்

தெய்வந் தன்னை வழிபடு சிந்தையும்
பொய்யி லாமொழி யும்நற் புலமையும்
ஐய மற்ற வறிவும் செருமையும்
வெய்ய கோபம் வெறுப்பு மிலாமைபும்.
உயிர்கண் மீது கிருபையு மோகையும்
செவியிற் கேட்டிடு சிந்தையு மீகையும்
அயர்வி லாமையு மன்புகி றைந்துளான்
உயர்வ தாகிய வெர்ப்பின் மருத்துவன்.

கலி நிலத்துறை

நாடி யாதியெண் குறிகளை நன்குந் நோக்கல்
பாட தாகுமுன் நோய்களின் பேதத்தைப் பார்த்தல்
வீடு நோயெனின் தகுமருந் தெண்ணியே வியற்றல்
சடி லாமருந் தின்னிலை யீந்தபின் நீதல்.

தென்னிந்திய மருத்துவர் முன்னுரவு மகாநாடு.

அன்புமிக்க மருத்துவ சகோதரர்களே!

தென்னிந்திய மருத்துவர் முன்னுரவு மகாநாடு நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுசெய்து திருநெல்வேலி ஜில்லா முழுவதிலும் தலைக்கட்டு வரிகள், நன்கொடைகள் வசூலிப்பதற்கும் மகாநாடு விஷயமாய் பிரசாரம் செய்வதற்கும் திருச்செந்தூர் மடம் டிரஸ்டி மெம்பர்களையும், பாபநிசாச மடம் டிரஸ்டி மெம்பர்களையும், அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க தச்சநல்லூர் மு. குலசேகரம் பண்டிதர் அவர்களையும், திருநெல்வேலி நி. முத்துசாமி பண்டிதரையும், சேர்மாதேவி மு. வேலு வைத்தியரையும், ஷெயூர் வ. மு. சுவாமி பிரபாகரையும் நியமித்திருப்பதால் இச்சில்லா மருத்துவ சகோதரர்களும் மற்ற ஜில்லாவிலுள்ள மருத்துவ சகோதரர்களும், சிலோன், மலாய் நாடு செட்டால் முதலிய ஊர்களிலுள்ள மருத்துவ சகோதரர்களும் தங்கள் தங்களால் இயன்ற அளவு ஒத்துழைத்து இதற்குமுன் 1, 2, மகாநாடுகள் நடந்ததைவிட சிறப்பாக நடத்துவிக்க வேணுமாய் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவதுடன், மகாநாடு விஷயமாய் ஆலோசனை சொல்லப்பட்டவர்கள் நேரிலும், திராவிடன், குடியாட பத்திரிகை மூலமாகவும் தெரிவித்து கொள்ளவும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். மகாநாட்டு விஷயமான அரிக்கைகளும் ஷெ. பத்திரிகைகள் மூலமாகவே வெளிவருமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளப்படுகிறது. மகாநாட்டுத் தலைவர் இடம், கால முதலியவைகள் விரைவில் அறிவிக்கப்படும். மகாநாடு சம்பந்தமாய் கடிதங்கள் மணி ஆர்டர்கள் அனுப்புகிறவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்பும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

டாக்டர், எம். பி. சங்கரசுப்பு பிள்ளை,

ரிட்டையர் டாக்டர்,

பத்தமடை.

சேர்மாதேவி வழி, திருநெல்வேலி ஜில்லா.

மருத்துவ குலத்தாருக்கு முக்கிய அறிக்கை.

இந்திய மஹாவீர் இண்டஸ்டிரியல்ஸ் லிமிடெட், ஆக்ரா
அன்புள்ள சகோதரர்களே!

மது குலத்தின் கலத்திற்காக மேற்குறித்த பெயருள்ள கைத்தொழில் கம்பெனி ஒன்று நியமிக்கப் பட்டுள்ளது. இது துரைத்தனத்தார் சட்டப்படி ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கம்பெனி ஒன்று நம்மவர்க்காக நியமித்துள்ள விஷயத்தைப் பற்றிப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

மது குலத்தார் இக்கம்பெனியில் சேர்ந்து இதன் விருத்தியைக் கவனித்து, விரைவில் இது உன்னத நிலையை எய்துமாறு ஊக்கம் செலுத்துவார்களென்று நம்பி அவர்கள் அன்பையும் ஆதரவையும் நாம் விரும்புவோம்.

மேற்கூறிய கம்பெனியில் வெவ்வேறுக ஐந்து எந்திரசாலைகளும், தொழிற்சாலைகளும் இணைக்கப்படும். அவையாவன:—சுற்றும், மாவரைக்கும் எந்திரசாலை ஒன்று; ஆகும் 1000 மணங்குமாவை 24 மணிசேரத்தில் அரைக்கக் கூடியது. 1100 மணங்கு ஐன்னை 24 மணிசேரத்தில் செய்யக்கூடிய ஐன் தொழிற்சாலைகள் இரண்டு. திரும்புத்தொழிற்சாலை ஒன்று. வளையல்கள் முதலியவை யெய்யக்கூடிய கண்ணாடி எந்திரசாலை ஒன்று ஆகமொத்தம் ஐந்தாம். இவைகளுக்கு முதற்பணம் பத்து இலட்சம் ரூபாய்வைத்து ஏறக்குறைய 100க்கு 12 ரூபா வருடத்தில் இலாபம் வருமாறு செய்தல்வேண்டும்.

இத்தகைய கம்பெனிகள் நியமிப்பதால் மது குலத்தவருக்கு உயர்ந்த கைத்தொழில்கள் கிடைப்பதோடு, பணமும் மிகுதியாகக்கிடைக்கும். தாழ்ந்த தொழில்களைக் கைக்கொள்ளுதல் ஒழியும்; இழிவுக்கீழ் பெருமைவளரும் துரைத்தனத்தார் நம்மைமதித்து மது உரிமைகளைத் தடையின்றிக் நமக்குக் கொடுக்க முன்வருவார்கள். மற்றக் குலத்தவர்களும் நம்மை மேன்மையாகக் கருதி, சம்மோடு கலந்து, எல்லாவிஷயங்களிலும் ஒழுங்காக நடந்து கொள்வார்கள்.

இக்கம்பெனியில் சேர்வதற்குப் பங்கு ஒன்றுக்கு 5 ரூபா. இத்தொகையை மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாவாக ஐந்து மாதங்களில் கட்டலாம். இது எவ்வளவு ஏழ்மையான நிலையுள்ளவர்களுக்கும் கஷ்டம் அன்று. இதனால் அவர்களுக்குப் பின்னர் அதிக பொருள் இலாபம் உண்டு. அதுவும் அன்றி, மது குலத்தவர்கள் கைத்தொழில்களின் மாதசியையும், வியாபாரத்தின் துணுக்கங்களையும் கைடவில் கண்டுணர்ந்து கலம் அடைவார்கள்.

மேற்கூறிய கம்பெனி செழித்து ஒக்குமாலுள், ஒரு வருடத்திற்கு நூற்றுக்கணக்காக இஞ்சின் டிரைவர்கள், இஞ்சினுக்குக் கரிபோபேவர்கள், பி...

டர்கள், மேல்டர்கள், மா அரைப்பவர்கள், ஐஸ் செய்பவர்கள், தால் இலையுப் பவர்கள், சாயம்போடுபவர்கள், இரும்புலேஸ் செய்பவர்கள், கண்ணாடிவேலை செய்பவர்கள், கடைச்சல்வேலை செய்பவர்கள் முதலிய பற்பல தொழில் செய்பவர்கள் மெது குலத்தில் ஏற்படுவார்கள். அவர்கள் அத்தொழில்களில் கைத்திறம் அடைவதால், அவர்களுக்கு உயர்ந்தவேலைகள் எங்கு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும் இதைப்பற்றி அதிகமாக விரித்துரைக்க வேண்டியதில்லை.

மேற்குறித்த நலங்களை யுத்தேசித்து மெது குலத்திலுள்ள ஏழைகளும், பணக்காரர்களும், கற்றவர்களும், கல்லாதவர்களும் இக்கம்பெனி விருத்தியாகுமாறு தாங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக '5 ரூபா பங்கு' எடுத்துக்கொள்ளக் கூடுமோ அவ்வளவு மனப்பூர்த்தியாக எடுத்துக் கொள்ளுமாறு அவர்களை மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

இவ்வித்தியாபாடு முழுவதும் உள்ள மருத்துவ குலத்தவர்கள் ஏறக் குறைய 27 இலட்சம்பேர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களால் இயன்றவரையில் '5 ரூபா பங்கு' எடுத்துக் கொள்வார்களானால் மெது எண்ணம் சிறைவேறுவதற்கு என்ன தடையுள்ளது?

இக்கம்பெனி தலைசிறந்து விளங்கவேண்டுமானால், கம்மவர்களுடைய ஒற்றுமை நலமும், உதவியும் அவசியம் இருத்தல் வேண்டும். ஆதலால் கம்மவர்கள் கருணையோடு இந்த மிகச்சிறப்பான கம்பெனியில் பங்குடன் அதிகமாக வாங்கித்தமது குலத்தின் மேன்மையைக்காப்பாற்றிக் குலத்தவர்களின் வாழ்க்கையைச் சுமமான நல்வாழ்க்கையாகச் செய்யுமாறு அவர்களின் கருணைத்திறத்தை நாடி, அவர்களைப் பன்முறை கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

சந்தாதாரர்கள் ஆவதற்கு வேண்டிய அப்ளிகேஷன் பாரமும், சட்டப் புத்தகமும் மேற்கூறிய கம்பெனியின் ஏஜெண்டுக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்:

மருத்துவ குலத்தின் நலத்தை உளர்க்கக் கடமைப்பட்டுள்ள அடிமைகள்

இராஜாசுந்த் கோலியா, லாகூர்

ஜீவன்மால் லாகூர்

ஹீராலால். பாட்னா.

N. G. அயிர்தகார். B. ALL. B. அம்ரோட்

தூர்கா பிரசாத் B. A. LL. B.

பண்டிட். எஸ். எஸ். ஆனந்தம். சென்னை.

டாக்டர். ஹார்டையால் சிங் மொராடாபாத்

உத்தாம் சந்தாட்டன்சர். ஒளரங்கபாத்.

சையாராம் B. A. L. 'T. பேடான்.

சுரேந்திரசிங். மீரட்.

சுஜான்சிங். ஆக்ரா.

மகா சந்தனாதித் தைலம்

வேண்பா

'இன்ப மணம்வீசும் தூசுரையத் தாந்தடுக்கும்
துன்பமெலாம் தூர லிலக்கிவிடு—அன்பாக
ஆகத்த சின்சுத்த ஞாதித்தை வந்தன்னை
ஆகத்த மாயாண்டு பார்'

இம் மகா சந்தனாதித்தைலம் கண்ணிவத்தல், கண் எரிச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், இளமை தடித்தல், கண்ணிற் பூவிழுதல், படலங்கச், பார்வைக் குறைவு முதலிய கண்ணோபங்களையும், காது இரைச்சல், காது நீர்வடிதல், சிழ்வுடிதல், கோதல், கேள்விக்குறைவு (காது மத்தம்) முதலிய செவிநோய்களையும், மூளையின் வலிவுக்குறைவு, மயக்கம், ஒற்றைத் தலைநோய், பிடரி நோய் முதலியவைகளையும், இளமையில் மயிர் கரைத்தல், மயிர் உதிர்தல், தலைவழுக்கை, புழுபெட்டு, பொடுகு முதலியவைகளையும், மூக்கைப் பற்றி வரும் பிண்சுளங்களையும், பல்வினவேரைப் பற்றிவரும் கோய்களையும், பொதுவாகக் கழுத்திற்கு மேற்பட்ட எல்லாப் பிணிகளையும் கண்டிக்கும், மிகுந்த மூளை உழைப்புள்ளவர்களுக்கும், கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும், இத் தைலம் மூளைச்சோர்வை நீக்கிக் குளிர்ச்சியைத் தரும்; தலைமயிரைக் கறுக்கச்செய்து மிகவிரைவில் வளர்க்கும். யக்கவாதம், காசம், இருமல், கீர்வியாதி (மதுமோகம்), கரப்பான், சொரி, சிரங்கு, கைகால் எரிச்சல், தேமல், கற்றாழைகாற்றம் முதலிய கோயுள்ளவர்கட்கு இத்தச் சந்தனாதித் தைலம் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகும். கைசூரியசேயால் உடல் வெதும்பி, இரத்தம்சுண்டி, மயிர் உதிர்ந்து, அம்மைத்தழும்பினால் அழகற்ற வலிவற்றி குப்பவர்கட்கு இது மிக விரைவில் அக்குறைவை நீக்கி சலத்தரும். கோயில்லாத ஆண் பெண் சிறியோர் முதல் முதியோர்வரை எல்லோரும் இதனைப் பயன்படுத்தலாம். இது சூரியவெப்ப மிகுந்த கோடைக் காலத்திலும், மற்றக் காலங்களிலும் யாதொரு ஐயமும்ன்றி நான்தோரும் தலையிறட்டவி மயிர் வளிக்கொள்ளவும், தலை முழுவதும் பயன்படும்; சூனிய மணமும் உயர்ந்த குணமுமுடையது.

இம் மகா சந்தனாதித்தைலத்தைப் பல அரசர்களும், பல ஆங்கில மருத்துவர்களும், மற்றும் பல செல்வர்களும் ஆண்டு அனுபவித்த கற்குணங்களை எழுதி இருக்கின்றார்கள். அவைகளை எமது மருத்து விலைப்பட்டியின் கண்மதிப் பிதழ்களில் காணலாம்.

24-அவுன்சு ரூபா 4 4 0

12-அவுன்சு 2 4 0

6-அவுன்சு 1 3 0

சென்னை ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜாகவிருந்த

டாக்டர், சார். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள்

"பண்டிதர் என். என். ஆனந்தம் அவர்களின் மகா சந்தனாதித் தைலத்தை, எங்கள் குடும்பத்தில், உபயோகித்து மிக நன்மை அடைந்தோம். அது மனோகரமாக இருப்பதோடு கல்ல குணமும் செய்கிறது. செடுகானாக அத் தைலத்தையே உபயோகித்து வருகின்றோம். அவருடைய மற்ற மருத்துவை, பலரும் உபயோகித்து பலமடைவதாகத் தெரிகிறது."